

Bình Hoa Đại Thần

Contents

Bình Hoa Đại Thần	1
1. Chương 01	2
2. Chương 02	5
3. Chương 03	9
4. Chương 04	14
5. Chương 05	17
6. Chương 06	21
7. Chương 07	25
8. Chương 08	29
9. Chương 09	32
10. Chương 10	36
11. Chương 11	39
12. Chương 12	43
13. Chương 13	47
14. Chương 14	50
15. Chương 15	54
16. Chương 16	57
17. Chương 17	61
18. Chương 18	65
19. Chương 19	68
20. Chương 20	73
21. Chương 21	76
22. Chương 22 Part 1	80
23. Chương 22 Part 2	83
24. Chương 23	87
25. Chương 24	91
26. Chương 25	95
27. Chương 26	99
28. Chương 27	102
29. Chương 28	106
30. Chương 29	109
31. Chương 30	113
32. Chương 31	116
33. Chương 32	119
34. Chương 33	123
35. Chương 34 - End	127

Bình Hoa Đại Thần

Giới thiệu

[Vong du] Bình Hoa Đại Thần Tác giả: Cẩm Trúc ~~ Thể loại: Ngôn tình, Vong du, Tiểu Bạch văn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/binh-hoa-dai-than>

1. Chương 01

Chương 1

Tài nữ Hoa Đóa Đóa

Edit: Gia Lăng Tần

Hoa Đóa Đóa là sinh viên năm thứ tư của trường Đại Học Kiến Trúc hạng nhất trong nước từ trước đến nay.

Hoa Đóa Đóa lại ở ký túc xá chơi vong du. Cô một tay liều mạng ăn được phẩm, một tay điên cuồng kích chuột đánh quái vật. Sau 2 phút chiến đấu hăng hái, rốt cục cũng giết chết Boss nhiệm vụ chuyển chức cấp 30. Hoa Đóa Đóa thở phào nhẹ nhõm một hơi, cầm cốc nước bên cạnh máy tính, cảm thấy mỹ mãn nhấp một ngụm.

Đối với Hoa Đóa Đóa mà nói, cô có thể kiên trì đột phá cửa ải chuyển chức cấp 30 đã là không tệ. Đây là lần đầu tiên Hoa Đóa Đóa chơi vong du, nói chính xác hơn, đây là lần đầu tiên cô chạm vào trò chơi. Trước khi vào Đại học, Hoa Đóa Đóa bị mẹ cô đốc thúc thành “Con một sách”, sơ trung xem sách giáo khoa, ba năm trung học ngay cả máy tính cũng chưa chạm qua, toàn bộ tinh lực đều tập trung cho học tập, trò chơi giải trí cũng chỉ có bài hoặc là Đominô. Bởi thế, trong số trăm vạn người chơi vong du “Tân Võ Lâm”, kỹ thuật thao tác của cô quả thật có hạn.

Sở dĩ cô chơi trò chơi này là vì bị bạn cùng phòng Từ Hoan Hoan giật dây.

Giáo trình đại học trên cơ bản đã sắp hoàn thành, Hoa Đóa Đóa thoát khỏi trói buộc của sách giáo khoa lại không có lạc thú cuộc sống, trước kia lấy học bổng hạng nhất làm mục đích sống chết học tập, sau khi được như ý, không cần tranh đoạt, lại không biết phải làm gì.

Bạn cùng phòng Từ Hoan Hoan chơi vong du, mỗi ngày đều cười tủm tỉm, thoạt nhìn không tồi, vì thế cũng chơi trò chơi này. Từ Hoan Hoan chơi ở khu Thiên Kiện, trong trò chơi cũng coi như là một cao thủ. Từ Hoan Hoan khi đó đang chuẩn bị cho một đợt Tranh Đoạt Chiến, không thể mang Hoa Đóa Đóa đi thăng cấp, cho nên bảo Hoa Đóa Đóa tự mình luyện cấp trước, chờ sau khi Tranh Đoạt Chiến xong, sẽ kéo cô.

Hoa Đóa Đóa liền tự mình tạo một tài khoản, tên là “Hoa Đóa Đóa”. Cô lần đầu tiên chơi trò chơi này, còn thật cẩn thận xem hướng dẫn tân thủ cùng những đoạn đối thoại với NPC, người khác chỉ làm mười phút là hoàn thành nhiệm vụ tân thủ, cô lại xem kỹ từng đoạn đối thoại, so với người khác mất nhiều thời gian hơn gấp mấy lần. Nhưng Hoa Đóa Đóa tràn ngập tò mò đối với trò chơi, độ nhiệt tình tuyệt đối không giảm, cứ theo đầu mỗi nhiệm vụ chậm rãi chơi.

Sau nửa tháng, Hoa Đóa Đóa kiên trì không ngừng, theo phương thức luyện cấp của mình, luyện lên cấp hai mươi bảy. Mà Từ Hoan Hoan cũng đánh xong Tranh Đoạt Chiến, nghe nói đệ nhất cao thủ của bọn họ PK

với người của Thiên Huyền khu bị thảm bại. Từ Hoan Hoan cảm giác vô cùng khó chịu, cô vẫn lấy cao thủ đệ nhất Kiếm hệ của Thiên Kiện khu – Thiên Hạ Vô Thanh làm thần tượng, kết quả không nghĩ ‘sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân’(1), đệ nhất cao thủ của Thiên Huyền khu một chiêu bạo kích đã chém chết thần tượng của cô. Hoa Đóa Đóa đối với chuyện đại thần gì đó, giống như lọt vào trong sương mù, cô hiện tại chỉ muốn thăng thêm ba cấp đến cấp ba mươi, sau đó chuyển chức có thể mặc trang phục mới xinh đẹp.

(1. ‘sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân’: ‘Ngoài núi còn có núi, trên người còn có người’, ý nói người giỏi còn có người giỏi hơn.)

Trò chơi này đến cấp ba mươi có thể kết hôn, có thể lĩnh sủng vật, quan trọng nhất là có thể mặc trang phục mới, thay đổi vẻ bề ngoài. Hoa Đóa Đóa thường nhìn thấy những người cấp bậc cao, mặc trang phục mới xinh đẹp chạy tới chạy lui trong thành, cực kỳ hâm mộ.

Từ Hoan Hoan biết suy nghĩ này của Hoa Đóa Đóa không khỏi liếc trắng mắt, “Trang phục mới cấp ba mươi hệ thống tặng rất xấu, nếu muốn trang phục mới đẹp phải dùng RMB đến thương trường chọn.”

Hoa Đóa Đóa nói: “Không tiêu tiền có được không?”

“Trò chơi này thiêu tiền, trang bị lợi hại, ít nhất hơn một ngàn, trang bị hiếm hơn một vạn, đệ nhất cao thủ khu chúng ta mất hơn mười vạn, trang bị đã tới mức đẳng phong tạo cực (2), không nghĩ tới lại thất bại dưới tay người khác.” Từ Hoan Hoan vẽ mặt khổ sở.

(2. ‘đẳng phong tạo cực’: lên tới đỉnh cao nhất, đạt tới mức tột cùng)

“Mình không muốn tiêu tiền.” Hoa Đóa Đóa không phải người keo kiệt, nhưng cô cảm thấy tiêu tiền vì trò chơi, thực lãng phí.

Từ Hoan Hoan tỏ vẻ hiểu, tài nữ Hoa Đóa Đóa chơi trò chơi xuất phát từ sự tò mò, cũng sẽ không hứng thú lâu dài, tiêu tiền quả thật là lãng phí. Cô cũng không muốn lãng phí vô mồm với Hoa Đóa Đóa, chạy đến trước máy tính của chính mình nói: “Cậu tới khu luyện cấp 90 cấp, tân thủ có truyền tổng môn, trực tiếp lại đây là được.”

Hoa Đóa Đóa mở ba lô ra, quả nhiên nhìn thấy truyền tổng môn, cô chọn sử dụng, liền xuất hiện giữa một sa mạc nhợt nhạt, chung quanh đều là quái dữ đồ thảm (3), hiển nhiên cô không thể cử động.

(3. Khi cấp bậc của quái cao hơn người chơi, người chơi sẽ thấy tên quái vật là chữ màu đỏ; chữ trắng là quái cấp thấp hơn hoặc bằng người chơi; màu xanh là Boss.)

“Cậu ở đâu?” Hoa Đóa Đóa thay đổi các góc nhìn, vẫn không thấy nhân vật Vô Cực của Từ Hoan Hoan.

“Mình ở ngay tại khu vực luyện cấp 90.”

“Không thấy đâu cả.” Hoa Đóa Đóa dạo qua một vòng lại một vòng, sa mạc hoang tàn vắng vẻ.

Từ Hoan Hoan tìm Hoa Đóa Đóa phát mệt, cô trực tiếp chạy đến bên cạnh bàn máy tính của Hoa Đóa Đóa, giúp cô xác định vị trí. Vị trí của Hoa Đóa Đóa không sai, vị trí của chính cô cũng không sai, vì sao lại không thấy người?

Từ Hoan Hoan tưởng đường dẫn không đúng, cô ở tuyến ba, cũng không biết có phải Hoa Đóa Đóa chạy tới tuyến khác hay không, cô nhìn kỹ bên màn hình của Hoa Đóa Đóa, hoàn toàn hết chỗ nói rồi.

“Tiểu Cốt Đóa, cậu chọn không phải là khu Thiên Kiện, cậu chọn là khu Thiên Huyền a!!” Từ Hoan Hoan thiếu chút nữa đổ mồ hôi, đây không phải vấn đề đường dẫn, đường dẫn không đúng ít nhất cũng có thể đổi tuyến gặp nhau, đây là khác khu, còn có thể gặp nhau sao được.

Hoa Đóa Đóa nhìn trên màn hình nhân vật “Hoa Đóa Đóa” mặc quần áo tân thủ, đứng giữa sa mạc mờ mịt, đột nhiên cảm thấy tiêu điều.

“Đổi khu, mình kéo cậu thăng cấp lại.” Từ Hoan Hoan chuẩn bị tắt trò chơi, bị Hoa Đóa Đóa ngăn lại, “Đây là nhân vật đầu tiên của mình, bỏ đi rất tiếc.”

“Vậy cậu ở Thiên Huyền khu? Sẽ không có người mang cậu đi thăng cấp, cũng không có người giới thiệu bạn bè cho cậu.”

Hoa Đóa Đóa lưu luyến không rời nhìn “Hoa Đóa Đóa” vẫn không nhúc nhích đứng trên sa mạc, giống như muốn tự sát. Hoa Đóa Đóa là cô gái mười phần nữ tính điển hình, cô đối với “lần đầu tiên” có phần không muốn xa rời, cho nên cô thật sự luyến tiếc tài khoản mình luyện hơn nửa tháng, quyết định không đổi khu, tiếp tục ở Thiên Huyền, chính mình phấn đấu đến cấp 30.

Từ Hoan Hoan đột nhiên cảm thấy thực vô lực, nhưng không nói thêm gì, dù sao Hoa Đóa Đóa chỉ là tùy ý chơi đùa, cô ấy thích thế nào cũng được, cô chỉ có thể vỗ vỗ bả vai Hoa Đóa Đóa, “Tiểu Cốt Đóa, cậu cố lên.”

Hoa Đóa Đóa giật giật thử chuột, nhân vật “Hoa Đóa Đóa” cũng di động theo, tỏ vẻ “Hoa Đóa Đóa” muốn ở Thiên Huyền khu lẫn lộn. Dõi mắt nhìn lại, tại đây một mảnh sa mạc, đi qua đi lại đều là quái đỉnh đầu chữ đỏ thẫm.

Cô lập tức lo lắng, không biết nên làm thế nào cho phải, cô không dám lộn xộn, sợ bị giết chết.

Đột nhiên trước mắt một con ngựa bạch bay tới, đầu đội ngân bạch mũ giáp lông lánh, ở không trung giương cánh bay cao. Ở trên lưng ngựa, một người tóc dài áo trắng, phát ra ánh sáng xanh thẫm, cầm trong tay một thanh trường kiếm phát ra ngân quang cực kỳ đẹp mắt. Hắn bay qua đỉnh đầu Hoa Đóa Đóa, tuyệt trần mà đi. Hắn gọi là Phong Thệ, bang phái tên là Thệ Lực Đệ Nhất. Quả nhiên người cũng như tên, khí thế như bang phái.

Hoa Đóa Đóa đối với tạo hình nhân vật này thật quá sức hâm mộ, nếu cô có thể có phong cách như vậy, cô nhất định phải bay mấy vòng lớn...

[Trước mặt] Tiểu Tam Bảo Cát Tường : Tọa kỵ của Phong Thệ đại thần tốc độ thực mau, quả nhiên là toàn phục độc nhất vô nhị.

[Trước mặt] Cưỡi Rùa Cưỡi Vợ: Thần Thánh Độc Giác Thú người có danh vọng cao nhất trong tám khu lớn nhất mới có thể lĩnh, có thể không độc nhất vô nhị sao?

[Trước mặt] Ngồi Rùa Gả Chồng: Ông xã, Phong Thệ đại thần vì sao không cưới Athena? Một người là cao thủ đệ nhất, một người là đệ nhị, một người lại là bang chủ Thệ Lực Đệ Nhất, một người lại là phó bang chủ.

[Trước mặt] Tiểu Tam Bảo Cát Tường : Ngay từ đầu, Phong Thệ đại thần ở trên thế giới đã nói không kết hôn trong trò chơi.

[Trước mặt] Cưỡi Rùa Cưỡi Vợ: Người có tư cách kết hôn với Athena cũng chỉ có Phong Thệ.

Ba người bọn họ, ở trong mắt Hoa Đóa Đóa xem như mặc trang phục thật xinh đẹp, cưỡi tọa kỵ vô cùng phong cách, đi qua bên người Hoa Đóa Đóa, Hoa Đóa Đóa lại một lần nữa bị bọn họ bỏ qua không nhìn đến.

Thấy đỉnh đầu bọn họ cũng là bang phái Thệ Lực Đệ Nhất, xem tư thế hắn cũng thuộc loại cấp đại thần đi?

Hoa Đóa Đóa không nhận được đánh một hàng chữ.

[Trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Các bạn có thể mang mình đến khu an toàn không? Mình sợ chết.

Ba người ngừng lại.

[Trước mặt] Cưỡi Rùa Cưỡi Vợ: ...

[Trước mặt] Tiểu Tam Bảo Cát Tường : o()o

[Trước mặt] Ngồi Rùa Gả Chồng: Bạn trực tiếp ấn trở về thành là được rồi.

Hoa Đóa Đóa tìm được dấu hiệu hồi thành ở bên cạnh, ấn xuống. Trong thời gian truyền tống, Hoa Đóa Đóa đánh hai chữ, Cám ơn.

Cô an toàn về thành, mắt thấy chung quanh rất nhiều người chơi đẳng cấp cao quần áo hoa lệ, qua lại chạy tới chạy lui. Hoa Đóa Đóa tự nhiên muốn tìm người mang cô đi thăng cấp, đại thần không biết có thể mang cô không?

Hoa Đóa Đóa suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng không thể không biết xấu hổ đòi thêm bạn tốt yêu cầu mang được. Đến giữa trưa, cô liền để nhân vật ở bên cạnh quản lý khó, đi ăn cơm.

Hoa Đóa Đóa cùng Từ Hoan Hoan đi ăn cơm, lúc ăn cơm, Hoa Đóa Đóa không nhịn được hỏi: “Cậu có biết Thế Lực Đệ Nhất ở khu Thiên Huyền không?”

“Làm sao có thể không biết? Bang phái lớn nhất ở Thiên Huyền khu, tất cả người trong bang đều là nhân vật thần cấp.” Từ Hoan Hoan trừng mắt nhìn Hoa Đóa Đóa, tỏ vẻ cô hiểu rất rõ.

“Vậy, cậu có biết Phong Thệ không?” Hoa Đóa Đóa tự hỏi một chút, chắc là cái tên này nhỉ.

“Chết tiệt!” Từ Hoan Hoan lập tức phát hỏa, “Chính là tên đáng chết đó đã đánh bại thần tượng của mình. Hắn là đại thần cao cấp nhất Thiên Huyền khu. Tất cả bảng xếp hạng đều đứng thứ nhất.”

Hoa Đóa Đóa hiểu gật gật đầu, “Tọa kỵ của hắn thật đẹp.”

“Hừ.” khoe miệng Từ Hoan Hoan như vừa bị kéo, “Tọa kỵ đó còn có thêm thuộc tính, trang bị của Phong Thệ tất cả đều có thuộc tính mạnh nhất Thiên Huyền khu.”

“Hắn thật trâu bò.” Hoa Đóa Đóa không nhịn được cảm khái một phen.

“Còn không phải sao, những người chơi ‘Tân Võ Lâm’ đều biết hắn, còn có những kẻ chuyên môn đi ăn máng khác tới Thiên Huyền khu tìm hắn nữa. Nhưng mà đại thần này có tiếng là nghiêm túc, lại không gần nữ sắc, luôn luôn thần bí. Hơn nữa có quan hệ mờ ám cùng nữ bác sĩ đệ nhất Thiên Huyền khu, nhưng kỳ quái là, chậm chạp không chịu kết hôn.”

Hoa Đóa Đóa gật gật đầu, tỏ vẻ cô đã biết.

Đại thần như vậy, cô trào cao không nổi. Cô vẫn nên thành thật lấy mục tiêu lên cấp ba mươi, mặc được trang phục mới mà cố gắng thì hơn.

2. Chương 02

Chương 2

Con thỏ trắng, con thỏ hồng

Edit: Gia Lăng Tàn

Hoa Đóa Đóa đánh xong BOSS chuyển chức liền chọn Y hệ, đi tìm NPC để lĩnh trang phục mới do hệ thống tặng.

Trang phục mới trò chơi này đưa tặng là một bộ trang phục con thỏ, toàn thân bao vây lại, bụng phình, tựa như một loại quần áo biểu tượng trong trò chơi, duy nhất có thể phân biệt chính là lộ ra khuôn mặt. Hơn nữa quần áo tặng này cũng không thể tự chọn màu sắc, mà là lần lượt theo vòng tròn, hệ thống tặng màu sắc nào thì là màu đó.

Cô chọn phải màu sắc đỏ thắm, trang phục con thỏ cực kỳ chói mắt. Nhưng lần đầu tiên được mặc trang phục mới, Hoa Đóa Đóa cũng thật hưng phấn, chạy qua chạy lại ở Tê Hà trấn. Tê Hà trấn thuộc loại tổng trấn, NPC tụ tập, rất nhiều hàng quán.

Hoa Đóa Đóa cảm thấy ở đây quá nhiều người, muốn tìm một nơi yên lặng thưởng thức trang phục mới của chính mình, thể hiện niềm vui sướng của mình. Đến cấp ba mươi, toàn bộ bản đồ trò chơi đều mở, có thể tùy ý di chuyển.

Nhưng truyền tống cũng không phải miễn phí, tuy rằng trong quá trình thăng cấp, Hoa Đóa Đóa cũng buôn bán được một số tiền, nhưng chỉ có mấy vàng, truyền tống tới địa phương cao cấp sẽ mất nhiều vàng, cho

nên cô tìm khu vực cấp hai mươi, đây là khu vực của tân thủ, cho dù là người mới chơi, cũng sẽ dùng nhân dân tệ hoặc tìm người mang thăng cấp, những người không dùng nhân dân tệ còn chơi ở khu vực tân thủ giống như Hoa Đóa Đóa, tự nhiên đã còn rất ít.

Bản đồ Lê Viên khu vực cấp hai mươi người chơi đã rất ít ỏi không có mấy, trừ bỏ bản sao Lê Viên cấp cao nhất phải những người trang bị cực tốt mới có thể đánh, cho nên có thể thấy được, người đến bản đồ Lê Viên hoặc là những người chơi không dùng nhân dân tệ như Hoa Đóa Đóa, hoặc chính là đại thần cấp bậc cao.

Hoa Đóa Đóa truyền tống đến Lê Viên, chạy tới kho hàng tìm được, tránh cho ở trên đường bị quái vật công kích chủ động tập kích. Cô vui vẻ kích vào NPC quản lý kho hàng, mở kho hàng nghèo rớt mồng tơi của mình ra, tìm được một ít dược phẩm mà mình vất vả mới kiếm được, để vào hành trang.

Lúc này, một tài khoản nam mặc bộ trang phục con thỏ màu trắng chạy tới bên kho hàng rồi ngừng lại.

Hoa Đóa Đóa nghiêng đầu nhìn con thỏ trắng bên cạnh, chỉ cảm thấy vũ khí hắc cầm trong tay thật đẹp, tuy rằng vũ khí giống của cô, nhưng quanh thân phát ra hào quang màu tím mãnh liệt, thoát nhìn cực kỳ đẹp mắt. Cô không nhận được chọn xem thuộc tính của người này, toàn thân trang bị +7, quả nhiên là muôn tía nghìn hồng.

Lúc này có người cười một con tuần mã tuyết trần mà đến, áo trắng, tóc lam, càng khiến người ta chú ý là thanh kiếm trong tay như mang theo điện tỏa ra ngân quang. Khéo như vậy, Hoa Đóa Đóa lại nhìn thấy Phong Thệ đại thần.

Hắn ngừng lại bên kho hàng. Hoa Đóa Đóa không nhận được cũng mở xem thuộc tính của đại thần trong truyền thuyết, cô không hiểu thuộc tính trang bị, không biết trang bị của hắn rốt cuộc có phải cực phẩm hay không, nhưng cô biết trang bị cường hóa cộng thêm càng cao càng tốt, cao nhất có thể thêm đến mười lăm.

Nhưng trước mắt một mảnh tất cả đều là trang bị +15, làm cho Hoa Đóa Đóa hôn mê choáng váng, tay không nhận được run run, nhanh chóng tắt đi, tránh cho nhìn thấy thuộc tính trang bị của hắn lại bị học máu. Đây là người thế nào, trang bị toàn thân đều cường hóa đến mãn cấp, Từ Hoan Hoan đem +8 vũ khí pháp sư, đã mất tới hai ngàn nhân dân tệ, càng cường hóa lên cao, tỉ lệ thành công lại càng thấp, mãn cấp xác suất thành công là 0.0001%, sử dụng Định Hồn Phù có thể giữ nguyên vẹn vũ khí, nhưng cũng không thể bảo trụ cấp bậc phù, làm nhiệm vụ cũng không kiếm được, chỉ có thể dùng nhân dân tệ mua, tính ra là mười lăm khối, cho dù có cường hóa thành công toàn bộ, thì +15 cũng quả thực là con số thiên văn...

Đương nhiên những hiểu biết này cũng là Từ Hoan Hoan oán hận nói cho cô biết trò chơi này thiêu tiền cỡ nào.

Quả nhiên siêu cấp đại thần trong truyền thuyết cũng chính là người chơi nhân dân tệ siêu cấp.

Hoa Đóa Đóa cảm thấy cô cùng loại đại thần này chênh lệch quá lớn, cô nhìn lên hắn, ngứa muốn gãy cổ. Hoa Đóa Đóa đem ánh mắt ngăm đến con thỏ trắng bên cạnh, tuy là người mới, nhưng trang bị cũng có thể cường hóa lên +7. Cô suy nghĩ, Từ Hoan Hoan nói trò chơi này rất nhiều nhiệm vụ một người không thể hoàn thành được, phải tổ đội tìm người cùng nhau đánh, như vậy thăng cấp sẽ rất nhanh. Cô nghĩ tới con đường thăng cấp về sau càng ngày càng gian nan, tìm một người bạn cùng nhau lưu lạc giang hồ mới được.

Mà trước mắt chỉ có con thỏ trắng này, quả thật là như chọn người. Nơi hoang tàn vắng vẻ như thế này, Hoa Đóa Đóa cũng không ngại ngượng ngừng.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Này!! Cái người đứng ở bên cạnh quản lý kho hàng. =))

Sau một lúc lâu cũng không có người đáp lại, Hoa Đóa Đóa nổi giận, chỉ là người mới mà cũng kiêu ngạo như vậy? Thế là thế nào.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Soái ca, người quan tâm ta chút.

[trước mặt] Phong Thệ:?

Khóe miệng Hoa Đóa Đóa giật giật, vị đại thần này thật đúng là có thể tự mình đa tình, cô lại không tìm hắn, là kêu soái ca bên dưới.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Không phải gọi người, ta gọi người mặc đồ con thỏ kia.

[trước mặt] Phong Thệ: -|||

Một lát sau.

[trước mặt] Lăng Vân: ...

Con thỏ trắng rốt cục để ý tới cô, Hoa Đóa Đóa nhảy nhót đánh mấy chữ.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Soái ca, chúng ta cùng nhau thăng cấp đi.

[trước mặt] Lăng Vân: Vì sao?

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Khó tìm được một người có vẻ là người mới.

[trước mặt] Lăng Vân: Người vẫn là thật tinh mắt.

Hoa Đóa Đóa toát mồ hôi, người mới này vẫn là rất kiêu ngạo. Bất quá cũng không tệ, ít nhất vẫn hiểu biết nhiều về trò chơi này hơn cô. Cô nghĩ nghĩ, vì thế lại đánh một hàng chữ.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Cùng nhau chơi, có thể không?

[trước mặt] Lăng Vân: Bên cạnh có người lợi hại hơn, tìm ta làm gì?

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: A, chủ yếu là nhìn người có vẻ thích, chúng ta đều là con thỏ.

[trước mặt] Lăng Vân: ...

Lúc này, thế giới bắt đầu có người hô.

[thế giới] Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: Phong Thệ đại thần, mau tới FB a, người đâu?

[thế giới] Kiêu Kiêu Miêu: Sư phụ, chúng ta chống đỡ không được, tốc độ đến a.

[thế giới] Bạch Dương Công: Bang chủ, nếu người không đến, ta liền đoạt lấy Yên Nhiên.

[thế giới] Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Tử Dương Công, người đi xuống.

Hoa Đóa Đóa nhìn bên cạnh nhân vật chính Phong Thệ vẫn không nhúc nhích, vẫn im lặng như trước đứng ở bên cạnh quầy lý kho hàng. Hoa Đóa Đóa nghĩ, chẳng lẽ phu nhân xinh đẹp sắp bị người ta đoạt mất, cho nên ngốc rớt?

Đột nhiên, hần nháy mắt biến mất.

Hoa Đóa Đóa lập tức nghệt mặt. Hóa ra là dùng phù, nháy mắt truyền tống qua, có thể thấy được sót ruột cỡ nào a. Quả nhiên như Từ Hoan Hoan nói, hần cùng mỹ nữ Y hệ đệ nhất của khu này có JQ!

Đại thần biến mất, bên cạnh quầy lý kho hàng hoặc là nói ở trong phạm vi tầm mắt Hoa Đóa Đóa, chỉ còn cô cùng con thỏ trắng. Vì thế Hoa Đóa Đóa lại bắt đầu mời.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Người nghĩ sao?

Nửa ngày không có người trả lời.

Hoa Đóa Đóa kiên nhẫn rất tốt, lại hỏi lại một lần, nhưng con thỏ trắng kia vẫn không nhúc nhích, ngơ ngác đứng ở tại chỗ. Hoa Đóa Đóa đảo quanh bên người hần, thực kiên nhẫn chờ hần trả lời.

Thời điểm Hoa Đóa Đóa xoay quanh hần tới lần thứ ba mươi, con thỏ trắng cử động.

Hoa Đóa Đóa nhảy nhót.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Người đã trở lại?

[trước mặt] Lăng Vân: Ta còn tưởng rằng người đi rồi.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Không đợi người trở về, ta sẽ không đi.

[trước mặt] Lăng Vân: ...

Thế giới lại bắt đầu có thông báo tìm người.

[thế giới] Bạch Dương Công: Ủa, bang chủ sao lại đánh xong FB liền trực tiếp logout?

[thế giới] Kiều Kiều Miêu: Đúng vậy, sư phụ chưa từng logout sớm như vậy.

[thế giới] Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Chắc là có chuyện gì rồi.

Hoa Đóa Đóa xem những người này đối thoại, nghĩ rằng bọn họ thật đúng là rêu rao, không phải tìm một người sao? Lại phải dùng kênh thế giới sao? Lãng phí tiền loa, hiện tại thị trường bán một cái loa phải năm mươi vàng, gia sản toàn thân của cô nhiều lắm cũng chỉ có năm, sáu vàng, một cái loa cũng không mua nổi.

[trước mặt] Lăng Vân: Người vì sao tên là Hoa Đóa Đóa?

Hoa Đóa Đóa nhìn trên màn hình hần lại chủ động hỏi chuyện, không khỏi tâm thần nhộn nhạo.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Tên của ta là Hoa Đóa Đóa.

[trước mặt] Lăng Vân: Tên thật?

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Phải.

Lại là một trận trầm mặc, nửa ngày cũng không tiếp tục có câu sau. Đang lúc Hoa Đóa Đóa nghi hoặc, trên màn hình lại xuất hiện một hàng chữ, từ nghi hoặc biến thành ngốc nghếch choáng váng.

[trước mặt] Lăng Vân: Ta là nữ.

Hoa Đóa Đóa không nhận được khoe miệng như được kéo giãn, là nữ, có vẻ trao đổi rất tốt.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Vậy thật tốt quá, như vậy chúng ta sẽ có rất nhiều đề tài để hàn huyên.

[trước mặt] Lăng Vân: Ồ? (o)?

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: ~(@^_^@)~ Nữ sinh có rất nhiều đề tài để nói đó thôi.

[trước mặt] Lăng Vân: Ví dụ như?

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Ta không phải thích bát quái, à, không thích tán gẫu bát quái. Nhưng mà về nữ tính sinh lý hoặc là phương diện tâm lý ta cũng có nghiên cứu, ta chọn môn học cũng chọn cái này.

[trước mặt] Lăng Vân: Không sai.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Người có cái gì khó nói sao? Phải rồi, về phương diện phụ khoa, ta cũng khá hiểu biết.

[trước mặt] Lăng Vân: ...

Hoa Đóa Đóa lại nghĩ nghĩ, cho rằng đây là riêng tư, không nên đàm luận công chúng như vậy.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: A, ta quên, những cái này hần là nên tán gẫu tư, nếu không bị người ta nghe thấy cười thầm sau lưng sẽ không tốt đâu.

[tư tán gẫu] Lăng Vân: -_-|||

[tư tán gẫu] Lăng Vân: Tà giúp người đem trang bị cường hóa lên 7 trước đã.

Hoa Đóa Đóa nhìn đến một hàng chữ này, nhất thời choáng váng ngây ngốc, nghe khẩu khí của hần thì cường hóa lên 7 có vẻ rất đơn giản?

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Theo ý của người có vẻ rất đơn giản.

[tư tán gẫu] Lăng Vân: Phải, bình thường.

Sự thật chứng minh, người mới này là cao thủ cường hóa trang bị, tuy rằng trang bị của cô kém hơn, một cái trượng cấp thấp (vũ khí của Y hệ là trượng) cũng trên dưới một vàng, nếu bị mất, thật sự là cô cũng rất tiếc, nhưng vì muốn làm quen với người mới này, để thể hiện sự tin tưởng, vẫn đem vũ khí lưu luyến không rời cho hần, nhưng chỉ một lát sau, trả lại cho cô đã là cây trượng +7, phát ra hào quang màu tím, trông rất đẹp mắt.

Hoa Đóa Đóa thực vui vẻ.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Lãng tỷ tỷ, yêu người chết mất.

[trước mặt] Lãng Vân: -_-! Tỷ tỷ?

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Ách, nói không chừng người so với ta còn ít tuổi hơn, ha ha.

[trước mặt] Lãng Vân: ...

Hoa Đóa Đóa đứng ở một bên, yên tâm đem trang bị trên người mình giao cho Lãng Vân, cùng “cô” luyện trang bị. Lãng Vân đưa trả cô, đều là trang bị +7, nhất thời, toàn thân cô cao thấp đều phát ra ánh sáng tím, thoạt nhìn cũng rất loá mắt.

Hai người cường hóa trang bị, bất tri bất giác cũng mất rất nhiều thời gian, Hoa Đóa Đóa nhìn đồng hồ báo thức, đã 11 giờ rưỡi tối, cô sắp logout.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân, ngày mai gặp, ta muốn đi ngủ.

Hai người trao đổi, Hoa Đóa Đóa cùng Lãng Vân là cùng năm, chỉ là trên thực tế Hoa Đóa Đóa so với Lãng Vân nhỏ hơn mấy tháng, nhưng Hoa Đóa Đóa lại nói dối lừa cô, nói mình sinh trước một năm, mình mục trường đảm(Lộ liễu, trắng trợn) tỏ vẻ mình là tỷ tỷ. =_=_

[trước mặt] Lãng Vân: Đi thôi.

Hoa Đóa Đóa cảm thấy mỹ mãn tắt máy tính, vui vẻ kéo Từ Hoan Hoan đã sắp đi gặpChúc công trên giường.

“Hoan Hoan, mình toàn thân trang bị +7.” Hoa Đóa Đóa cực kỳ hưng phấn.

Từ Hoan Hoan nheo lại mắt, mắt nhấp nhem nhìn cô, ngữ khí mang điểm ử rữ, “Trang bị cấp ba mươi của cậu? Tự cậu cường hóa?”

“Không phải, mình quen một muội muội giúp mình cường hóa, cô ấy thật là lợi hại, lập tức liền đem trang bị toàn thân của mình +7 toàn bộ.”

“Làm sao có thể, cậu cho là trang bị cường hóa dễ như vậy sao? Nhất định phải dùng thêm một số trang bị để gia tăng tỉ lệ cường hóa thành công. Cô ấy nhất định mất rất nhiều trang bị mới có thể giúp cậu cường hóa được, tuy rằng trang bị cấp ba mươi không đáng giá tiền, nhưng là cường hóa toàn thân đến 7, cũng nhất định mất mấy ngàn vàng, muội muội cậu vừa quen cũng thật tốt, mấy ngàn vàng cũng phải hai trăm nhân dân tệ.”

Hoa Đóa Đóa sững sờ tại chỗ. Con thỏ trắng kia đối với cô quả thật quá tốt. +_+

3. Chương 03

Chương 3

Ta Muốn Lấy Thân Báo Đáp

Edit: Bon bướng bình

Hôm nay Hoa Đóa Đóa không có tiết, ngồi học từ tiếng Pháp được một lúc, thấy hơi mỏi lưng, mở máy tính, đăng nhập Tân Võ Lâm . Trên màn hình đột nhiên xuất hiện nhân vật của cô trong bộ đồ con thỏ, gây ngồ nháy mắt với cô. Hoa Đóa Đóa nhìn một lúc, không biết vì sao, cảm thấy bộ đồ này thật ngốc.

Vừa vào trò chơi, cô đổi luôn trang phục mới thành trang phục bình thường, trang bị trên người phát ra ánh sáng màu tím lấp lánh, nhìn thế nào cũng thấy đẹp. Hoa Đóa Đóa vừa nhìn trang bị này, liền nhớ đến Tiểu Vân Vân, ‘muội muội’ vì cô mà tốn mất mấy trăm vàng cường hóa mà không cần báo đáp.

Cô nhanh chóng mở danh sách bạn tốt, trong danh sách chỉ có một người, tên nhân vật xám xịt, không online. Nhất thời Hoa Đóa Đóa không biết nên làm gì, không thể biểu đạt lòng biết ơn của mình, trong lòng rất day dứt, vì thế cũng không muốn đánh quái làm nhiệm vụ thăng cấp.

Cô không có việc gì làm, di chuyển nhân vật chạy quanh Tê Hà trấn, thấy mấy người chơi có trang phục khá đẹp, nhàm chán mở thuộc tính của họ, ngắm trang bị. Cô chạy lằng xằng khắp nơi, rốt cuộc đến chỗ NPC Nguyệt Lão, nhìn thấy một nữ nhân vật mặc giá y đỏ thắm đang chuyển động.

Hoa Đóa Đóa hiểu kì, liền hỏi.

Trước mặt Hoa Đóa Đóa: Người muốn kết hôn sao?

Trước mặt Baby Thanh Tú: Ừm, đang chờ ông xã đăng ký.

Hoa Đóa Đóa vừa nghe, bỗng nhiên thấy hứng thú. Cô mở thuộc tính của người kia xem xét, trang bị cấp 80, tuy vậy tất cả đều là bạch trang, chắc không phải Đại Thần, chỉ có duy nhất một bộ trang phục mà người này bỏ tiền mua, tuy là giá y màu hồng.

Hoa Đóa Đóa nhiệt huyết sôi trào, lần đầu tiên cô thấy hệ thống kết hôn trong trò chơi, vẫn đang là giai đoạn tò mò, hiện tại trước mắt có một người sắp đăng ký, cả người cô tràn đầy nhiệt huyết.

Lúc này, một nam nhân mặc đại bào màu đỏ đi tới, cầm trong tay một cây đại đao, nhìn thế nào cũng thấy có vẻ muốn cướp cô dâu.

Trước mặt Baby Thanh Tú: Ông xã, ngày vui như này anh cầm cái đó làm gì. o()o

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: Vừa từ chỗ luyện cấp về, chưa kịp thay quần áo.

Hoa Đóa Đóa lại không có việc gì nhần nhần vào nhân vật của hắn xem thông tin. Chà, cũng khá thật, trang bị cấp 90, hơn nữa đều cường hóa lên +7, xem ra đây là người chơi nhân dân tệ. Bang phái trên đỉnh đầu hắn là “Thế Lực Đệ Nhất”, nhìn nhiều nên quen.

Trước mặt Baby Thanh Tú: Ý anh là, đăng ký xong anh phải đi thăng cấp?

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: Anh còn 2 cấp nữa là lên mãn cấp 100, đến lúc đó có thể cùng đánh FB với bang chủ, rồi sẽ kéo em luôn, ngoan.

Trước mặt Baby Thanh Tú: (_)# thế còn hôn lễ của em thì sao?

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: Bây giờ chưa có địa vị gì, có mời cũng không được mấy người, về sau có chút tiếng tăm sẽ đền bù em sau.

Trước mặt Baby Thanh Tú: o()o ai, được rồi, anh nhớ kỹ đó.

Sau đó, hai người đến trước Nguyệt Lão, nhận nhiệm vụ. Kênh ‘Thế giới’ hiện ra một tin tức.

Tin hệ thống Người chơi Phi Hiệt Tử Thần và Baby Thanh Tú kết làm vợ chồng, chúc hai người vĩnh kết đồng tâm, trăm năm hòa hợp.

Hoa Đóa Đóa sửng sốt, kết hôn nhanh như vậy à? Chưa đầy một phút, hồng y cổ đại đỏ rực của hai người nháy mắt chuyển sang áo cưới và âu phục, nhìn rất đẹp, rất lãng mạn.

Hoa Đóa Đóa lại sửng sốt, còn có trang phục như vậy sao? Trong cửa hàng không bán áo cưới a.

Trước mặt Baby Thanh Tú: Ông xã, lễ vật kết hôn hệ thống tặng nhìn chẳng ra sao cả, áo cưới xấu quá.

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: Bà xã, âu phục này cũng thật hoang dã.

Hoa Đóa Đóa nghệt mặt, cô thấy cũng dễ nhìn mà? Ít nhất so với bộ đồ con thỏ này của cô thì đẹp hơn nhiều. Lại thấy trang phục hai người kia lại thay đổi, nữ đổi sang đồ y tá, màu hồng phấn, đi một đôi giày trắng hình con thỏ, nhìn có vẻ thon dài hơn nhiều, tóc cũng đổi sang kiểu Laury* vàng nhạt, rất giống mấy nhân vật trong phim hoạt hình, nam thì đổi sang trang phục bá tước, áo khoác dài tới chân, từ kiểu tóc Tây u thời xưa chuyển thành kiểu ma pháp sư được bán trong cửa hàng, thoạt nhìn rất giống phong cách của siêu đạo chích Kid, nhưng lại là màu đen.

Trước mặt Baby Thanh Tú: Ông xã, anh mà có bộ quân phục thì thật tốt, cái đó nhìn mới đẹp.

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: T[^]T bà xã, cả khu này chỉ có mình Phong Thệ Đại Thần là có, cả bộ quân phục nữ cũng ở trong tay hắn, công ty Thiên Hạ chỉ phát hành trang phục theo đôi, giờ cũng không còn nữa....

Trước mặt Baby Thanh Tú: Không phải bạch y với Độc Giác thú cũng không phát hành nữa sao?

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: Muốn có quân phục thì giá trị phải đạt kỉ lục, công ty Thiên Hạ cho Đại Thần tự chọn lễ vật kết hôn của mình, trước mắt quyền quyết định là của Phong Thệ Đại Thần, chỉ cần Phong Thệ Đại Thần cùng một người chơi nữ nào kết hôn, bọn họ không đưa áo cưới và âu phục, mà là quân phục nam nữ.

Trước mặt Baby Thanh Tú: ... (>_<)... em=" thấy=" quân=" phục=" trên=" diễn=" đàn=" rất=" đẹp.=" mỗi=" tội=" chẳng=" thấy=" ai=" ở=" khu=" mình=" mặc=" cả,=" thì=" ra=" là=" của=" phong=" thệ=" đại=" thần,=" nhìn=" trời,=" chẳng=" lẽ=" phong=" thệ=" đại=" thần=" định=" cứ=" như=" vậy=" mãi,=" không=" kết=" hôn=" sao....=" ">

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: Nếu nói xứng đôi với Đại Thần Phong Thệ cũng chỉ có Yên Nhiên, nhưng Phong Thệ Đại Thần chẳng nhắc gì đến, làm bang phái bọn anh phát rầu.

Trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Ồ? Bị ta bắt được nhé, mấy người bàn tán sau lưng ta.

Đột nhiên có một nữ tử mặc trang bị thiên sứ từ xa bay đến, bộ váy trắng như tuyết, nổi bật trên mái tóc vàng óng là chiếc vòng bạch kim, thoát nhìn thật thanh thuần. Vì sao lại gọi là bay? Vì trên lưng cô có một đôi cánh thiên sứ nhỏ, nhẹ nhàng phe phẩy rất đáng yêu.

Wow, đây chính là nữ bác sĩ duy nhất xứng đôi với Đại Thần Phong Thệ trong truyền thuyết? Khí thế thật cường đại, toàn thân là màu trắng, khí chất bất phàm, lộ ra một nhân vật cấp Đại Thần.

Hoa Đóa Đóa bệnh cũ lại tái phát, cô nhấn xem thuộc tính của người kia. Không xem thì không sao, vừa nhìn máu trong người đã chảy ngược.

Hồng trang +13. Trên tay là thần khí – Thiên Vũ. Mỗi vũ khí của từng chức nghiệp đều có thần khí và ma khí độc nhất vô nhị, Hoa Đóa Đóa không nhớ rõ vũ khí của các chức nghiệp kia, chỉ nhớ rõ y hệ của mình có hai loại vũ khí có một không hai là thần khí Thiên Vũ và ma khí Khô Vinh. Thần khí, binh khí độc nhất của thần giới từ ngày sáng lập, trăm yêu trừ ma. Ma khí, ngọn lửa niết bàn mạnh mẽ nhất ma giới. Ở trò chơi này, người nào có thần khí và ma khí, nhất định là người tiêu tốn rất nhiều nhân dân tệ. Bởi vì mỗi lần cường hóa trang bị, phải cần một số luyện thạch rất hiếm, cửa hàng không bán, chỉ có ba người chơi có danh vọng cao nhất tám thành [trò chơi này có tổng cộng 8 bản đồ 8 tòa thành] mới được nhận mỗi tuần một viên. Mà luyện hóa trang bị không phải chỉ một hai lần là có thể thành công, không biết bộ đồ +13 của cô ấy phải mất bao nhiêu tiền mua danh vọng hay mua lại đá từ người chơi khác?

Nữ nhân lợi hại như thế, là hạc trong bầy gà, đương nhiên rất xứng với Đại Thần Phong Thệ.

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: Yên Nhiên tỷ, bọn em là giục tỷ với Đại Thần Phong Thệ kết hôn sớm một chút, mặc quân phục độc nhất vô nhị cho bọn em chụp chung cái ảnh còn được thơm lây chút ít.

Trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: –! Các người không phải không biết, bang chủ không kết hôn trong trò chơi.

Trước mặt Baby Thanh Tú: Sắp tới sẽ có chức năng sinh con, so với sủng vật, đứa bé đáng yêu hơn nhiều, hơn nữa nhiệm vụ này chỉ có vợ chồng mới làm được, nhất là nếu làm xong nhiệm vụ, có thể sẽ nhận được Chân Tâm Bảo Thạch khảm vào vũ khí, công kích của hai người hợp làm một, nói cách khác, một lần tấn công uy lực gấp đôi, chuyện tốt như vậy, không có khả năng Đại Thần Phong Thệ không làm, bằng không lúc lực công kích của vũ khí người khác tăng gấp đôi, lúc PK sẽ phải chịu thiệt nhiều.

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: Yên Nhiên tỷ là người duy nhất trong khu xứng đôi với Đại Thần Phong Thệ, không kết hôn với tỷ thì kết hôn với ai a...

Trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên:.....

Hoa Đóa Đóa sung sướng đứng xem, đứng trong góc, nghe bọn họ nói chuyện. Đột nhiên cô thấy hứng thú với chuyện kết hôn. Kết hôn còn có thể sinh con? Lực công kích của vũ khí hai hợp làm một? Đây là chuyện thú vị đến cỡ nào a.

Đúng lúc này, hệ thống thông báo Lăng Vân login.

Hoa Đóa Đóa lập tức mở đánh sách bạn tốt, nói chuyện phiếm với Lăng Vân.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Chào buổi sáng, Tiểu Vân Vân.

Bạn tốt Lăng Vân: Không phải buổi sáng, tối rồi.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Giờ mới hơn 11 giờ sáng a.

Bạn tốt Lăng Vân: __-! Ta đang ở Boston, Mỹ, chênh lệch tí.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa:....

Hoa Đóa Đóa tuyệt đối không thể tưởng tượng được, ‘muội muội’ mà cô quen là du học sinh, đang lê lét ở nước ngoài.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân, người có biết chức năng kết hôn trong trò chơi này không?

Bạn tốt Lăng Vân: Biết, người muốn kết hôn?

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Đúng a, ta muốn có đứa bé, cả áo cưới nữa.

Bạn tốt Lăng Vân: Ồ, chúng ta kết hôn?

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Hai nữ sinh kết hôn, ngại thế o(v)o...

Bạn tốt Lăng Vân: Người muốn kết hôn với ai?

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: (^) Tiểu Vân Vân, lần trước người cường hóa trang bị cho tỷ chắc mất rất nhiều tiền nhỉ, nếu người mà chọn nhân vật nữ, tỷ nhất định giúp người tìm ông xã tốt, đáng tiếc người lại chọn nhân vật nam, tỷ nghĩ cũng chẳng có nữ sinh nào muốn gả cho gay, cho nên tỷ lấy thân báo đáp, chúng ta kết hôn đi.

Bạn tốt Lăng Vân: __-# Ta không hề bức hôn.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Ahahahaha, chúng ta song kiếm hợp bích, cùng nhau lưu lạc giang hồ.

Bạn tốt Lăng Vân: Người chắc chắn muốn gả cho ta? Không hối hận?

Hoa Đóa Đóa nhìn dòng chữ này, có phần muốn cười. Nghe thế nào cũng giống việc chung thân đại sự, tuy rằng Từ Hoan Hoan có nói qua, trong trò chơi đôi khi sẽ phát sinh cảm tình, cảm tình này có khi sẽ phát triển hơn nữa, sau này được gọi vui là ‘vong luyến’. Có điều Hoa Đóa Đóa tuyệt không lo lắng, cô tự biết vị hôn phu trước mặt này giới tính thực là ‘woman’, cô cũng không phải thủy tinh(*Đồng tính), khẳng định không sinh ra cái loại cảm tình này.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân, chúng ta kết hôn đi.

Bạn tốt Lăng Vân: Ừm, cho người đưa bé.

Trên trán Hoa Đóa Đóa nổi lên mấy vạch đen, cái câu này.....

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Vậy người đến chỗ Nguyệt Lão tuyển ba, chúng ta đăng ký.

Bạn tốt Lăng Vân: Người có Uyên Ương Phổ không?

Hoa Đóa Đóa thấy mấy từ lạ lẫm này, có phần mờ mịt.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Uyên Ương Phổ là gì?

Bạn tốt Lăng Vân: Vật phẩm để kết hôn, nếu không có thì không đăng ký được.

Hoa Đóa Đóa nghệt mặt, đừng nói tới vật phẩm không biết tên này, gia sản của cô đến cái loa còn không mua nổi, vật phẩm kia chắc chắn còn đắt hơn loa, thế thì sao kết hôn được? Nếu lại để Tiểu Vân Vân mua thì thật sự không tốt cho lắm, rõ ràng là cô cầu hôn.

Cô đành phải xem giá trước rồi tính sau. Phía trước Nguyệt Lão có một cặp người mới với một Đại Thần. Có điều Hoa Đóa Đóa không chú ý còn đỡ, vừa nhìn thấy lại càng muốn kết hôn. Bởi vì cô thấy hai một nam một nữ trên đỉnh đầu có danh hiệu hôn nhân kia đang ôm nhau thắm thiết, nam ngồi dưới ôm lấy nữ bên trên, sau đó cúi người hôn lên môi đối phương, có vẻ rất lãng mạn.

Trước mặt Hoa Đóa Đóa: Xin hỏi, giá của Uyên Ương Phổ là bao nhiêu kim?

Hoa Đóa Đóa vừa nói xong, hai người đang ôm nhau, đột nhiên bay lên không trung, ở trên không trung hôn môi. Hoa Đóa Đóa lại nghệt mặt, thế là sao, không hề nhìn đến cô một lần.

Trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Giá thị trường hiện tại là 3000 kim.

Chỉ có Đại Thần này có vẻ dễ gần, nói cho cô.

Trước mặt Hoa Đóa Đóa: Mục tiêu xa vời, tiền này thật khó kiếm a.

Trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Người muốn kết hôn sao?

Trước mặt Hoa Đóa Đóa: Ừ, vừa mới cầu hôn, người cũng đã đồng ý, chỉ còn đăng kí là được.

Trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Người cầu hôn trước?

Trước mặt Hoa Đóa Đóa: Đúng vậy, làm sao thế?

Trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Không... Không có gì, nữ sinh cầu hôn cần dũng khí rất lớn.

Hai người đang hôn nhau thắm thiết bên cạnh đột nhiên dừng lại.

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: Yên Nhiên tỷ, tỷ cầu hôn Đại Thần Phong Thệ, Đại Thần Phong Thệ nhất định đồng ý.

Trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Nào người bị úng nước à.

Trước mặt Baby Thanh Tú: Nhưng mà, nếu Đại Thần Phong Thệ không đồng ý thì sao?

Trước mặt Phi Hiệt Tử Thần: Hắc hắc, nếu Yên Nhiên tỷ cầu hôn trên kênh 'Thế giới', không đồng ý rất khó.

Đột nhiên bọn họ đều im lặng, Hoa Đóa Đóa đứng ở một bên tiếp tục ngáy người. Bọn họ đem lời cầu hôn của cô ra tham khảo, cô có thể đòi phí bái sư không? Chuyện tiếp theo, làm cho Hoa Đóa Đóa đã ngạc nhiên lại càng thêm tròn mắt, thế giới bắt đầu náo nhiệt.

Thế giới Phi Hiệt Tử Thần: Mọi người, hôm nay là ngày đặc biệt, đệ nhất mỹ nữ Yên Nhiên khu ta cầu hôn Đại Thần Phong Thệ.

Thế giới Kiều Kiều Miêu: (@ @)~ thật hay giả a?

Thế giới Bạch Dương Công: Yên Nhiên xinh đẹp nhà ta không chịu nổi tịch mịch, muốn có baby, không muốn yêu thầm nữa.

Thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Sâu Sâu vừa online, toàn bộ lại offline, thì ra là phát điện. Sâu Sâu đi tiếp.....Các người cứ tiếp tục.

Thế giới Cười rùa lấy vợ: Trời ạ, trời ạ... *lăn lộn*

Thế giới Ngồi rùa gả chồng: a, a... *lăn lộn*

Thế giới Tiểu Tam Bảo Cát Tường: Bướm bướm bay a, bướm bướm bay a.....*lăn lộn*

Kênh 'Thế giới' lập tức nổ tung, nhưng chỉ có đương sự đều không có trên kênh 'Thế giới', Mỹ Ngọc Yên Nhiên không lên tiếng cầu hôn, Đại Thần Phong Thệ cũng chẳng có động tĩnh gì, chỉ có một đám người đến ầm ầm, cổ tình gây sự.

Hoa Đóa Đóa lại sung sướng đứng xem, trong đó có một số mền mộ Mỹ Ngọc Yên Nhiên, trước mặt mọi người nói mấy lời thổ lộ này làm cho người ta ôm bụng cười. Hoa Đóa Đóa đang vui tươi hơn hử tùy tiện xem bọn họ tranh luận thì nhân vật chính lại lần lượt lên sàn.

Thế giới Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Mấy người đừng náo loạn nữa được không?

Thế giới Kiều Kiều Miêu: Yên Nhiên, làm sư mẫu ta đi? Sư phụ ta nhất định sẽ chăm sóc người thật tốt.

Thế giới Hằng Nga Vội Vã: Xì, đúng là điệu bộ của Yên Nhiên, trước đây vứt bỏ bang phái Tình Thâm Ý Trọng, gia nhập Thế Lực Đệ Nhất không phải vì Đại Thần đầu bảng Phong Thệ sao? Đến nay cũng hơn hai tháng, dè dặt cuối cùng cũng không nổi nữa? Cầu hôn trên kênh ‘Thế giới’, đúng là tiện* thật.

*Tiện: hèn, mọn. Chưa tìm được từ thích hợp, để tạm vậy.

Lời này vừa nói ra, quá sức tưởng tượng, Tình Thâm Ý Trọng và Thế Lực Đệ Nhất là hai đại bang phái ở Thiên Huyền khu, cũng là hai bang phái đối địch. Thế Lực Đệ Nhất ngày càng lớn mạnh, người ở Tình Thâm Ý Trọng đã chuyển khu rất nhiều nếu không thì cũng chuyển sang Thế Lực Đệ Nhất, có thể nói Thế Lực Đệ Nhất đã lũng đoạn Thiên Huyền khu, tự nhiên chỉ còn một số người chơi chức nguyên lão giữ vững Tình Thâm Ý Trọng. Mà Hằng Nga Vội Vã này là một trong số đó.

Thế giới lại bùng nổ, bắt đầu mắng chửi náo loạn, còn nói Phong Thệ trêu ghẹo tiểu cô nương khắp nơi, giả bộ rụt rè. Nói không kết hôn gì đó, thực chất là muốn trêu ghẹo nhiều thêm một chút, khoe khoang trang bị của mình.

Thế giới càng ngày càng hỗn loạn, Hoa Đóa Đóa càng xem càng hăng say.

Mãi cho đến khi Đại Thần Phong Thệ lần đầu tiên nói một câu kinh thiên động địa trên kênh ‘Thế giới’.

Thế giới Phong Thệ: Ta sắp kết hôn.

4. Chương 04

Chương 4

Đại Thần muốn lấy người mới

Edit: Bon bướng bỉnh.

Trời ạ, Đại Thần Phong Thệ lại có thể nói muốn kết hôn trên kênh thế giới? Kênh thế giới đột nhiên im lặng, im lặng đến đáng sợ.

Thế giới Phi Hiệt Tử Thần: Đại Thần Phong Thệ nhận lời cầu hôn?

Những lời của Phi Hiệt Tử Thần phá tan im lặng, kênh thế giới bắt đầu sôi nổi. Hết người này lại đến người kia tung hoa chúc mừng Mỹ Ngọc Yên Nhiên và Đại Thần Phong Thệ rồi cuộc cũng thành đôi.

Mà nữ nhân vật chính đang đứng cạnh Hoa Đóa Đóa – Mỹ Ngọc Yên Nhiên đột nhiên thu cánh, cầm thần khí đứng sừng sững bên cạnh Nguyệt Lão. Cặp vợ chồng mới cưới vừa rồi còn ôm hôn thắm thiết cũng đành chỉ thân mật.

Trước mặt Baby Thanh Tú: chúc mừng Yên Nhiên tỷ tỷ, cầu hôn thành công.

Thế giới Phi Hiệt Tử Thần: a ha ha ha, đúng là nữ theo đuổi nam như cách lớp lựa mông*, Yên Nhiên tỷ, rồi cuộc tỷ cũng có trạng thái hôn nhân trên đỉnh đầu giống bọn em.

* Đầy đủ là: Nam theo đuổi nữ như cách một trái núi, nữ theo đuổi nam như cách lớp lựa mông: đại ý chỉ việc nam theo đuổi nữ là khó, còn nữ theo đuổi nam thì dễ dàng hơn.

Trạng thái nhiệm vụ trên đỉnh đầu Phi Hiệt Tử Thần và Baby Thanh Tú lập tức biến thành trạng thái hôn nhân hồng nhật, trên đỉnh đầu của Phi Hiệt Tử Thần ‘phu quân của Baby Thanh Tú’, còn trên đỉnh đầu của Baby Thanh Tú là ‘nương tử của Phi Hiệt Tử Thần’, thoát nhìn vô cùng chói mắt, rất là rực rỡ. Hoa Đóa Đóa rất thích loại trạng thái này, trạng thái trên đỉnh đầu cô là vừa hoàn thành nhiệm vụ tiền ‘Tiểu cường’, là trạng thái màu trắng, nhìn không nổi bật lắm. Mà trạng thái xanh nhật trên đỉnh đầu Mỹ Ngọc Yên Nhiên lại là ‘MM(viết tắt của : meimeì: muội muội: em gái.) tịch tịch’, đương nhiên là có hàm nghĩa sâu xa.

Trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: chắc là hần nói đùa thôi.

Trước mặt Baby Thanh Tú: o()o ài, hồi là biết ngay mà.

Trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: ngại hỏi.

Kênh thế giới ồn ào kinh khủng, nhưng nhân vật chính mãi không thấy lên tiếng, mấy người chơi đùa bốn mãi cũng chán, dần dần lắng xuống. Không ngờ Phi Hiệt Tử Thần đột nhiên lên tiếng, dấy lên sóng nổi.

Thế giới Phi Hiệt Tử Thần: bang chủ, xin hỏi bao giờ thì người kết hôn? Nhất định phải nói trên thế giới, không cần nói trên bang phái a.

Thế giới Bạch Dương Công: không được, ta muốn cướp cô dâu, Yên Nhiên muội là của ta.

Thế giới Kiều Kiều Miêu: cút, một cước đá bay, Yên Nhiên tỷ là của sư phụ ta.

Thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Sâu Sâu vừa online, toàn bộ lại offline, thì ra là phát điện. Sâu Sâu đi tiếp.....

Thế giới Chim Mổ Sâu: Ngâm sâu bay qua.

Thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Bà xã.....

Thế giới Chim Mổ Sâu: () bang chủ, nếu lão già người không định ngày kết hôn, ta sẽ không gả Yên Nhiên cho người.

Thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Sâu Sâu vừa online, toàn bộ lại offline, thì ra là phát điện. Bị bà xã lơ đẹp, oán niệm.

Hoa Đóa Đóa phát hiện xem nào nhiệt cũng là một loại ham thích, một bên cô chỉnh lại ba lô, bán hết mấy thứ vật vãnh có thể bán, một bên xem mấy nhân vật chính diễn trò:

Thế giới Phong Thệ: =_= ai bảo ta muốn lấy Yên Nhiên?

Ầm ầm, đột nhiên Hoa Đóa Đóa có cảm giác sét đánh ngang tai, cô nghĩ không chỉ một mình cô thấy thế, toàn bộ người chơi đều có cảm giác như vậy. Cả khu đều nói đôi này do trời đất tạo nên, mọi người đều chờ tới ngày họ kết hôn, lập tức vì tin Đại Thần Phong Thệ muốn lấy người khác làm vợ, trong nháy mắt trở nên trầm mặc.

Chỉ chốc lát sau, thế giới lại im lặng. Đại Thần quả là uy vũ, chỉ một câu nói lập tức biến thành kịch câm, mấy cái loa này thật vô dụng, tất cả đều im lặng.

Trước mặt Baby Thanh Tú: Đại Thần Phong Thệ, người không muốn lấy Yên Nhiên tỷ? Người..... Muốn kết hôn với ai? ()

Thế giới Chim Mổ Sâu: TMD, bang chủ người đang đùa gì thế? Người không lấy Yên Nhiên, ai có thể sinh cho người một đứa bé cực phẩm?

Thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: , bà xã, chú ý từ ngữ.

Thế giới Bạch Dương Công: +_+ chẳng lẽ còn có mỹ nữ Y hệ còn NB(viết tắt của : niú-bī: ngư bực: lợi hại) hơn Yên Nhiên muội?

Thế giới Kiều Kiều Miêu: ta điên mất, sư nương ta là người khác?

Từ Hoan Hoan vừa làm xong đề, có một vài chỗ về vật liệu thép xây dựng không hiểu, định hỏi Hoa Đóa Đóa, bất ngờ nhìn thấy mấy dòng chữ trên màn hình máy tính của Hoa Đóa Đóa, nhanh nhẹn lên đến cạnh

Hoa Đóa Đóa, nhìn thế giới, mắt trừng to: “Cái gì? Đại Thần Phong Thệ muốn kết hôn? Hơn nữa không phải mỹ nữ Y hệ có JQ Mỹ Ngọc Yên Nhiên?”

Hoa Đóa Đóa gật gật đầu, toàn tâm toàn ý xem náo nhiệt.

Thế giới Phong Thệ: bà xã ta chọn đương nhiên có thể sinh cho ta đứa bé cực phẩm nhất toàn khu.

Ầm ầm, sét đánh lần hai, đánh cháy lục phủ ngũ tạng người ta. ‘Bụp’ một tiếng, sách vở trên tay Từ Hoan Hoan rơi xuống đất, lúc cúi người nhặt vẫn nhìn chăm chăm màn hình máy tính, tập trung tinh thần, tự nhủ: “Mẹ nó, chẳng lẽ khu này còn có Đại Thần bí ẩn nào đó không tham gia thi đấu?”

Hoa Đóa Đóa chống cằm, ngáp một cái: “Ai biết chứ?” Cô thuận tay mở danh sách bạn tốt, thấy Lăng Vân còn online, cô đánh một câu: “Uyen Ương Phổ chưa mua được, tạm thời chúng ta chưa kết hôn, kết giao trước đã.”

Từ Hoan Hoan liếc liếc Hoa Đóa Đóa một cái, “Tìm người mới chơi, lại còn là nữ làm ông xã, cậu cũng giỏi nhỉ.”

Hoa Đóa Đóa liếc lại: “Thế cậu nghĩ có Đại Thần nào muốn giúp một người mới không có tí tiền đồ nào không?”

Từ Hoan Hoan kêu lên đau đầu, chuyển lực chú ý sang khung chat trên màn hình.

Thế giới Kiều Kiều Miêu: sư phụ, sư nương là thần thánh phương nào? (_)

Thế giới Bạch Dương Công: nhân vật nữ trên bảng xếp hạng chỉ có ba người, một là Yên Nhiên muội, một là Baby DJ của Tình Thâm Ý Trọng, cuối cùng là Chim Mổ Sâu của Thế Lực Đệ Nhất chúng ta.

Trước mặt Baby Thanh Tú: Baby DJ là đương nhiệm bang chủ của Tình Thâm Ý Trọng, đối địch với Thế Lực Đệ Nhất chúng ta, không có khả năng gả cho sư phụ.

Thế giới Chim Mổ Sâu: ta lại càng không thể, ta có sâu ăn, không ăn không khí...

Thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: vắn vẹo, bà xã, về nhà ăn thôi, trước mặt mọi người, người ta xấu hổ.

Thế giới Kiều Kiều Miêu: -_-|||

Thế giới Chim Mổ Sâu: đi chết ngay lập tức cho ta.

Hoa Đóa Đóa định xem tiếp, nhưng đột nhiên thấy khát nước, muốn đi rót nước, vì thế đứng dậy, dịch ra ngoài một chút.

Thế giới Phong Thệ: cô ấy mới chơi, vừa đủ cấp 30, 22 tháng 11 sẽ kết hôn.

Bỗng nhiên Từ Hoan Hoan mở to hai mắt, cô biết chân tướng sắp lộ. Quả nhiên mấy người trên thế giới bắt đầu tra hỏi. Hoa Đóa Đóa đứng dậy, không cẩn thận đá vào dây điện dưới gầm bàn, máy tính mất điện, đen ngòm.

Đột nhiên Từ Hoan Hoan kêu to: “Tiểu Cốt Đóa!”

Hoa Đóa Đóa vô tội chớp chớp mắt, hai mắt dăm lệ nhìn Từ Hoan Hoan, ý nói cô không cố ý, vô tình vô tình thôi. Từ Hoan Hoan tức đến tím mặt: “Tớ còn định báo về Thiên Kiện khu, lại bị cậu phá mất!”

“Cậu mở lại là được mà!” Hoa Đóa Đóa có chút tủ thân, cúi người khởi động lại máy tính, nhưng Từ Hoan Hoan lại lắc đầu: “Thời khắc quan trọng đã qua, không còn nữa.”

Quả nhiên như Từ Hoan Hoan nói, khi cô vào lại trò chơi, trên thế giới không còn mấy cái tên quen thuộc, chỉ có mấy người linh tinh nói chuyện phiếm. Từ Hoan Hoan uể oải đứng dậy, lão đảo đi đến trước mặt Hoa Đóa Đóa, vẻ mặt u oán nói: “Tin tức độc nhất vô nhị của tớ, bị cậu giết chết non.”

Hoa Đóa Đóa mím môi, tỏ vẻ vô tội.

Từ Hoan Hoan chạy về chỗ của mình, cảm khái một hồi, truyền tin tức vừa rồi đi. Hoa Đóa Đóa uống nước xong, thấy có bạn tốt nhắn lại, là Lăng Vân.

Bạn tốt Lăng Vân: cứ kết hôn trước đi, ta mua Uyên Ương Phở, sau này người đưa ta sau cũng được.

Hoa Đóa Đóa , sao đột nhiên người này lại hẹp hòi thế, lần trước nâng cấp trang bị cho cô mất cũng không nháy tí nào, thoát nhìn rất rộng rãi, bây giờ lại muốn cô chi 3000 vàng mua Uyên Ương Phở, đây là loại người gì hả!

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: được rồi, vậy định ngày đi.

Bạn tốt Lăng Vân: 22 tháng 11 đi.

Hoa Đóa Đóa tính ngày, chắc hôm đó cũng không có việc gì. Vì thế nhận lời. Hiện tại, cô là phụ nữ đã có ‘chồng’. Hoa Đóa Đóa không biết vì sao, đột nhiên thấy hơi hơi hăng hái. Ngày kết hôn của cô giống với Đại Thần Phong Thệ.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân, sau này con chúng ta gọi người là bố nhĩ. ^__^

Bạn tốt Lăng Vân: chờ lúc có con rồi hăng hay, tháng sau mới có nội dung này.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: cầu mong đứa bé không yếu ớt quá, cả hai chúng ta đều là người mới, đứa bé thật sự rất đáng thương.

Bạn tốt Lăng Vân: Ta off.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: sao thế?

Bạn tốt Lăng Vân: ngủ, ngày mai còn phải đi làm, mấy ngày nay có dự án thiết kế lớn, có lẽ không lên mạng nhiều được.

Hoa Đóa Đóa thất hơi kỳ lạ, vì sao Tiểu Vân Vân lại đi làm sớm thế?

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: người đi làm rồi à?

Bạn tốt Lăng Vân: không, vẫn còn đi học, chỉ là theo tiền bối đến thôi.

Khóe miệng Hoa Đóa Đóa co rút, năng lực đúng là mạnh, lại có thể bắt đầu giai đoạn thực tập. Thân là chị, đột nhiên Hoa Đóa Đóa cảm giác có áp lực rất lớn.

Bạn tốt Lăng Vân: ta off.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: 88, chúc người ngủ ngon.

Bạn tốt Lăng Vân: Đạo này thời tiết thành phố A hơi lạnh, người nhớ mặc nhiều quần áo.

Bạn tốt Hoa Đóa Đóa: Ừ, được rồi. ~(@^_^@)~

Nhìn danh sách bạn tốt xám xịt, Hoa Đóa Đóa cũng offline luôn, cô vừa tắt máy tính, đột nhiên đầu óc như bị sét đánh, nhất thời tê dại, vì sao Tiểu Vân Vân biết cô ở thành phố A? Cho tới giờ cô chưa bao giờ nói mình ở đâu, làm sao Tiểu Vân Vân lại biết?

Hoa Đóa Đóa nghĩ thế, không nhận được nổi da gà, chẳng lẽ Tiểu Vân Vân có siêu năng lực? Hoa Đóa Đóa nghĩ, có phần mơ mơ màng màng, càng ngày càng rối.

Đây đúng là một chuyện kỳ lạ.

5. Chương 05

Chương 5

Người mới nhân chuyện biến mất

Edit: Gia Lăng Tần

Mấy hôm nay Hoa Đóa Đóa có nhiều việc. Chủ yếu là do trường có bốn suất xuất ngoại được đài thọ chi phí, Hoa Đóa Đóa muốn tranh một suất, cho nên mấy hôm nay cô đều chạy qua chạy lại các khoa, viết sơ yếu lý lịch với làm mấy chuyện linh tinh khác. Lại nói, bốn suất xuất ngoại này, sinh viên bình thường cũng không thể tranh được. Trường đại học của Hoa Đóa Đóa chuyên về khoa Kiến Trúc, mục tiêu là phát triển một khoa Kiến Trúc hàng đầu quốc tế. Bởi thế, khoa Kiến Trúc là khoa lấy điểm trúng tuyển cao nhất trong trường, mà Hoa Đóa Đóa không chỉ thành tích trúng tuyển đứng thứ nhất, mà trong những cuộc thi khác, cũng đều đứng đầu, một mình một cõi.

Nếu cô không đủ tư cách, còn ai có tư cách? Hơn nữa tư cách của cô vượt xa người khác, trường cô chọn xuất ngoại cũng là trường đứng đầu. Nhưng mà... Hoa Đóa Đóa muốn đi thăm nước Pháp, chỉ là giải trí, chứ không phải học tập. Giáo sư của cô hy vọng cô tới học viện Massachusetts ở Mỹ, đã cố sức xin cho cô, bảo Hoa Đóa Đóa chuẩn bị sẵn sàng trước, TOEFT hoặc là GRE.

Đại học Massachusetts, Boston, với vị trí tuyệt vời tại thành phố Boston, trung tâm của Bang Massachusetts Hoa Kỳ. ĐH Umass Boston cung cấp 78 chương trình Cử nhân, 54 chương trình thạc sĩ và Dự bị thạc sĩ, 14 chương trình tiến sĩ và 16 chương trình Dự bị đại học. ĐH Umass Boston là một trong các trường đại học công lập danh tiếng của Massachusetts.

TOEFT [Test Of English as a Foreign Language] TOEFL là bài kiểm tra trình độ tiếng Anh (Mĩ). Bài kiểm tra này bao gồm các kĩ năng: nghe, nói, đọc, viết. TOEFL đánh giá kĩ năng hiểu và sử dụng tiếng Anh chuẩn Mĩ của một người có đạt đến trình độ có thể sử dụng ở bậc đại học. Điểm TOEFL thường được yêu cầu khi nhập học ở hầu hết các trường đại học và cao đẳng ở Mĩ. Điểm số TOEFL có giá trị trong 2 năm. Ngoài ra, các tổ chức như cơ quan chính phủ, cơ quan cấp giấy phép, doanh nghiệp, hoặc học bổng chương trình có thể yêu cầu chứng chỉ này.

GRE (Graduate Record Examination) là một bài kiểm tra, đánh giá nhằm giúp cho các trường đại học, các tổ chức tài trợ học bổng đánh giá một cách đúng đắn năng lực của các thí sinh khi xin học sau đại học tại Mỹ. GRE kiểm tra thí sinh về 3 năng lực cơ bản là ngôn ngữ (Verbal), toán học (Math) và viết luận (Analytical Writing).

Hoa Đóa Đóa ngây ra mất mấy ngày. Cô có tiếng là mũi nhọn trong khoa, tư duy logic, nhưng về ngôn ngữ lại không được tốt. Đối với tiếng Anh, áp lực vẫn rất lớn.

Vì cái gọi là GRE, cô đã vài ngày không chơi game. Mỗi ngày cầm MP3 giống như ống nghe điện thoại để nghe từ đơn, hoặc là làm thử bài thi, cuộc sống nghiêm nghị lại trở lại như trước. Đương nhiên, Hoa Đóa Đóa đã quen với cuộc sống như vậy, cô cũng không thấy chán nản gì. Nhưng Từ Hoan Hoan cùng phòng, mấy ngày nay bị một đám người chơi bát quái ở khu Thiên Kiện làm cho sút đầu mẻ trán. Đám người bát quái liên tục lập tài khoản mới ở khu Thiên Huyền để chờ xem kịch vui. Chờ xem hôn lễ của đại Boss, cùng mặt mũi cô dâu. Đám bạn tốt của Từ Hoan Hoan toàn bộ đều biến mất, thấy tất cả đều chạy tới khu Thiên Huyền đánh thổ (quái cấp 1), nhất thời cảm thấy không có ý nghĩa.

“Tiểu Cốt Đóa, cậu đã hơn mười ngày không online rồi, không phải cậu nói trước khi kết hôn nhất định phải luyện đến cấp sáu mươi để chuyển chức nghiệp rồi kết hôn sao? Hôm nay đã là mừng một tháng mười một, còn hai mươi ngày, cậu có thể luyện kịp sao?” Từ Hoan Hoan nhìn Hoa Đóa Đóa đang làm đề thi trên bàn, không khỏi nhắc nhở cô ấy một chút, nếu bình thường, cô khẳng định không rảnh để ý tới, đi đánh FB của mình.

Hoa Đóa Đóa buông bài thi ra, ngẩng đầu chớp chớp mắt.

Từ Hoan Hoan nghĩ, nhất định là muốn mở máy tính chơi trò chơi.

“Hoan Hoan, ‘mậu dịch’ tiếng Anh viết thế nào? Mình quên rồi.”

Từ Hoan Hoan cười ngất. Cô cảm thấy đúng là đàn gảy tai trâu, hoàng đế không vội, thái giám đã gấp muốn chết. À, hẳn là thái giám không vội, hoàng đế đã vội chết mới đúng.

Thực ra Hoa Đóa Đóa vẫn nghe thấy, buổi tối, cô mở máy tính, online. Hiển nhiên, chú rể tương lai của cô đã đợi cô rất lâu. Cô vừa online, đã thấy có tin nhắn.

[Bạn tốt] Lăng Vân: Người online?

[Bạn tốt] Hoa Đóa Đóa: Ngại quá, mấy ngày nay bận nhiều việc, không online được.

[Bạn tốt] Lăng Vân: Bây giờ có thời gian rồi à?

[Bạn tốt] Hoa Đóa Đóa: Không có, chỉ xem một chút thôi.

[Bạn tốt] Lăng Vân: Trước khi kết hôn người phải luyện lên cấp sáu mươi, như vậy chúng ta kết hôn xong mới có thể cùng làm nhiệm vụ, sinh đứa nhỏ. Tính năng đứa nhỏ cũng ra đúng ngày 20 tháng 11.

[Bạn tốt] Hoa Đóa Đóa: Tốc độ thăng cấp của ta chậm như rùa, chút nghiệp này đánh quái chậm lắm.

[Bạn tốt] Lăng Vân: Đến khu bản đồ cấp 90, tìm người nào cấp cao kéo người, thăng cấp rất nhanh, mặc quần áo nhân đôi kinh nghiệm, 10 ngày có thể tới cấp 90.

[Bạn tốt] Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân, người cho rằng tỷ có thể tìm được người tốt như vậy kéo ta thăng cấp sao? Người cho rằng tỷ có tiền mua đồ nhân đôi kinh nghiệm sao? Tiểu Vân Vân, người nhìn lại tỷ chút, ... o(>_<)o ...=" ">

[Bạn tốt] Lăng Vân: -_-!

Hoa Đóa Đóa thuận tiện nhìn thời gian dưới góc phải màn hình, hiện tại đã gần mười giờ tối, tám giờ sáng mai cô còn phải gặp giáo sư bàn chuyện chi phí cho chuyến du học.

[Bạn tốt] Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân, tối nay chúng ta kết hôn đi, trong khoảng thời gian này tỷ thực không rảnh.

[Bạn tốt] Lăng Vân: Đưa tài khoản cho ta.

[Bạn tốt] Hoa Đóa Đóa: +_+ tài khoản?

[Bạn tốt] Lăng Vân: Đưa tài khoản cho ta, ta giúp người luyện.

[Bạn tốt] Hoa Đóa Đóa: Thật chứ?

Hoa Đóa Đóa có chút hưng phấn, cô là một người lười, cô không thích luyện cấp, nhiệt tình thăng cấp lúc mới chơi dần dần cũng mất đi, cô vẫn định chậm rãi thăng cấp như rùa bò, nhưng giờ không cần nữa, có người giúp cô luyện cấp. Cô cũng không sợ Vân Vân là người xấu, tài khoản của cô nghèo rớt mồng tơi, không có cũng không sao. Nhưng mà cô vẫn thực tin tưởng Tiểu Vân Vân.

Cô đánh tài khoản cùng mật mã lên.

[Bạn tốt] Lăng Vân: Mật mã của người lại là tài khoản?

[Bạn tốt] Hoa Đóa Đóa: =w= Ừ.

[Bạn tốt] Lăng Vân: Người đủ lười.

[Bạn tốt] Hoa Đóa Đóa: (~ o ~)Y(biểu tình thuần khiết)

[Bạn tốt] Lăng Vân: Chờng nào thì người logout?

Hoa Đóa Đóa méo miệng, nhanh như vậy đã đuổi cô đi rồi? Lệ rơi. Cô vô cùng ủy khuất đánh một hàng chữ.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân, người nhớ giúp ta luyện cấp, ta out đây. (icon vẫy tay)

Hoa Đóa Đóa không đợi Lăng Vân trả lời, trực tiếp tắt máy tính, vui vẻ chui vào ổ chăn. Bởi vì đám bạn bè bát quái của Từ Hoan Hoan đã chạy hết, chơi một mình nhàm chán liền quay lại nhìn, thấy Hoa Đóa Đóa cười tủm tỉm có vẻ mỹ mãn, không nhận được hỏi: " Có chuyện gì mà vui vẻ như vậy?"

"Mình không cần tự luyện cấp, Tiểu Vân Vân giúp mình thăng cấp."

Khóe miệng Từ Hoan Hoan như vừa bị kéo, "Dễ dàng như vậy? Cô ấy có hơn cậu một chút thì cũng là người mới, có thể thăng bao nhiêu cấp?"

“Trước khi kết hôn đến cấp 60 là được rồi.”

Từ Hoan Hoan vô cùng khinh bỉ, “Cấp 60 thì chơi cái gì, không tới cấp 90, ngay cả giúp đánh nhau cũng không được, càng không nói tới vượt bản sao.”

Hoa Đóa Đóa không hề để ý ánh mắt khinh miệt kia của Từ Hoan Hoan, cô thấy chẳng sao cả, dù sao trò chơi cứ tùy ý chơi là được rồi. Kỳ thật là cô thích cảm giác nhàn hạ. ~(@^_^@)~

Hoa Đóa Đóa thoải mái chui vào ổ chăn ngủ, cô đang nghĩ, đến cấp 60 chuyển chức lần hai, cô nên chọn Y Tiên hay là Thần Toán thì tốt hơn. Cô nhớ lại trang bị y tiên của Mỹ Ngọc Yên Nhiên, nghề hồng vũ y thuần sắc trắng còn có giày thêu lông ba, thoát nhìn đặc biệt có hương vị thần tiên tỷ tỷ, cho dù cô ấy ăn mặc bình thường, cũng đẹp khiến người ta kinh ngạc. Mà Thần Toán lại không được như vậy, trường bào hoa văn màu tối, còn cầm một cây trượng lớn, nếu không phải là thần võ hoặc ma khí, cây trượng kia nhìn qua chẳng khác gì trượng của nữ thần Bất hòa Lừa dối. Giả thần giả quỷ, giống như thầy tướng số vậy.

--||| Hoa Đóa Đóa càng nghĩ, thò đầu về phía Từ Hoan Hoan hỏi: “Hoan Hoan, nếu mình đến cấp 60, nên chọn Y Tiên hay là Thần Toán?”

“Y Tiên là chức nghiệp cứu người, chuyên thêm máu hồi sinh; Thần Toán là chức nghiệp phụ trợ, chuyên thêm trạng thái. Nhưng mà nếu trang bị Thần Toán tốt, sau này có thể làm Bạo Y, có kỹ năng PK rất lợi hại.” Từ Hoan Hoan quay đầu nhìn về phía Hoa Đóa Đóa, “Làm Y Tiên, thăng cấp rất khổ, công kích rất thấp, trừ phi cậu có thể có trang bị như Mỹ Ngọc Yên Nhiên ở khu cậu vậy. Nếu là Thần Toán, thăng cấp so với Y Tiên nhanh hơn, nhưng công kích cũng không cao.”

Hoa Đóa Đóa rối rắm, sớm biết vậy đã không chọn chức nghiệp Y hệ, đều là bị sắc đẹp mê hoặc, trang bị của chức nghiệp Y hệ rất đẹp, Hoa Đóa Đóa là người thích chưng diện, đến nỗi toàn bộ đều chú trọng vào quần áo bề ngoài.

“Chọn Thần Toán đi, Tiểu Vân Vân nhà cậu tiền đồ vô lượng, về sau nói không chừng có thể làm tiểu thần, trong trò chơi này, người chơi đẳng cấp cao đều thích có bạn là Y hệ, làm chuyện gì, thiếu bác sĩ đều rất khổ.”

Hoa Đóa Đóa vô cùng khổ sở nhìn Từ Hoan Hoan, cô vẫn còn rất rối rắm...

Thời gian kế tiếp, Hoa Đóa Đóa lại càng nhiều việc, giáo sư của cô biến cô thành đối tượng bồi dưỡng trọng điểm, cho cô đi xem rất nhiều triển lãm, gặp rất nhiều người từng trải, trong đó có rất nhiều kiến trúc sư, thiết kế sư nổi tiếng, giáo sư nghĩ thông suốt mọi chuyện, khuyến khích Hoa Đóa Đóa đi theo học tập các kiến trúc sư kia một chút.

Mặt khác, Hoa Đóa Đóa còn phải nâng cao trình độ tiếng Anh, nếu làm xong visa, điểm của cô không đủ, thì đúng là bị kịch. Cho nên gần đây Hoa Đóa Đóa không hề vào trò chơi.

Tấm vé tham dự triển lãm trong tay cô, là do kiến trúc sư đạt được giải thưởng Leeds hiện đang là giáo sư nổi tiếng nhất học viện Massachusetts nước Mỹ, George Bhor, tổ chức. Chủ yếu là triển lãm kết cấu các kiến trúc nghệ thuật của các quốc gia, sau khi xong còn có buổi tọa đàm. Đây là vé do giáo sư của Hoa Đóa Đóa lấy được. Có thể nói giáo sư rất bất công, có nhiều sinh viên như vậy, lại chỉ lấy vé cho ba sinh viên “ruột”. Một là Hoa Đóa Đóa, một là sư huynh Khâu Trần cùng Nguyên Tuyền.

Hoa Đóa Đóa cùng hai người này ngồi ở trong góc hội trường. Lại nói tiếp, quan hệ của Hoa Đóa Đóa với sư huynh Khâu Trần rất tốt, hắn là người xuất sắc nhất, còn Hoa Đóa Đóa là nữ sinh đứng thứ nhất, còn nữa, sư huynh cũng rất chiều cố tài nữ duy nhất là cô, giúp đỡ rất nhiều.

Còn Nguyên Tuyền là một người quái gở, nói dễ nghe là con một sách, nói khó nghe chính là chết vì sách, không hề giao lưu với bên ngoài. Thành tích của hắn tốt lắm, nhưng không hay nói chuyện, ba năm đại học cơ hồ đọc lại đọc văng. Người giống như hắn, ở xã hội này không còn tìm được nữa rồi.

Hoa Đóa Đóa cảm thấy người này không có ý nghĩa, cũng không hay để ý tới hắn, bình thường ba người đều là trọng điểm bồi dưỡng của giáo sư, thường xuyên tham gia hoạt động, huấn luyện cùng nhau. Nhưng cơ hồ đều là Hoa Đóa Đóa cùng sư huynh nói chuyện, còn Nguyên Tuyền chỉ ngơ ngác một mình.

Đương nhiên lần này cũng không ngoại lệ.

Ở hội trường, Hoa Đóa Đóa nhìn thấy rất nhiều mô hình kiến trúc của các quốc gia, chưa từng được thấy nhiều như vậy. Đường như mỗi nét kiến trúc đặc thù của các quốc gia đều được kiến trúc sư nhắc tới.

Hoa Đóa Đóa quả nhiên là được mở rộng tầm mắt a.

Khâu Trần đứng ở bên cạnh cười nói: “Giáo sư nói đã đưa hồ sơ của ba chúng ta cho giáo sư George, nếu may mắn, có thể thông qua giáo sư George tới học viện Massachusetts của Mỹ.”

Hoa Đóa Đóa cup mắt, “Giáo sư George chắc hẳn rất nghiêm khắc, mắt nhìn người xem ra cũng rất hà khắc.”

“Cho nên, đây chính là cơ hội chứng tỏ mình.”

“Em không cho rằng em vĩ đại.” Hoa Đóa Đóa cười tủm tỉm nói, “Em chỉ là học tập tốt một chút thôi, còn lại không được.”

Khâu Trần nhún vai, “So với tên kia vẫn hơn.” Ánh mắt hần liếc qua con mọt sách Nguyên Tuyền đang đứng ghi chép cách đó không xa. Hoa Đóa Đóa nhìn theo, cười nói: “Kỳ thật cậu ta cũng rất giỏi, ngoại trừ việc ít nói chuyện.”

Khâu Trần gật đầu đồng tình.

Lúc này những người tham quan khác chỉ vào một bức sơ đồ thiết kế trên tường, bình luận: “Đây là tác phẩm của đệ tử ruột của giáo sư George a.”

” Biệt thự bờ biển?” Người còn lại nhìn mô hình ngẫm nghĩ, “Đệ tử ruột này không lẽ lại là nữ? Nhìn vào không gian, màu sắc, có loại cảm giác mộng ảo của các thiếu nữ, ngay cả tên cũng đặt là ‘Noãn Phong’ (Cơn gió ấm áp =.!=!).”

Hoa Đóa Đóa bị cái tên này làm chấn động, giật mình. Khâu Trần tò mò đi qua nhìn, thì thào tự nói, “Vị trí này vừa vặn ở nơi gió biển mát mẻ thổi vào, cửa sổ phân bố cân đối lấy được đầy đủ ánh sáng mặt trời, thiết kế bên trong làm cho người ta cảm giác giống như thế giới của hai người, quả thật thực ấm áp. Còn nữa bên ngoài có xích đu cùng lò nướng, không phải những thứ mà một người đàn ông nghĩ tới, hẳn là do nữ thiết kế.” Khâu Trần thực vừa lòng với suy đoán của mình, vui tươi hơn hở quay đầu cười cười với Hoa Đóa Đóa cũng đang nhìn mô hình này.

Nhưng mà Hoa Đóa Đóa giống như mất hồn nhìn chằm chằm mô hình trên tường, cô nghĩ cô đang bị mộng du.

“Tiểu Phong là một cậu thanh niên đẹp trai a.” Một người có bộ râu trắng như tuyết, mắt xanh lam, nói tiếng Trung Quốc đi tới, xem ra đại khái năm sáu mươi tuổi, khuôn mặt tươi cười có vẻ rất bình dị gần gũi.

Hoa Đóa Đóa quay đầu nhìn người đó, ảnh chụp của ông ấy dán đầy trên các kiến trúc, không phải giáo sư George thì còn ai vào đây?

“Tiểu Phong?” Khâu Trần kỳ quái hỏi lại, hiển nhiên, hẳn không mấy kinh ngạc về sự xuất hiện của giáo sư George, thậm chí biểu hiện có chút tự nhiên.

“Cậu ấy cũng là người Trung Quốc, một đứa nhỏ rất giỏi.”

6. Chương 06

Chương 6

Em Tồn Khanh* – Anh Lôi Phong

*Tồn Khanh: em gái bồng cầu =))

Edit: Ngưu rùng rú

Beta: Bon orion

Giáo sư George nổi tiếng là người nghiêm khắc, hiếm khi khen ngợi ai, càng không thể có chuyện vô cớ khen ngợi một người trước mặt người khác. Việc này làm cho Khuru Trần không khỏi tò mò, dùng tiếng Anh lưu loát, cười hỏi “Không biết học trò của thầy đang làm gì?”

Giáo sư George cười “ha ha”, biểu hiện vô cùng cởi mở, “Nó tốt nghiệp cùng trường với các em mà...”

“A...!” Về mặt Khuru Trần hết sức bất ngờ, những người này giờ yên lặng đứng bên cạnh nghe giáo sư George nói chuyện cũng giật mình đứng ngây ngốc, nhưng chỉ có duy nhất Hoa Đóa Đóa, mặt không chút thay đổi, ánh mắt cô vẫn nhìn chăm chú vào mô hình thiết kế.

“Cố Cảnh Phong, không phải là học trưởng của các em sao?”

“Hả?... Cố, Cố sư huynh!” Khuru Trần kinh ngạc. Thiên tài đã từng đảo điên Học viện thiết kế? Người mà tài sản hơn cả trăm triệu, thuộc thế hệ con nhà giàu đời thứ hai sao? Người mà có diện mạo đẹp đến nỗi được mời làm người mẫu nam, chụp ảnh trang bìa sao? Người tiếng tăm lừng lẫy, có một không hai, Cố Cảnh Phong sao?

Giáo sư George mỉm cười gật đầu, đương nhiên ông cũng biết một số chuyện của Cố Cảnh Phong, nhưng ở trong mắt ông, thiết kế mới là thiên phú của cậu ta, còn những cái khác, ông chỉ coi như mây bay, ông tán thưởng Cố Cảnh Phong là vì tài năng thiết kế kiến trúc thiên phú của cậu ta.

“Năm đó, Cố sư huynh đột nhiên mất tích không xuất hiện ở trường nữa, thì ra là đi theo giáo sư học.” Khuru Trần vui vẻ nói. Nhưng mà, lúc này giáo sư George lại nhíu nhíu mày: “Cậu tatừ nhỏ lớn lên ở Mỹ, lúc cha Tiểu Phong dẫn cậu ấy đến gặp tôi, vẫn chỉ là đứa nhóc 5 tuổi. Sau này, một lần về thăm người thân, liền khẳng khái muốn ở lại Trung Quốc, lúc đó, thằng nhóc này tiếng Trung còn bập bẹ chưa nói được rõ. Nó cũng email cho tôi nói sẽ cắm rễ ở Trung Quốc, cũng chả hiểu làm sao lại về Mỹ mà chẳng nói năng gì. Thì ra cũng là xuất quỷ nhập thần rồi khỏi Trung Quốc ha?”

“Đúng vậy, hoàn toàn không nói một tiếng, nhớ lại năm ấy em mới học năm hai, làm cầu thủ dự bị trong đội bóng rổ, Cố sư huynh là đội trưởng đội bóng rổ, trước khi mất tích một ngày, còn an ủi em rằng, cho dù là cầu thủ dự bị, cũng phải chuẩn bị tinh thần thật tốt, lúc nào cũng trong tư thế sẵn sàng. Em vẫn không quên đôi mắt sâu sắc của Cố sư huynh, còn cả tư thế ba bước đưa bóng vào rổ nữa, hết sức kinh người. Dưới ánh mắt mong chờ của toàn trường, anh ấy lại mất tích, cũng không ai biết lý do vì sao.”

Giáo sư George có vẻ thích thú khi có người khen học trò yêu của mình, ông cười toe toét: “Tiểu Phong giỏi nhất không phải thể thao, mà là piano, cậu chỉ cần đàn một lần, cậu ta có thể lặp lại đúng như vậy, không cần xem qua nhạc phổ mà vẫn có thể đàn được như thế, làm cho tôi thật kinh ngạc.”

“Thật vậy sao? Em cũng không biết Cố sư huynh biết chơi piano.” Cậu ta đột nhiên nhớ tới cái gì, vỗ vỗ đầu, “Ài da, coi đầu óc em kìa, em nghĩ trong trường chỉ có Đóa Đóa là biết rõ Cố sư huynh nhất.” Khuru Trần quay đầu, kéo Hoa Đóa Đóa đang ngăn người đến trước mặt giáo sư George, “Đóa Đóa là do một tay Cố sư huynh dẫn dắt đấy ạ.”

Hoa Đóa Đóa nhìn về phía giáo sư George, phát hiện hai mắt ông sáng ngời nhìn cô, giống như suy nghĩ điều gì. Suy nghĩ thật lâu, giáo sư George mới chậm rãi phản ứng lại, “A..., vậy cô ấy là học trò của Tiểu Phong, nghĩa là đồ tôn* của tôi nhỉ?”

* Đồ tôn: học trò của học trò, thứ cho bạn không tìm được từ cùng nghĩa ==”

Hoa Đóa Đóa , gương mặt quần bách, dùng thứ tiếng Anh bập bẹ đáp lại “Năm đó Cố sư huynh là trợ giảng lớp em, quan hệ hai người bọn em chỉ tốt hơn người khác một chút mà thôi.”

Giáo sư George hỏi lại: “Thật à?” Giọng điệu có vẻ còn ngờ vực. Hoa Đóa Đóa sững sốt, tuy có chút khó hiểu nhưng vẫn hồn nhiên gật đầu. Giáo sư George nhìn Hoa Đóa Đóa thật lâu, “Thầy hướng dẫn của em là ai thế?”

“Stephen Jacob.” Giáo sư hướng dẫn của Hoa Đóa Đóa là một giáo sư nước ngoài, rất xuất sắc, sinh viên được ông ấy hướng dẫn nhất định phải là những sinh viên hàng đầu của trường.

Hiển nhiên giáo sư George cũng biết giáo sư Stephen, cười tươi như hoa, “Thì ra là anh ta, chúng tôi đều quen biết nhau.”

Nhìn nụ cười kia, Hoa Đóa Đóa tự dưng thấy rờn rợn, da gà nổi đầy người.

Từ lần triển lãm đó đến nay, Hoa Đóa Đóa luôn coi ngủ như mạng lại đột nhiên mất ngủ. Cô trần trọc không ngủ được, nằm nghiêng trên giường buồn bực, Cố Cảnh Phong! Mỗi lần nghĩ đến cái tên vô lương tâm kia, Hoa Đóa Đóa liền nổi nóng. Cô buồn bực, hai năm trước vô cớ mất tích, còn tưởng rằng bỏ trốn cùng người khác, trăm ngàn lần không nghĩ tới anh ta ra nước ngoài tu nghiệp.

Nhắc đến nghiệt duyên của Cố Cảnh Phong và Hoa Đóa Đóa, vừa bi kịch lại vừa buồn cười.

Hoa Đóa Đóa đỗ thủ khoa khoa Kiến trúc, tự nhiên sẽ gây chú ý đến người khác. Ngày khai giảng, Hoa Đóa Đóa sống chết không cho ba dẫn cô đến trường, tự mình mang theo túi lớn túi bé, gian nan đến trường.

Lúc đến trường đã hơn mười một giờ tối, trong vườn trường gần như là vắng tanh vắng ngắt, gần đây sinh viên năm thứ nhất mới nhập trường nên nhà trường bật gấp đôi lượng đèn chiếu sáng so với bình thường, trong vườn trường đèn đuốc sáng trưng. Đóa Đóa khiêng hành lý một mạch tới phòng ngủ.

Lúc cô khiêng được nửa đường, bụng tự nhiên đau dữ dội, vì thế chẳng còn cách nào khác, đành phải giấu hành lý trong đình nhỏ phía trước, sau đó lén lút đi tìm nhà vệ sinh.

Tuy trường bật thêm đèn, nhưng phòng đa chức năng lại tiết kiệm. Cô đứng là số quạ đen, mới đến lần đầu tiên, đã phải vội đi toilet. Vì thế, một tình huống dở khóc dở cười xảy ra. Nguyệt hắc phong cao, ban đêm tối đen như mực, đột nhiên, dưới ánh đèn màu cam mờ mịt, phía cuối hành lang dài truyền đến tiếng đàn piano, lúc dừng lúc vang, khiến Hoa Đóa Đóa không khỏi sợ hãi. Cô gần như là bám theo vách tường đi từng bước một, hai mắt ầng ậng nước, vô cùng đau khổ tìm nhà vệ sinh. Vất vả lắm mới tìm được nhà vệ sinh ở tầng hai, bởi vì trời tối, ánh trăng lại không rõ, trong lòng lại đang run sợ, cô không thèm nhìn là vệ sinh nam hay nữ, chạy vọt vào, tìm được bồn cầu, ngồi xuống.

Cô bị tiêu chảy rất nặng, chỉ nghe thấy tiếng “tôm tôm”, sau đó là tiếng thở dài nhẹ nhõm của Hoa Đóa Đóa. Kế tiếp, chính là thời điểm bi kịch nhất của cô, lúc này cô phát hiện hai tay mình trống trơn, ngoại trừ di động vẫn ở trên người thì chẳng còn gì, ngay cả một xu cũng chẳng có...

Hoa Đóa Đóa rơi lệ đầy mặt, vẫn ngồi xổm trên bồn cầu, không còn cách nào khác. Cô nghiêng răng nghiêng lợi, nắm chặt tay, rất muốn không chúi chạy lấy người, nhưng làm sao mà chịu nổi đây, cô bị tiêu chảy, không thể làm như thế như thế được.

Cô muốn khóc, ngồi lâu chân đã tê rần. Cô cầm lấy điện thoại, bấm số của ba mình.

“Alo, con gái à, đã đến trường chưa?”

Hoa Đóa Đóa sụt sịt mũi, “Dạ, đến rồi ạ.”

“Giờ con đang làm gì?”

“Đi vệ sinh!”

“...” Vài vạch đen hiện trên mặt ba Đóa Đóa.

“Ba à, ba gọi cho văn phòng tuyển sinh dùm con đi.” Hoa Đóa Đóa lại sụt sịt.

“Làm gì?”

“Hỏi phòng tuyển sinh, có số điện thoại của bạn nữ nào ở khoa Kiến trúc không.” Hoa Đóa Đóa nói càng ngày càng nhỏ.

“Hả? Để làm gì?”

“Con không đem theo giấy vệ sinh...”

“...” Ba Đóa Đóa lại trầm mặc, trên mặt đầy vạch đen.

Đột nhiên, dưới cửa ló ra một gói giấy “Tương Ấn”. Hoa Đóa Đóa hết hồn làm rớt điện thoại, miệng mở lớn, môi run run, không dám tin nhìn vào “Vật thần” trước mắt. Cô run run hỏi: “Ai?”

“Lôi Phong.” Thanh âm giàu từ tính, còn có tiếng dây xích va vào nhau kêu leng keng, trong đêm khuya thanh tĩnh, chìa tay không nhìn được năm ngón, không gian trống trơn tĩnh mịch vô cùng đáng sợ.

Vì thế Hoa Đóa Đóa khóc, càng khóc càng to, méu máo vào điện thoại: “Ba ơi, có ma...”

Mỗi khi Hoa Đóa Đóa nhớ lại chuyện này, không còn gì để nói với mình. Thường cô tổng cộng mỗi lần chỉ có một nhà vệ sinh, tầng lẻ là vệ sinh nữ, tầng chẵn là vệ sinh nam, sự thật là cô lao vào vệ sinh nam. -_-#

Lúc đi ra khỏi phòng đa chức năng, mặt cô trắng bệch, trên mặt còn vương nước mắt và uất ức. Bởi vì, sau khi cô hò hét như điên dại, ba Đóa Đóa không quan tâm mà còn thờ ơ hỏi, “Con gái, ma rốt cuộc cũng tìm đến con à? Ai da, tìm được đồng loại thật không dễ dàng gì.”

Hoa Đóa Đóa bị ba mình chọc tức, vừa sput sput, vừa nghĩ thầm: “Ma Lôi Phong vì không muốn mình ngồi chết ở bồn cầu, sợ mình diệt đồng loại của nó, chỉ mong mình tiếp tục gât họa ở nhân gian.”

Cô vừa đi đến chỗ giấu hành lý của mình trong phòng nhỏ vừa lẩm bẩm, lại thấy có bộ đồ trắng lượn qua lượn lại, còn có một con ‘thần thú’ lớn ở phía sau.

Hoa Đóa Đóa run rẩy cả người, mặt mày méo xệch, toàn thân nổi da gà, tóc tai dựng đứng, giống con gà xù lông chuẩn bị chiến đấu. Đêm nay, Hoa Đóa Đóa rất sợ hãi, các dây thần kinh đều căng lên.

Cô vẫn đứng ở tại chỗ, đi tới cũng không dám, mà quay đầu bỏ chạy cũng không được. Chỉ có thể rối rắm đứng yên tại chỗ, nhìn cái áo trắng trong phòng lượn qua lượn lại trước mặt mình.

Trong không gian còn có tiếng dây xích va vào nhau. Nhất thời Hoa Đóa Đóa cảm thấy hít thở không thông.

Cái con ma Lôi Phong kia...

Cũng không biết tại sao, con ‘thần thú’ bỗng quay đầu nhìn về phía Hoa Đóa Đóa, sau đó gầm rú vô cùng uy hiếp: “Gâu... gâu...”

Được rồi, “thần thú” cảm tình con chó. -_-!

Hoa Đóa Đóa xác định trong phòng là một người một chó, không phải như mình nghĩ, thoải mái đi đến. Trong đêm tối mù mịt, Hoa Đóa Đóa bước lại gần một người một chó, có cảm giác bộ đồ trắng như đang phát sáng, đầu tiên là dáng người cao to, một tay đút túi quần một tay nắm dây xích chó. Sau đó khuôn mặt cũng dần dần hiện ra rõ ràng, rốt cuộc Hoa Đóa Đóa cũng biết vì sao cô cảm thấy cái áo trắng này sáng lên, bộ dáng tên này cũng tốt quá đi.

Đôi mắt hoa đào cười như không cười, nhìn chăm chú Hoa Đóa Đóa.

Hoa Đóa Đóa đi đến gần, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, có phần ngượng ngùng cúi đầu: “Xin chào.”

“Em gái bồn cầu?” Người nọ kéo kéo con chó cựa quậy không yên, nhưng thân mình lại không nhúc nhích nửa phân, khuôn mặt nhẹ nhàng thanh thoát, nhưng trong mắt lại lóe lên ý trên chọc.

Hoa Đóa Đóa giật mình, nhìn anh chàng đẹp trai đang mỉm cười trước mặt: “Anh Lôi Phong?”

Chỉ thấy mặt “anh Lôi phong” bỗng bừng hồng lên, có chút mất tự nhiên, hết sức áy náy nói: “Lúc này chỉ là chọc em một chút thôi.”

Hoa Đóa Đóa tỏ vẻ bất mãn khi nghe anh ta nói vậy, trừng mắt tức giận nhìn anh ta.

“Anh Lôi Phong” bật cười, làm ra vẻ vô tội, “Nói thật, lúc đó anh chuẩn bị mang Lôi bảo bối xuống lầu, cũng không biết nó làm sao, lại kéo anh chạy thẳng đến chỗ em đi vệ sinh. Sau đó, anh nghe em nói chuyện điện thoại, thấy rất buồn cười, liền...” Anh ta nhin không được, phì cười một tiếng, mà khi anh ta cười, đôi mắt xanh của Lôi bảo bối bên cạnh cũng lóe lên, chăm chú nhìn vào chủ nhân của nó, cái đuôi lúc lắc, có vẻ rất sung sướng.

Một người, một thú đều cười nhạo cô.

Hoa Đóa Đóa cực kỳ bất mãn, “Còn cười nữa, tôi sẽ đi tố cáo anh nuôi chó trong trường.”

“A...” Anh ta thu hồi mặt cười, ý vị sâu xa “A” một tiếng, “Em nghe ai nói?”

“Làm gì có trường nào cho phép học sinh nuôi chó?”

“Anh không ở trong ký túc xá của trường, tại sao không thể?”

Hoa Đóa Đóa nhìn anh ta từ trên xuống dưới, đánh giá: trên người toàn là hàng hiệu không nói, ngay cả con chó anh ta nuôi cũng là giống chó Akita độc nhất vô nhị của Nhật, rất khí thế, trên người đậm bản chất giàu có quý tộc, không thèm ở trong trường cũng đúng thôi.

“Vậy nửa đêm anh còn chạy vào trường làm gì?”

“Dắt chó đi dạo.”

Hoa Đóa Đóa, giờ trường học còn làm nơi dắt chó đi dạo nữa hả.

“A..., đúng rồi, Hồi nãy anh cho Lôi bảo bối đi tiểu, Lôi bảo bối ở đình nhỏ không cẩn thận làm văng nước tiểu lên đồng hành lý để ở đó, hành lý này là của em hả?”

Hoa Đóa Đóa lập tức chuyển lực chú ý qua đồng hành lý của mình, một hàng nước còn dính lại. Cô lập tức di chuyển ra ngoài. Đúng là khai thật, toàn mùi nước tiểu.

Hôm nay đúng là một ngày xui xẻo với Hoa Đóa Đóa, cô bé Lọ Lem cũng chẳng gặp phải cái cảnh máu chó như này, mà cô vừa gặp Cố Cảnh Phong lại hết sức, còn cả nước tiểu chó nữa chứ, rốt cuộc còn bị kịch đến mức nào?

7. Chương 07

Chương 7

Trễ hẹn online

Edit: Gia Lăng Tần

Hoa Đóa Đóa vẫn nghĩ rằng ngày 22 tháng 11 mình có thể online, nhưng hôm đó lại xảy ra một chuyện khiến cô phải thất hẹn. Chuyện xảy ra vào sáng sớm ngày 21 tháng 11, bởi vì buổi tối hôm trước, bạn học thời trung học của Hoa Đóa Đóa tới thành phố A chơi, cô làm chủ nhà phải cùng cô ấy đi dạo cả ngày, buổi tối còn bị kéo vào KTV hát cả đêm, tới tận rạng sáng mới về trường. Quản lý kí túc của Hoa Đóa Đóa rất nghiêm khắc, ký túc xá nữ sinh mười một giờ tối là đóng cửa, về muộn sẽ không được vào. Hồi năm thứ nhất, dáng người của Hoa Đóa Đóa cũng rất khá, không gầy cũng không béo, xem như dáng người tiêu chuẩn, nhưng hiện tại cân nặng của cô đã thành loại siêu trọng.

-_-||| nguyên nhân là bởi vì hết ăn lại nằm. Từ sau khi Cố Cảnh Phong mất tích, Hoa Đóa Đóa sinh hoạt hoàn toàn không có điều độ, cân nặng cứ thế tăng lên vù vù.

Thân thể siêu trọng mà lại muốn trèo cổng vào, quả thực khó như heo mẹ leo cây, mà Hoa Đóa Đóa lại cố gắng phá tan trở ngại, vì thế một hồi bị kịch đã xảy ra, trong lúc cô nhảy xuống, mắt cá chân của cô đau nhói, không xong, trực tiếp gãy xương...

Sáng sớm 22 tháng 11, Hoa Đóa Đóa nằm ngủ trong bệnh viện thành phố A.

Đại khái khoảng mười giờ, Từ Hoan Hoan mang theo một giỏ hoa quả tới thăm. Khi đó Hoa Đóa Đóa đang nửa nằm nửa ngồi trên giường học Tiếng Anh. Từ Hoan Hoan thấy vậy, chặc chặc nói: “Cậu nói xem, cậu không nên heo mẹ lên cây, cái bụng một tầng thịt kia làm lệch trọng tâm, rơi xuống có thể không bị thương sao? Không khiến cậu bị hủy dung như chó gặm phân đã là không tệ rồi.”

Hoa Đóa Đóa liếc mắt nhìn Từ Hoan Hoan một cái, vẻ mặt cực kỳ khinh thường. Cô tiếp tục viết từ tiếng anh.

“Cậu nên giảm béo.” Từ Hoan Hoan đột nhiên ngồi bên giường nói lời thắm thía, lột một quả chuối đưa cho Hoa Đóa Đóa.

Hoa Đóa Đóa cắn một miếng, “Cân nặng đều là mây bay.”

Từ Hoan Hoan khoe miệng giật giật, “Hồi câu học năm nhất, thực là oanh động toàn hệ. Không chỉ có thành tích học tập tốt nhất, lại có dáng vẻ xinh đẹp, khi đó bao nhiêu chàng trai theo đuổi a!”

Hoa Đóa Đóa thờ ơ tiếp tục học từ vựng.

“Hiện tại giá thị trường của cậu đã thành dạng gì rồi? Trừ học trưởng Khuê Trần vẫn đối với cậu không rời...”

“Stop!” Hoa Đóa Đóa ngẩng lên nhìn Từ Hoan Hoan, “Mình cùng học trưởng trong sạch.”

“Vâng, trong sạch.” Từ Hoan Hoan cũng lười tranh luận cùng cô, “Vậy cậu cùng Cố học trưởng có trong sạch không?”

Hoa Đóa Đóa không ngờ Từ Hoan Hoan đột nhiên nhắc tới Cố Cảnh Phong không khỏi ngáy người. Từ Hoan Hoan thấy Hoa Đóa Đóa vẻ mặt thất thần, biết đã nhắc tới chuyện thương tâm của Hoa Đóa Đóa, vỗ vỗ vai cô an ủi, “Lúc trước cậu cùng Cố Cảnh Phong là đôi kim đồng ngọc nữ giáo sư Stephen chỉ định, nhắc lại giống như mới chỉ là ngày hôm qua thoáng qua, khi đó nói thật toàn trường có biết bao nữ sinh hâm mộ cậu a, có giáo sư yêu quý, có Cố Cảnh Phong ở bên.”

“Hoan Hoan, hình như cậu đã quên, Cố trợ giáo đã có bạn gái.” Hoa Đóa Đóa rất cực nhịn không nhịn được Từ Hoan Hoan bịa đặt như không. Từ Hoan Hoan đột nhiên im lặng không nói, quan sát thái độ của Hoa Đóa Đóa. Nhưng mà Hoa Đóa Đóa tựa hồ không quan tâm.

Từ Hoan Hoan lúc này mới nói: “Kỳ thật Tiểu Cốt Đóa, có một chuyện mình vẫn chưa nói, khi đó cảm thấy không phải chuyện liên quan đến mình, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, cho nên mình vẫn chưa nói.”

Từ Hoan Hoan cắn cắn môi lại có chút trốn tránh nhìn Hoa Đóa Đóa, “Cố học trưởng năm đó cùng Đinh học tỷ yêu đương, kì thật chỉ là quan hệ hợp đồng.”

Hoa Đóa Đóa rất cực có phản ứng, cô dùng bút, trong đầu vốn đang có một lượng lớn từ ngữ, đột nhiên trở nên trống không, chỉ có thể nhìn chăm chăm quyển vở trên tay không nhúc nhích. Từ Hoan Hoan thấy thế, lập tức kích động, tiếp tục nói, “Chính tai mình nghe thấy Đinh học tỷ khóc lóc kể với bạn như thế, sau một tháng thực hiện hợp đồng yêu đương, chị ta yêu Cố Cảnh Phong thật, không muốn chấm dứt. Nhưng Cố Cảnh Phong lại ý chí sắt đá, bỏ đi không thèm quay lại.”

Hoa Đóa Đóa nhú mày cổ quái nhìn Từ Hoan Hoan, “Không phải chứ, còn có hợp đồng yêu đương kia?”

“Tiểu Cốt Đóa!” Từ Hoan Hoan bùi ngùi thở dài nói: “Mình cũng biết năm đó cậu cùng Cố học trưởng đi đâu cũng có đôi, hai người khi đó không thành cũng là do Đinh học tỷ. Năm đó Đinh học tỷ quả thật quá đáng, trực tiếp chạy đến ký túc xá mắng cậu là tiểu tam.”

“Hoan Hoan, hôm nay miệng cậu bị rút gân à, đang êm đẹp sao lại cứ phải nhắc tới chuyện năm xưa?”

Từ Hoan Hoan chớp chớp mắt, vẻ mặt vô tội, “Tiểu Cốt Đóa, nói cho cậu một tin không biết là tốt hay xấu với cậu.”

“Nói đi.”

“Cố học trưởng mất tích hai năm trước giờ đã có tin tức.”

“Mình biết.” Hoa Đóa Đóa vẻ mặt bình tĩnh nói: “Ở học viện Massachusetts Mỹ, theo học giáo sư George.”

“No, cậu nói còn thiếu một chút.”

“Hả?” Hoa Đóa Đóa vẻ mặt kinh ngạc nhìn cô.

“Thời gian nghỉ lễ Noel, bên Cố học trường cho nghỉ dài ngày, anh ấy phải về trường mình để lấy bằng tốt nghiệp.”

Khóe miệng Hoa Đóa Đóa như vừa bị kéo, “Như vậy? Cho nên làm cho cậu phát điên?”

Từ Hoan Hoan gật đầu.

Hoa Đóa Đóa dùng chính cái chân đang bị bó bột của mình mà đá Từ Hoan Hoan, “Đây là chuyện đại sự gì a.”

Từ Hoan Hoan cực kỳ ủy khuất, “Việc này tuy không lớn, nhưng không tính tới chuyện ái muội giữa cậu với anh ấy, nói thế nào thì anh ấy cũng coi như là thầy của cậu, cậu cũng nên nghĩ tới quan hệ này mà đi gặp anh ấy chứ?”

Hoa Đóa Đóa lập tức im lặng, Cố Cảnh Phong cùng cô hẳn tính là nửa thầy trò, nếu không có Cố Cảnh Phong, cô căn bản không thể làm cho giáo sư Stephen coi trọng mình, trở thành một người nổi bật.

Hoa Đóa Đóa lập tức cho rằng Từ Hoan Hoan nói rất đúng, thập phần đồng ý gật đầu, “Mình sẽ giảm béo.”

Nhưng mà trong một tháng Hoa Đóa Đóa dường như không ăn ít đi, tuy rằng không tăng cân, nhưng tuyệt đối cũng không giảm bớt. Ngày 22 tháng 11 cô nhập viện, 24 tháng 11 xuất viện. Mà sau khi trở về, Hoa Đóa Đóa dường như không còn nhiệt tình với trò chơi nữa, cũng không online. Có lẽ là do sắp thi Tiếng Anh, còn chuyện lo visa, cô một lòng một dạ đặt hết sự tập trung vào học tiếng Anh.

Ngày 1 tháng 12, cô lương tâm phát thiên online, nguyên nhân là Từ Hoan Hoan nói một câu, “Dựa vào, khu Thiên Kiện chúng ta còn có mười ngày nữa là sắp nhập cùng với khu Thiên Huyền?”

Hoa Đóa Đóa lúc này mới ý thức lại... Mình còn có acc ở khu Thiên Huyền. --! Trí nhớ quay cuồng trở lại, 22 tháng 11 cô còn phải kết hôn, hiện tại đã qua lâu như vậy, Tiểu Vân Vân chẳng phải là sẽ hận chết cô?

Cô run rẩy mở trò chơi. Trò chơi update thật lâu, Hoa Đóa Đóa chờ nhàm chán, thuận miệng hỏi Từ Hoan Hoan đang đánh quái làm nhiệm vụ, “Trò chơi này đổi mới rất nhiều sao?” Cô nhiều lắm cũng chỉ mới không online một tháng thôi mà.

Từ Hoan Hoan cũng không quay đầu lại, nhìn chằm chằm máy tính nói: “Đâu chỉ đổi mới rất nhiều, quả thực là đổi mới toàn diện, nhất là nội dung vợ chồng lại thay đổi rất lớn, sau khi kết hôn có chứng nhận kết hôn, hai người dựa vào chứng nhận kết hôn tăng trị đồng tâm để sinh đứa nhỏ, nhưng mà sinh đứa nhỏ rất khó, bên khu mình đến giờ còn chưa có ai sinh được đứa nhỏ. Ai, thành ra mình cũng muốn kết hôn, có vẻ rất thú vị a.”

“Thích thì kết hôn đi.” Hoa Đóa Đóa nhìn màn hình, thấy đã update xong, vì thế ấn bắt đầu, gõ tài khoản vào.

“Cao không với tới, thấp không thông, ai...”

“A...” Hoa Đóa Đóa đột nhiên hét rầm lên, trực tiếp ngắt lời Từ Hoan Hoan cảm khái. Từ Hoan Hoan hoảng sợ, “Cậu làm cái gì thế!”

“Mình...có phải mình log nhầm acc rồi không?” Hoa Đóa Đóa nhìn nhân vật đứng trước mắt, mặc quân trang hoa hồng oai hùng hiên ngang, cầm trên tay Ma Khí của Y hệ trong truyền thuyết phát ra ánh sáng tím quý dị, thuộc tính hoa hồng, cấp bậc bên cạnh là mãn cấp...

Từ Hoan Hoan liếc nhìn máy tính của mình một cái, vô cùng bất đắc dĩ quay đầu nhìn về phía màn hình của Hoa Đóa Đóa, “A...”

Tiếng hét này so với Hoa Đóa Đóa còn vang dội hơn, Từ Hoan Hoan cơ hồ nhảy dựng lên, “Nữ quân trang... Thuộc tính hoa hồng... Còn có Ma khí... Mãn cấp...” Cô bắt đầu nói năng lộn xộn, chạy đến giữ chặt máy tính của Hoa Đóa Đóa, chỉ vào nhân vật, “Đây là acc của cậu?”

Hoa Đóa Đóa cũng không xác định, cô ấn đăng nhập, tiến vào trò chơi. Vừa mới tiến vào trò chơi, đã thấy cô ở đỉnh Tịch Thần (chỗ quái 98 cấp), một con quái chủ động chạy tới, tấn công cô, cư nhiên chỉ mất một giọt máu =_=_

Trang phục mà nhân vật mặc không phải trang phục mới, mà là trang bị bình thường, cả người Hoa Đóa Đóa tỏa ra hồng quang hoa hồng, hết sức chói mắt, đây rõ ràng là hào quang của trang bị +15, trừ bỏ toàn thân là trang bị +15, phòng ngự Y hệ tuyệt đối không thể chỉ mất một máu khi bị quái 98 cấp đánh.

Bằng đó đủ làm cho người ta rung động, càng làm cho người ta rung động hơn là...

Danh hiệu hôn nhân màu phấn hồng trên đỉnh đầu Hoa Đóa Đóa, phía trên ghi —— Nương tử của Phong Thệ.

Hoa Đóa Đóa ngệt mặt, Từ Hoan Hoan choáng váng. Đây... đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

“Trời...ời...” Từ Hoan Hoan nói chuyện đã đứt quãng, hiển nhiên bị dọa sợ không nhẹ, Hoa Đóa Đóa như nằm mơ nhìn chằm chằm acc trên màn hình, tiên diễm đón gió đứng lặng trong sa mạc, dường như trong gió hỗn độn cảm giác tang thương.

Từ Hoan Hoan đoạt con chuột của Hoa Đóa Đóa, kích mở hành trang của Hoa Đóa Đóa, tiền bên trong vẫn là 2 kim, cùng bề ngoài cách biệt một trời một vực. -_-# Trong hành trang, đối với Từ Hoan Hoan mà nói thì toàn là rác, nhưng đối với Hoa Đóa Đóa trước kia mà nói, đều là bảo bối bán được tiền, tuy rằng chỉ có thể bán được mấy đồng.

Nhưng tọa kỵ trong hành trang lại làm cho Từ Hoan Hoan phải hít một hơi. “Thiên Phượng” mà người trong Y hệ ai nấy đều tha thiết ước mơ. Thiên Phượng là loại tọa kỵ đặc biệt, không mua được, chỉ có hợp thành, cần năm vật để hợp thành, lông phượng hoàng, mắt Chu Tước, linh uế, thiên thư phù, linh lung tâm. Bốn trong năm thứ này chỉ có đánh Boss mới có, bốn loại boss này cũng cực kỳ đặc biệt, tất cả kỹ năng đều là quần công, bình thường một đội đi đánh, không phải cấp cao máu nhiều, căn bản không đánh được. Hơn nữa tỷ lệ rơi rất thấp. Bốn thứ này đã khiến cho loại tọa kỵ này vô cùng hiếm có, mà Linh Lung Tâm lại càng làm cho loại tọa kỵ này tuyệt chủng.

Muốn có Linh Lung Tâm phải tới Nam Cương luyện hóa mới ra, mà tài liệu luyện hóa phải là Thần Võ hoặc Ma Khí. Thử hỏi có người nào lại chịu dùng một loại vũ khí cao cấp nhất để luyện một tọa kỵ? Loại vũ khí này không phải cứ có tiền là mua được, còn phải xem người ta có muốn bán hay không. Bình thường, những người chơi game này, có Thần Võ hoặc Ma Khí đều sẽ để cho chính mình dùng.

Trò chơi này có sáu chức nghiệp, ba hệ lớn, Kiếm hệ, Pháp hệ, Y hệ phân biệt có Thần Võ cùng Ma Khí của mỗi hệ. Tổng cộng là sáu loại, ai lại muốn đem thứ vũ khí đó đi luyện hóa? Từ Hoan Hoan quá mức kinh ngạc, Phong Thệ đại thần quả thực rất trâu bò.

Hoa Đóa Đóa nhìn danh sách bạn tốt, quả nhiên, ngoại trừ Lăng Vân còn có thêm một người —— Phong Thệ +_+ chỉ là tên màu xám, hiển nhiên không login.

“Trời ạ, Tiểu Cốt Đóa, không phải cậu gả cho Lăng Vân sao? Sao lại trở thành bà xã của Phong Thệ?”

“Mình cũng không biết.” Hoa Đóa Đóa vòng vo chuyển mắt, “Chẳng lẽ Lăng Vân trộm acc của mình, sau đó bán cho người khác, người nọ liền kết hôn cùng Phong Thệ?”

Từ Hoan Hoan ngoài cười nhưng trong không cười, “Cậu thôi đi, cái acc cùi của cậu ai thèm?” Từ Hoan Hoan hí hóp mắt, “Chẳng lẽ, Lăng Vân là acc phụ của Phong Thệ?”

“Tiểu Vân Vân là nữ a...” Hoa Đóa Đóa nói một nửa, Từ Hoan Hoan vỗ đùi tỏ vẻ hiểu rõ, “Mình biết vì sao Phong Thệ đại thần không chịu kết hôn rồi, hóa ra là nhân yêu.”

Hoa Đóa Đóa chớp mắt, tỏ vẻ “Cậu thật lợi hại”.

Hoa Đóa Đóa cũng không biết mình kích linh tinh vào đâu, trong hành trang của cô có thêm rất nhiều thứ, cô không cần thận ấn vào cái gì đó, trực tiếp trở về thành. Cô xuất hiện trong thành tại bản đồ luyện cấp cao cấp, với danh hiệu kết hôn cùng Phong Thệ đại thần, tất nhiên sẽ có chút chuyện.

8. Chương 08

Chương 8

Đại Thần Là Hồ Ly Tinh

Edit: Phương Nhi

Beta: Gia Lăng Tần

Không biết Hoa Đóa Đóa kích lung tung ở đâu, liền nhanh chóng trở lại trong thành. Thành Sa Mạc có vẻ là một thành nhỏ, đi qua đi lại cũng chỉ có vài NPC, chạy một vòng cũng chỉ mất khoảng một phút. Vị trí cô xuất hiện vừa vặn ở cách quản lý kho hàng mấy thước, Hoa Đóa Đóa liền vui vẻ chạy đến NPC kia, chuẩn bị mua một thiết bị cài mật mã, cất trang bị của mình vào kho. Bởi vì Từ Hoan Hoan nói trang bị của ‘Tân Võ Lâm’ cũng không phải là buộc định, tạm thời mua phù buộc định để khóa lại. Trang bị của cô kinh người như thế, chắc chắn là sẽ bị hacker để ý, tấn công máy tính của cô thì coi như xong. Dù sao tài khoản của Hoa Đóa Đóa... thật sự là không dám khen tặng.

Đứng trước NPC quản lý kho hàng có hai người thuộc Thế Lực Đệ Nhất. Một nhân vật nam trên lưng đeo Phi Hồng Cánh lơ lửng giữa không trung, tên là Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích. Trong lòng Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích ôm một nhân vật nữ tóc hồng, mặc một chiếc áo lót đỏ rực, quần đen bó sát người, tên là Chim Mổ Sâu.

Hoa Đóa Đóa lúc ấy cũng không chú ý, chủ yếu là hai người kia vẫn không nhúc nhích, ôm nhau treo lơ lửng ở một chỗ liên cho là không có ở đây. Hoa Đóa Đóa vừa nhích tới gần, còn chưa kịp thu trang bị, nam nhân vật kia giật mình, nữ nhân vật kia cũng suýt té ngã.

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: (+ +) (cuồng choáng váng), ta không nhìn lầm đi.

trước mặt Chim Mổ Sâu: ... Bang chủ phu nhân trong truyền thuyết?

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: Ta đã biết vì sao bang chủ không cần Yên Nhiên, vị này mới là thần cấp đại thần.

Hoa Đóa Đóa còn chưa kịp phản ứng gì, trên màn hình của cô liền hiện lên thông báo PK khiêu chiến. Chim Mổ Sâu trước mặt muốn khiêu chiến cô? Hoa Đóa Đóa sững sốt. Cô liền mở xem trang bị của Chim Mổ Sâu, không khỏi giật mình, cô gái này thật là trâu bò.

Không nói đến một set trang bị +14 trên người, chỉ nói đến cự kiếm cô ấy cầm trên tay, ma khí kiếm hệ +12, ánh sáng lóng lánh đen tím từ kiếm phát ra cũng khiến người ta có mấy phần kinh sợ. Hoa Đóa Đóa không khỏi run run, run còn chưa tỉnh, đòi mạng nhất là, vì run cho nên tay cô kích vào “Đồng Ý”, tiếp nhận PK. Vì thế hệ thống bắt đầu đếm ngược, chuẩn bị PK.

... {{{(>_<)}}} hoa=“” đóa=“” đóa=“” căn=“” bản=“” chưa=“” bao=“” giờ=“” biết=“” pk=“” là=“”
thế=“” nào.=“”>

Trước lúc hệ thống đếm ngược đến “1”, Hoa Đóa Đóa nghĩ rằng chạy trốn là có thể không PK. Vì thế cô triệu “Thiên Phượng” ra bắt đầu chạy. Hoa Đóa Đóa lại quên một việc, thú cưỡi này của cô là vô cùng hiếm có, gần như là độc nhất vô nhị. Tuyệt đại đa số người chơi đều biết đến thú cưỡi này là “Giá trên trời”, cô cưỡi “Thiên Phượng” này chạy khắp thành, mọi người đều biết cô là đại thần liền điên cuồng đuổi theo sau, hơn nữa trên đỉnh đầu cô lại có danh hiệu hôn nhân với siêu cấp đại thần của Thiên Huyền khu mà người người đều biết tiếng, có thể tưởng tượng được, hậu quả là như thế nào.

thế giới Tiểu Hủ Nữ: a, mọi người mau tới sa mạc, bà xã của Phong Thệ đại thần xuất hiện.

thế giới Kiêu Kiêu Miêu: __ acc đó là sư phụ ta đang dùng, hần đang giúp bà xã của hần luyện cấp.

thế giới Bạch Dương Công: ...

thế giới Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: o()o

thế giới Chim Mổ Sâu: Được lắm, Phong Thệ, người chơi ta à.

thế giới Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: Hóa ra Phong Thệ đại thần cũng có lúc hoạt bát như vậy ==

Hoa Đóa Đóa rất muốn nói cô không phải bà xã của Phong Thệ, hơn nữa cô cũng không phải Phong Thệ. Nhưng cô còn chưa kịp giải thích, chung quanh cô liền liên tiếp xuất hiện rất nhiều người vây xem, kênh tán gẫu riêng nhất thời chật cứng. Tất cả đều là những người cô không biết chút gì.

tư tán gẫu Bạch Dương Công: Ta chết mất, đại thần... Trang bị của bà xã người cũng thực quá trâu bò đi.

tư tán gẫu Thành Kê Tử Hàn: Ta lau, bà xã người cứ nhiên có Thiên Phượng? Người đem pháp khí ma khí trong rương của người đi luyện hóa? Người đối với bà xã thật đúng là không phải tốt bình thường.

tư tán gẫu Chim Mổ Sâu: Phong Thệ, ta muốn PK với người, dùng acc của bà xã người. Ta muốn xem xem thú vị tới mức nào.

Một đồng mật ngữ lớn kia làm Hoa Đóa Đóa đầu choáng mắt hoa. Cô không thích bị đám người kia vây xem như vậy, cảm giác bản thân mình giống như một con khỉ. Vì thế cô nhấn chuột định rời khỏi đám người kia... (ghi chú: Trong Tân Võ Lâm, hình thức PK là hình thức tức thời, không phải là bắt buộc. Thứ hai, thao tác của nhân vật trong game có thể dùng chuột hoặc là bàn phím. Hoa Đóa Đóa là người mới nên phần lớn sử dụng chuột.)

Bởi vì có quá nhiều người, Hoa Đóa Đóa nhất thời không chú ý, không cẩn thận kích chuột phải Chim Mổ Sâu, sau đó lại kích phải công kích cô ấy, dựa vào trang bị của Chim Mổ Sâu, đánh một chút căn bản sẽ không chết, không biết sao khi cô chỉ mới ra chiêu một chút, thần xui quỷ khiến lại là một chiêu bạo kích, PK trực tiếp OVER.

Hành động này của Hoa Đóa Đóa gọi là gì? Cái này gọi là đánh lén! Lấy tính cách của Chim Mổ Sâu mà nói, tuyệt đối không chấp nhận được, trên bảng PK, cô xếp hạng gần bằng Phong Thệ, nhân vật của cô có thể nói là cao thủ Kiếm hệ đệ nhị toàn khu. Một cô gái cao ngạo như thế lại bị người ta đánh lén, mà người đánh lén lại là “Bang chủ” của mình, bảo cô làm sao mà chịu nổi?

Vì thế, trên màn hình Hoa Đóa Đóa lại có thông báo mời PK. Lần này Hoa Đóa Đóa cũng không dám run tay nữa, cô đưa chuột nhấn “Từ chối”, Chim Mổ Sâu cũng không dễ bỏ cuộc, liên tục mời PK.

Rốt cục...

trước mặt Chim Mổ Sâu: Chết tiệt, bang chủ, PK một chút thì chết à?

trước mặt Hoa Đóa Đóa: Ách, ta chết.

trước mặt Con Vịt Bay: Đây bà xã của Sâu Sâu, người PK cùng Thần Toán, sẽ bị người khác chê cười.

trước mặt Chim Mổ Sâu: Trang bị của cô ta đủ để lên bảng xếp hạng PK, PK với ta thì có việc gì?

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: Bà xã, bình tĩnh.

trước mặt Chim Mổ Sâu: Cục cưng, mau tránh ra một bên.

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: ...

Hoa Đóa Đóa cảm thấy cô gái này thực quá khí thế, cô đang suy nghĩ có nên chấp nhận hay không thì hệ thống hiện lên một thông báo: Phụ quân Phong Thệ của bạn vừa login. Hoa Đóa Đóa giật mình cảm thấy thần tiên cứu mạng đã tới. Cô lập tức pm cho hắn:

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Mau đến sa mạc, ta sắp chết đến nơi rồi.

tư tán gẫu Phong Thệ:?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Nhanh lên, nhanh lên

Vì thế cô vừa đánh xong bốn chữ kia, điểm truyền tống lập tức xuất hiện lên một quân nhân anh tuấn mặc quân trang màu xanh thẫm, cưỡi ngựa bạch mã chạy như bay tới, hấn ngừng lại bên cạnh Hoa Đóa Đóa, xuống ngựa. Hoa Đóa Đóa lúc này còn ngồi trên Thiên Phượng, có loại cảm giác từ trên cao nhìn xuống. Cô cảm thấy mình như vậy rất không lễ phép, đại thần đều ở dưới, cô sao còn ngồi trên tọa kỵ? Vì thế Hoa Đóa Đóa cũng nhảy xuống.

Ở trên màn hình đột nhiên có thông báo hiện lên: Có muốn cùng Phong Thệ thể hiện cử chỉ thân mật?

Đây là lần đầu tiên Hoa Đóa Đóa gặp phải, cô cũng không biết là cái gì, vì thế nhấn “Đồng ý”. Kết quả cô bay lên không, trực tiếp bị Phong Thệ ôm chặt vào lòng. Hoa Đóa Đóa kinh ngạc mở miệng, sững sờ nhìn một cặp quân trang độc nhất vô nhị lóe sáng trên màn hình, sau đó... Hai nhân vật đại thần tuyệt thế, trước mặt đám đông người, thực hiện động tác thân mật chỉ vợ chồng mới có, trực tiếp hôn môi. [PN: bố người ta đầu độc trẻ em dưới 8 tuổi đây >o<]>

Bất quá Phong Thệ đại thần rất có khí chất, hấn vừa xuất hiện, xung quanh đã yên tĩnh. Phong Thệ đại thần hôn Hoa Đóa Đóa xong, cũng bắt đầu “cứu mỹ nhân”.

trước mặt Phong Thệ: Sao lại thế này?

trước mặt Hoa Đóa Đóa: Ách, ta không biết PK...

Ở giữa bão cát sa mạc, một đám nhân vật đều không nhúc nhích, tựa hồ hóa thạch. Không một kẻ nào dám tin vào mắt nhìn, bà xã của Phong Thệ đại thần cư nhiên không biết PK? Có được trang bị trâu bò như vậy mà không thể PK?

Nhưng mà Phong Thệ đại thần vẫn đáp lời bình tĩnh, càng làm cho người ta sau khi hóa đá lại bị trắng vỡ tan...

trước mặt Phong Thệ: Nếu không biết PK thì cứ đứng cho người ta đánh, thêm máu cho chính mình, người đó cũng không thể thắng được.

Trang bị của Hoa Đóa Đóa là loại trang bị cao cấp, lại thuộc y hệ, máu nhiều lại có có thể tự mình hồi máu, người bình thường căn bản đánh không chết. Có lẽ Chim Mổ Sâu sử dụng bạo kích có thể giết chết cô, nhưng chỉ khi Hoa Đóa Đóa không thêm trạng thái, chuyện đó lại không thể xảy ra. Đương nhiên, Hoa Đóa Đóa hoàn toàn không biết những điều này, mà Phong Thệ đại thần cũng biết Hoa Đóa Đóa căn bản là không biết, cho nên trực tiếp nói một cách thông tục để hiểu bảo Hoa Đóa Đóa thêm máu là được, đối tượng nhằm vào đương nhiên là những người chơi bình thường. Loại phương pháp này quả thực chính là giày vò thân xác của chính mình.

Tóm lại, Phong Thệ đại thần vừa nói ra lời này, rất nhiều người đều trong lòng run sợ. PK không thể kết thúc, chỉ cần Hoa Đóa Đóa vẫn thêm máu là không thể thua. Nếu là bọn họ muốn thắng, cần phải có kiên nhẫn, đợi đến lúc Hoa Đóa Đóa mất kiên nhẫn, không thêm máu cho chính mình nữa, như vậy mới có thể chiếm thế tiện nghi. Đương nhiên, PK thêm máu là phạm quy, nhưng ai bảo bọn họ khi dễ tân thủ?

Chim Mổ Sâu tức giận mà không có chỗ phát tiết, nhìn hai người thân mật ôm nhau liền không thể nhin được nữa.

trước mặt Trác Trùng Diệu: Phong Thệ, toàn khu này mọi người đều biết, người cùng Yên Nhiên mập mờ, vị Hoa Đóa Đóa mm này là sao?

trước mặt Hoa Đóa Đóa: (_ ?)

trước mặt Phong Thệ: Người đi hỏi Yên Nhiên, ta mờ ám chỗ nào rồi hãy đến bà tám đi.

trước mặt Chim Mổ Sâu: Lúc trước đánh BOSS, ta rõ ràng thấy người ôm Yên Nhiên cùng một chỗ.

Ồ ồ! Hoa Đóa Đóa bộ dáng như đang xem kịch vui, kỳ thật cô cũng hơi bất quá!

trước mặt Phong Thệ: Người cũng không phải không biết đánh BOSS như thế nào, lúc ấy Yên Nhiên đứng sai vị trí, vốn là ta kháng boss, biến thành cô ấy kháng, người từng thấy Y hệ kháng boss bao giờ chưa? Tọa kỵ của cô ấy chạy không nhanh, cho nên ta chỉ có thể ôm cô ấy cùng ngồi trên tọa kỵ của ta mà chạy.

Phong Thệ Đại Thần giải thích rất rõ ràng, thông hiểu cách đánh BOSS, Chim Mổ Sâu tự nhiên không lời nào để nói. Chim Mổ Sâu, hoặc là nên nói bang chúng Thế Lực Độ Nhất, xem trọng nhất, hi vọng nhất chính là Phong Thệ đại thần kết hôn cùng Yên Nhiên. Nhưng vạn vạn không thể tưởng được, Phong Thệ đại thần cư nhiên lại kết hôn cùng một người ngay cả PK cũng không biết? Hiển nhiên, một thân tuyệt thế trang bị của vị phu nhân Phong Thệ này cũng là do Phong Thệ một tay làm ra. Điều này làm cho người ta không khỏi sinh ra cảm giác ghen tị bất bình trong lòng. Một người mới dựa vào cái gì có thể một bước trở thành đại thần cao cấp? Dựa vào cái gì?

trước mặt Chim Mổ Sâu: Ta thực sự không hiểu, Phong Thệ, lúc trước không phải ngươi nói không kết hôn trong trò chơi sao? Cho dù ngươi kết hôn, tại sao không phải là Yên Nhiên?

trước mặt Một Dao Ôn Nhu Hương: Hồ ly tinh.

Đây là chuyện rất nhiều người suy nghĩ, chỉ là ngại đại thần uy vũ nên không dám nói. Người nào đó không sợ chết cứ nói, khiến cho trong không khí tràn ngập gió lạnh không hài hòa..

trước mặt Phong Thệ: Ta xem như là hồ ly tinh không hợp cách đi, phải câu dẫn rất lâu Hoa Đóa Đóa mới mắc câu.

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: -_-|||

trước mặt Chim Mổ Sâu: ...

Hoa Đóa Đóa cảm giác chính miệng mình như bị rút gân. Đại thần này, thật sự là ngữ khí kinh người.

trước mặt Phong Thệ: Các ngươi cứ chậm rãi mà tán gẫu chúng ta đi động phòng.

Vì thế, Hoa Đóa Đóa được ôm lên ngựa, đi theo Phong Thệ chạy như bay ra ngoài sa mạc, nhìn trên bản đồ, bọn họ đang đi tới ốc đảo sa mạc.

9. Chương 09

Chương 9

Bên trong động phòng hoa chúc

Edit: Tiểu Thanh

Beta: Gia Lăng Tần

Hoa Đóa Đóa nghĩ rằng, vị đại thần này rốt cuộc muốn dẫn cô đi đâu? Cô quả thật không biết ốc đảo sa mạc là chỗ nào a? Cô suy nghĩ, vẫn là muốn hỏi một chút.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Đại thần, xin hỏi ngươi muốn dẫn tiểu nhân đi nơi nào a?

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Động phòng.

Hoa Đóa Đóa hắc tuyến, cô cảm thấy vị đại thần này thực thích nói giỡn, có vẻ bình dị gần gũi. Vì thế cô phối hợp trả lời, biểu hiện chính mình cũng có thể nói giỡn.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Có tân phòng sao?

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Cưỡi sủng vật động phòng, ta mang ngươi tới nơi phong cảnh hợp lòng ngươi.

Cái gì? Cưỡi sủng vật động phòng? Hoa Đóa Đóa ngạc nhiên, cô liếc mắt thấy bọn họ đang ngồi trên một con tuần mã có cánh trắng, không khỏi nghĩ đến một ít hình ảnh thập phần bất nhã. -_-||| Được rồi, Hoa Đóa Đóa thật sự đáng khinh.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Trò chơi này có hình ảnh động phòng sao?

Hoa Đóa Đóa cảm thấy chính mình đang nói lời vô nghĩa, trò chơi nào lại có loại biến thái này?

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Người muốn?

Hoa Đóa Đóa ngệt mặt. Vấn đề ở đây không phải là muốn, đây là tò mò mà thôi, nếu thực sự có loại hình ảnh này, đó là không hài hòa cỡ nào a? Cô cảm thấy chính mình trước kia là cỡ nào thuần khiết a, từ khi tiếp xúc với Cố Cảnh Phong, tư tưởng cũng bị người xem như thầy giáo này làm đường lạc lối.

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Đáng tiếc, đây là một khoản hài hòa trong trò chơi.

Hoa Đóa Đóa cảm thấy cách ăn nói của Phong Thệ đại thần rất giống Cố Cảnh Phong. Giống nhau ở chỗ ép buộc người, chậm rãi nói xong một câu lại mỉm cười nói tiếp một câu, thật giống như muốn cho người một cái tát, trước tiên sẽ mỉm cười vuốt má người một chút, sau đó mới hung hăng tát một cái.

Bất quá, về bản chất, bọn họ khác nhau. Vị Phong Thệ đại thần này có vẻ là... Yêu nhân?

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân?

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Về sau nên sửa miệng. Người có ba lựa chọn, một là gọi ta là ông xã, hai là gọi ta là tướng công, ba là gọi ta là phu quân.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: OoO Ta nghĩ gọi người là người điên...

Vì thế, Phong Thệ đại thần nổi giận, hấn ngừng lại, hai người đứng ở sa mạc, quái chủ động công kích người chơi bên cạnh, còn có quái đuổi theo phía sau lập tức vây quanh bọn họ, bắt đầu công kích hai người bọn họ.

Hai người ngồi ở trên thú cưỡi, đám quái lần lượt công kích bọn họ, nhưng trang bị của hai người quá mức cực phẩm, chỉ có thể mất một giọt máu. Hoa Đóa Đóa ngệt mặt. Tuy rằng nhiều quái như vậy, nhưng lượng máu của bọn họ đều hơn một vạn, quái đánh nửa ngày bọn họ cũng không chết. Mà cô cũng sẽ không công kích, chém chết một con, lại có con khác sinh ra, phải đánh tới khi nào?

Vị đại thần này đủ ngoan, để ép buộc người...liền làm như vậy, tới khi nào Hoa Đóa Đóa thỏa hiệp mới thôi.

Nhưng mà này phải kêu ra miệng như thế nào a, gọi yêu nhân là ông xã, thật sự là rất làm cho người ta sinh ra hắc tuyến. Hoa Đóa Đóa vì thế bắt đầu rối rắm.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân, ta là tỷ tỷ người a.

Nửa ngày không có hồi âm, vẫn ngồi bất động tại chỗ, nhìn quái công kích giống như xem kịch vui. Hoa Đóa Đóa nhìn, tiếp tục ôn tồn nói.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Ta giới thiệu soái ca cho người làm quen? Ta quen rất nhiều soái ca.

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Vậy sao? _

Hoa Đóa Đóa cảm thấy Phong Thệ đại thần có vẻ hứng thú, kích động.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Nói đi, người thích như thế nào?

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Trong đó có người người thích không?

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: o(O_O)o Trái tim tỷ, trước mắt chưa nhuộm phong trần.

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Vậy tốt lắm.

Vì thế, mặc danh kỳ diệu, Phong Thệ bỗng nhiên sử dụng một chiêu quần công, xuất hiện một con rồng vàng bay xuyên qua, kim quang vắng khắp nơi, trong nháy mắt, quái xung quanh ngã hết, tốc độ chém giết quả thực nhanh không chịu được.

Hoa Đóa Đóa còn đang kinh ngạc về mức độ trâu bò của chiêu này, cô lại bị Phong Thệ đại thần hôn trộm, chỉ thấy hai người lại lập tức ôm cùng một chỗ, quang minh chính đại hôn. Coi như thắng lợi, nên chúc mừng một phen.

Hoa Đóa Đóa vì thế ngây ra, Phong Thệ đại thần có phải rất tịch mịch hay không mà thích hôn môi như vậy.

Vì thế mà tiếp tục đi về phía ốc đảo sa mạc kia.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Chiêu kia thực quá trâu, quần công thật tốt.

[tư tán gẫu] Phong Thệ: người cũng có, trên vũ khí ta cho người có khảm đá kĩ năng, kỹ năng kia lợi hại hơn.

Hoa Đóa Đóa lập tức xem thuộc tính chính mình, nhìn vũ khí chính mình. Thuộc tính ma khí kia thật sự là... Làm cho Hoa Đóa Đóa hôn mê lại choáng váng, lúc ấy cô chỉ nhìn luyện hóa, cảm thấy +15 đã muốn lên trời, giờ cô xem thuộc tính đá, cơ hồ đã thêm đầy thuộc tính, cộng thêm kỹ năng thạch bài sơn đảo hải = =

Kỹ năng đá bài sơn đảo hải cần luyện kim cấp bậc mãn cấp, luyện một tuần. Hơn nữa tài liệu thực phức tạp, cho nên có thể nói là kỹ năng thạch cao cấp nhất.

Hoa Đóa Đóa lại nhấn xem vũ khí Phong Thệ đại thần, quả nhiên... Hẳn khảm vũ khí cũng là bài sơn đảo hải. Vũ khí của hắn cũng thêm đầy thuộc tính. Vị đại thần này luyện hóa vũ khí thật sự là nhìn thấy ghê người a.

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Người sao có thể luyện được trang bị như vậy a?

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Tâm tình tốt.

Hoa Đóa Đóa vẽ mặt đầy hắc tuyến, tâm tình tốt cùng luyện trang bị có liên quan gì?

Lúc Hoa Đóa Đóa cười nhạt, hai người đi ngang qua điện Thần Tích, xuất hiện biến hóa. Một đám người chơi đẳng cấp cao đột nhiên chen chúc chạy ra từ điện Thần Tích, đi theo phía sau bọn họ là BOSS Đại tướng quân bộ dáng to lớn, mặt đen có răng nanh, hung thần ác sát. Hoa Đóa Đóa còn không kịp giật mình, này rất cuộc là xảy ra chuyện gì, đám người chơi a đều chạy về phía Hoa Đóa Đóa cùng Phong Thệ, sau đó rất quy luật trực tiếp lên đến phía sau bọn họ đứng im không nhúc nhích, giống như chờ Phong Thệ đại thần ra tay giải quyết BOSS.

Chỉ thấy BOSS tướng quân chạy đến trước mặt Phong Thệ đại thần, bộ dáng đồ sộ bất động, rồi sau đó vung đại đao trên vai chém về phía Phong Thệ, Hoa Đóa Đóa nghĩ rằng một thanh đao to như vậy, hai người ngồi ở trên ngựa, một chém này nhất định không thể chống đỡ được, khẳng định ô hô ai tai.

Ai ngờ Phong Thệ đại thần thao tác linh hoạt, ngựa đột nhiên bay đến phía BOSS tướng quân, biểu cảm ‘sống nương tựa lẫn nhau’ trên màn hình của Hoa Đóa Đóa đột nhiên giải trừ. Hoa Đóa Đóa rơi từ trên không xuống T^T như một đóa hoa khô không trọng lực, phiêu phiêu dang dang...

Hoa Đóa Đóa vốn định đợi cho chính mình rơi xuống đất, sau đó gia nhập hàng ngũ đám người chơi đẳng cấp cao kia để được bảo hộ. Phong Thệ đại thần lẳng không sử dụng kỹ năng hệ kiếm cao nhất là kháng long hữu hối, lập tức xuất hiện tám cái đầu rồng từ bốn phương tám hướng công kích vào ngũ tạng của BOSS, chỉ thấy lượng máu BOSS giảm dần, sau đó ngang nhiên ngã xuống...

Khoảnh khắc BOSS tướng quân ngã xuống kia, trên màn hình của Hoa Đóa Đóa lại xuất hiện một thông báo: Có muốn cùng Phong Thệ “Sống nương tựa lẫn nhau”?

Hoa Đóa Đóa nhấn “Đồng ý”, sau đó chuyện tình kỳ cục đã xảy ra. Vốn Hoa Đóa Đóa đang rơi xuống, lại giống như bị người ta kéo lên, thẳng tắp bay lên trên, trực tiếp nhào vào trong lòng Phong Thệ, còn chưa kịp hít một hơi, Phong Thệ ở trên không mở đôi cánh chim to lớn màu đen, treo tại chỗ, ôm lấy Hoa Đóa Đóa cúi thấp người xuống hôn. Bởi vì trong trò chơi, động tác vợ chồng thân mật là hôn lẫn nhau cho nên hình ảnh của Hoa Đóa Đóa là ôm cổ hắn, đáp lại nụ hôn này.

Sau đó bọn họ từ từ rơi xuống...

Hoa Đóa Đóa nhìn màn hình, nụ hôn này làm cho người ta run rẩy, dễ khóc dễ cười. Phong Thệ đại thần quả nhiên là rất tích cực, thích hôn môi như vậy. Khi bọn họ rơi xuống, cánh chim màu đen sau lưng Phong Thệ đại thần thu lại, hai người ngồi ở trên lưng ngựa, ở trên ngựa lại tiếp tục thân mật, sau đó thừa dịp (người chơi khác đang trợn mắt há hốc mồm, nghênh ngang mà đi. (@o@)~

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Chúng ta chính là đang động phòng.

Hoa Đóa Đóa thiếu chút nữa ngã từ trên ghế xuống, bọn họ như vậy chính là đang động phòng?

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Cứ như vậy?

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Chẳng lẽ ngươi muốn động phòng một cách ‘nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu’?

Hoa Đóa Đóa lập tức im lặng, đối với những người mà ngữ khí kinh người, có thể giết không ít kẻ, giống như Tiểu Vân Vân, cô vẫn nên ít trêu chọc vào thì hơn, cô sợ cô vừa trêu chọc, sẽ lộ ra vẻ đáng khinh thì sẽ không tốt lắm, ở trong trò chơi, cô phải thể hiện ra bộ dáng thật tốt.

Vì vậy, cô cải trang là người thuần khiết...

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân, ngươi nói cái gì a, ta nghe không hiểu.

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Sớm muộn gì ta cũng sẽ cho ngươi biết.

Hoa Đóa Đóa nghĩ trong đầu: Cô kỳ thật cái gì cũng hiểu được.

Ồn đảo sa mạc là một vùng màu xanh giống như được khảm trên sa mạc, bọn họ phi ngựa đến phía dưới một thác nước, càng thần kỳ là, bọn họ có thể tiến vào trong thác nước, càng khiến người ta ngạc nhiên là, sau khi đi vào nam trên thân để trần, nữ có nhiều áo đến đâu cũng chỉ còn lại có mảnh vải che ngực ++, thực không hài hòa...

[trước mặt] Phong Thệ: Nơi này là BUG trò chơi, nhân vật nếu từ không trung phi xuống là có thể tiến vào trong thác nước, sau đó quần áo nhân vật liền mất đi.

Nguyên lai vừa rồi là cảnh động phòng phụ, đây mới là cảnh chính.

Phong Thệ ngồi xuống, nước dâng lên đến bụng hân. Hoa Đóa Đóa cũng ngồi xuống, nước dâng tới phía dưới xương quai xanh, phía trên xương ngực. Hình ảnh hai người rất là ái muội.

Hoa Đóa Đóa không cẩn thận kích chuột, nhân vật liền cử động, Hoa Đóa Đóa một lần nữa điều khiển nhân vật ngồi xuống, kết quả chết không tử tế, vừa vặn ngồi ở trên người Phong Thệ, vì thế hình ảnh lại như vậy... o.o đáng khinh đến cực điểm... Nữ trên nam dưới, động tác cười ngựa.

[trước mặt] Phong Thệ: Ngươi thực chủ động.

Hoa Đóa Đóa vội vàng nhảy dựng lên, còn muốn chạy ra ngoài thác nước, nhưng mà cô chạy nhảy như thế nào, cũng không nhảy lên khỏi mặt nước được.

[trước mặt] Phong Thệ: Đã nói với ngươi, đây là BUG, đường cũ không ra ngoài được.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Vậy khi nào mới ra được a?

[trước mặt] Phong Thệ: Chờ BOSS xuất hiện.

BOSS? Hoa Đóa Đóa vẻ mặt kỳ quái, tới nơi này không phải động phòng sao? Sao lại là đến đánh BOSS? Mà Phong Thệ tựa hồ cũng biết những gì Hoa Đóa Đóa nói thầm trong lòng, hân đứng lên đi ra phía ngoài thác nước, trên người lại là quần áo quân trang, tư thế oai hùng hiên ngang.

[trước mặt] Phong Thệ: Động phòng chấm dứt, tự nhiên là sinh đứa nhỏ. chờ boss Thiên Huyền Thần Nữ giao nhiệm vụ sinh đứa nhỏ, nàng sẽ đến thác nước Nguyệt Tuyền tắm rửa.

Hoa Đóa Đóa không khỏi xấu hổ, BOSS này thật sự là đủ bực hân. Trẻ em không nên nhìn a...

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, bờ sông xuất hiện BOSS mỹ nhân trang phục cung đình cổ đại, nàng đi qua đi lại bên bờ, cũng không xuống dưới tắm rửa, --||| sau Hoa Đóa Đóa ngấm lại, nếu đi vào tắm rửa, bọn họ làm sao mà nhận nhiệm vụ từ Thiên Huyền Thần Nữ được a?

Chỉ thấy Phong Thệ mang theo nàng rời đi (khỏi) thác nước, sau đó đi tới kích vào Thiên huyền thần nữ, màn hình xuất hiện thông báo: Bạn cùng bạn lữ tình yêu sâu đậm, có muốn nhận nhiệm vụ tâm động, chuẩn bị sinh đứa nhỏ, xây dựng một gia đình ba người?

Hoa Đóa Đóa nhấn “Đồng ý”. Vì thế kênh thế giới xuất hiện một tin tức hệ thống.

[hệ thống] Chúc mừng người chơi Phong Thệ cùng người chơi Hoa Đóa Đóa gặp Thiên huyền thần nữ tiếp nhận nhiệm vụ sinh con, chúng ta cùng mỗi mắt mong chờ đứa nhỏ của hai người này. Rốt cuộc sẽ là nam hay nữ?

10. Chương 10

Chương 10

Chó má không gần nữ sắc

Edit: Tiểu Thanh

Beta: Gia Lăng Tần

Tin tức hệ thống vừa ra, thế giới vốn đang im lặng, bất quá trong trò chơi còn có một kênh phát ngôn đặc thù, cái kênh kia tên là “Truyền âm ngàn dặm”, câu chữ trên kênh là màu vàng bắt mắt. Nếu muốn phát ngôn trên kênh này phải có công cụ truyền âm ngàn dặm, cái này so với loa thể giới mà nói, còn đắt hơn nhiều. Loa thể giới chỉ tốn một vàng, còn công cụ truyền âm ngàn dặm là cả một khối tiền. Nhưng mà cũng là đáng giá, lời nói của người chơi sẽ lưu lại trên kênh chừng năm phút ngang hàng giống nhau, không bị đẩy mất.

Vì thế kênh truyền âm ngàn dặm giúp người nào đó trong Thế Lực Độ Nhất tìm vị trí của Phong Thệ

[Chim Mổ Sâu](o _ o) Phong Thệ, đi ra.

Chim Mổ Sâu là một người rất có tính đại biểu, cô vừa kêu gào, thế giới nhất định sẽ rối loạn... Ngay cả kênh truyền âm ngàn dặm thiêu tiền cũng lần đầu tiên sinh động một phen.

[Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích] Ách, Phong Thệ đại thần, người đã chuẩn bị có đứa nhỏ nhanh như vậy a.

Những chữ vàng lóng lánh rất lâu mới mất, xếp thành một hàng dài ở kênh truyền âm ngàn dặm, kết quả vài người chơi không kiên nhẫn đều bắt quái ở kênh thể giới.

[thể giới] Bạch Dương Công: (icon nhảm chán) Kẻ có tiền a, sẵn sàng bỏ ra một khoản lớn, chỉ vật phẩm nhiệm vụ sinh đứa nhỏ cũng đã trị giá hơn 1000 nhân dân tệ, hơn nữa mỗi ngày lại tốn rất nhiều tiền mua “Sữa bột”, không phải đại thần không sinh được.

Bạch Dương Công ngữ khí thực chua.

[thể giới] Một Dao Ôn Nhu Hương: Ai da, các người không biết Phong Thệ đem ma khí đáng giá mười bảy vạn kia luyện hóa Thiên Phượng cho mỹ kiều thể của hắn sao? Đại thần có khác, người ta thiếu gì tiền.

[thể giới] Sáp Nhất Chân: Phong Thệ đại thần là ai? Hắn là thần tài của công ty Thắng Lợi (công ty khai phá ra trò chơi ‘Tân Võ Lâm’). Người chơi trăm vạn, biết không? Kêu gào cái gì, chỉ là một đứa nhỏ, so với tài chính của hắn mà nói, không bằng một sợi lông.

Hoa Đóa Đóa bị thế giới làm cho sửng sốt, Tiểu Vân Vân nhà cô sao lại nhiều tiền như vậy? Hơn trăm vạn? Tồn vào một trò chơi giải trí? Hoa Đóa Đóa hôn mê choáng váng, gia sản nhà cô đập nổi bán sắt cũng không đến một trăm vạn, một trò chơi mà ‘cô ấy’ tốn nhiều tiền như vậy? Thật hay giả? Chẳng lẽ là thiên kim nhà đại gia?

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Tiểu Vân Vân, nhà người có rất nhiều tiền sao?

Phong Thệ vẫn ôm cô như trước chạy trên sa mạc, không hề quan tâm tới một đám người chơi nhàn rỗi bắt quái trên kênh thể giới, cũng không quan tâm tới vấn đề mà cục cưng của mình tò mò, chỉ giục ngựa, đưa cô trở lại thành Sa Mạc.

Phong Thệ đại thần đưa cô đến chỗ Tinh Luyện Lão Nhân thì ngừng lại, sau đó thả cô xuống dưới.

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Ta chơi trò chơi này chỉ tốn không đến một vạn

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: A? a?

Tuy rằng Hoa Đóa Đóa đối với trò chơi này còn thuộc giai đoạn người mới, rất nhiều nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành, nhưng cô vẫn hiểu được một ít cơ bản. Cái người tên Thiên Hạ Vô Thanh danh vọng cao nhất ở khu Thiên Kiện của Từ Hoan Hoan, là bang chủ của cô ấy, để đạt được danh vọng như vậy đã mất gần sáu mươi vạn, nhưng mà giá trị danh vọng của hắn mới chỉ bằng sáu phần danh vọng của Phong Thệ đại thần, danh vọng của ‘cô ấy’ nhiều như vậy, ít nhất cũng phải mất một trăm vạn đi?

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Lúc mới bắt đầu thì có mất chút tiền, sau đó luyện trang bị lên cao, rồi bán trang bị kiếm lại tiền, xem như đầu tư vậy, Lúc mới chơi trò này, ta có đầu tư một khoản tiền giống như trên kênh thế giới nói, gần hai trăm vạn, bất quá hợp thành trang bị khoảng mười lần, mỗi lần hợp thành trang bị ta có thể lĩnh Thần Võ cùng Ma Khí một lần, một vũ khí có thể bán 7 vạn, lại tinh luyện lên, một vũ khí +14 là 8 vạn, tổng cộng thu lại 160 vạn. Còn có bình thường luyện vũ khí có khi cũng có thể luyện ra thuộc tính mãn cấp, bán được vài trăm ngàn, tổng cộng linh linh, cũng thu lại được hết tiền.

Hoa Đóa Đóa kỳ thật còn muốn thêm một câu: Thu lại được hết tiền, nhưng còn khí thể đại thần làm rung động lòng người kia thì sao. Có thể nói khí thể đại thần của Tiểu Vân Vân kia là lợi tức mà ‘cô ấy’ thu được từ công ty Thắng Lợi. Lâu ngày, nói không chừng còn có thể thu được lợi nhuận nữa ấy chứ -_-|||

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Trang bị của ta cần bao nhiêu tiền? Ách ... Ta không có tiền, không có gì trả. >_<>

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Cửa ta đều là của người.

Được rồi, Hoa Đóa Đóa xem nhẹ.

Phong Thệ đại thần có vẻ muốn đại triển thân thủ, hắn tùy tiện mua vũ khí mãn cấp do NPC cửa hàng bán, luyện lên. Hoa Đóa Đóa cũng không biết tình hình chiến đấu, chỉ thấy Phong Thệ đại thần vẫn tỏ vẻ ‘Không nói gì nhìn trời’, cái loại hào khí này, chỉ có thể hình dung một câu: Đất a, người chẳng phân biệt được tốt xấu sao, trời a, người lẫn lộn gian – hiền, uống công làm trời.

Luân phiên lặp lại cảm khái về Phong Thệ đại thần như thế, Phong Thệ đại thần rốt cục bất động.

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Lôi Thần Chi Cốt +12

‘Cô ấy’ nói câu này, Hoa Đóa Đóa lúc này giống như bị người đá cho một cước, nguyên nhân là, câu vừa rồi hình dung sai lầm, hắn là: đất a, người phân biệt tốt xấu thực rõ ràng ; trời a, người mắt sáng tựa sao, không uống công làm trời! A...

Hoa Đóa Đóa buồn bực, tinh luyện cao thủ như vậy, thật sự là trâu bò.

Trên thế giới vẫn còn thảo luận về đủ loại hành động đại thần của Phong Thệ, ví dụ lần trước công ty có phần thưởng danh vọng, người có danh vọng cao nhất trong sever sẽ nhận được một vũ khí Thần Võ. Vì thế Phong Thệ đại thần với giá trị 60W, dẫn đầu xa xa; ví dụ khác, Phong Thệ đại thần dẫn dắt Thế Lực Đệ Nhất, qua năm ải, chém sáu tướng (*), đánh bang chiến liên sever, thân là bang chủ của bang hội quán quân, được tặng một Y tiên muội muội xinh đẹp vô cùng, sủng vật Y tiên muội muội này là độc nhất vô nhị trong Tân Võ Lâm, phải nói là trân quý vô cùng. Tuy rằng lúc vừa có được, thuộc tính không được tốt lắm, nhưng Phong Thệ đại thần kiêu ngạo vẫn đem y tiên muội muội xinh đẹp này làm phó sủng vật, tạp giao dung hợp cùng thổ bát ca... Về sau, tin tức này làm cho toàn bộ khu Thiên Huyền âm ĩ không thôi. Chủ yếu là vì y tiên muội muội kia rất đẹp, hơn nữa là độc nhất vô nhị, làm cho người ta tuyệt đối không thể bỏ qua, nhất là nam giới. Nhưng Phong Thệ đại thần này không gần sắc đẹp, đem y tiên muội muội làm phó sủng vật cho dung hợp. Vì thế truyền ra một đoạn giai thoại, Phong Thệ đại thần không gần nữ sắc, không cần biết là nam hay là nữ, cũng đều đối xử bình đẳng.

*Qua năm ải, chém sáu tướng: điển tích xuất phát từ Tam Quốc Diễn Nghĩa, Quan Vân Trường khi trở về Hà Bắc đã vượt qua năm cửa ải, chém sáu tướng của Tào Tháo, ý chỉ sự dũng mãnh không gì ngăn được.

Hoa Đóa Đóa nghĩ rằng, Phong Thệ chính là nữ, gần nữ sắc mới là lạ a.

Bất quá trên thế giới đột ngột chuyển chủ đề, về vấn đề dung mạo của Hoa Đóa Đóa... Một người con trai dám vì một cô gái đầu tư như thế, nói vậy cô gái này cũng là có chút tài năng. Nghe nói Yên Nhiên đại thần rất được, trong cuộc bình chọn mỹ nhân của game, đoạt được hạng nhất. Mỹ nữ như vậy, Phong Thệ còn không cần, như vậy chẳng lẽ Hoa Đóa Đóa là thiên tiên? Nhưng lại có người bác bỏ kết luận này, lý do là Phong Thệ đại thần có tiếng không gần nữ sắc, hẳn thêm người vào bang chủ yếu dựa trên đánh giá trình độ thao tác cùng nhân phẩm. Chắc là trình độ thao tác của Hoa Đóa Đóa thuộc loại siêu quần, nhân phẩm vô cùng tốt? Kết luận này vừa đưa ra, mọi người đều phản đối, ai cũng biết, ở sa mạc PK, Hoa Đóa Đóa tự thừa nhận chính mình không biết PK, vì vậy thao tác của cô không tốt, nhân phẩm cũng không nhìn ra có cái gì tốt. ==

Chít chít méo mó, trên thế giới tán gẫu toàn quay chung quanh “Hoa Đóa Đóa” “Người con gái của Phong Thệ đại thần” triển khai một loạt tin tức lung tung làm cho người khác mơ màng, Hoa Đóa Đóa một tay chống đầu, một tay bưng chén trà nhìn bọn họ cãi nhau ầm ĩ, mà Phong Thệ đại thần im lặng, đứng tại chỗ không nhúc nhích, như thể cũng xem diễn biến trên kênh thế giới.

Cứ như vậy cho đến khi...

[thế giới] YY Giáo Chủ: Kỳ thật Hoa Đóa Đóa là bạn gái ở ngoài đời của Phong Thệ đại thần.

”Phốc...” Hoa Đóa Đóa vừa uống một hớp trà liền phun ra hết, cô luống cuống tay chân lau nước trên bàn phím và màn hình máy tính, thế giới lại bắt đầu phân tích tin tức vừa rồi.

[thế giới] Phần Hồng Nương Nương: Ai nha ai nha, lý do này cũng khá đáng tin...

[thế giới] Thuyền Trưởng Hải Tặc: Hắc hắc, quả thật a, đại thần đã từng nói không cưới bà xã, nay đột nhiên lại cưới một người mới, lại còn trang bị cho nàng toàn đồ tốt, đáp án chắc chắn là như thế.

Vì thế, thế giới phụ họa, tựa hồ chuyện đó là sự thật, thế giới lập tức ào ào bình luận, hơn nữa đều thống nhất ý kiến, liên tục phát icon gật đầu.

Hoa Đóa Đóa vội vàng lau bàn phím, lúc ngẩng đầu lên nhìn, kênh thế giới chỉ còn lại toàn icon gật đầu.

[trước mặt] Phong Thệ: Ta phát hiện bây giờ mọi người đều thực thông minh.

Hoa Đóa Đóa tự nhiên không hiểu lời nói không đầu không đuôi này của Phong Thệ, chỉ có thể tùy ý nói hùa theo.

[trước mặt] Hoa Đóa Đóa: Quả thật thực thông minh.

Lúc ấy Hoa Đóa Đóa không chú ý Phong Thệ nói trên kênh “Trước mặt”, hay nói cách khác, cần là người ở sa mạc đều có thể thấy được, mà bình thường, Phong Thệ đại thần cẩn thận lại có vẻ trầm lặng luôn dùng kênh ‘Tư tán gẫu’ ...

Người chơi luyện cấp ở sa mạc đều là cấp bậc mãn cấp hoặc là người chơi hơn chín mươi cấp, Phong Thệ đại thần vừa nói ra lời này, Hoa Đóa Đóa cũng đáp lại.

Vì thế, chân tướng xuất hiện ...

[thế giới] Phần Hồng Nương Nương: Ai nha ai nha, trải qua chứng nhận của đương sự, chuyện đó quả thật là sự thật.

[thế giới]Thuyền Trưởng Hải Tặc: Hắc hắc, cuối cùng đã biết chân tướng.

Hoa Đóa Đóa thực nghi hoặc, bởi vì cô không hiểu thế giới rốt cuộc đang nói cái gì... Cô chỉ nhìn đầu, nhìn cuối, bỏ lỡ sự tình ở giữa...

Phong Thệ đại thần đột nhiên mời cô ”Sống nương tựa lẫn nhau”, cô thuận theo ý của đại thần nhún “Đồng ý”, kết quả hai người liền ôm nhau, Phong Thệ đại thần lại chọn “Thân ái mật mật”, hai người lại ở trước công chúng mà thân ái. +_+

Hoa Đóa Đóa bình thần, cô đã quen với việc Tiểu Vân Vân ngẫu nhiên lại thân mật thế này rồi

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Cho người xem sủng vật.

Vì thế Hoa Đóa Đóa bị Phong Thệ đưa tới chỗ kho hàng, buông cô xuống, có lẽ là đã lấy xong súng vật, hẳn lại mời cô “Sống nương tựa lẫn nhau”. Hoa Đóa Đóa phản xạ có điều kiện nhún “Đồng ý”, kế tiếp đi theo Phong Thệ đại thần đến chỗ thần điện Tịch Điện, nơi đó là chỗ đánh BOSS, nhưng chưa tới thời gian, BOSS chưa xuất hiện, cho nên không có người tới nơi này. Hoa Đóa Đóa nghĩ rằng, vì sao lại phải thần bí như vậy? Chẳng lẽ có cái gì ám muội?

Kết quả sau khi súng vật xuất hiện, Hoa Đóa Đóa ngã.

Một nàng thỏ phi thường kêu gọi xuất hiện, bộ ngực bốc lửa, hông rất nộn, mặc áo tắm hai mảnh màu đen đứng bên cạnh Phong Thệ, trên đầu còn có hai tai thỏ. _-|||

[tư tán gẫu] Phong Thệ: Y tiên muội muội cùng thỏ bát ca tạp giao hợp thành nữ thần gọi cảm, rất thích.

Xin hỏi, nếu nhìn thấy thỏ nữ thần, còn ai nói Phong Thệ đại thần không gần nữ sắc? Bất quá, Hoa Đóa Đóa biết “Chân tướng”. Nàng biết Phong Thệ đại thần - Tiểu Vân Vân của nàng là woman, sở dĩ hợp thành nữ thần gọi cảm, chủ yếu là “Thỏa mãn ước mơ”, thân thể của ‘cô ấy’ chắc là sân bay, muốn trở thành một cái bình hoa mà thôi...

[tư tán gẫu] Hoa Đóa Đóa: Ta thật sự hiểu người.

11. Chương 11

Chương 11

Đây là ‘Noãn Phong’

Edit: Tiểu Thanh

Beta: Gia Lăng Tần

Hoa Đóa Đóa gần đây thường buồn chán nghiêng đầu 45 độ, gơ cổ lên, lấy tay chống cằm, nhìn cửa sổ ngăn người. Nguyên nhân ngoại trừ cái visa đòi mạng kia, còn có thứ khác sao? Hoa Đóa Đóa quả thực là một thiên tài đọc sách, cái gọi là GRE, toàn trường mấy chục người tham gia thi, chỉ có cô cùng con một sách Nguyên Tuyền kia là đỗ. Làm cho học trưởng Khưu Trấn thi rớt thực u buồn, mà Hoa Đóa Đóa cũng u buồn không kém. Cô thật sự không thích vị học trưởng ngơ ngác kia. Từ sau khi hai người thông qua cuộc thi, giáo sư Smith bắt đầu đem tài năng suốt một đời truyền hết cho hai người họ. Hai người thành một tổ, giống như hình với bóng.

Khổ nỗi Hoa Đóa Đóa có thói quen nói chuyện với bạn bè như Từ Hoan Hoan hay Khưu Trấn, nhưng từ lúc theo học trưởng Nguyên Tuyền, cả ngày cô cũng không nói được một câu, miệng bắt đầu có mùi. Sau khi hoàn thành một ngày huấn luyện, cô trở lại phòng là lăn ra ngủ, số lần mở miệng trong ngày rất ít, có thể nói là chỉ mở miệng khi đánh răng.

Vì thế, Hoa Đóa Đóa u buồn, mỗi khi ngồi học cùng học trưởng Nguyên Tuyền, Hoa Đóa Đóa lại theo thói quen nghiêng đầu 45 độ nhìn bên ngoài cửa sổ...

“Hoa Đóa Đóa, biệt thự này rất được.” Nguyên Tuyền đột nhiên đưa cho cô một quyển tạp chí, mở miệng nói.

Hoa Đóa Đóa thờ ơ liếc mắt một cái, nhìn thấy ngôi biệt thự ven biển màu xanh lục, sắc mặt trở nên hơi tái.

Nguyên Tuyền rõ ràng nhìn thấy Hoa Đóa Đóa có vẻ mất tự nhiên, nhưng mà phá lệ tiếp tục nói: “Thiết kế biệt thự này là Cố Cảnh Phong, Cố trợ giáo.”

Hoa Đóa Đóa vốn vẫn chờ đợi cơ hội nói chuyện, nhưng mà lúc này cô lại không nói một lời, nhìn ngôi biệt thự kia mà ngẩn người, giống như muốn nhìn tới khi ngôi biệt thự kia bị thủng một lỗ mới từ bỏ ý định.

Không nghĩ tới hôm nay Nguyên Tuyền thành người nói nhiều, còn nói: “Tôi nhớ rõ trong cuộc thi thiết kế của học viện, tác phẩm dự thi của cô vốn cũng hơi giống với cái biệt thự này, sau lại không biết vì nguyên nhân gì rút khỏi cuộc thi, tác phẩm kia cũng không còn nữa.”

Hoa Đóa Đóa liếc Nguyên Tuyền một cái, “Hôm nay anh được lên dây cót sao? Sao lại nói được nhiều thế?”

“Tôi chỉ là tò mò thôi.” Về mặt Nguyên Tuyền ngạo mạn thản nhiên, cặp mắt lại thâm trầm đen thẳm. Lửa giận của Hoa Đóa Đóa không biết vì sao lại dâng lên, mũi nở lớn, “Anh đang xen vào việc của người khác.”

Hoa Đóa Đóa nhảy dựng lên. Hai người đang ở trong thư viện yên tĩnh, ngay cả một cái kim rơi trên mặt đất cũng đều có thể nghe thấy thanh âm. Hoa Đóa Đóa cứ như thế đứng lên, tự nhiên có vài người quay đầu lại nhìn.

Hoa Đóa Đóa da mặt mỏng, lại ngồi xuống, thở phì phì.

Nguyên Tuyền nhìn bộ dáng tức giận của Hoa Đóa Đóa, khóe miệng nhếch thành hình cung, hé miệng cười cười, rồi hồi phục lại bộ dáng con mọt sách rầu rĩ bình thường, tiếp tục lật xem tạp chí Sáng Tạo Mới.

Hoa Đóa Đóa liếc mắt nhìn ngôi biệt thự kia, nhớ tới một việc trước kia.

Ngôi biệt thự kia, kỳ thật bản thảo là do Hoa Đóa Đóa vẽ. Nhưng khi đó cô không có kiến thức cơ bản về kiến trúc, chỉ bằng trí tưởng tượng của mình mà nghĩ ra. Khi đó Cố Cảnh Phong là trợ giáo của cô, bắt tay vào dạy cô, bản thảo cô vẽ tất nhiên là sẽ đưa cho trợ giáo nhìn trước, cho hắn nhận xét.

Khi đó, những tiền bối mà Hoa Đóa Đóa quen chỉ có Cố Cảnh Phong cùng Đinh học tỷ hơn cô hai khóa. Ngày đó Hoa Đóa Đóa không tìm được Cố Cảnh Phong, gọi điện thoại cũng không có người nhận, mà lần này thời hạn nộp bài thi rất gấp, không muốn trì hoãn thêm thời gian, bất đắc dĩ đành phải tìm Đinh học tỷ, giao bản thiết kế cho cô ấy, nhờ cô ấy chuyển cho Cố Cảnh Phong.

Thật ra Hoa Đóa Đóa cũng không muốn tìm Đinh học tỷ, chủ yếu là cô cùng Đinh học tỷ không hợp nhau, xét đến cùng, nguyên nhân tự nhiên là do có nhiều tin đồn về Hoa Đóa Đóa cùng Cố trợ giáo, giáo sư thường khen là ‘đôi kim đồng ngọc nữ’, trong mắt đồng học lại là ‘cấu kết với nhau làm chuyện xấu’

Mà Đinh học tỷ từng giống trống khua chiêng theo đuổi Cố Cảnh Phong, tận đáy lòng không thích tình địch như Hoa Đóa Đóa, thường khó chịu với Hoa Đóa Đóa. Hoa Đóa Đóa cũng thức thời, cô luôn cố gắng tránh xa vị Đinh học tỷ này. Nhưng lần này tình thế bắt buộc, Hoa Đóa Đóa không có cách nào khác, đành phải gõ cửa phòng kí túc của Đinh học tỷ.

Lúc cửa phòng mở, Đinh học tỷ đang vừa rút khăn giấy, vừa khóc. Hoa Đóa Đóa dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía những người ở cùng kí phòng với Đinh học tỷ, một cô gái cách cô gần nhất nhỏ giọng nói: “Đinh học tỷ lại bị cự tuyệt.”

Hoa Đóa Đóa vỡ lẽ, Đinh học tỷ thật sự là bám riết không tha a, ánh mắt Cố Cảnh Phong khẳng định là hướng trên trời, nếu không thì làm sao lại chướng mắt với Đinh học tỷ, liên tục cự tuyệt chị ấy chứ?

Đinh học tỷ đá hộp khăn giấy, hai mắt đầm lệ nhìn Hoa Đóa Đóa, “Cô tới làm gì? Chê cười tôi sao?”

Hoa Đóa Đóa nhún vai, mắt linh động xoay một vòng, cười hì hì nói: “Học tỷ, em là có chuyện muốn tới nhờ chị.”

“Chuyện gì?”

Hoa Đóa Đóa đem bản thiết kế đưa cho Đinh học tỷ, “Phiên Đinh học tỷ chuyển cho Cố học trưởng giúp em, nhờ anh ấy nhận xét giúp em.”

“Kỳ quái, sao cô không tự đưa cho anh ấy lại muốn tôi đưa?”

Hoa Đóa Đóa thở dài, về mặt bất đắc dĩ, “Không tìm thấy người.”

“Ồ?” Đinh học tử nghĩ hoặc nhìn cô. Hoa Đóa Đóa lại nói: “Em nghĩ người thân cận nhất cùng Cố học trưởng, chính là Đinh học tử, nếu Đinh học tử cũng không biết, em thật không biết còn ai thân với anh ấy hơn.”

Đinh học tử nghe Hoa Đóa Đóa nói như thế, trên mặt một mảng đỏ ửng, nhìn qua có vẻ cao hứng, cô nhận lấy bản thiết kế Hoa Đóa Đóa đưa cho, khí khái nói: “Cô trở về đi, tôi giúp cô là được.”

“Cám ơn học tử.” Hoa Đóa Đóa cúi đầu, chạy vội ra ngoài.

Vỗ móng ngựa chính là đâm vào giữa cúc hoa, cười tủm tỉm chọc ngoáy...

(^o^)/~

Hoa Đóa Đóa thoải mái trở lại ký túc xá của mình, yên tâm thoải mái đọc sách. Lúc ấy, vừa vào học năm nhất, cho dù không có Hoa mẹ đốc thúc, Hoa Đóa Đóa cũng đã tập thành thói quen “Không có việc gì liền xem sách giáo khoa tăng thêm kiến thức”.

Xác thực mà nói, Hoa Đóa Đóa thực sự có chút thông minh kiểu một sách. -_-!

Ngày thứ ba sau khi Hoa Đóa Đóa giao bản thiết kế cho Đinh học tử, cô vẫn chưa nhận được tin tức của Cố Cảnh Phong. Hoa Đóa Đóa cảm thấy kỳ quái, liền gọi điện thoại qua.

“Sao?” Cố Cảnh Phong rầu rĩ nhận điện thoại.

“Bản thiết kế của em, anh cảm thấy thế nào?” Hoa Đóa Đóa vội vàng nói với người bên kia.

“Bản thiết kế nào?”

“Dạ? Em đã nhờ Đinh học tử chuyển cho anh, là bản thiết kế em sẽ gửi dự thi đó...”

Đầu bên kia trầm mặc một chút, cũng không biết đang làm gì, sau một lúc lâu, Cố Cảnh Phong mới trả lời: “Ừ, anh đang xem, ngày mai sẽ cho em một câu trả lời thuyết phục.”

Nhưng mà, Cố Cảnh Phong là loại con trai trọng sắc khinh “đệ tử”, cái gọi là “ngày mai” của hắn là đột nhiên cùng Đinh học tử xin nghỉ phép, chạy đi du lịch nước ngoài. Ba ngày sau, chuyện tình oanh động trường học đã xảy ra.

Đinh học tử theo đuổi Cố Cảnh Phong nhiều năm như vậy rốt cục tu thành chính quả, trở thành bạn gái Cố Cảnh Phong. Mà bản thiết kế của Hoa Đóa Đóa lại là một bi kịch. Cố Cảnh Phong gọi điện thoại cho Hoa Đóa Đóa, “Anh xem bản thiết kế kia rồi, không đạt, em làm lại đi.”

Cứ như thế, hoàn toàn vứt xó tâm huyết của Hoa Đóa Đóa. Hoa Đóa Đóa không nói gì, chỉ là có chút ghen ngào nói với Cố Cảnh Phong phía bên kia điện thoại: “Biệt thự kia thích hợp ở bờ biển, phương hướng của sổ này để nhận gió biển Hawaii. Biệt thự tên là ‘Noãn Phong’.”

Đầu kia điện thoại lại trầm mặc, thật vất vả mới phun ra hai chữ, “Đóa Đóa...”

“Vâng?”

“Bản thiết kế này tặng anh đi, anh rất thích.”

“Anh thích thì cứ cầm đi.” Hoa Đóa Đóa có vẻ tự nhiên, ở trong thế giới của Hoa Đóa Đóa, trong việc học, cô luôn là người nổi bật, bài tập luôn luôn đạt điểm A. Lần đầu tiên cô bị người khác nói không được, cho nên mới ghen ngào, cho nên mới không cần bản thiết kế như vậy.

“Không khước, Đóa Đóa. Anh sẽ đối xử tử tế với bản thiết kế này.”

“Vâng.” Hoa Đóa Đóa cảm thấy không có gì, đáp ứng, dù sao cũng là phé phẩm, cô liền không thèm để ý.

Không nghĩ tới, vài năm qua đi, bản thiết kế biệt thự của cô rõ ràng xuất hiện trong cuộc sống, còn đăng trên nhiều tạp chí, trên ghi quyền sở hữu thiết kế của Cố Cảnh Phong. Hoa Đóa Đóa nghĩ, Cố Cảnh Phong chiếm của cô một cái tiện nghi thật lớn a.

Nhưng mà Cố Cảnh Phong cũng đã cho cô rất nhiều tiện nghi. Ví dụ như lúc Cố Cảnh Phong vẫn là trợ giáo của cô, lấy danh nghĩa “đệ tử”, thường ăn cơm của hắn, nuôi cô một năm. Bất quá...theo lời Cố Cảnh Phong nói là, “Đã nuôi một con Lôi Bảo Bối, cũng không ngại nuôi thêm một con nữa.”

(Vâng, con Lôi Bảo Bối này là con chó của anh ấy ㄟ = =)

Hoa Đóa Đóa vì lời này của hắn mà tức giận, không thèm nói chuyện với hắn, kết quả Cố Cảnh Phong nói, “Ngay cả em cũng không để ý tới anh, anh đây chẳng phải thành cẩu cũng không để ý tới sao?”

Đối với lời nói ác độc của Cố Cảnh Phong, Hoa Đóa Đóa quyết định bảo trì trầm mặc. Cô thật sự không phải đối thủ của Cố Cảnh Phong.

Sau khi nghe giáo sư Smith bố trí công việc, Hoa Đóa Đóa liền chuẩn bị trở về. Không nghĩ tới, vừa mới đi ra ngoài phòng thiết kế, con một sách Nguyên Tuyền đột nhiên hô to, khiến Hoa Đóa Đóa hoảng sợ tới mức thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

“Hoa Đóa Đóa.”

Hoa Đóa Đóa hoảng sợ quay đầu, chỉ thấy Nguyên Tuyền mặt không chút thay đổi đi tới, “Công việc còn chưa hoàn thành, cô định đi đâu?”

Hoa Đóa Đóa có chút nghi hoặc nhìn về phía hắn, khó hiểu, “Rõ ràng tôi đã hoàn thành a.”

“Giáo sư Smith nói muốn cô hoàn thành mô hình Thiên Viên, không phải chỉ là bản vẽ.”

Hoa Đóa Đóa nhìn nhìn đồng hồ, hiện tại là 7 giờ tối, muốn làm mô hình hiển nhiên phải tới hơn 9 giờ rưỡi, viện thiết kế đóng cửa lúc 9 giờ rưỡi, nếu chưa xong thì làm sao giờ? Nhưng nếu không hoàn thành công việc giáo sư Smith giao, cũng không được. Nghĩ nghĩ, Hoa Đóa Đóa quyết định quay lại viện thiết kế làm cho xong mô hình, nếu tốc độ nhanh chút, có thể hoàn thành kịp.

Một lần nữa trở lại viện thiết kế, Hoa Đóa Đóa vừa mới chuẩn bị bắt tay vào việc, đột nhiên lại nhớ đến một chuyện cơ hồ đã sắp quên mất. Là cặp vợ chồng đã tiếp nhận nhiệm vụ sinh con, hôm nay là ngày đầu tiên Hoa Đóa Đóa cùng Phong Thệ đại thần đánh lấy điểm tâm động, nghe nói buổi tối 9 giờ rưỡi hai người phải tới Thiên Trì tìm Thổ Ngọc Hạ Phàm, giao nhiệm vụ.

Nhưng thời gian hiện tại... Quả thật đã thành lửa sém lông mày rồi.

Hoa Đóa Đóa nghĩ như thế, vội vàng gọi điện thoại kêu Từ Hoan Hoan log acc thay cô. Đã thất hẹn với đại thần một lần, nếu còn thất hẹn lần này nữa thì rất ngại.

Nói thật ra, lần đầu tiên Hoa Đóa Đóa phát giác con một sách Nguyên Tuyền này kỳ thật cũng không phải gỗ đá như suy nghĩ của cô, ít nhất cô chưa hoàn thành công việc, hắn còn đuổi theo gọi cô lại, ít nhất hắn cũng không bỏ đi, mà ở lại giúp cô hoàn thành phần việc.

Hai người bởi vì tập trung tinh thần, thành ra quên xem đồng hồ...

Kết quả bị kịch đã xảy ra, lúc đồng hồ chỉ chín giờ bốn mươi lăm, dưới tầng đã khóa cửa, nói cách khác, cô nam quả nữ ở chung một phòng, tại đây đêm dài yên tĩnh, ánh trăng ban đêm thật không hài hòa.

Hoa Đóa Đóa lập tức luống cuống chân tay.

“Ở một đêm đi.” Nguyên Tuyền một chút cũng không kinh hoảng, nói với Hoa Đóa Đóa. Hoa Đóa Đóa càng cảm thấy giống như trời sụp tới nơi rồi. Cô chớp đôi mắt to tội nghiệp, gọi điện thoại cho Từ Hoan Hoan, Hoan Hoan lập tức nói: “Oa, đại thần thực có khí chất a, mình vẫn nghĩ Phong Thệ là người lạnh lùng, không ngờ lại thân thiết như vậy a.”

“Hoan Hoan...” O_O ...

“Tiểu Cốt Đóa, mình phát hiện Phong Thệ đại thần không giống con gái. Hơn nữa mình có cảm giác Phong Thệ đại thần đối với cậu đặc biệt tốt.”

“Hoan Hoan...” T_T

“Mình nói với anh ta là cậu bận việc, mình log acc giúp cậu, anh ta có vẻ thực quan tâm tới cậu a, cảm giác giống như anh ta có cảm tình với cậu a... Mình dám cam đoan, anh ta là con trai.” Từ Hoan Hoan hoàn toàn không để ý tới Hoa Đóa Đóa.

“Tối nay mình không thể về với ổ chăn ấm được rồi, tối nay mình cùng Nguyên Tuyền ở lại viện thiết kế. Dưới tầng khóa cửa rồi, không ra ngoài được >_< “=”>”

“O_O “...Lần này đến phiên Từ Hoan Hoan ...

12. Chương 12

Chương 12. Đêm nguyệt hắc phong cao

Edit: Gia Lăng Tần

Hoa Đóa Đóa cùng Nguyên Tuyền ngồi ở đại sảnh của viện thiết kế. Nguyên Tuyền đang kê bàn, ghép mấy cái bàn lại để mở rộng diện tích, dùng làm giường ngủ. Nguyên Tuyền nhìn qua có vẻ thực bình tĩnh, nhưng còn Hoa Đóa Đóa, thật sự không thể bình tĩnh được, rầu rĩ ngồi một bên nhìn Nguyên Tuyền làm. Hoa Đóa Đóa nhìn di động của mình, cô không dám gọi điện cho ai khác nữa, dù sao cũng không ra được, càng có nhiều người biết chỉ càng thêm hồng thanh danh; hơn nữa người có thể giúp cô cũng chỉ có giáo sư mà thôi, chết dở một nỗi, giáo sư lại tắt di động. -_-||| họa vô đơn chí a...

Nguyên Tuyền kê tất cả bàn lại, có thể nói tương đương hai cái giường lớn, nếu có thêm chăn đệm nữa thì đúng là giường thật. Hắn quay đầu nhìn về phía Hoa Đóa Đóa, “Ngủ không?”

“Anh cứ ngủ trước đi.” Hoa Đóa Đóa chỉ đơn giản mỉm cười, vẻ mặt có chút uể oải. Nguyên Tuyền nhún nhún vai, “Tôi cũng sẽ không ăn cô.”

Hoa Đóa Đóa lập tức liếc trắng mắt, “Nếu anh có thể ăn tôi thì thực là kì tích.”

Vì thế, Nguyên Tuyền tự động trèo lên bàn, nằm xuống.

Hoa Đóa Đóa thở dài, hấp hấp cái mũi, nếu cô cứ như vậy mà mất đêm đầu tiên, thật sự rất bi kịch. Lúc cô ngẩng đầu nhìn về phía Nguyên Tuyền, Nguyên Tuyền cũng đang cười nhìn cô, giống như cô là thứ gì đáng giá đã mất mà tìm lại được vậy.

Hoa Đóa Đóa nhú mi, “Nhìn cái gì?”

“Đột nhiên nhớ tới một câu của sư phụ.”

Đã quên giới thiệu, sư phụ của Nguyên Tuyền là Cố Cảnh Phong, năm đó, vốn Hoa Đóa Đóa cùng Nguyên Tuyền đều phải gia nhập làm học trò của Cố Cảnh Phong, trở thành ‘đệ tử đời thứ nhất’, sau Hoa Đóa Đóa lại ‘phản sư’, chủ yếu là do cảm nhận được rõ ràng lực áp bách của Cố Cảnh Phong đối với cô, tuy rằng chỉ có tình cảm thầy trò ba ngày, nhưng đủ để Hoa Đóa Đóa cảm thấy nhân phẩm của Cố Cảnh Phong có chút vấn đề, lấy sự thống khổ của người khác làm niềm vui của mình.

Nhưng gã Nguyên Tuyền ngốc này vẫn luôn cẩn thận theo học Cố Cảnh Phong, bình thường không nói một lời, im thít như không khí, càng không phải nhắc tới hai chữ ‘lắm miệng’.

Nhưng hôm nay Hoa Đóa Đóa cảm thấy, Nguyên Tuyền đột nhiên chuyển biến một trăm tám mươi độ, đặc biệt nói nhiều.

“Sư phụ nói, Đóa Đóa kỳ thật thực đáng yêu.”

“O_O “... Hoa Đóa Đóa lúc này nói không lên lời. Cô đáng yêu? Vì sao cô cảm thấy những lời này không phải do Cố Cảnh Phong ác độc nói?

“Nay tôi mới hoàn toàn cảm nhận được những lời này, đáng thương không có người yêu...” Nguyên Tuyền phì cười, “Đúng là một người đáng thương.”

Hoa Đóa Đóa tức tiết, vùng đứng lên, nghiêng rằng nghiêng lợi nhìn hấn. Con mọt sách này đọc không ít sách vở, công phu ngoài miệng cũng học không ít. Thật sự là khinh người quá đáng.

Nguyên Tuyền cười, ánh mắt lại liếc thấy Hoa Đóa Đóa tức giận, nhin xuống không cười nữa, chỉ hỏi lại: “Cô không nghĩ tới sư phụ sao?”

Hoa Đóa Đóa không trả lời, về mặt khinh bỉ nhìn hấn.

Nguyên Tuyền lần này lại không cười, chỉ tiếp tục hỏi: “Chẳng lẽ lúc sư phụ biến mất, cô không có chút nghi hoặc nào sao?”

“...” Kỳ thật Hoa Đóa Đóa cũng từng tò mò, từng nghi ngờ, hơn nữa cũng từng gắng hỏi, nhưng kết quả cũng chỉ là con số 0, lâu dần, cô cũng phai nhạt chuyện này đi.

Nguyên Tuyền thấy vẻ mặt bình thản của Hoa Đóa Đóa, không khóc mà cũng không cười, mà tỏ vẻ nhin thấu tất cả mọi chuyện, hấn nói: “Cô có biết vì sao tôi có thể làm được visa không?”

“Không phải do anh đã vượt qua kỳ thi sát hạch sao?”

“Nhưng hoàn cảnh nhà tôi không cho phép du học.” Nguyên Tuyền cười khẽ, giống như khó tránh khỏi có chút buồn bực với gia đình mình. Hoa Đóa Đóa cũng cảm nhận được trong giọng nói của hấn có vẻ bất đắc dĩ, ánh mắt mê mang nhìn lên trần nhà... Trong trí nhớ của cô cũng từng có một nam sinh có ánh mắt cùng vẻ mặt giống như thế.

Người nợ là Cố Cảnh Phong.

Trước khi Cố Cảnh Phong mất tích hai ngày, từng rủ cô đi chơi bóng rổ cùng. Hoa Đóa Đóa ngồi trên ghế nghỉ ở sân bóng rổ, nhìn người kia phấn đấu quên mình, thực chăm chú chơi, sau đó toàn thân đầm mồ hôi, nằm trên sân bóng, mở miệng nói chuyện, không nhẹ không đậm, lại đủ để cho Hoa Đóa Đóa nghe thấy, “Nhà nào cũng có khó khăn riêng.”

Lúc đó Cố Cảnh Phong nói, trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ, cũng có vẻ mê mang như Nguyên Tuyền bây giờ, làm cho Hoa Đóa Đóa sinh ra ảo giác. Gần đây dường như cô thường xuyên nhớ tới Cố Cảnh Phong, rốt cuộc là làm sao thế này?

Hoa Đóa Đóa buồn buồn, đưa mắt nhìn về phía Nguyên Tuyền, thấy người kia đã nghiêng người, quay lưng về phía cô mà ngủ.

Hoa Đóa Đóa ngáp một cái, cũng cảm thấy cơn buồn ngủ kéo tới, kiếm một chỗ bên cạnh bàn, trực tiếp nằm xuống chuẩn bị ngủ. Nhưng khổ nỗi, đúng lúc này, di động lại kêu lên...

“Mẹ, có người tìm mẹ.”

“Ai a.”

“Đó mẹ đoán được.”

“Người thực là đứa nhỏ nghịch ngợm...”

(khụ khụ, chuông điện thoại của chị thực là khó đỡ =||)

Sau một hồi nhạc chuông, Hoa Đóa Đóa nhận điện thoại, đầu bên kia truyền đến tiếng giáo sư Smith, “Hiện tại em ở đâu?”

Hoa Đóa Đóa rất cục thấy ánh sáng, nhất thời vui mừng quá mà phát khóc, nước nỏ nói: “Giáo sư, thầy là ánh sáng của đời em, thầy là bóng điện, là thần tượng duy nhất của em...”

“Quả nhiên, em chờ...” Giáo sư lập tức ngắt điện thoại. Hoa Đóa Đóa sững sốt sững sốt, cô đã nói gì đâu, sao giáo sư lại vội vàng cúp máy như vậy? Hoa Đóa Đóa vừa định gọi lại, lại nghe thấy tiếng mở cửa dưới lầu, tiếng khóa cửa trong đêm yên tĩnh vang lên leng keng. Hoa Đóa Đóa lập tức đứng lên, vọt đến bên cạnh Nguyên Tuyền, kéo kéo cánh tay hấn, “Xong rồi, xong rồi, bên dưới có chuyện, làm sao bây giờ?”

Nguyên Tuyền mơ mơ màng màng mở mắt ra, trong mắt tràn ngập vẻ “khinh thường”, nghiêng đầu tiếp tục ngủ, “Cô đi xem là chuyện gì, sau đó hỏi xem chúng ta có cần chứng minh trong sách bằng cách cùng nhau nhảy lầu không rồi nói sau.”

Hoa Đóa Đóa nghiêng răng đến phát đau, thực khó tin, chỉ trong vài năm, Nguyên Tuyền từ một kẻ mọt sách chỉ biết đến một góc của mình, lại đã học được một nửa sự cay độc của Cố Cảnh Phong.

“Hai cô cậu đây là đang làm gì?”

Hoa Đóa Đóa giật mình nhìn về phía giáo sư, chỉ thấy giáo sư mặc âu phục sạch sẽ, kinh ngạc nhìn bọn họ.

Mà tư thế của Hoa Đóa Đóa cùng Nguyên Tuyền hiện tại là nam nằm ở trước mặt nữ, hơn nữa dưới ánh đèn trắng sáng, giống như một người đàn ông đang chờ bác sĩ chuẩn bị phẫu thuật vậy.

Hoa Đóa Đóa hấp hấp cái mũi, vừa định đi qua, giáo sư Smith bỗng nhiên nghe điện thoại, lần đầu tiên thấy giáo sư Smith bình dị gần gũi như thế.

“Ừ, nó không việc gì...”

Hoa Đóa Đóa vẻ mặt tò mò nhìn về phía giáo sư Smith, mà Nguyên Tuyền đã ngồi dậy, tựa tiểu phi tiểu nói: “Cô đoán điện thoại này là ai gọi?”

Hoa Đóa Đóa liếc trắng mắt một cái, không thèm để ý tới hắn.

Nguyên Tuyền cũng không pha trò nữa, ngồi một bên chờ giáo sư Smith nói chuyện điện thoại xong.

“Muốn trò chuyện với Đóa Đóa sao?” Giáo sư Smith đột nhiên hỏi một câu như vậy, nhất thời khiến Hoa Đóa Đóa đứng bên cạnh sửng sốt, chỉ nghe giáo sư Smith nói: “Em đợi chút.” liền đi về phía Hoa Đóa Đóa, cười tủm tỉm chớp mắt, khoa trương làm khẩu hình, “Tiếp điện thoại.”

Hoa Đóa Đóa nghi hoặc cầm lấy di động, nói với phone: “Vâng?”

Đầu kia hơi có chút chần chờ, cuối cùng một giọng nói vang lên, “Đóa Đóa...”

Hoa Đóa Đóa ngẩn người, đáy lòng như có một tiếng nổ lớn, giống như có một thứ gì vẫn ẩn sâu trong lòng, lúc này lại trỗi lên. Hoa Đóa Đóa chưa bao giờ nghĩ, người gọi điện lại là Cố Cảnh Phong, hoàn toàn là ngoài ý muốn. Cô không nhận được căn cứ môi, “Cố học trưởng.”

Đầu kia không nói gì, sau một lúc lâu mới thốt lên vài tiếng, “Dạo này em có khỏe không?”

“Rất khỏe.” Hoa Đóa Đóa thuận miệng nói.

“Khỏe là tốt rồi.” Cố Cảnh Phong cũng không nói thêm gì, đột nhiên một hôm nói: “Mọi người đều khỏe thì tốt.” Cố Cảnh Phong trầm mặc một trận, “Ồ bên em có lẽ đã rất khuya, em về nghỉ sớm đi.”

“Vâng...” Mấy năm nay, Cố Cảnh Phong không thấy tung tích, lần này đột nhiên xuất hiện, Hoa Đóa Đóa giống như bị mắc xương cá không nói lên lời, cuộc trò chuyện đầu tiên, lại cứ như vậy đã xong rồi.

Hoa Đóa Đóa đưa điện thoại lại cho giáo sư Smith, giáo sư Smith có chút bất đắc dĩ nói: “Hai cô cậu thực khiến người ta phải lo lắng mà.”

Hoa Đóa Đóa kinh ngạc, “Sao thầy lại phải lo lắng cho hai đứa em?”

“Một đứa đầu gỗ!” Chỉ vào Hoa Đóa Đóa, sau đó lại chỉ lên trần nhà, “Đứa bên kia, tự ngược!”

“A?” Hoa Đóa Đóa hoàn toàn không hiểu nhìn về phía giáo sư Smith. Cô đầu gỗ chỗ nào? Cố Cảnh Phong lại làm sao mà tự ngược?

Giáo sư Smith liếc qua Hoa Đóa Đóa, nhìn Nguyên Tuyền phía sau cô, “Cậu thì chính là kẻ vui sướng khi người gặp họa.”

Không nghĩ, Nguyên Tuyền lại phá lệ nở nụ cười. Hoa Đóa Đóa lập tức cảm thấy loạn cả lên, trong ấn tượng của cô, giáo sư Smith là một người vô cùng nghiêm túc, lúc này lại là một ông già đáng yêu; Nguyên Tuyền là một tên ngốc, lúc này lại cười tươi như hoa; mà Cố Cảnh Phong, sao lại trở nên dịu dàng hơn rất nhiều, không còn nói những lời ác độc như trước nữa?

Lộn xộn, mơ hồ hồ ... trong mắt Hoa Đóa Đóa xuất hiện một vòng xoắn ốc, chuyển a chuyển, cô choáng váng.

Trở lại phòng ngủ, Từ Hoan Hoan đang ngồi trước máy của cô ấy chơi ‘Tân Võ Lâm’. Hoa Đóa Đóa hỏi: “Có giúp mình đánh điểm tâm động không?”

“Đại thần không cho mình đánh, hẳn nói, sinh đứa nhỏ là chuyện của hai vợ chồng, không thể làm hộ, trứng thụ tinh sẽ không giống. Không phải nguyên phối...” Từ Hoan Hoan không quay đầu, nhìn máy tính của mình, thực bình tĩnh nói.

Nhưng Hoa Đóa Đóa nhất thời đau thay Phong Thệ đại thần một phen. Những điều này nhất định lúc đó Phong Thệ đại thần đã trải qua.

Hoa Đóa Đóa login, vừa vịn đứng bên cạnh chính là Phong Thệ đại thần. Lúc này hẳn mặc không phải là áo trắng, cũng không phải quân trang tư lệnh, mà là một thân trang phục bá tước vô cùng thanh lịch màu xanh lam thẫm, tịnh lệ khỏi nói.

(tịnh lệ: vẻ đẹp đoan trang, trầm tĩnh)

Hoa Đóa Đóa còn chưa ngấm đủ, trên màn hình của cô đã hiện lên một nhắc nhở, hỏi cô có muốn giao dịch với Phong Thệ hay không. Hoa Đóa Đóa chọn đồng ý xong, Phong Thệ đại thần giao dịch cho cô là trang phục của nữ.

Hoa Đóa Đóa ngây ra một chút.

tư tán gẫu Phong Thệ: Mới lục từ kho hàng ra, đã rất lâu rồi, không xuất bản nữa.

Hoa Đóa Đóa mặc vào, bỗng nhiên cảm giác nhẹ nhàng phiêu phiêu, căn bản là vì trang phục nữ rất Loli, nhìn qua thực có một vẻ khác lạ. Thiếu đi vài phần anh khí so với quân trang, lại thêm vài phần mềm mại của thiếu nữ.

Hoa Đóa Đóa không biết vì sao Phong Thệ đại thần lại đột nhiên muốn cô thay đổi trang phục cùng? Phong Thệ đại thần lại đột nhiên tới gần, hai người mắt đối mắt, Hoa Đóa Đóa cũng không biết Phong Thệ đại thần định làm cái quỷ gì, không nghĩ, Phong Thệ đại thần đột nhiên bay lên không, chậm rãi bay về phía trước. Hoa Đóa Đóa chần động, cơ hồ là kinh hãi nhìn về phía Phong Thệ đại thần. Đây là hiện tượng gì? Làm cho cô nghĩ tới ma cà rồng treo giữa không trung.

Trên màn hình lại hiện lên nhắc nhở, “Có muốn cùng Phong Thệ sống nương tựa vào nhau không?”. Hoa Đóa Đóa lại chọn đồng ý, kết quả...

Hoa Đóa Đóa nháy mắt bị Phong Thệ đại thần ôm lấy, chỉ là động tác không giống lúc trước, mà là một tư thế vô cùng biến thái. Hoa Đóa Đóa nằm thẳng trước ngực của Phong Thệ đại thần, một tay còn nâng lên, vừa vịn chạm được tới dây cương, mà một tay Phong Thệ đại thần cũng nắm dây cương, làm cho người ta nhìn thấy hai người đang nắm tay đưa tình. Phong Thệ đại thần lại đột nhiên không cười nữa, kết quả thực khiến người ra phải trợn mắt, Hoa Đóa Đóa thể nhưng lại lặn lội trong không trung, động tác cứng ngắc giống như người máy, cũng giống như bị trời vậy. Hoa Đóa Đóa lại trợn tròn mắt, đây là cái tình huống gì?

tư tán gẫu Phong Thệ: ‘Phi thiên ngoại quả’ này, quả nhiên đủ phi thiên, tư thế của mỹ nữ, chắc chắc... thực độc đáo.

Hoa Đóa Đóa toát mồ hôi. Chỉ thấy nhân vật của mình không ngừng lặn lội trong không trung, giống như bị gió quạt vậy, chuyển a chuyển. Hoa Đóa Đóa không nhìn được hôn mê lại choáng váng, thật sự không có cách.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Làm sao để dừng lại?

tư tán gẫu Phong Thệ: Chúng ta lại sống nương tựa lẫn nhau một lần nữa là được.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Vậy mau lên.

tư tán gẫu Phong Thệ: Đợi một lát đi, hiện tại ta vẫn có thể không chế thú tính được. =))

O_O “...

Phong Thệ đại thần có thể khổng chế, nhưng Hoa Đóa Đóa nhìn thấy acc của chính mình không ngừng giãy dụa, cô đau đầu.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ta van cầu người để cho chúng ta ôm cùng một chỗ đi.

tư tán gẫu Phong Thệ: (mặt đỏ ửng) bà xã, thực chủ động a...

Hoa Đóa Đóa ngệt mặt, nhưng không biết vì sao, cô lại đỏ mặt thật. (o)...

13. Chương 13

Chương 13

Điền Long Đảo Phượng Nữ Tôn

Edit: Gia Lăng Tần

Hoa Đóa Đóa bị chinh hôn mê, thấy acc của mình xoay tròn trong không trung, thật sự là dở khóc dở cười. Đành phải chủ động một phen, gửi lời mời ‘sống nương tựa lẫn nhau’ tới Phong Thệ đại thần.

tư tán gẫu Phong Thệ:?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Thân thiết một chút. -_-|||

tư tán gẫu Phong Thệ: (cười tủm tỉm ửng)

Phong Thệ chọn đồng ý xong... Xuất hiện một chuyện buồn cười. Dựa theo thiết lập của Tân Vô Lâm, ‘sống nương tựa lẫn nhau’, là do nam ôm lấy nữ, sau đó vợ chồng sẽ hoa hoa lệ lệ cúi người hôn môi.

Phong Thệ đại thần cùng Hoa Đóa Đóa treo trên không trung cách nhau một khoảng, Phong Thệ cũng là dựa vào vị trí tọa độ này có bug, mới chinh Hoa Đóa Đóa. Bất quá, Phong Thệ biết giải quyết bug thế nào, nhưng lại không biết bug này biến thái tới mức nào.

Trên màn hình xuất hiện hình ảnh, đường đường là một nam nhi thân cao bảy thước, mặc trang phục bá tước cao quý vô cùng, lại bị Hoa Đóa Đóa thân hình kiều nhỏ, mặc nữ trang, ôm trong ngực, biến thành nữ lực sĩ ôm nam bá tước, tình cảnh kia khiến người ta làm sao mà chịu nổi a... Muốn bao nhiêu quý dị thì có bấy nhiêu. Hoa Đóa Đóa hoàn toàn bị bug biến thái này của hệ thống đánh bại.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ông xã thực nặng.

tư tán gẫu Phong Thệ: (ngượng ngùng ửng)

Hoa Đóa Đóa càng nhìn càng buồn cười, bỗng nhiên sinh ra hứng thú đùa dai.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: (cười gian nịnh) Đến, bảo bối, ta mang người đi tản bộ.

Vì thế Hoa Đóa Đóa, hai tay ôm lấy đại thần, chạy về phía có nhiều người tụ tập. Tự nhiên vẫn là chỗ cũ, thôn sa mạc. Mà Phong Thệ đại thần tựa hồ cũng không ngại Hoa Đóa Đóa như thế, vẫn như trước nằm trong lòng Hoa Đóa Đóa, giống như chim nhỏ nép vào người...

Đây là một lỗi bug không tưởng tượng được, tự nhiên là lần đầu tiên được thấy, cho nên sau khi Hoa Đóa Đóa ôm mỹ nam dạo một vòng quanh sa mạc, đứng ở kho hàng, không hề hủy bỏ động tác thân mật giữa hai người, trái hôn môi, phải ôm ấp, thế giới lập tức không an phận.

thế giới Gấu Verney: (Rớt cằm) Trời ạ... Ta nhìn thấy cái gì? Mọi người mau tới sa mạc tuyến bốn.

thế giới Mỗi Ngày Ngủ Một Giấc: Choáng, đây là đặc quyền của đại thần sao? Điền long đảo phượng?

thế giới Kiss Tiểu Thích: (_) đặc quyền công ty Thắng Lợi cấp thật sự là độc nhất vô nhị.

thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Oh, nhóm thân ái, ta nhìn thấy nữ tôn...

thế giới Vô Tắc Thiên: Nhóm thần tử, tỷ tuyên bố, Đại Chu Nữ Tôn quốc chính thức thành lập, các cô nương, đi kỹ viện tìm con vịt đi.

thế giới Con Vịt: ... Các người mà tìm ta, Mẹ Vịt sẽ đánh các người.

thế giới Mẹ Vịt: Một tên ngốc, không thèm nói.

thế giới Con Vịt: T^T

Thế giới trêu chọc, bắt đầu âm ỉ, mà hai vị nhân vật chính vẫn còn đang tình chàng ý thiếp, quên hết tất cả. Phong Thệ đại thần nhất thời cũng không còn khí chất gì nữa, tựa như con dâu nhỏ, để Hoa Đóa Đóa tùy ý hôn một lần lại một lần.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Hôn môi có thể sinh đứa nhỏ không?

tư tán gẫu Phong Thệ: Sao lại hỏi thế?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ta muốn xem.

tư tán gẫu Phong Thệ: ...

Phong Thệ đại thần hoàn toàn bị Hoa Đóa Đóa đánh bại, vô cùng bất đắc dĩ, đành phải gõ ra một câu.

tư tán gẫu Phong Thệ: Sinh đứa nhỏ là một quá trình lâu dài, hôn môi cũng là một bộ phận của quá trình đó.

Câu kế tiếp, Phong Thệ đại thần không tiếp tục nói, chỉ có thể để cho Hoa Đóa Đóa tự mình suy nghĩ xem là có ý gì. Có điều, đầu Hoa Đóa Đóa giống như vừa bị đụng trúng, lại quăng ra một viên đạn pháo.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: o()o, ừ nhỉ, phải mời sống nương tựa lẫn nhau mới có thể hôn môi.

Phong Thệ đại thần quyết định không giải thích. Chỉ đột nhiên rời khỏi vòng ôm của Hoa Đóa Đóa, tự mình ngồi trên ngựa, mời cô sống nương tựa lẫn nhau.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa:?

tư tán gẫu Phong Thệ: Nói với người, người cũng không biết.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: =_ =

Có vẻ Phong Thệ đại thần đối với Hoa Đóa Đóa đã hoàn toàn tuyệt vọng.

Phong Thệ đại thần đưa Hoa Đóa Đóa tới kinh thành, tìm Thừa tướng tiếp nhận nhiệm vụ “Long Phượng Xứng”. Đây là nhiệm vụ đầu tiên để đánh lấy điểm tâm động. Chủ yếu thông qua sự tương thông giữa hai người để đạt giá trị tâm động, xem sự ăn ý khi trả lời cùng một vấn đề của hai người.

tư tán gẫu Phong Thệ: Người cứ chọn đáp án mình nghĩ, không cần băn khoăn về ta.

Hoa Đóa Đóa nghĩ thầm, bọn họ quen biết cùng lắm cũng chỉ hơn một tháng, hiểu biết về nhau đều không có, có thể ăn ý được sao? Bất quá, Hoa Đóa Đóa cũng không cần điểm tâm động như vậy.

Vấn đề thứ nhất: thuốc mẹ là gì?

1, củ lạc; 2, lúa nước; 3, thuốc mẹ

Hoa Đóa Đóa cười nhạt, đơn giản như vậy cũng phải hỏi? Trực tiếp chọn 1.

Vấn đề hai: buổi tối 12 giờ thường làm gì?

1, nước tối chân mới nhảy; 2, xem hoàng thư; 3, uống sữa đậu nành

Vấn đề này... Hoa Đóa Đóa suy nghĩ, dùng tư duy lô-gích phi thường khôn khéo của cô để tự hỏi. Lấy góc độ sinh vật mà nói, thời điểm đêm dài yên tĩnh, dục vọng của đàn ông có vẻ cao, vậy có thể là cái kia. Nhưng như vậy thì chỉ nhằm vào nam giới, vì thế bỏ qua.

Về phần uống sữa đậu nành... Mọi người đều biết, ở trường cô 80% mọi người đều uống một loại sữa đậu nành, nên chọn sữa đậu nành. Nhưng mà... cũng chỉ trong phạm vi nhỏ, khả năng không cao, vì thế cô lại chọn 1.

Vấn đề ba, người bình thường không xem sách gì?

1, hoàng thư; 2, sách giáo khoa; 3, sách dành cho người mù

(hoàng thư: khụ...sách khiêu dâm)

Dựa vào vấn đề trước chọn một, Hoa Đóa Đóa cảm thấy người bình thường cũng không xem hoàng thư, vì thế cô lại chọn một...

Kết quả sau khi trả lời ba vấn đề xong, hai vấn đề đầu hai người trả lời giống nhau, câu thứ ba Phong Thệ đại thần chọn 'sách dành cho người mù'. Bởi vì hai người trả lời giống nhau hai câu, điểm tăng đôi, giá trị tâm động kinh nghiệm đều tăng đôi.

Nhưng lúc Phong Thệ đại thần nhìn thấy đáp án câu thứ ba của Hoa Đóa Đóa, hẳn có chút đau khổ.

tư tán gẫu Phong Thệ: Người không xem hoàng thư, không bình thường.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: ...

Hoa Đóa Đóa không thể không biết xấu hổ nói, trừ bỏ sách giáo khoa, cô chưa từng xem sách gì khác. Cũng không thể không biết xấu hổ nói, mẹ cô nói, con trai xem hoàng thư là phát dục sớm. Càng không thể không biết xấu hổ hỏi Phong Thệ đại thần, có phải hẳn phát dục sớm hay không?

tư tán gẫu Phong Thệ: Ta bảy tuổi đã xem hoàng thư.

--||| Hoa Đóa Đóa muốn nói, Phong Thệ đại thần không phải phát dục sớm, mà căn bản là một tên sắc phôi. Không biết vì sao, Hoa Đóa Đóa lại tưởng tượng bộ dạng của Phong Thệ đại thần một chút. Trong đầu cô nhất thời hiện ra một bộ mặt râu ria xồm xoàm, vẻ mặt cười tủm tỉm, lỗ mũi trâu phun phì phì, giống như bọn buôn người...

Hoa Đóa Đóa lập tức run run, cố gắng bỏ qua những gì mình tưởng tượng, rõ ràng Tiểu Vân Vân là con gái, nghĩ như thế nào lại thành một ông chú? Nhưng Từ Hoan Hoan nói có thể hẳn là nam, vì thế lần đầu tiên Hoa Đóa Đóa nhìn thẳng vào vấn đề này.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Thân ái, đồng học của ta nói người có điểm rất đàn ông.

tư tán gẫu Phong Thệ: Bà xã, chẳng lẽ ta còn là nữ sao?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ách.

tư tán gẫu Phong Thệ: Trời... (ngửa mặt lên trời mắt trợn trắng) nam tính, ham nữ, được chưa?

Vì thế trong đầu Hoa Đóa Đóa, bộ dạng Phong Thệ đại thần trùng với bộ dạng ông chú đáng khinh kia ...

Hai tay Hoa Đóa Đóa gõ trên bàn phím càng không ngừng run run, cũng không biết vì sao, đột nhiên có chút kích động, đại thần là nam? Hơn nữa lại còn là một ông chú râu xồm uy vũ?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Người bao nhiêu tuổi?

tư tán gẫu Phong Thệ: Hai trăm

Vì thế bộ dạng ông chú đáng khinh trong óc Hoa Đóa Đóa, thiếu một vòng râu dưới cằm, đỉnh đầu lại có thêm một ít tóc vàng.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Người là sinh viên?

tư tán gẫu Phong Thệ: Ừm.

Vì thế dáng vẻ anh chàng tóc vàng trong óc Hoa Đóa Đóa, lại thiếu đi bộ tóc vàng, trên sống mũi có thêm một cặp kính to, đang chảy nước miếng xem hoàng thư. (o)

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Người "sắc" sao?

Hoa Đóa Đóa hỏi xong câu này, chính cô cũng ghen hòng nhìn trần trối, sau khi kết hôn, Phong Thệ đại thần không ngừng thân mật cùng cô, lại nói với cô, hắc bầy tuổi đã xem hoàng thư, khiến cho Hoa Đóa Đóa tổng kết ra hình tượng của hắc.

Nam sinh vóc dáng nhỏ bé mang theo cặp kính dày cộm, lên giáo sư vụng trộm xem hoàng thư mà chảy nước miếng...

tư tán gẫu Phong Thệ: Như thế nào thì tính là ‘sắc’?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Thích xem phim X đi.

tư tán gẫu Phong Thệ: -_-||| Chưa bao giờ có hứng thú.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Người không phải là đàn ông.

tư tán gẫu Phong Thệ: ...

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: (trịnh trọng) Ba ta từng lên mẹ ta xem phim X, bị ta phát hiện, ba ta nói với ta, đàn ông không thích xem phim đó, không phải là đàn ông.

tư tán gẫu Phong Thệ: Có phải đàn ông hay không, phải do phụ nữ quyết định. =_= Về sau chúng ta kiểm tra một phen. =))

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: ...

Về đề tài có phải đàn ông hay không này, cuối cùng lấy việc Hoa Đóa Đóa hết chỗ nói mà kết thúc, cô thật sự là không thể phản công được những lời nói sắc bén của Phong Thệ đại thần, con trai có lời nói ác độc như vậy, lại làm cho Hoa Đóa Đóa nhớ tới gã Cố Cảnh phong ‘trọng sắc khinh đồ’ kia.

Thông qua trả lời câu hỏi, hai người được không ít tâm động, nhiệm vụ kiểm tâm động tiếp theo hình như là “Chơi trốn tìm tìm bạn lữ”. Có vẻ cần rất nhiều người tham gia, mà Phong Thệ cũng tỏ vẻ muốn giới thiệu cho Hoa Đóa Đóa biết mấy người bạn của hắc.

Vì thế ngày mai chính là ngày “Gặp hồ bằng cầu hữu”.

Hoa Đóa Đóa tắt máy tính, chui vào ổ chăn chưa được vài giây, ở giường đối diện Từ Hoan Hoan đột nhiên lật bàn đứng lên. Hoa Đóa Đóa hỏi: “Làm sao vậy? Hoan Hoan?”

Từ Hoan Hoan vẻ mặt bi phẫn, “Mình đột nhiên bị GM cưỡng chế logout, đăng nhập lại thì lại bị khóa acc.”
“A? Vì sao?”

“Hôm nay mình dùng phi thiên ngoại quái, bị phát hiện.”

Lại là ‘phi thiên ngoại quái’? Hoa Đóa Đóa không khỏi nghĩ đến vừa rồi Phong Thệ đại thần cũng dùng phi thiên ngoại quái, hơn nữa hai người lại còn khoe khoang bug như thế, có phải cũng sẽ bị khóa acc hay không a? Hoa Đóa Đóa đột nhiên có chút lo lắng cho Phong Thệ đại thần.

Đột nhiên ý thức được, trong trò chơi này, người duy nhất cô có thể dựa vào, chính là Phong Thệ đại thần a...

14. Chương 14

Chương 14

Mang thai bảy tháng

Edit: Y Lạc

Hoa Đóa Đóa gần đây rất bận rộn, từ lúc thông qua GRE tới giờ, cô bận rộn trở lại với việc ở đại sứ quán của Mỹ tại Trung Quốc, visa được chấp nhận, chỉ là vấn đề thời gian.

Cũng may Hoa Đóa Đóa thuộc loại lạc quan, kỳ thật không xuất ngoại cũng không sao cả, chỉ là để chứng minh bản thân mình mà thôi. Giáo sư Smith của cô gần đây luôn cẩn thận liên miên, chủ yếu là vì Cố Cảnh Phong sắp sửa về nước, là học trò ông yêu nhất, khỏi nói trong lòng Smith vui mừng nhiều đến thế nào.

Hoa Đóa Đóa liền nghĩ thầm, nếu gặp lại thầy cũ của cô, câu đầu tiên cô nên nói như thế nào?

Hi, xin chào? Đã lâu không gặp? Oa, anh béo lên? Oa, lại đẹp trai hơn? Hoa Đóa Đóa càng nghĩ càng không ra cái nào, nhất thời cũng hết nhiệt tình, liền bỏ sang một bên.

Thời điểm cô lại đăng nhập trò chơi, đã qua khoảng một tuần.

Hoa Đóa Đóa vừa vào trò chơi, liền nhìn thấy trên đỉnh đầu mình là chức vị bang chủ của “Thế Lực Đệ Nhất”. Không chỉ dọa nhảy dựng như thế, cô vừa đăng nhập, liền có người lập tức gửi tin nhắn lại. Vừa hay là tình địch của cô.

tư tán gẫu Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Phong, có muốn cùng nhau đánh lấy điểm tâm động không?

Hoa Đóa Đóa sững sốt, điểm tâm động? Có ý gì? Chẳng lẽ là điểm tâm động để sinh đứa nhỏ? Lúc này Hoa Đóa Đóa mới nhớ ra một chuyện, cuối tuần trước cô có login một lần, Phong Thệ có nói qua sẽ dẫn cô đi gặp bằng hữu của hắn, kết quả cô thất hẹn.

Kỳ thật Hoa Đóa Đóa cũng không phải không có thời gian login, nguyên nhân chủ yếu là gần đây cô cũng không hứng thú với trò chơi này lắm, chỉ vào chơi một lát, không chơi cũng không sao cả, thứ hai là Từ Hoan Hoan bị khóa acc một tuần, cô ấy không thể đăng nhập, mỗi khi nhàn rỗi liền tìm Hoa Đóa Đóa, Hoa Đóa Đóa cũng liền bỏ qua trò chơi này. Nay một tuần trở về, Hoa Đóa Đóa có chút mơ hồ, cái gì mà cùng nhau đánh điểm tâm động? Cái này không phải chỉ có vợ chồng mới có thể đánh sao?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ừm.

tư tán gẫu Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Ta đăng nhập acc của huynh.

Hoa Đóa Đóa sững sốt, không biết vì sao mà ngược Hoa Đóa Đóa có chút buồn, không phải không muốn cùng Mỹ Ngọc Yên Nhiên đánh điểm tâm động, mà là cảm thấy Phong Thệ có thể tín nhiệm Mỹ Ngọc Yên Nhiên như thế, để cho cô ấy có thể đăng nhập acc của hắn, nói vậy quan hệ của hai người họ hẳn là rất thân thiết giống như người trong toàn khu nói.

Cái acc Phong Thệ kia có giá trị bao nhiêu tiền? Đó là giá trên trời, nếu như Mỹ Ngọc Yên Nhiên là kẻ lừa đảo, vậy chẳng phải là xong a? Có người nào ngốc muốn mạo hiểm như vậy? Nếu Phong Thệ yên tâm giao acc cho Mỹ Ngọc Yên Nhiên, chắc là tín nhiệm mười phần.

Như vậy, Hoa Đóa Đóa rối rắm một phen.

Chỉ chốc lát sau, acc Phong Thệ đăng nhập, đứng ở bên cạnh Hoa Đóa Đóa, sau đó mời cô sống nương tựa lẫn nhau. Hoa Đóa Đóa cũng liền nhần đồng ý, hai người ôm nhau ở cùng một chỗ, một đường đi làm nhiệm vụ đánh điểm tâm động.

đội ngũ Phong Thệ: Phong, sao hai ngày nay không thấy huynh lên mạng? Vợ chuẩn bị về nước sao?

Hoa Đóa Đóa sững sốt, cái gì về nước? Đột nhiên, phần nữ tính của Hoa Đóa Đóa trỗi dậy, cao tới khó hiểu, nghĩ rằng, hiểu biết của Mỹ Ngọc Yên Nhiên này đối với Phong Thệ thật đúng là nhiều a, ngay cả chuyện ngoài đời của hắn cũng đều rõ ràng.

đội ngũ Hoa Đóa Đóa: Ừm.

Hoa Đóa Đóa biết thời biết thế, ngay cả chính cô cũng không biết vì sao muốn tiếp tục giả mạo.

Hai người tới hệ thống bản đồ đặc thù để sinh con, đảo Nam Hải. Hoa Đóa Đóa thuận tiện nhìn lại danh sách nhiệm vụ của mình, tìm được nhiệm vụ sinh con, nội dung là “giết chết Ngực Đẹp”.

Ách... Ngực cũng có xinh đẹp -_-!

Mỹ Ngọc Yên Nhiên để acc đứng ở trên cây cầu treo, sau đó hủy sống nương tựa lẫn nhau, tự mình bay đi, đứng ở một bên cầu treo bất động. Hoa Đóa Đóa buồn bực, vì sao cô ấy không trực tiếp cưỡi ngựa qua? Không trực tiếp cưỡi qua còn chưa tính, làm sao lại phải bay qua, mà không phải đi qua? Hoa Đóa Đóa thực buồn bực, thử nhún nhún chuột, đi về phía kia.

Kết quả, bị kịch.

Cô vừa đi đến bên cầu, liền trực tiếp ngã xuống, sau đó...

hệ thống thông tri Ngực Đẹp: A, Quan Thế m Bồ Tát nhân từ của ta ơi, cứ nhiên có một vị nào tàn bị Ngực Đẹp dụ dỗ, quỳ gối dưới ngực của ta, cảm ơn a.

... Hoa Đóa Đóa trực tiếp bị đưa đến một gian tối trong động. Mà hệ thống vừa thông báo, thế giới lại bắt đầu.

thế giới Tóc Bà Nội: A? Thằng ngốc nào cứ nhiên rơi vào cạm bẫy nhục trí như vậy?

thế giới Xấu Hổ Bẩn Người: Đây là nhiệm vụ của hệ thống vợ chồng sinh con, mà toàn khu vực này muốn sinh đứa nhỏ chỉ có một đôi vợ chồng đi. ++

thế giới Tóc Bà Nội: ...

thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Phốc... Phong đại nhân a...

Như vậy liền lộ chân tướng.

tư tán gẫu Phong Thệ: Phong, huynh ngớ ngẩn à?

Hoa Đóa Đóa nước mắt đầy mặt, không phải cô ngớ ngẩn, mà là không biết mà thôi. Lại không có người nào nói cho cô biết là có chuyện này, toàn bộ trò chơi này thực biến thái, cạm bẫy nhục trí như vậy mà cũng có. Bất quá cho dù Hoa Đóa Đóa biết có cạm bẫy này, cô vẫn sẽ rơi xuống. Bởi vì...

Cô không biết dùng kinh công để bay a... X X

Lúc Hoa Đóa Đóa đang chân tay luống cuống, anh hùng của cô xuất hiện.

tư tán gẫu Lăng Vân: Bà xã?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: ... o(>_<)o ...="">>

tư tán gẫu Lăng Vân: -_-|||

Từ biểu tình này xem ra, Phong Thệ đại thần là đã biết.

tư tán gẫu Lăng Vân: Ta chuẩn bị vào acc, phát hiện acc của ta đã có người đăng nhập, sau đó vào acc phụ này nhìn xem, kết quả thấy kênh thế giới... Ta liền biết người đã vào.

Xem ra, Phong Thệ đại thần rất là hiểu biết Hoa Đóa Đóa.

tư tán gẫu Lăng Vân: Ta bảo Yên Nhiên logout.

Sau đó, qua một lúc, acc Phong Thệ đăng xuất, trong chốc lát, lại đăng nhập. Hoa Đóa Đóa vốn định gửi cái biểu tình qua xem có phải người thật hay không, nhưng mà chưa kịp gửi, kênh thế giới lại xuất hiện một thông báo.

hệ thống thông tri Ngực Đẹp: A, Quan Thế m Bồ Tát nhân từ của ta ơi, cứ nhiên có một vị nào tàn bị Ngực Đẹp dụ dỗ, quỳ gối dưới ngực của ta, cảm ơn a.

T^T Phong Thệ đại thần cũng ngốc nghếch theo.

Quả nhiên, thế giới lại bắt đầu nghị luận.

thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Ách, tự tử?

thế giới Xấu Hổ Bẩn Người: () vợ chồng cùng gặp nạn giống nhau, đều vì Ngực Đẹp.

thế giới Chim Mỏ Sâu: Không đúng a, acc Phong Thệ là Yên Nhiên đăng nhập.

thế giới Xấu Hổ Bẩn Người: A? Yên Nhiên đăng nhập acc Phong Thệ, Phong Thệ đại thần lại đăng nhập vào acc bà xã mất tích của hần? JQ JQ... Bà xã không có ở đây, tình cũ liền bén lại.

(JQ~jian-qing: gian tình)

thế giới Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Hiện tại là Phong Thệ tự mình đăng nhập. (o)

thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Vì thế, tróc J tại giường?

(J~jian: gian)

thế giới Chim Mổ Sâu: Sâu, rửa miệng sạch sẽ đi.

thế giới Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: T^T Bà xã, ta sai rồi.

Hoa Đóa Đóa ở trong này, Phong Thệ cũng xuống dưới, hơn nữa đã áp sát thân thể của cô. Không biết vì sao, lần này Hoa Đóa Đóa nhìn thấy Phong Thệ đã lâu không gặp, trong lòng lại không có cảm giác gì, hơn nữa dưới sự châm ngòi thổi gió của kênh thế giới, càng cảm thấy bọn họ có JQ.

Phong Thệ mời Hoa Đóa Đóa sống nương tựa lẫn nhau, Hoa Đóa Đóa lần đầu tiên cự tuyệt.

tư tán gẫu Phong Thệ:?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Chúng ta hiện tại nên làm như thế nào đi ra ngoài a?

Hoa Đóa Đóa cố ý chuyển đề tài, không nghĩ muốn thảo luận vì sao nàng tâm tình không tốt cự tuyệt cái ôm của hần.

tư tán gẫu Phong Thệ: Trong động này tất cả đều là BOSS, người bình thường tiến vào hần là phải chết, vốn cũng không có gì, nhưng hệ thống sẽ làm cho đứa trẻ bị nội thương, nếu chết ở trong này, điểm tâm động sẽ giảm bớt 5%.

Hoa Đóa Đóa nhìn nhìn điểm tâm động của mình cùng Phong Thệ đại thần, 60%! Hoa Đóa Đóa nhớ rõ, một tuần trước, buổi chiều đó bọn họ cùng đánh lấy điểm tâm động mới có 6%, như vậy 54% điểm tâm động này đều là hần cùng Mỹ Ngọc Yên Nhiên đánh?

Trong lòng Hoa Đóa Đóa càng lúc càng không có cảm giác.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Chúng ta có phải nhất định sẽ bị mất 5% hay không?

tư tán gẫu Phong Thệ: Có ta ở đây, sẽ không.

Vì thế, Phong Thệ đại thần lại mời cô sống nương tựa lẫn nhau. Lần này Hoa Đóa Đóa không cự tuyệt. Cô hiểu được, lúc này không nên, không thể tùy hứng. Vì thế hai người ngồi trên độc giác thú của Phong Thệ đại thần, lao ra phía cửa động.

Hoa Đóa Đóa xem như mở rộng kiến thức với đám BOSS lợi hại này. BOSS đánh lên bọn họ đủ loại trạng thái, không phải định thân cũng chính là ru ngủ, hoặc là chính là không thể uống bình dược máu, sinh mệnh lâm vào nguy cơ. Nếu không phải Phong Thệ đại thần cùng Hoa Đóa Đóa trang bị cực phẩm, có thể mạnh mẽ chống đỡ được một khoảng thời gian, có lẽ đã chết.

Qua năm ải, chém sáu tướng, vượt qua từng con từng con, rốt cục thấy được ánh sáng bên ngoài cửa động. Lòng Hoa Đóa Đóa tràn đầy vui mừng, nghĩ cứ như vậy có thể được ra ngoài, cũng không nghĩ ở ngay cửa động đột nhiên xuất hiện một con BOSS siêu cấp... Ngực Đẹp...

Nói thật, đúng là...ngực quá đẹp a... Trước mắt xuất hiện yêu nữ so cao lớn hơn N lần so với bọn họ, thân hình nóng bỏng, mái tóc màu đỏ lửa rực cháy, hấp dẫn thị giác nhất là... bộ thời trang bikini hai mảnh, thực gợi cảm, ngực. thực mỹ lệ...= =

Hoa Đóa Đóa di chuyển chuột qua trên người boss, màn hình hiển thị cột máu 180W, trang bị giống như Phong Thệ cột máu nhiều lắm cũng một vạn là cùng, vậy là gấp 180 lần, cái này thì phải đánh tới khi nào a?

Chỉ thấy Phong Thệ chắn ở phía trước nàng, Ngực Đẹp đánh hần một cái, lập tức mất... Mất gần 7000 huyết, trời a...

tư tán gẫu Phong Thệ: Cho ta thêm trạng thái, cũng quảng trạng thái cho boss, ta để đầy đủ các kỹ năng cho đồng đội ở thanh phím tắt nằm ngang, còn kỹ năng dùng với kẻ địch để ở thanh phím tắt nằm thẳng đứng, người cứ nhấn vào là được, trận chiến này rất trọng yếu, sẽ quyết định giới tính đứa nhỏ của chúng ta, ta muốn có một đứa con trai, cho nên người cố lên.

Hoa Đóa Đóa , muốn có con cũng không phải chuyện cô cần cố lên, rõ ràng toàn dựa vào mình hần.

Vì thế một cuộc đại chiến liên quan đến giới tính đứa nhỏ bắt đầu. Hoa Đóa Đóa cái gì cũng không hiểu, vẫn là nghe theo lời Phong Thệ nói, phím ở thanh ngang thì thêm trạng thái cho hần, phím ở cột dọc thì phóng trạng thái cho Ngực Đẹp.

Có mấy lần, Phong Thệ thiếu chút nữa là mất máu chết, nhưng bởi vì Hoa Đóa Đóa phóng kỹ năng hoặc là định thân hoặc là ru ngủ khiến cho Ngực Đẹp tạm dừng lại, nên không bị giết chết. Đây là sự phối hợp của nam nữ, làm việc không mệt mỏi.

Tuy rằng đánh BOSS này mất gần một tiếng đồng hồ, nhưng con là quan trọng nhất. = = Ai, sinh một thằng con trai thật không dễ dàng mà.

tư tán gẫu Phong Thệ: Ta muốn có một đứa con trai. Bà xã, cố gắng sinh a...

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ta mang thai đã mấy tháng rồi?

tư tán gẫu Phong Thệ: Hiện tại điểm tâm động là 70%, bảy tháng.

Thì ra là thế, bất tri bất giác, Hoa Đóa Đóa cô đã có thai bảy tháng.

15. Chương 15

Chương 15

Lôi Phong xấu xa thiếu bà xã

Edit: Y Lạc

Gần đây Tân Võ Lâm lại tổ chức thêm hoạt động mới, hoạt động lần này có thể nói đã thể hiện được toàn bộ sự rác rưởi của công ty Thắng Lợi. Hoạt động này chỉ có các khách hàng nạp tiền loại VIP5 mới có thể tham gia. Cái gọi là nạp tiền loại VIP5 này là tài khoản từ lúc bắt đầu thành lập cho đến hiện tại, số tiền đã nạp vào đạt tới mười vạn nhân dân tệ mới có thể hưởng thụ đãi ngộ của khách quý VIP5.

Nhưng mà những lợi ích của hoạt động này thực sự là đã gây ấn tượng rất tốt, hơn nữa lần này không cần phải nạp tiền thêm, phần thưởng là bộ trang sức tốt nhất trong hoạt động của bản đồ mới. Bộ trang sức này còn tương đối quý hơn bộ Thần trang sức thuộc tính quý nhất hiện tại không biết bao nhiêu lần, hơn nữa bộ trang sức này có thể kết hợp với bất kì bộ trang bị, thuộc tính phụ kiện trang bị nào. Công ty còn thuyết minh, trang sức này chỉ có trong hoạt động lần này, về sau sẽ không ra lại.

Ở mặt ngoài hoạt động này biểu hiện ra sự hào phóng của công ty Thắng lợi, kỳ thật cái này bất quá chỉ là thủ đoạn buôn bán. Trang bị đỉnh đỉnh như vậy, có thể nào dễ lấy được như vậy? Điều kiện tiên quyết đầu tiên đó là có một cái tài khoản tiền đã nạp vào phải đạt hơn mười vạn nhân dân tệ, cái này phải lấy sạch của bao nhiêu người a? Nếu thực sự có người chơi muốn có được trang bị này, hay là giả sử có người chơi nạp tiền vào kém hơn mấy ngàn hoặc là một hai vạn, khẳng định sẽ phải nạp vào thêm cho tới khi đạt đến mười vạn để tham gia, như vậy tiền đã nạp vào cùng với phần thưởng hoạt động có cái gì khác nhau?

Còn nữa, bản đồ này là đặc biệt cho trò chơi, không ai biết bản đồ này nguy hiểm như thế nào, trang sức tốt như thế, có thể dễ lấy được như vậy à? Lấy trình độ rác rưởi của công ty Thắng Lợi mà nói, không có khả năng. Công ty Thắng Lợi là công ty buôn bán, phải dựa vào trò chơi kiếm tiền, nếu bản đồ dễ chinh phục như vậy, bọn họ còn kiếm ăn cái gì?

Càng trọng yếu hơn một chút đó là... Mỗi người chơi nạp tiền vào loại VIP5 chỉ có thể đánh được bản đồ này một lần!

Mơ chắc, ác liệt cỡ nào a? Hoạt động này vừa ra, người chơi Tân Võ Lâm đã mắng chửi Thắng Lợi là rác không chịu nổi, trong mắt chỉ có tiền. Kỳ thật Từ Hoan Hoan có nói một câu hay lắm, người sáng suốt vừa nhìn thấy trò chơi này liền biết là trò chơi RMB, có tiền chính là vương giả. Công ty Thắng Lợi nếu dám làm hoạt động này, liền biết khẳng định sẽ có người đi tham gia, kẻ có tiền căn bản sẽ không lên diễn đàn để mắng chửi, mà là bất động thanh sắc đi tham gia, chỉ có người chơi không có tiền mới có thể đổ mắt chửi ầm lên. Nhưng mắng chửi thì có làm được gì? Công ty Thắng Lợi vẫn cứ kiếm tiền theo lẽ thường, cho nên vẫn là tỉnh táo giữ lấy khí lực, hoặc là thành thật tiếp tục chơi, hoặc là quăng acc chạy lấy người, đừng đùa.

Hoa Đóa Đóa cảm thấy lời này của Từ Hoan Hoan rất sâu sắc, thật giống như Từ Hoan Hoan chính là người này, tốn chút tiền là tốt rồi, mình thỏa mãn là được rồi, cái hoạt động này, kệ cho nó bay theo gió theo mây. Bất quá Từ Hoan Hoan luôn nói thảm, trang sức này thật sự là quá tốt, mang theo nó, sẽ lợi hại đến mức nào a?

Hoa Đóa Đóa không biết thuộc tính trang bị hay là thuộc tính này nọ gì cả, đối với trang bị của chính mình hiện tại, không biết cô đã hài lòng tới mức độ nào rồi. Phong Thệ làm trang bị cho cô là trang bị y hệ tốt nhất ở khu Thiên Huyền, cũng là trong khu vực, giá trị PK bất tri bất giác đã vượt qua Mỹ Ngọc Yên Nhiên, đứng hàng thứ ba trong tổng bảng, đứng hàng thứ nhất trong y hệ.

Còn có cái gì chưa đủ a? Cô đã thỏa mãn tột đỉnh rồi.

“A...” Hoa Đóa Đóa vừa mới vào trò chơi, nhìn chằm chằm màn hình hét ầm lên. Từ Hoan Hoan chơi trò chơi ở một bên liếc mắt cô một cái, “Làm cái gì mà hô to gọi nhỏ thế?”

“Mình... Nguyên bảo của mình sau số 1 có tận 5 số 0.” Hoa Đóa Đóa đếm đếm, á khẩu không thể trả lời được, sao lại bỗng nhiên có nhiều tiền như vậy?

Ở trong chốn Tân Võ Lâm, một nguyên bảo là một nhân dân tệ, mười vạn nguyên bảo chính là mười vạn nhân dân tệ. Từ Hoan Hoan cũng kinh ngạc một chút, đi tới nhìn vào màn hình máy tính Hoa Đóa Đóa, khóe miệng giật giật co rút, “Máy tính cậu bị hacker xâm nhập?”

“Làm sao có thể!” Hoa Đóa Đóa liếc cô một cái, “Hacker xâm nhập máy tính cũng sẽ chọn máy tính có giá trị đi?”

“Vậy vì sao mình không có, cậu lại có?” Từ Hoan Hoan ngửa mặt lên trời thét dài, dáng vẻ ghen tị muốn đòi mạng, “Giữ lại, đợi đến lúc chúng ta hợp khu, phải trợ giúp chị em đập trang bị.”

Lúc này miệng Hoa Đóa Đóa rút gân.

Bỗng nhiên màn hình xuất hiện tư tán gẫu.

tư tán gẫu Phong Thệ: Bà xã, ta đã giúp người báo danh, tám giờ tối Chủ nhật người phải đến, nếu lại thất ước ta sẽ không cùng người chào hỏi nữa.

Hoa Đóa Đóa cùng Từ Hoan Hoan hai mắt nhìn nhau, hai người đều sững sốt trong chốc lát, Từ Hoan Hoan bị phần trào lên, khóc rống đầy nước mắt, “Má nó, ông xã này của cậu rất con mẹ nó đi tiêu tiền cho cậu, nạp hẳn cho cậu mười vạn để đi tham gia hoạt động, chết tiệt!”

Đây chẳng lẽ là Từ Hoan Hoan bùng nổ chửi bậy à, mà Hoa Đóa Đóa cũng khó nói một câu, “Vị đại thần này trong nhà hẳn là có nhiều tiền a?”

“Nhân vật phong vân của Tân Võ Lâm, tin tức bên trong có ba bản cũ, bản thứ nhất nói anh chàng này nhà ở Canada, ba ba là Hoa kiều, mở chuỗi nhà hàng ẩm thực Trung Quốc, đừng nhìn vào chỉ là mở nhà hàng, chuỗi nhà hàng này trải rộng hai bên bờ Đại Tây Dương; còn có một bản cũ nói người này học ở học viện Massachusetts nước Mỹ, từng đạt giải vàng cuộc thi kiến trúc, tiền của món giải thưởng vàng kia, có thể xây được một ngôi nhà. Còn có một bản cũ nữa nói người này kỳ thật đã ngoài sáu mươi tuổi, chơi bằng tiền tiết kiệm của hắn, kỳ thật là không có bao nhiêu tiền.

Từ Hoan Hoan còn thật sự giáng giải, Hoa Đóa Đóa cũng thật sự nghe, bất quá Từ Hoan Hoan bỗng nhiên liếc mắt nhìn về phía Hoa Đóa Đóa, nghi hoặc lắm bầm lâu bầu không thôi, “Cho dù thế nào đi nữa, nói

thế nào cũng là đại thần, hẳn rồi cuộc coi trọng cậu ở điểm nào? Làm gì mà đối với cậu tốt như vậy?”

Vấn đề này... Hoa Đóa Đóa khi vừa bắt đầu cũng đã nghĩ qua, cũng từng hỏi Phong Thệ, Phong Thệ chỉ phát ra một cái mặt tươi cười, nói bởi vì cô là bà xã của hắn. Hiện tại ngẫm lại, Hoa Đóa Đóa lúc ấy vì sao lại để hắn nói dối cho qua như vậy? -_-||| cũng không phải bà xã thật sự.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Đại thần, ta muốn hỏi người một vấn đề.

tư tán gẫu Phong Thệ: Nói.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Vì sao người cười ta a?

Hoa Đóa Đóa không yên đánh xong một hàng chữ này, cô không biết hắn sẽ trả lời những gì, trái tim cư nhiên có chút khẩn trương nho nhỏ, ngay cả cô cũng buồn bực tự hỏi, cần khẩn trương cái gì chứ?

Qua thật lâu, cũng chưa nhận được câu trả lời thuyết phục, Hoa Đóa Đóa khẽ cắn môi, chờ một chút.

tư tán gẫu Phong Thệ: Bởi vì ta thiếu bà xã.

Toát mồ hôi, Hoa Đóa Đóa đọc được đáp án này, hộc ra ba lít máu.

Từ Hoan Hoan nhìn thấy đáp án này, không chỉ khoe miệng giật giật, đến mắt cũng trợn trắng lên, cô cười lạnh, “Mình nghĩ là bản thứ ba có vẻ chuẩn, một ông già đã ngoài sau mươi tuổi.”

Hoa Đóa Đóa nhìn chằm chằm ba chữ “Thiếu bà xã” trên màn hình, nhất thời nghĩ đến một đoạn kí ức đã từng trải qua, về chuyện cô cùng Cố Cảnh Phong, đoạn ký ức kia Hoa Đóa Đóa cơ hồ đã quên mất.

Khi đó đúng là thời điểm cuộc thi trường kỳ gần cuối năm nhất đại học, là cuộc thi đầu tiên trong sự nghiệp đại học, Hoa Đóa Đóa vẫn có vẻ coi trọng nó, tuy rằng cô nắm chắc có thể lấy được giải ba, nhưng nếu cô muốn làm đệ tử của giáo sư Smith thì nhất định phải lấy giải nhất mới được.

Tiến vào giai đoạn ôn tập, Hoa Đóa Đóa liền chỉ có hai nơi, luôn chạy qua lại giữa thư viện cùng ký túc xá. Hoa Đóa Đóa cô, khuyết điểm một đồng, nhưng có một ưu điểm không phải ai cũng có thể làm được, đó chính là lỡ tai tạm thời có thể “không thông”, vô luận bên ngoài ồn ào cỡ nào, cô đều có thể hoàn toàn đắm chìm ở trong thế giới của chính mình. Đây là được dưỡng thành từ kiếp sống học sinh trong nhiều năm của Hoa Đóa Đóa, có thể một lòng một dạ để đầu óc ở duy nhất một nơi, còn thật sự tận tâm quán triệt thực hiện.

Đoạn thời gian kia, Hoa Đóa Đóa có thể nói là ngẩn ngơ ở thư viện, bữa ăn liền nhờ bánh với nước khoáng giải quyết. Cố Cảnh Phong là trợ giáo của Hoa Đóa Đóa, mấy ngày đầu tiên cũng không tìm thấy cô, đến ngày thứ sáu, chính là thứ Bảy, Cố Cảnh Phong liền tìm được cô ở thư viện.

Anh ngồi đối diện Hoa Đóa Đóa, tùy ý tìm quyển sách xem, cũng không quấy rầy cô. Cho đến khi Hoa Đóa Đóa buông bút chuẩn bị cắn bánh, Cố Cảnh Phong ho khan một tiếng muốn khiến cho Hoa Đóa Đóa chú ý, quả nhiên, Hoa Đóa Đóa lên tiếng trả lời ngẩng đầu lên ngáy ngốc nhìn Cố Cảnh Phong phía đối diện. (=||)

Cố Cảnh Phong nhìn cô ha ha cười, lật ra một quyển vở, viết chút gì đó ở mặt trên, đưa cho Hoa Đóa Đóa.

Hoa Đóa Đóa liếc mắt nhìn một cái, phía trên viết rằng: Em gái bồn cầu, đêm nay có rảnh không?

Hoa Đóa Đóa hồ nghi nhìn về phía Cố Cảnh Phong, cũng không biết trong hồ lô hắn bán thuốc gì, nghĩ nghĩ, trả lời: Đọc sách, không rảnh.

Cố Cảnh Phong nhìn bốn chữ tuyệt tình trên vở, không giận chỉ cười, viết tiếp: Cùng nhau...

Hoa Đóa Đóa không quan tâm đến hắn, tiếp tục đọc sách. Kỳ thật cô vẫn có chút nghi hoặc, trước kia Cố Cảnh Phong luôn luôn không tự động tìm cô, chỉ có cô đi tìm anh, hôm nay đột nhiên tìm cô, cũng không biết là vì sao?

Bất quá, nghi hoặc thì nghi hoặc, cô lại không quen quản chuyện người khác.

Thư viện của đại học thực tiên tiến, hoàn toàn sử dụng hệ thống điều khiển bằng điện tử, dùng thẻ điện tử để vào. Thứ Bảy người đến đọc sách không nhiều lắm, buổi tối đến đọc sách lại càng không nhiều hơn, chưa đến tám giờ đã gần như không có người.

Cố Cảnh Phong nhìn sinh viên cuối cùng cũng đã đi rồi, lại ngẩn ngẩn Hoa Đóa Đóa, thấy cô đang ghi chép vài thứ, hần thử hỏi, “Mọi người đều đi hết rồi.”

Hoa Đóa Đóa cúi đầu ừ một tiếng, “Không có việc gì, em đã nói với người quản lý, em sẽ đóng cửa cuối cùng.”

Cố Cảnh Phong vẽ mặt bất đắc dĩ, tiếp tục ngồi chờ cô.

Thư viện to như vậy có vẻ thực im lặng, tựa hồ đến tiếng tim đập cũng có thể nghe được rành mạch. Tiếng bút viết lên mặt giấy trong tay Hoa Đóa Đóa, xoát xoát, trở thành âm thanh duy nhất trong toàn thư viện.

Bỗng nhiên, toàn bộ bóng đèn chợt tắt, thư viện vốn sáng trưng liền tối đen một mảnh. Hai người đều sững sờ ở tại chỗ...

“Sao... sao lại thế này?” Hoa Đóa Đóa đột nhiên không thấy gì cả năm ngón tay bị bóng đêm vây quanh, có điểm thất kinh.

Cố Cảnh Phong nhìn quanh bốn phía, tìm không thấy một chút ánh sáng, lần đầu phát hiện, thì ra thư viện trường học là kiến trúc khép kín hoàn toàn. Anh lấy điện thoại di động ra chiếu sáng, không nghĩ vừa mới thấp sáng đặt ở phía dưới cằm, Hoa Đóa Đóa đã kêu quỷ lên một tiếng.

“Có chuyện gì thế?”

“Anh giống y chang quỷ, đừng dùng ánh sáng này.”

Cố Cảnh Phong không có cách nào, liền tắt điện thoại di động, nói: “Điện thoại của em đâu?”

“Em không mang.”

Cố Cảnh Phong nản lòng, “Anh đi xem rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, không biết sao lại như thế này.”

“Anh đợi chút.” Hoa Đóa Đóa sốt ruột vỗ bàn, sợ hấn sẽ rời khỏi, “Em với anh cùng đi.” Nói xong quần áo Cố Cảnh Phong đồng thời đã bị bàn tay của người nhất gan nào đó gắt gao nắm lấy.

“Muốn nắm đừng nắm quần áo, không thoải mái.”

Hoa Đóa Đóa sửa lại thành nắm lấy cánh tay.

“Cánh tay bị em kéo như vậy, anh cảm giác không cân bằng.”

Hoa Đóa Đóa trực tiếp nắm lấy tay hấn, lần này thì hấn không hé răng nữa, kéo Hoa Đóa Đóa xuống lầu. Cố Cảnh Phong không thường đến thư viện, không quen địa hình, chỉ có thể hỏi Hoa Đóa Đóa, bất quá Hoa Đóa Đóa hiện đang đi đằng sau lại là kẻ mù đường, nói không rõ, sợ dĩ có thể quen thuộc đi vào trong này, hoàn toàn dựa vào quán tính =_=_

Cố Cảnh Phong đành phải sờ soạng đi từng bước từng bước kéo Hoa Đóa Đóa đi ra ngoài, cho đến khi Hoa Đóa Đóa bị vấp phải cái gì đó, Cố Cảnh Phong muốn đỡ cô, không nghĩ tới lại đụng vào giá sách, bởi vì va chạm mạnh, giá sách bắt đầu lung lay, Cố Cảnh Phong lại muốn ổn định, cái gọi là một lòng không thể hai hướng, Hoa Đóa Đóa ngã, giá sách cũng đổ, đồng sách liền rơi xuống, Cố Cảnh Phong lập tức ôm Hoa Đóa Đóa trong ngực, để mấy quyển sách tùy ý nện trên người mình.

“Lôi Phong...” Hoa Đóa Đóa vốn định cảm ơn anh, Cố Cảnh Phong lại đột nhiên áp trên người cô...

Cuối cùng nói một câu, “Anh là Lôi Phong xấu xa, biết người thiếu bà xã, sẽ xấu xa thế nào không?”

16. Chương 16

Chương 16

Nàng không biết

Edit: Y Lạc

Lôi Phong xấu xa có thể là...

Đáng tiếc, Hoa Đóa Đóa không để cho Cố Cảnh Phong tiếp tục làm, mà là phi thường mạnh mẽ đẩy Cố Cảnh Phong ra, sau đó dậm chân nhảy nhảy tại chỗ, “Em muốn đi tiểu...”

O__O” Cố Cảnh Phong chỉ cảm thấy một đám quạ đen bay qua đầu hắn, hắn nổi lên cảm xúc cùng cảm tình đã lâu a, đúng như ‘nhất giang xuân thủy hướng đông lưu’.

(Câu này là câu cuối trg bài từ của Lý Dục – vị vua cuối cùng trg thời Ngũ Đại Thập Quốc, nghĩa là dòng sông xuân trôi theo hướng đông)

Bất quá, Cố Cảnh Phong vẫn buồn bực, hắn ngồi xuống đất, nhìn Hoa Đóa Đóa trái nảy phải nảy, tuyệt không muốn hỗ trợ. Về mặt Hoa Đóa Đóa đã cực kỳ méo mó, cô kẹp chặt hai chân, ánh mắt ghen lại như muốn nói sắp ra đến nơi, “Cố trợ giáo, mau nghĩ biện pháp đi ra ngoài a.”

“Kiến trúc thư viện khép kín, di động cũng không có tín hiệu, anh cũng không có biện pháp a.”

Kỳ thật mấy cái này tất cả đều là chó má, tín hiệu di động hắn rõ ràng là có đủ, hắn làm như thế, bất quá là vì vừa rồi do Hoa Đóa Đóa mạnh mẽ đẩy ra, không cho hắn biểu hiện một phen mà thôi. (=__=)

Hoa Đóa Đóa nộ khí đằng đằng lại không có chỗ phát tiết, là ai thiếu đạo đức như vậy, quản lý tắc trách đến thế? Bốc hỏa bốc hỏa...

Hoa Đóa Đóa đi qua đi lại khó khăn, có nhiều loại xúc động, quyết định ngay tại chỗ. Cố Cảnh Phong cười nói: “Đóa Đóa, em có phát hiện hay không, chúng ta hiếm khi ở cùng chung một chỗ với nhau?”

Đối với Cố Cảnh Phong đang nhàn nhã nói chuyện phiếm, cô không thèm để ý tới, chỉ nói ứng phó một tiếng, “Ừ.”

“Hơn nữa, mỗi lần đều là lúc em muốn có thời gian thuận tiện (ý anh là đi giải quyết cái ý ý ấy mà).” Cố Cảnh Phong phì cười, cười đến thực đáng hoàng khiêm tốn. Hoa Đóa Đóa lần này rốt cuộc nổi giận, thứ nhất, quá mót chỉ là chuyện bình thường của con người, có cái gì đáng buồn cười chứ? Thứ hai, nhìn cô thống khổ như vậy, hắn lại thấy vui sướng khi người gặp họa? Cô cắn chặt răng, không muốn quan tâm tới hắn nữa, mà đặt mông ngồi dưới đất, vẫn không nhúc nhích.

“Làm sao vậy? Tức giận?”

“Không phải, giảm bớt hoạt động, phòng ngừa thận hoạt động gia tốc.”

“...” Cố Cảnh Phong không nói gì. -_-!

Hai người lặng im một thời gian, Cố Cảnh Phong bỗng nhiên nghe thấy tiếng khóc nữ sinh, hắn không khỏi sửng sốt rồi lại sửng sốt, ngẩng đầu lên nhìn về phía Hoa Đóa Đóa, “Em khóc cái gì?”

“Oa, em sắp tiểu ra quần rồi. Nhịn không nổi nữa.” Hoa Đóa Đóa thương tâm a, cô có cảm giác thanh danh cả đời sắp bị tiêu hủy trong lúc này, cô chết mất, cô sống gần 20 năm, cư nhiên phải nhịn đến mức không chịu được như thế này, không khóc mới là lạ.

Cố Cảnh Phong lại không nói gì, lấy điện thoại di động ra gọi cho ông chú ở phòng thường trực, bảo mở cửa ra. Cố Cảnh Phong vừa ngắt điện thoại, Hoa Đóa Đóa liền hỏi: “Không phải anh nói không có tín hiệu sao?”

“Bị em dọa sợ tới mức có tín hiệu.” Cố Cảnh Phong tức giận nói.

“Thiệt...” Hoa Đóa Đóa quay đầu đi, không quan tâm hắn.

Qua một lúc, cửa mở, thư viện một mảnh tối đen rồi đột nhiên sáng rực lên, Hoa Đóa Đóa đứng dậy, hướng toilet tiến quân. Ông chú ở phòng thường trực còn chưa kịp xem bên trong có ai, chỉ thấy một cô nữ sinh chạy như sét đánh không kịp bưng tai từ bên trong vụt qua mình.

Cố Cảnh Phong chậm rì rì đi xuống, mỉm cười với ông chú ở phòng thường trực, hào hoa phong nhã.

“Tiểu Phong, vừa rồi đó là bạn gái cậu đi, nhìn nó thẹn thùng kìa, thật là đáng yêu a, hiện tại đều là sinh viên rồi, lại còn nhìn không quen.” Ông chú ở phòng thường trực mở miệng cười to, nhưng thật ra khóe miệng Cố Cảnh Phong chỉ có thể không ngừng run rẩy, nói ứng phó mấy rồi đi khỏi.

Cái gì nhìn quen với không quen? Hắn cũng rất quân tử đi, tuy rằng rất muốn làm tiểu nhân lần tới.

Hoa Đóa Đóa gần đây rất u buồn, chủ yếu là vì chuẩn bị cái gọi là hoạt động. Lần này ra bản đồ mới, có mấy tin vọt nói rằng nhất định có khó khăn, xuất hiện BOSS mới sẽ có ma pháp sao chép, có thể sao chép hoàn toàn chiêu thức người chơi từng đánh lên nó. Loại kỹ năng này thực biến thái, chuyện càng biến thái hơn, là con BOSS này sẽ xuất hiện ở bên trong “Mộng Yểm”, chỉ có thể một mình đi đánh, hơn nữa là tùy thời điểm xuất hiện, có thể thấy được phải cẩn thận cỡ nào, để mà phòng ngừa BOSS này đột nhiên tập kích. Hoa Đóa Đóa kỳ thật thực không muốn tham gia hoạt động này, chỉ là do Phong Thệ đại thần đã nói trước, nếu lại thất ước, đối với cô sẽ không tốt lắm. Ý tứ này thực dễ hiểu được, nếu còn lại thất ước, hắn sẽ ly hôn, rồi cưới người khác.

Tuy nói chỉ là vợ chồng trên Internet thôi, nhưng Hoa Đóa Đóa vẫn có điểm luyến tiếc. Hơn nữa gần đây cô lại không có chuyện gì vội, tham gia liền tham gia đi. Chỉ là sau khi tham gia, phát hiện hoạt động này không dễ a, thứ nhất, BOSS mới, đối với thao tác cộng thủ pháp cực hạn của Hoa Đóa Đóa mà nói, là một điều khó khăn; thứ hai, nhiệm vụ sinh con của Hoa Đóa Đóa cùng Phong Thệ đại thần làm đã được 70%, tương đối với bảy tháng, mà theo điều khoản trò chơi trong nhiệm vụ này có tác dụng phụ nhất định, thời gian phục hồi kỹ năng của nhân vật nữ tăng lên nhiều, đơn giản mà nói, thành trì độn; thứ ba, gần đây trường học sửa chữa lại, thường xuyên bị mất điện, cô sợ nếu cô đang ở bản đồ, bỗng nhiên mất điện liền thăm a.

Nhiều nhân tố như vậy, làm cho Hoa Đóa Đóa thực khó xử, đành phải thành thật nói để cho Phong Thệ đại thần biết.

tư tán gẫu Phong Thệ: Chuyện này cũng không có vấn đề gì. Người đăng nhập tài khoản của ta, tự nhiên có thể giải quyết hai vấn đề phía trước, về phần cái thứ ba, hoặc là sạc pin đầy rồi đến quán cafe hoặc là dùng card mạng không dây.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: O__O “... Đại thần, ta đăng nhập tài khoản của người có thể đập hư tài khoản của người hay không?

tư tán gẫu Phong Thệ: Không có việc gì, chúng ta đều bị người đập hư.

Hoa Đóa Đóa hết hôn mê lại choáng váng, chỉ biết bảo trì im lặng. Chỉ chốc lát sau, Phong Thệ đại thần gửi tài khoản của hắn đến, Hoa Đóa Đóa ghi nhớ lại nó trong Notepad, cảm thấy rất mỹ mãn. Phong Thệ đại thần cư nhiên cũng đem tài khoản đưa cho cô, này không phải là vì tín nhiệm biểu hiện của cô sao?

tư tán gẫu Phong Thệ: Người đăng nhập tài khoản của ta đi, ta hôm nay hơi mệt.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Người gần đây bề bộn nhiều việc sao?

tư tán gẫu Phong Thệ: Công việc hoàn hảo, chủ yếu là vì uống thuốc hơi nhiều, có chút buồn ngủ.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Người làm sao vậy?

tư tán gẫu Phong Thệ: Bệnh nhẹ mà thôi, không có việc gì.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ngao =w=

Phong Thệ không nhiều lời chỉ nói vài câu, đã đăng xuất. Hoa Đóa Đóa lúc này đăng nhập tài khoản của Phong Thệ, tài khoản của đại thần quả nhiên là có khí thế, không nói đến túi tiền đầy ắp của hắn, chỉ nói đến trang bị của hắn thôi, là đã có ba bộ trang bị, Thần bộ, Ma bộ, còn có một bộ độc nhất vô nhị toàn server, Quang bộ. Rất ít thấy Phong Thệ mặc Quang bộ, chủ yếu là bộ trang bị này thực quá khủng bố. Thuộc tính của nó gấp năm lần hai bộ kia, hơn nữa hiệu ứng ánh sáng có hiệu quả rất được, không nói đến toàn thân phát ra kim hoàng sắc quang, ngẫu nhiên sẽ còn xuất hiện thuộc tính Phật tính, đây là ở trạng thái bình thường, sẽ xuất hiện chữ “Vạn” khắc trên trán, nhìn trông rất tuần tú khí. Thuộc tính Phật tính là rút ngắn thời gian phục hồi kỹ năng.

Hoa Đoá Đoá tò mò mở phổi ngẫu (mối quan hệ vợ chồng) của Phong Thệ đại thần, trong danh sách chỉ có ghi lại một cái tên Hoa Đoá Đoá. Hoa Đoá Đoá mừng thầm một chút, xem ra lần đầu tiên của hắn là cho cô. Cô cảm thấy thực viên mãn, có lẽ là tâm lý hư vinh của con gái đi.

Trong lòng cô thực tràn đầy hiếu kỳ, lại nhàm chán mở quan hệ thầy trò của hắn, cái này... Hoa Đoá Đoá phát hiện một chuyện cô hoàn toàn không hay biết, ở danh sách thầy trò ghi lại, Phong Thệ từng có qua hai sư phụ, một người tên là Thiên Phật, hắn là sư phụ đầu tiên, thời gian giải trừ là một năm trước, nhưng mà sư phụ thứ hai dĩ nhiên lại là Mỹ Ngọc Yên Nhiên? Thành lập quan hệ là ngày giải trừ với sư phụ thứ nhất? Mà thời gian giải trừ là nửa năm trước. Nói cách khác, bọn họ quan hệ thầy trò có hơn nửa năm?

Hoa Đoá Đoá lại mở ra danh sách bạn tốt của hắn, điều này càng làm cho Hoa Đoá Đoá giật mình, danh sách hảo hữu của Phong Thệ đại thần chỉ có ba người, một người là Thiên Phật, một người là Mỹ Ngọc Yên Nhiên, còn có một người nữa đó là Hoa Đoá Đoá.

Khó có thể tưởng tượng, một danh sách hảo hữu của đại thần lại chỉ có ba cái tên? Có thể làm sư phụ của Phong Thệ, vị Thiên Phật này là ai? Hoa Đoá Đoá tò mò ở danh sách PK tìm thử, bỗng nhiên phát hiện, người có tên là Thiên Phật này không ở trong bốn mươi người đứng đầu danh sách PK, mà là ở vị trí năm mươi bảy.

Chẳng lẽ nói một năm trước Phong Thệ đang có sư phụ? Sau đó lại gặp được Mỹ Ngọc Yên Nhiên cấp bậc đại thần loại này, liền bỏ qua? Không đúng a... Nhớ rõ Từ Hoan Hoan từng nói qua, từ sau khi server này mở được một tháng cho tới giờ, Phong Thệ đại thần luôn đứng đầu bảng. Server này thành lập cũng đã được hơn ba năm rồi.

Hoa Đoá Đoá nhìn chằm chằm vào cái tên u ám kia, Thiên Phật...

Rốt cuộc là ai? Lúc này, bang phái có người.

bang phái Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Sâu Sâu đi qua, xin hỏi nương tử nhà ta có ở đó không?

bang phái Chim Mổ Sâu: (_)# Còn chưa ngủ.

bang phái Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Nương tử, ta muốn gọi nàng cùng ngủ với ta.

Phốc... Hoa Đoá Đoá lúc này muốn phun, cái kia rất ghê tởm đi, này không phải ảnh hưởng bộ mặt bang phái sao? Phong Thệ cũng không chịu được? Hoa Đoá Đoá kích thích mở mục tin tức bang phái, bỗng nhiên phát hiện một tin tức kinh thiên động địa.

Người sáng lập bang phái này, Thiên Phật. Đương nhiên bang chủ bang phái, Hoa Đoá Đoá.

Vị trí bang chủ là do Phong Thệ làm đi, nhưng còn người sáng lập này thật sự là nhìn rất quen mắt. Lại là Thiên Phật? Thật sự là rất kỳ quái. Hoa Đoá Đoá đẩy một bụng nghi vấn, sau đó lại nhìn đến chức bậc hiện tại, phó bang chủ là Chim Mổ Sâu với Mỹ Ngọc Yên Nhiên?

Bình thường chỉ có người cấp nguyên lão mới có thể làm đi? Nói như thế, Chim Mổ Sâu hẳn là có chút lịch sử.

Vì thế Hoa Đoá Đoá lần đầu tiên mặt ngữ cùng nữ cường nhân luôn luôn không có hảo cảm với cô một phen.

mặt ngữ Phong Thệ: Xin chào.

mặt ngữ Chim Mổ Sâu: Bản nhân or Yên Nhiên?

mặt ngữ Phong Thệ: Mình là Hoa Đoá Đoá.

mặt ngữ Chim Mổ Sâu: (_) Bang chủ đem tài khoản cho người a?

mặt ngữ Phong Thệ: Ừm, cái kia... Mình muốn hỏi bạn một số chuyện, có thể chứ?

mặt ngữ Chim Mổ Sâu:?

mặt ngữ Phong Thệ: Thiên Phật là ai?

mặt ngữ Chim Mổ Sâu: Tính từ người, là bang chủ tiền nhiệm.

mật ngữ Phong Thệ: Ách, cái này mình biết, mình chỉ là muốn hỏi, người này hiện tại ở đâu?

mật ngữ Chim Mổ Sâu: Nghe người ta nói là đổi server.

mật ngữ Phong Thệ: A? Vì sao đổi? Server này không tốt sao?

mật ngữ Chim Mổ Sâu: Tốt, có lẽ là cảm tình bị nhục đi.

mật ngữ Phong Thệ:?

mật ngữ Chim Mổ Sâu: Kỳ thật ta rất chán ghét người, bởi vì người rất dễ dàng đến được với bang chủ, mà Yên Nhiên đã phải trả giá nhiều như vậy, kết quả cái gì cũng chưa có được, người có biết người giống cái gì không? Người chính là hồ ly tinh không làm mà hưởng.

Hoa Đoá Đoá xấu hổ, mặc danh kỳ diệu, chuyện bỗng nhiên chuyển tới trên đầu cô.

mật ngữ Phong Thệ: Vì sao bỗng nhiên mắng mình?

mật ngữ Chim Mổ Sâu: Bởi vì người đối với bang chủ không tốt, mà Yên Nhiên vì bang chủ cái gì đều vứt bỏ hết cả, người có biết Thiên Phật là ai không? Hắn là chồng trước của Mỹ Ngọc Yên Nhiên, đối với Yên Nhiên tốt không thể phản đối, nhưng mà Yên Nhiên vì Phong Thệ, dứt khoát cùng Thiên Phật ly hôn, bị toàn thể giới mắng đến phát khóc.

mật ngữ Phong Thệ: Vậy Phong Thệ vì sao không cưới Mỹ Ngọc Yên Nhiên?

mật ngữ Chim Mổ Sâu: Sau ta lại mới biết được Phong Thệ cùng Thiên Phật là bạn bè ngoài đời, cùng Yên Nhiên kết hôn, giống như có điều cố kỵ.

Bỗng nhiên, trong lòng Hoa Đoá Đoá rầu rĩ, Phong Thệ cùng cô kết hôn lại là vì cái gì? Chỉ là vì tránh né dư luận đại chúng trong trò chơi sao? Bất quá lại ra vẻ với toàn thể giới duy trì hôn ước giữa bọn họ, chuyện này rốt cuộc là vì sao?

Hoa Đoá Đoá trong lòng có gút mắc, cô cần người cởi bỏ, người duy nhất có thể giúp cô cởi bỏ, không còn ai khác ngoài Phong Thệ.

17. Chương 17

Chương 17

A, thì ra cũng có sinh non

Edit: Y Lạc

Hoa Đoá Đoá đầy bụng nghi hoặc, lại không có chỗ phát tiết, cô chỉ có thể âm ỉ trong lòng. Nghẹn hết cả ngày, biến thành tâm tình cực kém. Từ Hoan Hoan đầy bụng nghi vấn, “Cậu làm sao thế?”

Hoa Đoá Đoá lẩm bẩm nói: “Phong Thệ đại thần có bí mật không thể cho ai biết.”

“Hà? Cái gì?” Từ Hoan Hoan lập tức mở to hai mắt, tò mò muốn chết. Hoa Đoá Đoá cũng không dám nhanh chóng kết luận như vậy, chỉ có thể mấp máy môi nói, “Đại khái hắn là như thế đi.”

“A?” Từ Hoan Hoan nhất thời mơ hồ.

“Buổi tối sẽ nói cho cậu biết.” Đây là lần đầu tiên Hoa Đoá Đoá chủ động vội vàng mở máy tính ra đăng nhập trò chơi như vậy, xem xét danh sách bạn tốt, thấy danh tự Phong Thệ sáng đèn, cô lập tức gửi qua một tin nhắn.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Đại thần, ta nghĩ muốn hỏi một vấn đề.

tư tán gẫu Phong Thệ:?

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Ta đăng nhập tài khoản của người, thấy sư phụ của người là Thiên Phật còn có Mỹ Ngọc Yên Nhiên, nghe nói... Thiên Phật từng là ông xã của Mỹ Ngọc Yên Nhiên, sau lại bởi vì người mà ly hôn.

Hoa Đoá Đoá đánh xong đoạn này, trong lòng nhất thời không yên ổn, cô mạo muội hỏi đến chuyện này, có rất bà tám hay không a? Đây chỉ là trò chơi mà thôi, cô để ý như vậy làm gì?

tư tán gẫu Phong Thệ: Đoá Đoá, nàng ghen tị? (+ +)~ cuồng choáng váng

Ách, chính Hoa Đoá Đoá cũng không biết nên trả lời như thế nào, biểu hiện này của cô là ghen sao? Chính cô cũng không biết a, cô rối rắm trong chốc lát, lại tự gật gật đầu, này chắc không phải là ghen, hẳn là cô có quyền lợi được biết đến quá khứ của ông xã mình đi? Nhưng mà mạo muội như vậy có vẻ không được tốt lắm đi? Hoa Đoá Đoá ngẫm lại, hay là thôi đi.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Chua.

Gửi xong hai chữ này, Hoa Đoá Đoá thực sự hết chỗ nói, vốn là muốn đánh “Quên đi”, kết quả bị lỗi chính tả lại thành “Chua”. (Quên đi là , còn Chua là)

tư tán gẫu Phong Thệ: Nhìn nàng ăn dấm chua kìa, -_-# ta nên giải thích. Sự tình chân tướng là như vậy—— Thiên Phật vốn cũng là tài khoản của ta, sau đó bạn ngoài hiện thực của ta cũng muốn chơi, mà cậu ta lại ngại luyện acc phiền toái, ta liền đem tài khoản đó cho hắn chơi. Mỹ Ngọc Yên Nhiên không biết ta đem tài khoản cho người khác, ta cũng quên nói, kết quả Mỹ Ngọc Yên Nhiên lầm lẫn cho hắn. Sau ta lại có việc, không có thời gian chơi, người bạn kia liền giúp ta đăng nhập tài khoản. Chuyện này ta một chút cũng không tham gia. Hai người đó cứ như vậy hiểu lầm làm vợ chồng chừng một tháng.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Vậy hai tài khoản của người sao lại kết làm quan hệ thầy trò, sau lại giải trừ rồi cùng Mỹ Ngọc Yên Nhiên kết thành, còn những nửa năm?

tư tán gẫu Phong Thệ: Đứa ngốc. Lúc trước toàn khu miễn cấp chỉ có một tài khoản Phong Thệ của ta. Mỹ Ngọc Yên Nhiên muốn nhanh chóng thăng cấp thì phải vào bản đồ miễn cấp, nhưng level không đủ, không thể truyền tống vào, trừ phi kết hôn vợ chồng hoặc quan hệ thầy trò mới có thể truyền tống. Ta cảm thấy nợ nàng ta, kết hôn tự nhiên không được, đồ đệ của ta lại đủ rồi, đành phải bái nàng ta làm sư phụ, thành lập quan hệ thầy trò.

Hóa ra là như vậy. Thiên Phật với Phong Thệ đều là tài khoản của hắn, Thiên Phật coi như là tài khoản thứ hai của hắn, vì thăng cấp, phải thành lập quan hệ thầy trò. Do nhu cầu của bạn, nên đem Thiên Phật cho bạn, Mỹ Ngọc Yên Nhiên lại hiểu lầm, tưởng là Phong Thệ, rồi người bạn kia với Yên Nhiên tình cảm ngọt ngào, sau đó bị vạch trần, tự nhiên ly hôn, nhưng Mỹ Ngọc Yên Nhiên muốn nhanh chóng thăng cấp, Phong Thệ bởi vì áy náy, liền thành lập quan hệ thầy trò, mang nàng ta tiến vào bản đồ miễn cấp để thăng cấp.

Sự tình liền là như vậy, dĩ nhiên là như vậy! Hoa Đoá Đoá thiếu chút nữa hộc máu, nghĩ tới cảm giác buồn bực cả ngày nay cô liền cảm thấy thực sự buồn bực. Phong Thệ đại thần người ta thuần khiết như vậy, làm sao có thể có hành vi hoang đường như vậy chứ?

Đột nhiên, Hoa Đoá Đoá nhìn vào màn hình, Phong Thệ thoáng hiện ở bên người cô, mời cô sống nương tựa lẫn nhau.

Hoa Đoá Đoá nhún đồng ý. Hai người liền ôm cùng một chỗ.

Phong Thệ lại một trận cuồng thân... -_-|||

tư tán gẫu Phong Thệ: Bà xã, chúng ta nhanh chút sinh đứa nhỏ ra đi, ta muốn làm ba ba lắm rồi.

Hoa Đoá Đoá ngây người, cô không muốn chăm sóc đứa nhỏ, về sau Phong Thệ còn phải làm vú em.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Sinh xong người lo chăm sóc.

tư tán gẫu Phong Thệ: Đương nhiên, nàng mang thai mười tháng cũng không dễ dàng, hay là hôm nay làm cho xong đi, như vậy cũng có thể làm hoạt động bản đồ, miễn phải đổi acc phiền toái.

Hoa Đoá Đoá suy nghĩ, quả thật, đã được bảy tháng, trực tiếp như ngày thường, không cần thời gian dài như vậy.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Được, nhanh đi sinh thôi.

Sau đó Phong Thệ đại thần cười ngửa mang theo Hoa Đoá Đoá đi đánh nốt 30% tâm động còn lại. Tục ngữ nói, mang thai không nhất định phải đủ tháng sinh, đó là thiên nhiên vô kỳ bất hữu, không phải định số. Trò chơi này, cư nhiên cũng không dựa theo lẽ thường mà an bài, cũng có cả vụ sinh non.

(Vô kì bất hữu (): Không chuyện lạ gì không có)

Phong Thệ đại thần đang trên đường mang theo Hoa Đoá Đoá đi đánh tâm động, màn hình đột nhiên xuất hiện một hàng chữ.

Không tốt, Hoa Đoá Đoá đột nhiên cảm thấy bụng một trận đau đớn, chắc là muốn sinh non, ai nha...

Hoa Đoá Đoá còn đang cảm thấy sững sờ, kênh thể giới bỗng nhiên phát ra một tin tức của hệ thống.

hệ thống tin tức Chúc mừng người chơi Phong Thệ cùng người chơi Hoa Đoá Đoá sinh được một em bé khoẻ mạnh, a, được 6 cân nha.

(6 cân là 3 kg theo đơn vị đo lường của Trung Quốc ngày nay)

Sau đó chuyện tình thực đã xảy ra, bọn họ tự động nhận được một nhiệm vụ, nói là đến hồ Bách Hiểu Sanh để đặt tên cho em bé. Phong Thệ đại thần khẩn cấp ném một cái phù truyền tống đặc biệt xuống mặt đất.

tư tán gẫu Phong Thệ: Bà xã, nhất. Tọa độ là (-34, 9). Ta ở Bách Hiểu Sanh chờ nàng.

Nháy mắt một cái, mặt trời chiều ngã về tây, chỉ còn lại có Hoa Đoá Đoá vừa mới sinh xong đứa nhỏ, gió tây vù vù thổi lạnh run, cô cảm giác thực thê lương a. Làm sao có thể đối đãi với sản phụ trong tháng như vậy chứ! ... o(>_<)o ...="”>

Cô truyền tống qua, chỉ thấy Phong Thệ đại thần đi qua đi lại, thấy Hoa Đoá Đoá vừa đến, liền ngừng lại.

tư tán gẫu Phong Thệ: Bà xã, con của chúng ta đặt tên là Phong Lưu.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Vì sao? toát mồ hôi a.

tư tán gẫu Phong Thệ: Là phong lưu khoái hoạt của chúng ta lưu lại. (^ ^)

Hoa Đoá Đoá xấu hổ, còn chưa kịp từ chối cái tên này. Chỉ thấy hệ thống lại phát tới một tin tức nữa, bên người bọn họ đột nhiên có thêm một em bé, mặc cái yếm nhỏ màu đỏ, vừa tròn vừa nhảnh đi theo phía sau bọn họ. Thịt viên a thịt viên...

hệ thống tin tức Chúc mừng đứa nhỏ đầu tiên của server là Phong Lưu chính thức xuất hiện.

thế giới Kiều Kiều Miêu: Chúc mừng sư phụ sư nương, mười năm tu đồng thuyền độ, trăm năm tu cộng chằm miên, rốt cuộc thụ tinh trứng ấp trứng nở ra.

Thụ tinh trứng ấp trứng? Hoa Đoá Đoá vẫn là lần đầu nghe nói.

thế giới Bạch Dương Công: Bang chủ, lại sinh thêm một đứa nữa đi, nam nhân uy mãnh nên có một đội bóng đá.

thế giới Kiều Kiều Miêu: Đúng vậy, đúng vậy, sư phụ uy mãnh nhất, chiến khả bất bại, lại công sư nương một lần nữa.

Thế giới bắt đầu loạn rầm rầm lên, cơ hồ đều vì chúc mừng Phong Thệ có đứa nhỏ, đại đa số người đều cổ vũ Phong Thệ lại đi sinh thêm một đứa, Phong Thệ vẫn bảo trì im lặng, Hoa Đoá Đoá kỳ thật rất muốn nói chuyện, nhưng mà trong túi lại không có loa. Hoa Đoá Đoá bỗng nhiên nhớ tới cô có 10 vạn trong túi, liền đi thương trường mua một ít loa.

thế giới Hoa Đoá Đoá: Ta không muốn sinh nữa, mệt mỏi quá. /(o)/...

thế giới Kiều Kiều miêu:(o) Kinh hiên sư nương...

thế giới Bạch Dương Công: Cường thế vậy xem.

Thế giới lập tức bình luận rất lợi hại, Hoa Đóa Đóa hoảng sợ, cô chỉ muốn biểu đạt lên tâm tình của mình, không nghĩ tới lại gây sự nhiệt tình như vậy?

thế giới Phong Thệ: Bà xã, trở về cho đứa nhỏ bú sữa.

Hoa Đóa Đóa, Phong Thệ đại thần cũng thêm một chân vào. Kênh thế giới lại lần nữa nhất tề âm âm lên, đều nói hai phu thê bọn họ tình thâm, nguyện làm uyên ương không làm tiên, những lời này thật sự là làm Hoa Đóa Đóa muốn đau đầu.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Người là cố ý, còn thúc đẩy như thế!

tư tán gẫu Phong Thệ: Có cái gì không tốt? Quan hệ vợ chồng của chúng ta vốn là tốt rồi. Đứa nhỏ cũng đã sinh, đừng thẹn thùng nữa, bà xã (3)

Hoa Đóa Đóa đúng là mặt đỏ e lệ. Trời biết là vì sao?

tư tán gẫu Phong Thệ: Bà xã, ta muốn về nước.

Phong Thệ bỗng nhiên gửi đến một lời nói lạc đề, khiến cho Hoa Đóa Đóa sửng sốt.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ách, vậy thì tốt lắm, về nước là tốt nhất.

tư tán gẫu Phong Thệ: Tuần tới sẽ bay về.

Hoa Đóa Đóa không hiểu Phong Thệ đại thần vì sao đột nhiên có chút khó hiểu, chẳng lẽ sau khi về nước sẽ không thể chơi trò chơi được nữa sao? Bất quá lại nói tiếp, Hoa Đóa Đóa cho tới bây giờ cũng chưa hỏi qua Phong Thệ là người thành phố nào ở Trung Quốc nữa, cô chỉ biết là hắn ở thành phố nào ở nước ngoài—Boston nước Mỹ.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Người ở thành phố nào? o_O???

tư tán gẫu Phong Thệ: Thành phố A.

Hoa Đóa Đóa sửng sốt, khéo như vậy a. Cô hiện tại cũng ở ngay tại thành phố A. Cô bỗng nhiên có chút khẩn trương nho nhỏ, không biết có nên nói cho hắn biết cô hiện tại cũng ở thành phố A hay không. Nhưng nói thì đã sao? Gặp mặt ăn một bữa cơm? Hoa Đóa Đóa cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới chuyện đó, cô chưa bao giờ đem Internet cùng sự thật liên hệ với nhau.

tư tán gẫu Phong Thệ: Đóa Đóa, chúng ta gặp mặt đi.

A? Hoa Đóa Đóa hoảng sợ, cô còn chưa có nói gì, hắn đã muốn bọn họ gặp mặt?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ách, ta cũng ở thành phố A.

tư tán gẫu Phong Thệ: Ừ, gặp nhau ở cửa đông đại học A, thứ Sáu tuần tới.

Phốc, cư nhiên chọn đại học A? Chẳng phải là trường học của mình sao? Chẳng lẽ hắn cũng là sinh viên đại học A?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Người là sinh viên đại học A?

tư tán gẫu Phong Thệ: Đúng. (~ o ~)~

Hoa Đóa Đóa hoàn toàn, thế giới đúng là vô kì bất hữu, chuyện khéo năm nay đặc biệt nhiều.

Hoa Đóa Đóa tắt máy tính, chuẩn bị đi ngủ, vừa xốc ổ chăn lên. Bên kia Từ Hoan Hoan cũng tắt máy tính, nói với Hoa Đóa Đóa: “Đóa Đóa, diễn đàn trường học vừa mới thảo luận, sinh viên vĩ đại hàng đầu Cố Cảnh Phong của chúng ta tuần tới sẽ về nước.”

Hoa Đóa Đóa sửng sốt, “A? Cũng là tuần tới?”

“Sao? Tuần tới còn có ai về sao?”

Hoa Đóa Đóa không nói lời nào, trong lòng một trận xao động, hai người đều là ở Boston nước Mỹ, lại cùng về nước vào tuần tới, có phải quá khéo hay không a? Tuy rằng Hoa Đóa Đóa trong lòng nhủ thầm, nhưng

nghĩ rằng, Cố Cảnh Phong không có khả năng là Phong Thệ đại thần, làm sao lại có chuyện khéo như vậy chứ? Rất vô lý ...

Hoa Đoá Đoá ngã vào chăn trên giường, ngủ.

18. Chương 18

Chương 18

Tiểu tử mau nhanh chóng trở về

Edit: Y Lạc

Hoa Đoá Đoá gần đây bị giáo sư Smith phê bình, nguyên nhân là dạo này cô không yên lòng, trong lúc nghiên cứu và thảo luận luôn thất thần, giáo sư Smith đầu tiên là chịu đựng, nghĩ rằng cô chỉ là tạm thời như vậy, kết quả liên tục vài ngày đều là như thế, giáo sư Smith trực tiếp vùng vãi.

Sau khi học xong, Hoa Đoá Đoá thần thờ. Nguyên Tuyền liếc mắt nhìn cô một cái, hỏi: “Hoa đồng học gần đây không yên lòng, có phải là lo lắng về vấn đề nghiên cứu hay không?”

“Ách? Nguyên Tuyền đồng học cư nhiên cũng có thời điểm quan tâm đến tôi?” Hoa Đoá Đoá đối với việc Nguyên Tuyền đột nhiên hỏi thăm, cảm thấy rất là kỳ quái. Nguyên Tuyền nghe xong, bên tai đột nhiên đỏ lên, ngập ngừng nói: “Mọi người đều là bạn cùng khóa với nhau, quan tâm thì có gì không thể?”

Bình thường cũng không thấy cậu quan tâm đến a? Hoa Đoá Đoá rất muốn trả lời như vậy, nhưng nghĩ lại nếu trả lời như thế chắc chắn sẽ dă kích hấn trầm trọng. Cô chỉ có thể ha ha cười nói: “Nếu có tâm như vậy, mời tôi ăn kem ly đi.”

Nguyên Tuyền sững sốt, nhìn trời gió thổi lạnh run, còn có đám người đến người đi đều mặc áo khoác lông cừu. Thời tiết như vậy, thích hợp để ăn kem sao? Hắn nhìn sang Hoa Đoá Đoá, không dám nhìn nhiều, lập tức cúi đầu, “Cô không sợ lạnh thì tôi mời cô.”

“Mùa đông ăn kem ly mới có hương vị.” Hoa Đoá Đoá cười hì hì nói.

“Ừm.” Đầu Nguyên Tuyền cơ hồ như muốn chui vào bên trong áo.

Ngoài cổng đại học A đều là quán ăn nhỏ, nhưng mà nơi giữ độc quyền về đồ uống lạnh, chỉ có “Trà Xưởng” ở cửa phía đông quẹo vào góc đường. Đây là một cửa hàng nước giải khát khá lớn, chiếm mặt bằng đại khái khoảng hai trăm mét vuông, bà chủ ở đó là một người phụ nữ trung niên béo mập, đối đãi với khách hàng đều rất nhiệt tình. Nơi này phần lớn là nơi tập trung hẹn hò của những cặp đôi. Ở đại học, nơi hẹn hò có thể không phải quán giải khát hay cà phê thì chính là khách sạn.

Hoa Đoá Đoá rất ít khi tới nơi này để ăn uống, thứ nhất là cô lười đi ra ngoài, thứ hai là không có người đi cùng. Cô vốn nghĩ Nguyên Tuyền cũng là loại người như vậy, không nghĩ tới hai người vừa mới bước vào, bà chủ liền nhiệt tình hét to, “Tiểu Tuyền, sao hôm nay đến sớm như vậy?”

Nghe ngữ khí này sao lại giống như tú bà vậy? Nguyên Tuyền cười ha ha nói: “Hôm nay mời bạn học ăn kem.” Bà chủ chuyển ánh mắt từ Nguyên Tuyền sang Hoa Đoá Đoá ở bên cạnh, đầu tiên là sững sốt, sau đó cười cười, “Xem cô bé này ngọt ngào như vậy, có phải là người mà Tiểu Tuyền đang theo đuổi?”

Nguyên Tuyền sững sờ một chút, vội vàng xua tay, “Bà chủ, không phải...”

“Cô bé, uống cái gì? Để cô mời.”

Hoa Đoá Đoá nghĩ nghĩ, “Kem đủ đủ.”

“Ăn đủ đủ, tốt, đủ đủ có thể dưỡng nhan.”

Hoa Đoá Đoá cười ha ha gật đầu.

“Còn có thể nâng ngực, cháu cũng nên ăn nhiều một chút...”

Hoa Đoá Đoá tiếp tục cười ha ha gật đầu, “Bình thường ăn, luôn ăn loại này, cũng chỉ vì lý do này.”

Nguyên Tuyền đứng ngốc ở một bên như hóa thạch.

Hai người ngồi ở vị trí sát bên cửa sổ, Hoa Đoá Đoá vừa ăn, vừa hỏi, “Visa của cậu làm thế nào rồi?” Nguyên Tuyền ngọt ngào ăn kem vị dâu tây, hần dừng một chút, có chút chần chờ nói, “Tuy rằng là chi phí tính chung, nhưng ở tài khoản ngân hàng phải có ba vạn, nhà tôi còn chưa trả lời.”

Hoa Đoá Đoá hiển nhiên không dự đoán được. Ở trong nhận thức của cô, Nguyên Tuyền là người nông thôn, tính cách có vẻ quái gở, không quan tâm đến người khác, luôn bù đầu làm chuyện của chính mình. Khi đó Hoa Đoá Đoá cùng người khác đều nghĩ, cảm thấy người này cổ quái đến ngạc nhiên, không tốt lắm. Hiện nay cô bỗng nhiên phát hiện, tính cách hần sở dĩ như thế, thứ nhất là do trong lòng tự ti, thứ hai là lòng tự trọng của hần lớn, sự chênh lệch giàu nghèo làm cho hần không muốn kết giao bạn bè. Kỳ thật, hần vẫn là một người rất tốt.

“Vậy cậu tính bỏ qua cơ hội lần này?” Hoa Đoá Đoá nhin không được nghĩ hoặc trong lòng.

Nguyên Tuyền nói, “Nhìn kỹ hần nói đi, tôi không vội. Còn cậu thì sao? Đã làm visa chưa?”

“Tôi?” Hoa Đoá Đoá ăn thêm mấy miếng, “Visa của tôi cũng chưa làm xong, ba tôi không muốn tôi đi du học, bảo tôi tốt nghiệp xong trực tiếp lập gia đình, không cần cường như vậy.” o()o

Nguyên Tuyền nở nụ cười, “Vậy là thực sự gả cho Cố học trưởng à?”

“Phụt.” Hoa Đoá Đoá phun hết kem ở trong miệng ra ngoài, chuyện lập gia đình này thì liên quan gì đến Cố Cảnh Phong, có liên quan gì chứ? Rất vô nghĩa.

“Cậu làm sao vậy?”

“Không phải, Nguyên Tuyền đồng học à, sao cậu lại đem tôi cùng với Cố trợ giáo gộp cùng một chỗ, cậu có lầm hay không a?”

“Ừa? Hai người không phải đã từng hôn môi sao? Tôi vẫn nghĩ hai người là một đôi.” Nguyên Tuyền có vẻ cũng thập phần kinh ngạc. Nhưng mà lời này của hần, làm cho cảm Hoa Đoá Đoá thiếu chút nữa là rơi xuống, cô kinh sợ hỏi: “Tôi cùng Cố trợ giáo từng hôn... hôn môi?” Chuyện này quả thực là nói nhầm mà! Hoa Đoá Đoá cô là thuần khiết như hoa, đừng nói tới hôn môi, ngay cả cùng nam nhân ôm nhau cô cũng chưa từng ôm qua, cho dù là hôn, cô như thế nào lại không nhớ rõ chứ? Vô nghĩa...

“Tôi tận mắt bắt gặp mà. Đó là mùa hè hai năm trước, cậu nhớ rõ khi đó có trận đấu bóng rổ sắp được tổ chức không, đội bóng rổ mỗi ngày đều phải luyện tập đến tận khuya...”

Chuyện này Hoa Đoá Đoá đương nhiên nhớ rõ, đoạn thời gian kia làm cho cô thê thảm vô cùng. Cô vốn có thể trở lại ký túc xá, hưởng thụ sự damai của điều hòa, vậy mà tên Cố Cảnh Phong đáng giận kia lại dám quan báo tư thù, lấy lý do “Không vượt qua được bài học thuật, kiểm tra lại”, bắt giữ cô lại. Chuyện này cũng đã đủ xấu rồi, hần lại còn cố tình lại chọn thời điểm để kiểm tra lại cô là lúc hần đang huấn luyện, vì thế cô chỉ có thể vật lộn ở trong gió lạnh giúp hần bùng trà đổ nước chờ đến khi hần xong việc. Năm đó toàn thân cô bị muỗi chích đến nổi mạch máu gần như muốn vỡ tung, tận bốn mươi tám nốt chích!

“Nhớ rõ ngày đó là lúc trời vừa mưa to xong, ở tiểu đình bên hồ trong trường học, tôi bắt gặp thấy hai người đang hôn môi.”

Hoa Đoá Đoá cảm muốn rớt. Nếu như cô nhớ không lầm thì, ngày đó khi chờ Cố Cảnh Phong huấn luyện xong, hai người vốn định đi căn tin nói chuyện với nhau, không nghĩ mới vừa đi đến bên hồ trời bỗng mưa to tầm tã, hai người liền chạy lại trú ở tiểu đình, chờ chờ một hồi cô liền ngủ quên... Lúc tỉnh lại thì đã gần mười giờ, cửa lớn ở dưới lầu ký túc xá đã đóng, cô đành nhờ Cố Cảnh Phong giúp cô trèo vào, sau đó vấp bị vướng vào hàng rào, lộ ra quần lót hình dâu tây của cô.

Còn nhớ rõ Cố Cảnh Phong đứng ở bên ngoài cửa sắt, ý vị thâm trường nói một câu, “Nguyên lai em thích dâu tây, còn thích ở trên cơ thể?”

Lúc ấy chỉ lo xấu hổ, liền chạy vội lên lầu.

Nếu theo như lời Nguyên Tuyền nói là hôn môi... Hẳn là lúc cô đang ngủ? Hoa Đoá Đoá càng nghĩ càng kinh sợ, không có chuyện tình kinh tâm động phách như vậy đi?

“Ngày đó trời có vẻ tối, tôi cũng không biết tôi nhìn có sai không, có lẽ không phải là cậu đi.” Nguyên Tuyền thấy Hoa Đoá Đoá đang trầm tư suy nghĩ, trong lòng lại một trận đau lòng, có lẽ là hẳn thật sự nhận sai người đi?

“Ủa? Đoá Đoá? Nguyên Tuyền?” Người tới dĩ nhiên là giáo sư Smith của bọn họ? Hoa Đoá Đoá hoàn toàn kinh ngạc, Nguyên Tuyền cũng choáng váng?

“Ôi chào? Hai cô cậu sao lại hẹn hò ở nơi này?” Về mặt giáo sư Smith cũng giật mình không thua gì bọn họ, ông vốn mua xong nước chanh liền tính rời đi, chính là ánh mắt tùy ý đảo qua một cái, liền nhìn thấy Nguyên Tuyền đang bộ dáng thẹn thùng né tránh. Sau đó chuyển tầm mắt sang bóng dáng đang đưa lưng về phía mình, không phải Hoa Đoá Đoá thì là ai?

“Tùy ý ha ha.” Hoa Đoá Đoá vô cùng xấu hổ cười nói.

Smith giáo sư cười nói, “Vậy cô cậu cứ tiếp tục, tôi đi trước.”

Hai người liền nhanh chóng đứng lên, cúi đầu chào, “Tạm biệt giáo sư.” Smith nghiêm trang quay đầu, sau đó cầm theo trà chanh của mình đi khỏi, khi đến chỗ khuất bóng hai người kia, giáo sư Smith liền lập tức gọi điện thoại cho Cố Cảnh Phong, “Tiểu tử, người nhanh chóng trở về, con nhóc của người muốn chạy cùng người khác.”

Hôm nay Hoa Đoá Đoá đăng nhập trò chơi có vẻ trễ, lần đầu đã qua mười một giờ mới đăng nhập. Cô vừa lên, trên màn hình của cô liền xuất hiện tin nhắn, là đại thần nhắn cho cô.

tư tán ngẫu Phong Thệ: Hôm nay đăng nhập sớm như vậy?

tư tán ngẫu Hoa Đoá Đoá: Ách, là trễ mới đúng.

tư tán ngẫu Phong Thệ: Sẽ không a, lịch trình bận rộn để kiếm thời gian vào game rất khó, ta cho rằng rất sớm. (_)

Hoa Đoá Đoá sao lại cảm giác câu nói này mang chút châm chọc vậy nhỉ? Tuy nói cô có bận một chút việc như vậy, nhưng ý tứ của hẳn giống như nói cô không chịu để ý đến trò chơi này vậy. Kỳ thật Hoa Đoá Đoá quả thật không để ý lắm đến trò chơi này, lúc cảm thấy thích thì đăng nhập, lúc cảm thấy không vui thì không đăng nhập. Nhưng bất tri bất giác, đăng nhập đã trở thành một thói quen, chỉ sợ có người nào đó chờ cô quá lâu.

Đây là mị lực của trò chơi Internet, không biết ở một nơi nào đó, có người đang đợi cô?

tư tán ngẫu Hoa Đoá Đoá: Đại thần, ta sai lầm rồi. {{{(>_<)}}} >

tư tán ngẫu Phong Thệ: Sao? Nàng làm sai cái gì? (_ ?)

tư tán ngẫu Hoa Đoá Đoá: Ta không nên luôn để cho người chờ.

tư tán ngẫu Phong Thệ: Ha ha, ta chờ đã thành thói quen.

Nghe được lời này lại càng làm cho lòng người chua xót. Hoa Đoá Đoá cảm thấy thập phần có lỗi, nhưng mà lại không biết nên biểu đạt như thế nào, chỉ có thể dùng phương pháp của mình chứng minh chính mình thật sự nhận sai.

tư tán ngẫu Hoa Đoá Đoá: Người về thành phố A đi, ta mời người đi ăn kem ly.

tư tán ngẫu Phong Thệ: Hiện tại thành phố A nhiệt độ đều dưới 0 độ, nàng xác định muốn mời ta đi ăn kem?

tư tán ngẫu Hoa Đoá Đoá:

(^o^)/ Trời càng lạnh ăn kem càng thích.

tư tán gẫu Phong Thệ: Quên nó đi, ta không thích.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: ... o(>_<)o ...=“” vậy=“” ngươi=“” muốn=“” như=“” thế=“” nào?=“”>

tư tán gẫu Phong Thệ: Ta muốn nàng tặng ta hoa hồng, ta chỉ muốn 11 bông.

Hoa Đoá Đoá nhìn thấy những lời này, thiếu chút nữa hộc máu, chuyện này... Đây là chuyện như thế nào a? Cô, một nữ sinh lại tặng hoa hồng cho nam sinh? Kịch bị đảo ngược à? Không nên đùa như vậy chứ. Hoa Đoá Đoá vẻ mặt chua xót, cô sống lớn đến như vậy, đến một bó hoa, cũng chưa từng có nam sinh nào tặng cho cô, cư nhiên lại muốn cô “phá vỡ” kịch bản kịch, tự mình tặng hoa cho nam sinh, đây là cái đạo lý gì a.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Vì sao muốn tặng 11 bông? Tò mò quá a, người khác đều là tặng 99 bông.

tư tán gẫu Phong Thệ: Muốn biết, tra Baidu. Thời gian không còn sớm, nàng nhanh đi ngủ đi, ta cũng out, thu thập đồ đạc đóng gói chuyển về nước.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Được, 88...

tư tán gẫu Phong Thệ: Nhớ rõ ngày mai đăng nhập sớm một chút, chúng ta làm hoạt động đánh lấy đồ trang sức.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: n a. (^ _ ^) Nước miếng, đại thần (^ _ ^)/... Bye bye.

tư tán gẫu Phong Thệ: Gọi ông xã.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Ách.

tư tán gẫu Phong Thệ: Sao? Không gọi ta liền ly hôn đi.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: -_-||| Ông xã.

tư tán gẫu Phong Thệ: Ừm, bb bà xã~

Hoa Đoá Đoá tắt trò chơi xong, lên Baidu tra một chút, nhìn thấy kết quả liền sửng sốt...

Ý nghĩa 11 bông hoa hồng là:

Em chỉ thuộc về anh.

19. Chương 19

Chương 19

Hoan tỷ giới thiệu nam nhân

Edit: Y Lạc

Hoa Đoá Đoá gần đây có vẻ lưu ý cửa hàng bán hoa ở phụ cận trường học, lúc cô cùng Từ Hoan Hoan đi ra ngoài, toàn đều hướng đường có cửa hàng bán hoa mà đi, sau đó đánh giá một lượt hoa hồng ở tất cả những cửa hàng này, trông muốn mòn con mắt.

“Tiểu Đoá Đoá, người dạo này say mê hoa hồng à?” Từ Hoan Hoan nhìn theo ánh mắt của cô, vừa vặn thấy cô đang nhìn chằm chằm vào hoa hồng.

Hoa Đoá Đoá nói thầm, “Người nói xem một bông hoa hồng cần bao nhiêu tiền? Mười một bông đại khái cỡ bao nhiêu? Hai mươi đồng có thể mua được không?”

“Ồi chào? Người muốn mua hoa hồng?”

“n a.”

“Làm gì mà bị kịch như vậy? Tự mua hoa hồng tặng cho chính mình? Rất thảm hại đi?” Từ Hoan Hoan vẻ mặt không tin, bộ dạng Hoa Đóa Đóa kỳ thật không tệ, vừa tới trường học liền được các nam nhân vây quanh, nếu không phải Cố Cảnh Phong vẫn chiếm lấy, nói vậy cô chính là bông hoa lái cắm ở trên bãi phân trâu.

Hoa Đóa Đóa tưởng tượng đến cảnh tặng bó hoa cho một người nam nhân, liền phiền chán vò tóc. Trời đất ơi, Hoa Đóa Đóa cô có còn muốn ở lẫn lộn trường học hay không a? Cầm hoa hồng đứng ngây ngô giữa đám người ở trước cổng đông trường học à? Hay là giết cô đi. Hoa Đóa Đóa vẻ mặt cầu xin, vẻ mặt khổ sở tựa vào trên vai Từ Hoan Hoan, lau lệ, “Ta thực là bị kịch a.”

Từ Hoan Hoan vỗ vỗ bả vai của cô, nghĩ đến Hoa Đóa Đóa dạo này khổ sở hẳn là vì không có người tặng hoa hồng cho nàng đi, nàng an ủi nói, “Không phải chỉ là nam nhân thôi sao? Tỷ tìm cho người vài nam nhân, người tự tuyển chọn.”

Hoa Đóa Đóa hấp hấp cái mũi, ngẩng đầu nhìn Từ Hoan Hoan, tỉnh tỉnh mê mê hỏi: “Nam nhân?”

Từ Hoan Hoan vẻ mặt khinh bỉ, “Xem, vừa nhắc tới nam nhân, liền lên tinh thần?”

“Ách...”

“Đi.” Từ Hoan Hoan lập tức lôi kéo Hoa Đóa Đóa hướng quán bida đi, Hoa Đóa Đóa thực nghi hoặc hỏi, “Muốn đi đâu thế?”

“Tìm nam nhân cho người chọn.”

“A

~” Hoa Đóa Đóa còn chưa kịp kinh ngạc, Từ Hoan Hoan liền kéo cô đi qua, cô chỉ có thể ở trong cơn gió hỗn độn cảm thán một phen.

Ở bên cạnh đại học A có một quán bida, thiết kế rất xa hoa, có hai tầng, tầng thứ nhất có sáu cái bàn bida, dành cho mọi người. Tầng thứ hai là dành riêng cho hội viên chuyên nghiệp, có một gian phòng cá nhân, hình thức tự do.

Từ Hoan Hoan liền trực tiếp đem Hoa Đóa Đóa lên tầng lầu hai, Hoa Đóa Đóa một bên bị kéo, vừa nói, “Giới thiệu cho ta loại nam nhân gì a?”

“Miễn khiến người vừa lòng là được.” Từ Hoan Hoan có chút không kiên nhẫn. Hoa Đóa Đóa hỏi tiếp, “Sao người biết ta vừa lòng với loại nam nhân như thế nào?”

“Không phải là diện mạo tốt, nhân phẩm tốt, gia cảnh tốt, thì cũng là loại tốt ở trên giường được không?” Hai người vừa nói xong đã lên đến lầu hai, đi đến trước cửa một gian phòng, Từ Hoan Hoan gõ gõ cửa, sau đó nói với Hoa Đóa Đóa, “Nam nhân này ở các phương diện, mọi thứ đều đầy đủ, là nam nhân bốn tốt.” (Là 4 cái tốt mà chị đã nêu ở trên)

Nam nhân ra mở cửa mặc một áo lông cao cổ màu vàng nhạt, tay áo xấn lên tận khuỷu tay, mái tóc màu khói dựng đứng theo kiểu thời thượng nhẹ nhàng mà khoan khoái, trên miệng ngậm một điếu thuốc lá. (Ặc dân ăn chơi à !!!)

“Nha? Hoan Hoan học tỷ?” Nam tử mở cửa hiển nhiên có chút kinh ngạc.

“Hắc hắc.” Từ Hoan Hoan cười cười một phen, “Lão đại các người ở bên trong sao?”

“Ở trong.” Dương đầu khói đánh giá Hoa Đóa Đóa một phen, cười nói: “Đây là học muội?”

“Cùng khoa với ta.” Từ Hoan Hoan liếc mắt hẩn một cái.

Dương đầu khói lập tức xấu hổ, ngượng ngùng gãi đầu, “Ai nha, vị học tỷ này bộ dạng cùng với đứa trẻ thực giống nhau, thoát nhìn thực nhỏ nhắn.” (TT TT Đồng bệnh tương liên a)

“Buru tử, đang nói chuyện với ai thế??” Bên trong có một nam nhân đột nhiên lên tiếng. Từ Hoan Hoan lập tức kể bên tai Hoa Đóa Đóa nói nhỏ, “Nhớ là phải cố gắng nắm chắc.” Hoa Đóa Đóa khước miệng run rẩy một phen, lặng lẽ cười.

Hai người đi vào bên trong, chỉ thấy bên trong ánh đèn mờ ảo, có chút hỗn loạn, tất cả đều là khói thuốc. Mấy nam nhân hoặc là ngồi ở trên sô pha chơi di động, hoặc là tay cầm gậy golf, chờ đợi tới lượt phát bóng của mình.

Hiện tại đang chơi bóng là một nam nhân mặc áo khoác màu đen, bên trong là một chiếc sơ mi nâu bạc màu. Tư thế hẳn thực chuẩn, hơn nữa thân hình hẳn cao to, thoát nhìn hình dáng có nét của Tây phương. Từ Hoan Hoan đưa miệng lại gần lỗ tai, “Là học đệ của chúng ta, trong nhà cực có tiền, thế nào?”

“n, cũng không tệ lắm.” Hoa Đóa Đóa thành thật trả lời.

Nam tử kia nhắm quả bóng, phát bóng, vào. Sau đó tìm một vị trí khác, lại đánh tiếp quả bóng. Liên tiếp vài cái, đều vào. Vài nam sinh khác ở bên cạnh liên tục trầm trồ khen ngợi.

Thật vất vả sai lầm một lần, nam nhân này mới có chuyển ánh mắt lại đây, cười vui nói với Từ Hoan Hoan: “Vô Cực, bình thường có muốn kéo người tới người cũng không chịu tới mà?”

Vô Cực? Hoa Đóa Đóa sững sốt, xưng hô nam nhân này dùng cư nhiên là tên gọi của Từ Hoan Hoan trong game Tân Võ Lâm ? Từ Hoan Hoan đem Hoa Đóa Đóa đang buồn bực đẩy ngã vào nam nhân đứng trước mặt, “Vô Thanh, cho người lão bà, Tiểu Đóa Đóa của nhà ta.”

Nam nhân kia vẽ mặt kinh ngạc, nhìn khuôn mặt Hoa Đóa Đóa như đứa trẻ, có chút bụ bẫm của trẻ con, nhưng ánh mắt lại thật to tròn, liền giống như một con búp bê, hơn nữa Hoa Đóa Đóa chất phác chớp mắt một cái, khiến cho nam nhân này nháy mắt nảy mầm cảm tình.

“Xin chào, ta tên là Hạ Thư Hoàn. Là học đệ của người, bất quá không phải là khoa kiến trúc, ta thuộc khoa cầu đường.”

Khó trách a, Hoa Đóa Đóa chưa từng thấy qua. Hoa Đóa Đóa cười nói: “Ta tên là Hoa Đóa Đóa, người có thể gọi ta là học tử, hoặc là kêu Hoa tử.”

Nam nhân sững sốt một chút, lặp lại tên Hoa Đóa Đóa, “Hoa Đóa Đóa? Tên này thực đặc sắc. Ha ha.” Hắn chuyển ánh mắt đến Từ Hoan Hoan, “Lão bà của Phong Thệ đại thần bên server Thiên Huyền cũng tên là Hoa Đóa Đóa.”

Hoa Đóa Đóa vừa nghe, nhất thời xấu hổ, như thế nào liên hệ đến trò chơi?

Từ Hoan Hoan ha ha cười nói: “Trùng hợp mà thôi.”

Hạ Thư Hoàn đặt gậy golf xuống, “Học tử, đi ăn một bữa cùng nhau mừng lần đầu gặp mặt?”

Hoa Đóa Đóa im lặng, nhất thời không biết có nên đáp ứng hay không, Từ Hoan Hoan thấy thái độ này của Hoa Đóa Đóa, kéo Hoa Đóa Đóa sang một bên, nói thầm, “Đây chính là kim quy công trên lưng khối vàng, người phải nắm chặt a.”

“Kim quy tốt như vậy, như thế nào người lại không cần?” Hoa Đóa Đóa trợn trắng mắt liếc một cái. Khuôn mặt Từ Hoan Hoan lại đột nhiên đỏ ửng lên, lập tức nhăn nhó, thẹn thùng vụng trộm nhìn sang Dương đầu khối bên kia, nũng nịu nói, “Ta không thích kim quy, ta chỉ thích tên vương bát kia.”

Hoa Đóa Đóa nhìn theo, bất gặp thấy Dương đầu khối cũng đang nhìn hướng bên này, ngăn người, ngây ngô cười với bọn họ. Từ Hoan Hoan càng cười vui, “Xem, tên vương bát này cười đến thực đáng yêu.”

Hoa Đóa Đóa nhất thời lâm vào hôn mê choáng váng.

Vì để Từ Hoan Hoan có thể câu được tên vương bát kia, Hoa Đóa Đóa đành phải liều mình bồi quân tử đi ăn một bữa cơm, bốn người cùng hẹn nhau. Nghe Từ Hoan Hoan nói vương bát cùng Hạ Thư Hoàn là bạn bè của nhau, thực tốt. Lần đầu hẹn con gái đi ăn cơm, coi hiểu biết của nàng đối với Hạ Thư Hoàn, chắc hẳn sẽ hẹn nàng với vương bát cùng đi ăn với nhau.

Hạ Thư Hoành để cho Hoa Đoá Đoá tự lựa chọn quán ăn, nhưng là Hoa Đoá Đoá lại không đói bụng, thật sự không có thèm ăn cái gì, hơn nữa nàng còn đang trong thời kì cố gắng giảm béo, lại càng sẽ không muốn ăn thêm dưới bất kì tình huống gì.

“Không bằng chúng ta đi uống nước đi?”

Hiển nhiên đề nghị này của Hoa Đoá Đoá không được nghĩ tới, ba người đều có chút ngây ra. Vẫn là Hạ Thư Hoành từ bi, “Hảo, vừa vặn ta cũng không có đói.”

“Nhưng mà ta đói bụng.” Vương bát vẻ mặt hề hề thảm thương. Từ Hoan Hoan thấy vương bát đói như vậy, cảm thấy thực đau lòng a, nàng liền mạng hướng Hoa Đoá Đoá nháy mắt, mi mày mắt gì đều giắt liên tục, gần như muốn đem cả khuôn mặt hoàn toàn biến vận vẹo. Hoa Đoá Đoá nắm chặt tay, Từ Hoan Hoan này tính khác thường lại không có tính người, nàng nghiêng răng nghiêng lợi nói, “Ta muốn ăn đại tiệc.”

Hạ Thư Hoành lại sững sốt. Vương bát cùng Từ Hoan Hoan hai mắt lấp lánh ánh sao. Hạ Thư Hoành nhìn không được cười lên, “Vậy thì đi Hải Vương Cung ăn đi.”

Hải Vương Cung trang trí rất đẹp, bánh treo ở đây cũng rất nổi tiếng, không ít người yêu nhau tới đó hẹn hò. Lần trước Hoa Đoá Đoá muốn ăn bánh treo của Hải Vương Cung, liền chạy tới mua, vừa vặn gặp giáo sư Smith ở đây đang ăn bánh treo, sau đó đương nhiên là Hoa Đoá Đoá muốn “hiếu kính” với giáo sư Smith.

Hải Vương Cung cách trường học rất gần, ở bên trong khu vực thương mại, cũng là quán ăn thượng hạng duy nhất ở đây. Đoàn người Hoa Đoá Đoá đi vào, cơ hồ đều là sinh viên trường của bọn họ, đến ăn bánh treo cho đỡ thèm. Đi ăn cơm Hải Vương Cung khá đặc biệt, là gọi cơm ở quầy thu ngân trước, thu phí xong mới nhận đồ ăn.

Vương bát cùng Từ Hoan Hoan vẻ mặt khẩn cấp lên lầu chờ đợi trước, trước khi đi còn dặn Hoa Đoá Đoá nhớ chọn nhiều món ăn ngon, hôm nay muốn bóc lột Hạ Thư Hoành một chút. Hoa Đoá Đoá quả thật thực “lợi ích thực tế”, đối với Hạ Thư Hoành hoàn toàn siêu cấp không khách khí, chỉ thấy nàng đứng ở bên cạnh quầy tiếp tân cầm thực đơn lựa chọn. Ngay cả nhân viên thu ngân cũng không đành lòng, hảo tâm nhắc nhở Hoa Đoá Đoá, “Tiểu thư, người đã chọn mười bốn món ăn rồi.”

Hoa Đoá Đoá sững sốt, nghĩ nên nói cái gì đó, ngược lại Hạ Thư Hoành ở phía sau này giờ vẫn nhìn Hoa Đoá Đoá gọi món ăn lên tiếng, “Nàng rất thích những món ăn kia của các người.”

Hoa Đoá Đoá lập tức ngượng ngùng, thu tay lại, cười khan nói, “Liền những món này đi.”

Tính tiền xong, hai người đi lên lầu, Hạ Thư Hoành cười nói, “Học tỷ đối với Hoan tỷ thực trọng nghĩa.”

“A?”

“Thế giới thật sự là xảo diệu, ở trong trò chơi, Hoan tỷ vẫn nghĩ muốn cùng Dương Bư (vương bát) kết hôn, Dương Bư vốn sợ nữ nhân lợi hại đều là khủng long không dám kết hôn, kết quả sau khi gặp mặt về xong, Dương Bư liền đỏ mặt, còn chuyện buồn cười hơn nữa, chúng ta thế nhưng lại ở cùng một trường học.”

Hoa Đoá Đoá chấn động, “A, các người là nhận thức nhau từ trong trò chơi? Là ‘Tân Vô Lâm’ sao?”

“Đúng vậy. Chúng ta ở server Thiên Kiện, người cũng chơi sao?”

“n a, ta ở server Thiên Huyền.”

“Nha? Server Thiên Kiện cùng server Thiên Huyền còn nửa tháng nữa sẽ hợp nhất, về sau có thể cùng nhau chơi a, người ở trong trò chơi tên gọi là gì?” Hạ Thư Hoành hiển nhiên đến đây liền hứng thú, bất quá hẳn nghĩ rằng Hoa Đoá Đoá chỉ là tùy tiện chơi đùa thôi, hẳn vẫn biết danh hào Hoa Đoá Đoá, luôn luôn ở vị trí thứ nhất, là nữ đệ tử hiếm hoi của giáo sư Smith.

“Người nói trước cho ta biết, người tên gì?”

“Thiên Hạ Vô Thanh.”

Hoa Đoá Đoá chấn động, tài khoản nhân vật này nàng có biết, là No. 1 của server Thiên Kiện, Từ Hoan Hoan thường nói, nếu ai có thể thông đồng với vị đại thần này, thật sự là hung mãnh. Lúc trước ở Tân Vô Lâm kim cương đại thần đứng trên hàng thứ bảy, bài danh thứ bốn.

“Còn người thì sao?” Hạ Thư Hoàn tựa hồ sớm đoán được Hoa Đóa Đóa đã từng nghe qua danh hào của hắn, nên sẽ có biểu tình như thế.

“Ta a? Là tên gọi vốn có của ta, Hoa Đóa Đóa.”

Hạ Thư Hoàn bật cười, “Lão bà của Phong Thệ đại thần cao nhất server Thiên Huyền, cũng là tên Hoa Đóa Đóa.”

“Nga, người kia chính là ta.” Hoa Đóa Đóa không chút để ý nói xong, hai người cũng tiến đến bàn ăn bên cạnh, Hoa Đóa Đóa ngồi xuống, khuôn mặt tươi cười trong suốt nói với Từ Hoan Hoan nàng đã chọn món ăn nào.

“Ôi chào? Thư Hoàn, người ngây ngốc cái gì a? Như thế nào không ngồi xuống?” Vương bát nhìn Hạ Thư Hoàn đứng sững sờ ở đối diện, hảo tâm nhắc nhở hắn một phen.

Hạ Thư Hoàn lấy lại tinh thần, không yên lòng cười cười, ngồi xuống theo.

Đồ ăn rất nhanh được mang lên, bốn người bắt đầu ăn. Giữa chừng, Hoa Đóa Đóa muốn đi toilet, vừa mới đứng lên, Hạ Thư Hoàn cũng đi theo ra. Hoa Đóa Đóa thuận miệng hỏi, “Muốn khăn giấy không?”

Hạ Thư Hoàn đầu tiên là sửng sốt, mặt đỏ lên một chút, “Không... Không cần, ta là muốn đi tiểu thôi.”

“Chỉ đi tiểu thôi?” Hoa Đóa Đóa sửng sốt, nàng không biết nam sinh như thế nào ít đi toilet như vậy. o()o Nàng lập tức bảo trì im lặng, chủ yếu là thấy mặt của Hạ Thư Hoàn gần như muốn sát xuống mặt đất, hai bên tai đều đỏ lên.

Hoa Đóa Đóa cũng cảm giác ngưng ngừng, vốn định bước nhanh hơn một chút, không nghĩ tới sàn nhà ở gần toilet vừa mới lau xong, trên mặt sàn vẫn còn ẩm ướt, bàn chân Hoa Đóa Đóa trượt một cái, cứ tưởng móng sẽ được hôn mặt sàn một phen, hoàn hảo Hạ Thư Hoàn ở phía sau tiếp được nàng.

Hai tay Hoa Đóa Đóa còn ở tư thế giữ ngược ngửa ra sau chuẩn bị rơi xuống đất.

Còn chưa kịp nói cảm ơn, chính là lúc hai người còn đang ngơ ngác nhìn nhau. Giáo sư Smith mới vừa từ trong toilet đi ra, liền thấy tư thế thân thiết quỷ dị như vậy, còn có nhìn nhau “ẩn tình đưa tình”, tâm huyết nhất thời sôi trào, chỉ vào hai người trước mặt, cả người phát run, “Các người... Các người đây là đang muốn làm gì?”

Hai người giống như là bị điện giật, lập tức đứng nghiêm thân mình, Hoa Đóa Đóa thập phần xấu hổ hỏi, “Lão sư, người như thế nào ở đây?”

“May là ta ham ăn! Hừ. Hoa Đóa Đóa, ta lệnh cho người viết bản tự kiểm điểm một vạn từ, buổi tối sáu giờ nộp giao cho ta, ta ở văn phòng chờ người.” Dứt lời, thở phà rồi rời khỏi.

Hoa Đóa Đóa nhất thời suy sụp sụp mặt, hiện tại đã là hai giờ chiều rồi, còn có bốn tiếng rưỡi, nói cách khác chỉ còn có thể viết liên tục? Hoa Đóa Đóa luôn luôn tôn trọng lão sư, càng đừng nói đến giáo sư Smith của nàng. Nàng lập tức nói lời từ biệt với Hạ Thư Hoàn, nhanh như chớp bắt xe trở về trường học, viết bản tự kiểm điểm một vạn từ.

Lưu lại Hạ Thư Hoàn còn đang sửng sờ ở tại chỗ, mắt choáng váng. Vẫn vụng trộm nhìn theo giáo sư Smith, một tay mang theo bánh táo, một tay cầm điện thoại chuẩn bị gọi điện thoại, trên mặt rất là đắc ý.

“Uy, tiểu tử, ca hôm nay giúp người một cái đại ân, ta cho con nhóc của người bốn tiếng rưỡi để viết bản tự kiểm điểm một vạn từ, để cho nàng không có biện pháp vượt tường. Người nói ta thông minh không? Người thiếu ta ba cân bánh táo, chờ người trở về nhớ trả đủ cho ta.”

“Phốc...” Smith đột nhiên phun hết bánh táo trong miệng hắn ra, trừng lớn mắt, bộ dáng biểu tình rất là si ngốc, mấp máy miệng nói: “Người đã trở về nước? Đang ở sân bay?”

20. Chương 20

Chương 20

Rắn hổ mang Cổ Cảnh Phong

Edit: Y Lạc

Ở bên trong sân bay quốc tế thành phố A, người đi đường nối tiếp không dứt, Cổ Cảnh Phong một tay kéo hành lý đi ra cổng, áo khoác măng-tô màu đen, trên hông một thắt lưng cùng màu, đem thân hình vừa thon dài lại thẳng tắp của hắn bày ra vô cùng nhuần nhuyễn. Kiểu tóc màu vàng khối nhạt nhẹ nhàng khoan khoái phối hợp với làn da trắng nõn, cả người tản mát ra một loại phong cách Tây phương. Hắn đứng ở cổng lớn sân bay, thân mình cao to như con hạc cô độc bị lạc bầy, tựa hồ đang chờ một người nào đó.

Smith vừa lái xe đến, liền trong nháy mắt chạy hướng đến tên thân nhân kia, ngữ khí rất là không hài lòng, “Phong thiếu gia của ta ơi, người trở về như thế nào cũng không chịu báo trước một tiếng?”

Cổ Cảnh Phong nở nụ cười, “Không phải là nhớ người sao?”

“Thôi đi, ta còn không biết trong lòng người nghĩ đến ai sao?” Smith vẻ mặt chua xót, cười nhạt nói: “Như thế nào? Nhanh trở về như vậy là sợ có người cướp mất con nhóc của người?”

“Ta là sợ nàng chạy trốn cùng người.” Cổ Cảnh Phong nâng đồng hồ lên nhìn thời gian, “Nàng hiện tại nhất định là đang điên cuồng viết bản tự kiểm điểm đi?”

“Đúng vậy, lại nói tiếp Đoá Đoá cũng thật sự đáng thương.” Trên mặt Smith biểu lộ ra vẻ tiếc hận, “Bị con rắn hổ mang người nhắm trúng, ngay cả muốn nghĩ đến nam nhân khác cũng không có cơ hội.”

Cổ Cảnh Phong mỉm cười, “Đa tạ hai năm này giáo sư đã ‘giám sát’ Đoá Đoá.”

“Phí giám sát!” Smith xoè bàn tay ra trước mặt Cổ Cảnh Phong, bàn tay còn hắt hắt mấy cái, tỏ vẻ hắn phải mau trả nhanh chút. Cổ Cảnh Phong sờ hai túi tiền trên áo khoác, hoàn hảo bên trong có một đồng tiền xu một đồng, hắn đưa cho hắn, “Cho người nam nhân.”

“Ê!” Smith bất mãn kêu lên, “Này là có ý tứ gì?”

“Người không biết là tiền xu này tựa như nam nhân sao? Một mặt hình cây gậy, mặt kia một bông hoa cúc?”

Lông mi Smith run lên một chút, lệ rơi như điên, hắn còn thuần khiết, không có mang theo tư tưởng rõ ràng như vậy~

Hai người ngồi trong quán cà phê gần sân bay.

Giáo sư Smith hướng Cổ Cảnh Phong báo cáo biểu hiện của Hoa Đoá Đoá trong mấy tháng gần đây, thành tích vẫn bảo trì vị trí thứ nhất như cũ, bình thường vẫn cùng lui tới với Từ Hoan Hoan, cũng không có giao tiếp với người khác phái. Chính là mấy ngày nay bỗng dưng xuất hiện dị thường, không chỉ một lần bắt gặp được nàng với nam sinh phóng túng cùng nhau.

Smith thao thao bất tuyệt nói xong lịch sử “bên ngoài” của Hoa Đoá Đoá, cực lực ứng dụng tài ăn nói diễn thuyết giáo sư của chính mình, đem chuyện xưa đã trải qua kể lại cực kỳ sinh động. Cổ Cảnh Phong bắt động thanh sắc lắng lắng nghe ở một bên. Nghe tới nàng cùng nam nhân khác hẹn hò nhau vừa nói vừa cười, lông mi hắn run lên một chút, lại nghe đến nàng cùng nam nhân khác ôm ôm ấp ấp, lông mi hắn lại tiếp tục run lên. Thẳng đến, nghe được lúc nàng cùng nam nhân tiến vào toilet, Cổ Cảnh Phong rốt cục nói được câu, “Bình thường lúc nàng muốn đi giải quyết, thường có xảy ra vài lần không thoải mái ngoài ý muốn như vậy.”

Giáo sư Smith tà nghệ liếc mắt hắn một cái, “Người lần này trở về thật sự là chỉ đơn giản lấy xong bằng tốt nghiệp liền đi?”

“Thuận tiện đem con nhóc của ta mang theo, mười tháng sau trở về, cho người một đứa bé để chơi đùa.” Cố Cảnh Phong bình thản cầm tách cà phê lên, nhấp một ngụm cà phê, sóng mắt bình tĩnh, tỏ vẻ hoàn toàn không quan hệ đau khổ.

Giáo sư Smith khinh thường họ Cố, “Phí giám sát trong hai năm này tăng thêm, một trăm bảy mươi sáu cân bánh tre, một hai cân cũng không thể thiếu.” Đây chính là tiền của hối lộ hắn, hắn lấy việc công làm việc tư suốt hai năm trời, hắn dễ dàng gì mà từ bỏ chứ?

“Trước tính lâu dài, gần đây có vẻ có việc.”

Smith giận dữ, “Buồn cười, chuyện này cũng có thể tính lâu dài? Người không cho ta bánh tre, ta đem con nhóc của người giữ ở trong nước, không có của chữ kí của ta, nàg không thể xuất ngoại. Nhìn người mười tháng sau như thế nào có thể mang đứa bé trở về.”

“Như vậy a!” Cố Cảnh Phong ngẩng đầu, nhẹ nhàng băng quơ nhìn lướt qua giáo sư Smith, “Vậy thì trực tiếp ở trong này chờ mười tháng, sinh đứa bé cho người chơi cũng được.”

Giáo sư Smith đen mặt ...

Sau một hồi lâu giáo sư Smith ân cần nói chuyện, Cố Cảnh Phong đáp ứng hắn trong vòng ba tháng hắn còn ở trong nước, sẽ thanh lý xong số nợ bánh tre. Vì thế, giáo sư Smith mới được ngủ yên.

“Phong thiếu gia của ta, nghe nói người đem tác phẩm dự thi kia của Đoá Đoá cải biên làm một phòng ở thực thể?” Giáo sư Smith ham ăn một bên vừa ăn bánh điểm tâm, một bên thuận miệng hỏi một chút.

“n, ai nói cho người biết?”

“Là đồ đệ của người, Nguyên Tuyền. Tiểu tử kia thực không tệ, thông qua GRE, đáng tiếc trong nhà không có tiền gửi ngân hàng, thủ tục liền bị ngừng lại.”

Cố Cảnh Phong dừng một chút, từ trong ví tiền rút ra một cái thẻ, thuận tiện lấy thêm một tờ giấy, Cố Cảnh Phong không để ý, chính là đem tất cả đưa cho giáo sư Smith, “Người cứ nói đây là có người quyền giúp.”

Giáo sư Smith nhận đồ, “Ai, người vẫn hào phóng như vậy.”

“Cái này tính như là báo đáp đi. Năm đó nếu không có hắn, ta hiện tại nên lên thiên đường.”

“Ta phi, người tên rắn hổ mang này mà được lên thiên đường à, nên xuống địa ngục mới đúng.” Smith cắn một miếng bánh ngọt, “Mật mã cũng là ba vòng của con nhóc nhà người?” (Sắc)

“n.” Cố Cảnh Phong cũng dùng đĩa ăn cắt một miếng bánh ngọt nhỏ đưa đến bên miệng, Smith lúc này lơ đãng lấy ra một tờ giấy, sét đánh không kịp bưng tai xem xét, không khỏi chắc chắn lắc đầu, “Phong thiếu gia của nhà ta ơi, người mau đem mật mã người sửa lại một chút.”

“Vì sao?”

Giáo sư Smith đem tờ giấy kia mở ra đặt ở trên bàn, chỉ vào mặt trên tờ giấy mỉm cười, phác hoạ gần giống như dáng người đều đều của Hoa Đoá Đoá, “Ba vòng thay đổi.”

“n? Càng thêm đường cong?” Cố Cảnh Phong không chút để ý lại cắt một miếng bánh ngọt nhỏ đưa vào trong miệng, vừa mới chuẩn bị ăn, chỉ nghe thấy giáo sư Smith nói: “Thẳng tắp.”

Cố Cảnh Phong sửng sốt, “Gầy đến như vậy?” Lông mày không khỏi nhăn lại.

“Béo lên, bụng cùng ngực không sai biệt lắm gần như thẳng hàng.”

Lông mi Cố Cảnh Phong run nhẹ, không nói lời nào.

“Không phải ta nói a, năm đó lúc Đoá Đoá vừa mới tới đầy đặn mượt mà, sau khi theo người xong, bị bàn tay phá hoại nham hiểm của người huỷ hoại nhiều ngày, thể trọng kia bị giảm thẳng cấp, nhưng thật ra đáng người vẫn còn một ít đường cong. Ai ngờ khi người vừa đi, nha đầu kia liền béo y như một quả bóng, người nói đây là ý gì?”

“Ý tứ của người nói là, ta chính là ép buộc nàg?” Cố Cảnh Phong bỗng nhiên nhếch miệng cười.

Smith không nói lời nào, lấy một miếng rồi lại một miếng bánh ngọt đưa vào trong miệng, im lặng là vàng, im lặng là vàng.

Cố Cảnh Phong uống một ngụm cà phê, “Giáo sư, mật mã nếu là muốn sửa, để qua một đoạn thời gian nữa, đem vòng hai tăng lên gấp đôi đi.”

Giáo sư Smith kinh hãi, “Cái kia không phải y hệt như mang thai sao?” Nói xong, giáo sư Smith ngạc nhiên, lệ lại lập tức tuôn trào, Đoá Đoá đáng thương, chờ rần hổ mang bắt người quần về nhà sinh con đi.

“Ta nói Phong thiếu gia này, mục đích về nhà của người lần này là ôm quyết tâm giữ đứa bé sao?”

“Không phải, là hùng tâm sinh em bé.” Cố Cảnh Phong mỉm cười, đôi mắt dài nhỏ mị hoặc neho lại thành một đường, làm cho giáo sư cả người Smith run run lên, cảm giác gió lạnh thấu xương, lạnh lẽo.

Chỉ có thể chúc phúc cho hần, sinh em bé thành công.

“A hất xì...” Lúc Hoa Đoá Đoá đang ngồi viết bản tự kiểm điểm, đột nhiên hất xì một cái, còn chưa có kịp ngừng, lại hất xì thêm hai cái nữa, Hoa Đoá Đoá đưa ngón trở lên đầu mũi chà chà xát xát, thầm nói: “Chẳng lẽ có người muốn ám toán ta?”

Nàng liếc mắt đồng hồ báo thức trên bàn một cái, hiện tại đã gần 5 giờ rưỡi, nàng chỉ mới viết được tám ngàn từ, thật muốn khóc mà. Nàng đành phải cầm đầu, tiếp tục điên cuồng viết. Từ Hoan Hoan lúc này vừa đẩy cửa vào, đem túi để ở trên giường, hỏi: “Tiểu Đoá Đoá, người đang làm gì?”

“Viết kiểm điểm.” Nàng buồn đầu tiếp tục cuồng viết.

Từ Hoan Hoan thực hiểu kỳ, bình thường Hoa Đoá Đoá là loại sinh viên ưu tú, cho tới bây giờ luôn tuân theo khuôn phép cũ, không có khả năng phạm sai lầm phải viết kiểm điểm nha? Hôm nay khó khăn mới phạm sai lầm, thật sự là hiếm thấy a! Nàng nhin không được đi qua nhìn xem, nàng nhìn đến câu cuối cùng Hoa Đoá Đoá vừa viết xong, nét mặt Từ Hoan Hoan lập tức co rút.

—— ta cảm thấy vạn phần thống khổ, bởi vì sự trao đổi chất cơ năng của thân thể sinh ra “nước thải” đang có nhu cầu cấp bách bài tiết, bắt buộc dĩ phải đến nhà xí một chuyến, vạn vạn lần không nghĩ tới lại gặp giáo sư Smith kính yêu. Ta biết sai lầm rồi, lúc đi toilet không nên lấy giấy ăn đi theo.

“Ách...” Từ Hoan Hoan một thân đầy mồ hôi, “Người chỉ bởi vì đi toilet dùng giấy ăn ở nhà ăn cung cấp bị giáo sư phát hiện, liền phải viết bản tự kiểm điểm một vạn từ?”

“Đúng vậy, ta thực không may mắn gặp phải giáo sư lúc như vậy, vừa vặn hần thấy khăn giấy trên tay ta.” Nhớ tới ánh mắt như hỏa pháo chực chờ muốn phát nổ kia của giáo sư nhìn chăm chăm vào giấy ăn trong tay của nàng, Hoa Đoá Đoá liền cả người phát run. Khi đó, nàng sợ tới mức nắm chặt lấy cánh tay Hạ Thư Hoàn, không nghĩ tới, đôi mắt phẫn nộ kia của giáo sư lập tức phóng lại đây, khi đó nàng thấy thực buồn bực, rốt cuộc là làm sai chỗ nào chứ? Sau đó khi lên ngồi xe taxi rồi, phát hiện trong tay của mình vẫn còn cầm khăn giấy ăn trên bàn cơm của Hải Vương Cung, nàng mới bừng tỉnh đại ngộ. Đối với khăn giấy để lau miệng mà nàng lại muốn dùng để lau hoa cúc, là một chuyện tình ghê tởm cỡ nào a, nàng có thể lý giải. ~o(>_<)o~~>

“-_-|||...” Không có ngôn ngữ nào để diễn tả, Từ Hoan Hoan chỉ có thể đổ mồ hôi một phen.

Hoa Đoá Đoá đột nhiên nghĩ đến một đoạn chợt bừng tỉnh lại, lại viết tiếp.

—— từ nay về sau, ta sẽ hối cải để làm một con người mới, cho dù không chùi đít được, cũng không bao giờ dùng đến giấy ăn.

Từ Hoan Hoan nhìn thấy câu này, chân lập tức mềm oặt, thân thể vô lực tựa vào bên bàn, suy yếu nói: “Tiểu Đoá Đoá, ta lên giường nằm nghỉ một lát, sau khi người trở về nhớ đánh thức ta.”

“Được.” Hoa Đoá Đoá lại bắt đầu trầm tư suy nghĩ tới “lần đầu tiên” thống khổ...

Lúc gần đến sáu giờ, nàng rút cục cũng viết xong bản tự kiểm điểm một vạn từ. Nàng đem bản tự kiểm điểm kẹp vào sách, cẩn thận như khi báo cáo kiểm tra đo lường, sau đó đứng dậy chuẩn bị đưa đi qua chỗ giáo sư.

Nàng vui mừng hoan hỉ đi ra khỏi ký túc xá nữ sinh, ở trước cổng gặp một đồng học cùng lớp, “Nha, Đoá Đoá người như thế nào vẫn còn ở nơi này?”

“A? Làm sao vậy?” Nàng nhìn xem thời gian, hiện tại mới là sáu giờ năm phút, còn có tới 25 phút mới đến giờ giao bản tự kiểm điểm mà? Chẳng lẽ giáo sư Smith không kiên nhẫn chờ đợi được?

“Cố trợ giáo đã trở lại, người không biết sao?”

“A? Hẳn hiện tại ở nơi nào?” Hoa Đoá Đoá kinh sợ một phen, nàng thầm cầu nguyện với ông trời, trăm ngàn vạn lần không cần chạm mặt với hắn, nàng nhớ rõ nàng còn thiếu Cố Cảnh Phong một bữa cơm thịt. Năm đó Hoa Đoá Đoá thường hay ăn ké cơm của Cố Cảnh Phong, vì để báo đáp dưỡng dục chi ân, Hoa Đoá Đoá từng hứa hẹn với Cố Cảnh Phong, chờ nàng khi nào tốt nghiệp, sẽ mời hắn đi ăn một bữa cơm thịt, các loại thịt, tùy theo hắn thích.

“Cố trợ giáo ở trong văn phòng của giáo sư Smith, người đi tìm xem xem.” Hiển nhiên, đồng học cùng lớp nghĩ đến Hoa Đoá Đoá là khẩn cấp muốn tìm tới Cố Cảnh Phong. Hoa Đoá Đoá vừa nghe xong, liền hoa dung thất sắc, tim chột đình chỉ đập...

Bữa yến thịt này nàng chạy không thoát rồi.

Nàng cực kỳ bi phần đạp xe đi đến văn phòng giáo sư Smith.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Ách, hôm nay là tiết sinh sản, Cố đồng học muốn cùng Tiểu Đoá Đoá sinh em bé = =

Sau chương này, các học sinh cảm thấy lạnh run, thỉnh đúng lúc dùng bao, sinh cái bệnh gì, gây trúc không phụ trách o()o

21. Chương 21

Chương 21

Bản tự kiểm điểm động kinh

Edit: Y Lạc

Hoa Đoá Đoá bất an lo sợ đi vào văn phòng giáo sư Smith, nàng hơi hơi cúi thấp, thân mình nấp ở cửa không đi vào, vụng trộm mở hé cửa ra một tí, nhìn xem bên trong rốt cuộc là cảnh tượng gì. Chỉ thấy giáo sư Smith đang nói chuyện với một người nam nhân, nam nhân kia đưa lưng về phía Hoa Đoá Đoá, một thân lớn áo màu đen, giày boots màu đồng, tóc màu vàng khói nhạt, chải chuốt theo thời thượng. Hoa Đoá Đoá cân nhắc, vị này hẳn không phải là Cố Cảnh Phong đi?

Ở trong ấn tượng của Hoa Đoá Đoá, Cố Cảnh Phong không khác cục đất là mấy, vĩnh viễn mặc đồ thể thao hoặc là trang phục màu sáng thoải mái, tóc cũng là kiểu nhẹ nhàng khoan khoái, không giống như vị nam tử phong cách thời trang đầy mình ở trước mắt này a?

Càng ngày càng cảm thấy buồn bực, bên trong giáo sư Smith đột nhiên nói một câu, “Đoá Đoá như thế nào còn chưa có đến?”

“Chắc là đi toilet đi, phương diện này của nàng hẳn là có thể.”

“...” Nguyên bản tâm của Hoa Đóa Đóa còn chưa có xác nhận lập tức trở nên kiên định, trừ bỏ vị Cố trợ giáo lời nói ác độc này còn có ai có thể nói nàng như thế chứ? Nàng cực kỳ cảm thấy muốn đổ mồ hôi đầy mặt, hấp hấp cái mũi rồi gõ cửa.

“Vào đi.” Giáo sư Smith đáp, chắc là Hoa Đóa Đóa đến đây, nhất thời tươi cười rạng rỡ, “Ai nha, Đóa Đóa a, người trước chờ một chút, lão sư bỗng nhiên muốn đi toilet một chút. Cứ tự nhiên ngồi, tự nhiên ha.”

Hoa Đóa Đóa sững sốt, nàng đứng ở bên ngoài chần chờ lâu như vậy, cũng không thấy hắn muốn đi nhà xí, nàng vừa mới tiến vào, liền muốn đi? Hoa Đóa Đóa nhất thời hắc tuyến, nhìn theo giáo sư Smith mỉm cười rời đi.

Bên trong lập tức im lặng đi rất nhiều, bầu không khí như vậy làm cho Hoa Đóa Đóa có hơi chút không thích ứng, nàng đi qua, ngồi ở bên cạnh Cố Cảnh Phong, làm ra vẻ kinh ngạc, “Nha, Cố trợ giáo?”

Cố Cảnh Phong nhìn sang, mặt không chút thay đổi nhìn về mặt cổ làm ra của nàng.

“Ai nha, nhất thời không nhận ra lập tức được, trở nên thực đẹp trai hơn nhiều.” Kỳ thật ai cũng đều biết, Cố Cảnh Phong từng là trợ giáo được các giáo sư lựa chọn, vẫn luôn rất tuần tú, lời này của Hoa Đóa Đóa quả thực chính là vô nghĩa.

“Người cũng béo hơn rồi.” Hắn nheo ánh mắt lại, nhìn nàng. Trước không nói tới đồng quần áo bao vây thực kín kẽ, không nhìn thấy được ba vòng, chỉ là cái đùi kia, hắn chỉ cần liếc mắt một cái, liền biết quả nhiên y như lời giáo sư Smith nói, béo.

Hoa Đóa Đóa ho nhẹ vài cái, có chút ngượng ngùng, xấu hổ cười nói: “Không nên nói trực tiếp như vậy.” Nàng vừa nói xong, trong lòng nhất thời có chút tự vị không phải, nhưng là không có ai biết.

“Có nhớ ta không?” Cố Cảnh Phong đột nhiên nói một câu không liên quan gì. Hoa Đóa Đóa không hề nghĩ ngợi, liền tục gật đầu.

Cố Cảnh Phong thực vừa lòng, đột nhiên hắn lấy từ trong túi áo ra một cái hộp nhỏ, nhỏ đến có thể nắm trọn ở lòng bàn tay, cầm nó quảng cho nàng, “Tặng cho người.”

Hoa Đóa Đóa lòng tràn đầy nghi hoặc, mở ra nhìn nhìn, là một chiếc nhẫn, có đính một viên kim cương hồng nhạt. Hoa Đóa Đóa kỳ thật rất quen thuộc với cái này, bởi vì Cố Cảnh Phong đã từng đeo qua nó ở ngón áp út, nàng từng nói đùa, “Người kết hôn à?”

Cố Cảnh Phong gần như là trắng mắt liếc sang nàng. Nàng vừa cẩn thận vừa đoan trang, “Nha? Hoa vẫn trên chiếc nhẫn này thực đặc biệt, mặt trên thể nhưng là văn giáp cốt? Hơn nữa viên kim cương này như thế nào lại là màu hồng nhạt?”

(Giáp cốt văn là một loại văn tự cổ đại của Trung Quốc, được coi là hình thái đầu tiên của chữ Hán, cũng được coi là một thể của chữ Hán)

“Người quản thật nhiều chuyện.” Khi đó, Cố Cảnh Phong không muốn trả lời vấn đề của nàng.

Hiện tại hắn đem một chiếc nhẫn khác giống nhau như đúc đưa cho nàng, lại là muốn làm gì? Hoa Đóa Đóa dùng ánh mắt tràn đầy nghi hoặc liếc sang hắn. Cố Cảnh Phong không nặng không nhẹ nói: “Lúc trước không phải lầm bầm nói chiếc nhẫn này đặc biệt sao? Không phải vẫn luôn nghĩ muốn có sao?”

“Chuyện đó là sự thật, nhưng là...” Đưa nhẫn như thế nào lại làm cho nàng có cảm giác trong lòng không được tự nhiên như vậy?

“Ta lấy đi bản thiết kế kia của người chiếm cho mình, cái này coi như là thù lao.” Cố Cảnh Phong tùy tay cầm lên chén trà trên bàn, uống mấy ngụm. Hoa Đóa Đóa ngăn người, dừng lại ở trên chiếc nhẫn, càng nghĩ, vẫn là không thể nhận, phải lại cho hắn, “Vậy người cho ta thứ khác, cái này ta không thể nhận.”

Cố Cảnh Phong nheo nheo mắt lại, trực tiếp lấy đi hộp nhẫn, cầm tay Hoa Đóa Đóa lên, đeo nhẫn vào ngón áp út, “Thực dong dài, không khác gì bà dì.” (!)

“Ba ta nói, không kết hôn không thể mang nhẫn ở trên ngón áp út.”

Cố Cảnh Phong thả tay ra, nhìn lên chiếc nhẫn trên ngón tay áp út của hắn, “Ba người có phải còn nói, nếu cùng nam nhân ngủ một giấc sẽ mang thai hay không?”

Hoa Đoá Đoá chớp chớp hai mắt, gật gật đầu, sau đó lại cảm thấy đó là chuyện để lừa nàng mà thôi, vội vàng muốn giải thích, Cố Cảnh Phong liền nói, “Vậy người đến nay vẫn còn cho rằng cùng nam nhân ngủ một giấc xong sẽ mang thai sao?”

“Đây là hai chuyện khác nhau.”

“Tương tự như thế, ta mang nhẫn, nói lên ta đã kết hôn à?”

Hoa Đoá Đoá lắc đầu liên tục.

“Vậy không phải là giống nhau sao? Vô nghĩa.”

Hoa Đoá Đoá lập tức buồn bã, tuy rằng trong lòng rất muốn nói chuyện này thực không có tương tự nhau, nhưng mà không thể tìm được lý do khác, chỉ có thể yên lặng rơi lệ, tự mình nhận thức tài mọn. Đã qua hai năm, nàng vẫn không thể là đối thủ của Cố Cảnh Phong, luôn là con thỏ bị hắn nắm chắc ở trong lòng bàn tay.

Lại nói tiếp, thời gian giáo sư Smith đi nhà xí hình như quá dài. Hoa Đoá Đoá có chút không kiên nhẫn nói: “Cố trợ giáo, người đi xem giáo sư Smith xem, hắn không phải là bị rơi vào trong toilet chứ?”

“Có lẽ giống với người, quên mang theo giấy, không ra được.”

“...” Hoa Đoá Đoá nhất thời đỏ mặt, nhớ tới lần đó nàng ngồi cầu. Nàng nhẹ giọng ho khan hai cái, “Người đi trợ giúp hắn a.”

“Đã nhiều năm không gọi Lôi Phong.” Cố Cảnh Phong giơ một chân lên, lưu loát gác lên một chân khác, “Nghe nói gần đây số đào hoa của Đoá Đoá tốt lắm. Cùng rất nhiều nam sinh đi hẹn hò?”

“Ai nói? Chỉ mới có hai người.”

Mới có hai người? Cố Cảnh Phong lại nheo mắt, “Có muốn chúng ta cùng nhau hẹn hò một chút hay không?”

“Hôm nay không rảnh, ta muốn chơi game.” Trải qua nhiều lần thất hẹn, Hoa Đoá Đoá rốt cục cũng phát hiện ra lương tâm của mình, hiểu được phải giữ đúng hẹn.

“Nga? Trò chơi gì?”

“Có muốn cùng nhau chơi hay không, là Tân Võ Lâm.” Hoa Đoá Đoá tươi cười đầy mặt, “Ta có thể mang người a.”

Cố Cảnh Phong bảo trì mỉm cười, “Khéo như vậy? Ta cũng chơi trò chơi này.”

“A? Người ở server nào?”

“Này...” Cố Cảnh Phong cố ý thừa nước đục thả câu, nhắm mắt suy nghĩ, nghiêng đầu vẹo não, một bộ dáng cố nhớ lại, “Có chút không nhớ rõ lắm.”

Hoa Đoá Đoá cũng không nói gì nhiều, Cố Cảnh Phong bỗng nhiên nói: “Hình như là có chữ Thiên mở đầu.”

Chữ Thiên mở đầu? Trò chơi này trừ bỏ server Thiên Huyền chính là server Thiên Kiện. Hoặc là bọn họ ở cùng server hoặc là Cố Cảnh Phong với Từ Hoan Hoan ở cùng một server, bất quá... server Thiên Huyền cùng server Thiên Kiện không phải nửa tháng sau sẽ hợp nhất sao? Nói cách khác...

Một ngày nào đó trong tương lai, Hoa Đoá Đoá nàng cùng với vị Cố trợ giáo này sẽ phải ở cùng một server? Này cũng quá đáng sợ đi, kinh hãi hơn là nàng đã lập gia đình, nếu như bị Cố trợ giáo biết được thì... Không biết vì sao, trong lòng Hoa Đoá Đoá có chút lo sợ bất an, cảm giác y như chính mình đã phản bội, loại tâm tình này là cỡ nào ...

Cố Cảnh Phong thưởng thức những cảm xúc không khống chế được trên mặt của Hoa Đoá Đoá, tươi cười rạng rỡ, “Nếu không thì ta bỏ tài khoản hiện giờ, sang cùng chơi với người?”

Hoa Đoá Đoá trở mắt ra, “Không cần đâu, trò chơi này chỉ còn có nửa tháng nữa liền hợp nhất hai server Thiên Huyền với server Thiên Kiện làm một, ta vừa vận ở server Thiên Huyền.”

“Như vậy a, ai, ta còn thật không nhớ rõ ta ở server nào, chính là mỗi lần chơi trò chơi kia, luôn theo thói quen chọn cái server ở vị trí thứ hai.”

Vị trí của server cơ hồ cũng không có thay đổi, server được sắp xếp ở vị trí thứ hai là... server Thiên Huyền. Hoa Đoá Đoá lập tức như bị sét đánh trúng, không phải đâu, cùng chung một server à? Sẽ là ai chứ? Xem theo hiểu biết của nàng đối với Cố Cảnh Phong, hắn thực rất mạnh, luôn thích sự hoàn mỹ không tỳ vết, trong nhà cũng là có tiền, hẳn là sẽ tiêu tiền đầu tư một phen...

Càng nghĩ càng kinh sợ, trong lòng không ngừng mâu thuẫn một chuyện. Cố Cảnh Phong nhất định không phải là lão công Phong Thệ của nàng a.

Lúc này giáo sư Smith thật lâu chưa về đã trở lại, miệng còn đang ăn bánh rán mua ở căn tin, “Các người tán gẫu đã xong chưa?”

“A?” Hoa Đoá Đoá nhất thời không kịp phản ứng, Cố Cảnh Phong bỗng nhiên đứng lên, “Ăn sớm như vậy làm gì? Còn đang tính mời người đi Hải Vương Cung ăn bánh treo.” Giáo sư Smith vừa nghe thấy thế, sung sướng hẳn lên, đem bánh đưa cho Cố Cảnh Phong, “Ta biết người ngồi đường dài trên máy bay, nhất định là đói bụng lắm. Đến, ăn.” (Bỏ tay với ông giáo sư này ())

Cố Cảnh Phong tiếp nhận, cũng không có ăn, mà là nhắc nhở giáo sư Smith, “Đoá Đoá tìm người chắc là có việc gì.”

Hoa Đoá Đoá thế này mới nhớ lại mục đích mình tới đây, vội vàng đoan đoan chính chính đứng lên, trình trọng đưa bản tự kiểm điểm cho giáo sư Smith, “Đây là bản tự kiểm điểm của ta sau khi thật sâu sắc thức tỉnh.”

Smith cười tủm tỉm, “Ai nha, về sau nếu lại phát sinh loại sự việc này, cứ để Tiểu Phong quản là được.”

“Ta cam đoan sẽ không bao giờ đã xảy ra lần nữa.” Hoa Đoá Đoá “ẩn tình đưa tình” dừng ở trên người Cố Cảnh Phong. Giáo sư Smith cười gian, húc khuỷu tay sang Cố Cảnh Phong, “Xem, còn không mau quán về nhà sinh em bé đi?”

“Xem bản tự kiểm điểm của nàng như thế nào đã.”

Smith mỉm cười, khẳng định là oanh oanh liệt liệt cam đoan, lời nói phiến tình buồn nôn. Hắn trước nhìn thoáng qua, mặt trắng, lại tiếp tục xem xuống tiếp, tái mặt, lại kiên trì tiếp tục xem, mặt đen thui, cuối bài còn làm một câu tổng kết mang tính cam đoan, cho dù không chửi đổng được, cũng không bao giờ dùng đến giấy ăn, Smith chống đỡ hết nổi tựa vào trên vai Cố Cảnh Phong, cả người run rẩy, “Đoá Đoá, người khá lắm.”

Hoa Đoá Đoá nhếch miệng, vẽ mặt đầy vẻ ăn năn. Cố Cảnh Phong tò mò, phản ứng này của Smith chẳng lẽ đúng như lời hắn nói, kinh thiên động địa, nước mắt quỷ thần? Hắn chuẩn bị lấy qua xem, giáo sư Smith cố chấp giữ khư khư trong ngực, bị thương nhìn hắn, tuyệt vọng lắc đầu, trong mắt còn lóe lên nước mắt.

“Để ta xem xem.” Cố Cảnh Phong đoạt đi, Smith thở dài.

Cố Cảnh Phong nhìn bản tự kiểm điểm miệng lưỡi lưu loát kia của Hoa Đoá Đoá, bình tĩnh đọc hết, ngắt đầu, “Đoá Đoá.”

“A?”

“Người có thể nhận thức rõ vấn đề này, thực rất tốt.” Cố Cảnh Phong thực còn thật sự nói.

Khuôn mặt giáo sư Smith lại co rút...

Hoa Đoá Đoá nhếch miệng, không nói.

Cố Cảnh Phong nhìn vào đồng hồ, phát hiện đã gần đến bảy giờ rưỡi, suy nghĩ một chút, nghĩ đến còn có một chuyện, bỗng nhiên nghĩ ra trò đùa dai cười, “Nhanh như vậy đã bảy giờ rưỡi, chúng ta đi ăn cơm một chút chứ?”

Cố Cảnh Phong vẫn nhìn chăm chú vào biểu tình của Hoa Đóa Đóa, tựa hồ thực để ý đến phản ứng của nàng.

Hoa Đóa Đóa chớp mắt, nhìn đến đồng hồ trên tường, hiện tại đã bảy giờ rưỡi, ăn một bữa cơm ít nhất mất một hơn một giờ, nàng đã đáp ứng Phong Thệ đại thần tám giờ hơn sẽ đi đánh trang bị, nếu không quay về...

“Không được, ta muốn về chơi game, đánh trang bị.”

Lời này vừa nói ra, tâm tình Cố Cảnh Phong cực kỳ tốt, Smith cảm thấy buồn bực, bị cự tuyệt còn cao hứng như vậy, chẳng lẽ là xem bạn tự kiểm điểm động kinh kia xong, liền bị động kinh theo?

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Ở một khắc cuối cùng, ta mới thay đổi = Trời ạ... Vẫn là cách mặt trời càng xa...

22. Chương 22 Part 1

Chương 22

Nguyên lai đã sớm thích

Edit: Y Lạc

Ở trên đường trở về, Hoa Đóa Đóa nhìn chăm chăm vào chiếc nhẫn kim cương trên tay, nàng nghiên cứu văn giáp cốt khắc trên chiếc nhẫn này, kỳ kỳ quái quái, nàng không hiểu. Trở lại ký túc xá, Từ Hoan Hoan đang chơi đấu chủ. Cái này thật là kỳ quái, mỗi lần Từ Hoan Hoan mở máy tính lên, tất sẽ chơi Tân Võ Lâm, hôm nay xảy ra chuyện gì? Không chơi trò chơi, lại đi chơi cái trò trẻ con này.

Nàng nhìn sang, da gà lập tức nổi đầy người, chỉ thấy Từ Hoan Hoan một bên chơi, một bên nói chuyện phiếm trên thanh chat.

Ta là tiểu cừu Hôn, ta là chủ, người biết rồi chứ.

Ta là đại sói xám Bảo bối nhi, đã biết.

Người qua đường Giáp Không chơi đùa với bạn như vậy.

Từ Hoan Hoan ngây ngốc nở nụ cười. Hoa Đóa Đóa nhìn lướt qua, thuận miệng hỏi, “Đại sói xám kia là ai a?” Từ Hoan Hoan ngẩng đầu lên nhìn Hoa Đóa Đóa, lại nhìn sang đồng hồ treo trên tường, “Hiện tại đã tám giờ, mới chịu trở về? Người không phải nói muốn đánh trang sức sao?”

“Ta đã cố nhanh chóng trở về, người hôm nay như thế nào lại không chơi game?”

“Đại thần bên server của chúng ta đều đi đánh trang bị, thật sự nhầm chán, liền theo vương bát nhà ta đi chơi đấu chủ đốt thời gian a.” Lúc vừa nói xong, Từ Hoan Hoan liền trực tiếp tắt đi trò chơi, nói với Dương Bưu ở QQ, liền đóng lại máy tính của mình, chuyển ghế đến bên cạnh bàn máy tính của Hoa Đóa Đóa, quay đầu triệu hồi Hoa Đóa Đóa, “Thất thần cái gì, mau mở máy tính a, đừng trì hoãn thời gian.”

Hoa Đóa Đóa gật gật đầu, mở máy tính lên, ngồi chờ trước máy tính. Hai tay nàng đặt ở trên bàn phím, vừa vận bị Từ Hoan Hoan thấy được, kỳ quái hỏi, “Tiểu Đóa Đóa, kiểu dáng chiếc nhẫn trên tay người thực đặc biệt a, mua hồi nào thế? Bao nhiêu đồng?”

“Không biết bao nhiêu đồng, Cố trợ giáo đưa.”

“...” Từ Hoan Hoan trầm mặc trong chốc lát, cầm lấy tay nàng cẩn thận quan sát chiếc nhẫn, “Cái này chỉ là thủy tinh thôi hay thực sự là thực kim cương a? Sáng như vậy?” Sau đó trực tiếp đơn giản lấy chiếc nhẫn của nàng ra, nhìn đến mặt trong chiếc nhẫn, cổ quái cười, “A, là bạch kim. Xem ra không chỉ là mấy đồng

tiền.” Từ Hoan Hoan bỗng nhiên cười rộ lên, cọ qua cọ lại với Hoa Đoá Đoá, đeo nhẫn lại cho nàng, “Nói, nữ tử nhận nhẫn của nam nhân là có một tầng ý tứ khác. Người còn đeo nó ở trên ngón tay áp út trái của chính mình, di? Hai người chuẩn bị kết hôn à?”

“Nói bừa.” Hoa Đoá Đoá nhú mi, xoa xoa khuôn mặt mồm mím của mình, “Chiếc nhẫn này là hắc mang cho ta.”

“...” Từ Hoan Hoan á khẩu không trả lời được, nghĩ nghĩ nói thềm một chút, “Xem ra cầu hôn thành công.” (Là quần về nhà thành công mới đúng ())

Màn hình máy tính hiện lên, Hoa Đoá Đoá mở trò chơi, không chú ý đến Từ Hoan Hoan đang nói thềm, đăng nhập tài khoản, phát hiện chính mình đang đứng ở bên cạnh nhân vật Phong Thệ. Hôm nay hắc mặc một bộ quân trang, tư thế oai hùng hiên ngang, chính khí nhất phái.

“Chắc chắc, quân trang đúng là không giống với những bộ đồ khác. Con mẹ nó đẹp thật.” Từ Hoan Hoan ở một bên lẩm bẩm.

Hoa Đoá Đoá lúc này đang mặc trang phục nữ phó, thoát nhìn thế nào cũng không xứng, mà giống như hạ nhân. Phong Thệ giật mình.

tư tán gẫu Phong Thệ: Lão bà, người đã đến rồi? o(v)o~~

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Ta không lên muộn chứ.

tư tán gẫu Phong Thệ: Đến, hôn, Tiểu Đoá Đoá của ta.

Hoa Đoá Đoá với Từ Hoan Hoan cả người đều rung mình một cái, ta đổ mồ hôi a. Trời ạ, vị đại thần này là bị cái gì nhập vào người thế?

TRên màn hình hiện lên một lời mời: Bạn có muốn cùng Phong Thệ sống nương tựa lẫn nhau hay không?

Hoa Đoá Đoá nhấn đồng ý, hai người liền ngồi trên bạch mã, cưỡi ngựa ra khỏi thành. Chính là hôm nay Phong Thệ đại thần thoát nhìn thực rối loạn, đối ngoại nhân thì yên lặng, đối nội nhân thì quấy nhiễu. Suốt một đường này, hắc quấy phá thẳng một đường, thỉnh thoảng chon dừng ngựa lại, chơi trò hôn nhau -_-|||

Từ Hoan Hoan đều nhin không được kháng nghị, “Vị này thật sự là đại thần, quấy phá đến như vậy.”

Hoa Đoá Đoá vẻ mặt hắc tuyến, khê động môi, “Có khỏe không.”

tư tán gẫu Phong Thệ: Ngượng ngùng, vừa rồi đi đi uống ly nước, vừa rồi là bằng hữu ta chơi.

Hoa Đoá Đoá cùng Từ Hoan Hoan hai mặt nhìn nhau...

Một đầu khác, giáo sư Smith thực bất mãn liếc mắt sang Phong Thệ đang chiếm lấy máy tính của hắc, “Ta nói, người cài đặt trò chơi này ở trên máy tính của ta lúc nào thế? Còn có Hoa Đoá Đoá kia có thật sự là Đoá Đoá?”

Cổ Cảnh Phong một tay thao tác bàn phím, một tay nhấp chén trà, uống một ngụm, “n.”

“Người liền xác định là Đoá Đoá như vậy? Nói không chừng chính là trùng tên trùng họ mà thôi, nói như thế, không phải là người tiền mất tật mang hay sao?” Giáo sư Smith thấy bộ dáng Cổ Cảnh Phong chắc chắn như vậy, rất muốn hạ thấp nhuệ khí của hắc.

“Ta đã hỏi qua vị bạn tốt cùng phòng kia của nàng là Từ Hoan Hoan, quả thật là nàng.”

“...” Giáo sư Smith lập tức không nói gì, hắc chỉ biết con rắn hổ mang này mỗi khi xác định được một thứ gì liền xác định, nếu thích thì chỉ cần làm chút động tác nhỏ. Hắc nhìn xuống màn hình máy tính, thấy hai người đang ôm nhau cưỡi cùng con ngựa, lại muốn châm biếm Cổ Cảnh Phong, “Đáng thương nga, chỉ có thể ở trò chơi ôm Đoá Đoá, sự thật thì ngay cả một bàn tay nhỏ bé cũng chưa từng được nắm qua.”

“Hôn cũng đều hôn rồi, chỉ còn thiếu một tầng sâu nữa.” Cổ Cảnh Phong lần này là toàn tâm vào thao tác trò chơi, lời nói ra tuyệt đối là vô tâm, xem như thuận miệng nói ra sự thật. Giáo sư Smith lại muốn chảy mồ hôi đầy mặt, hắc nói cái gì, tên tiểu tử này liền lập tức phản bác trở lại, một chút mặt mũi cũng không

chịu cho hấn. Tiểu Đoá Đoá cứ bị con rắn hổ mang này liếm qua như vậy, sẽ bị bắt trưởng thành sớm để nở hoa.

Phong Thệ mang nàng đi vào nơi tập hợp, Muốn vào đến khu này phải nạp đến ít nhất là 10 vạn, bắt quá vẫn thấy vài người chơi quen thuộc. Chim Mỏ Sâu, Mỹ Ngọc Yên Nhiên, Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích còn có thêm mấy người không biết, không rõ ràng lắm nhưng cũng chỉ có mười người. (10 vạn nhân dân tệ cũng hơn 300 triệu VND rồi mà có tận 10 người = =lll)

Bắt quá một tổ đội đánh trang bị cũng chỉ có thể có sáu người là tối đa, ở đây có hơn mười người không dễ dàng phân ra a.

trước mặt Phong Thệ: Chờ ta đăng nhập một tài khoản khác.

Không đến trong chốc lát sau, một nhân vật cười rồing bay lại đây, trên đầu hai chữ “Thiên Phật”. Đây là tài khoản kết hôn cùng Mỹ Ngọc Yên Nhiên? Hoa Đoá Đoá lần đầu tiên gặp, nhân vật này có cùng khuôn mặt của Phong Thệ như bình thường, mặc một bộ vest màu đen, hơn nữa phối hợp với một chiếc mũ ma pháp sư, nhìn trông rất giống như lễ phục hoá trang. (Mặc vest cười rồing?!)

Từ Hoan Hoan nói: “Nhân vật của ai vậy? Cư nhiên có áo vest?”

“Cũng là của Phong Thệ đại thần.”

Từ Hoan Hoan im lặng, tiếp tục nhìn máy tính.

trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Nhớ rõ lúc trước ở trong hôn lễ, người cũng mặc bộ đồ này.

trước mặt Thiên Phật: Người kia không phải là ta đăng nhập, Yên Nhiên.

trước mặt Mỹ Ngọc Yên Nhiên: Ha ha, ta chỉ nhận thức người.

Từ Hoan Hoan đọc những chữ này, nhất thời nổi trận lôi đình, “Ta khinh, trước mặt lão bà hấn mà dám giở trò câu dẫn, Tiểu Đoá Đoá, mắng nàng.”

Hoa Đoá Đoá cũng không thích lắm, tốt xấu gì nàng cũng đang ở bên cạnh đi, thông đồng như vậy, thật sự có điểm hơi quá mức. Hoa Đoá Đoá nghĩ nghĩ, cũng không biết nên mắng khéo như thế nào, Từ Hoan Hoan thấy Hoa Đoá Đoá đến một chút phản ứng cũng không có, vội vàng hỏi, “Người ngây ngốc cái gì a?”

“Ta đang suy nghĩ, ta nên mắng như thế nào?”

“Trực tiếp mắng là tiện nhân, nam nhân này là của ta không phải là được sao?”

“Là người cùng đội a, mắng như vậy không được.” Hoa Đoá Đoá suy nghĩ, bỗng nhiên nghĩ đến một chiêu, nàng nhấn vào icon đĩa nhỏ trên màn hình, trực tiếp gọi đĩa nhỏ ra, chỉ thấy một quả cầu thịt đỏ quanh ở bên người bọn họ, còn xuất hiện đoạn đối thoại trong bọt khí.

Ta là con của Phong Thệ, ta là con của Hoa Đoá Đoá...

Một hành trình như thế vừa xong, Hoa Đoá Đoá cảm thấy thích hợp liền đánh một câu.

trước mặt Hoa Đoá Đoá: Lão công, lực công kích của đĩa nhỏ chúng ta là bao nhiêu?

trước mặt Phong Thệ: Là công kích tổng hợp của người với ta.

trước mặt Hoa Đoá Đoá: Thật hoàn hảo a (*^ ^*)

Sau đó Hoa Đoá Đoá liền đi tới bên cạnh Phong Thệ đại thần, chọn sống nương tựa lẫn nhau, hai người liền ôm nhau, Hoa Đoá Đoá lại nhấn thân ái mật ngọt, liền hôn. Mấy người chơi ở đây cũng không có quấy rầy, im lặng trong chốc lát, cho đến khi hai người hôn xong rồi...

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: Lão bà, ta cũng muốn hôn nhau, người mau nhận sống nương tựa lẫn nhau của ta a.

trước mặt Chim Mỏ Sâu: Lăn đi, ở một bên ôm trứng đau đi.

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: Người làm sao mà biết được trứng của ta đau? Ta chính là căn sự vuốt ve của người... () nước miếng.

trước mặt Chim Mổ Sâu: +_+

Từ Hoan Hoan cười ha ha đứng lên, “Thực có ý tứ.”

Kết quả hình ảnh là, Chim Mổ Sâu cùng Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích cũng ôm nhau, cuồng hôn... =_ =

Về phần Phong Thệ vì sao lại muốn đăng nhập tới hai tài khoản, chủ yếu là để phân hai tổ đội đánh trang bị. Trước để nhân vật Phong Thệ này đi qua, sau đó Phong Thệ sẽ đem trang bị trong tài khoản này đổi sang tài khoản Thiên Phạt, lại đánh một lần nữa. May mắn là có hai vị y hệ, Hoa Đoá Đoá với Mỹ Ngọc Yên Nhiên, chia làm hai tổ bắt đầu tiến hành.

Y sư là đối tượng bảo hộ trọng điểm, nếu bị chết liền xong rồi. Chỉ có thể đánh một lần, hoặc là có thể có được trang sức ngàn năm một thuở hoặc là mất sạch tất cả. Các thành viên khác nếu chết thì không có việc gì, y sư có thể cứu sống lại, nhưng nếu là y sư chết, các thành viên khác nếu đã chết thì chết luôn, còn người còn sống thì ít đi một phần sức chiến đấu, cho nên y sư rất trọng yếu, rất quan trọng.

Hoa Đoá Đoá được đem thịt Phong Thệ ôm lấy, chuẩn bị tiến vào bản đồ phụ bản.

trước mặt Phong Thệ: Yên Nhiên, Chim Mổ Sâu, các người ở tổ này làm chủ lực, ta cùng lão bà của ta ở tổ kia sẽ đi trước.

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: Vì sao lại muốn ta cùng lão bà tách nhau ra a?

trước mặt Phong Thệ: Để miễn cho người đến lúc đó lại không chịu chú ý tập trung, đột nhiên muốn hôn nhau rồi tụt lại phía sau.

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: (#) Cái này gọi là vợ chồng ngẫu nhiên muốn trêu mếu nhau.

trước mặt Chim Mổ Sâu: Chạy nhanh đi, nếu không ta liền đi ly hôn.

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích:

~(>_<~

~ Lão bà, ta yêu người.

trước mặt Chim Mổ Sâu: Yêu cái đầu người, chạy nhanh đi.

23. Chương 22 Part 2

Phong Thệ dẫn một ít người tiến vào phụ bản trước, chỉ có Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích còn đang lưu luyến không muốn cáo biệt, tỏ vẻ như là sẽ không bao giờ trở về nữa vậy.

Phụ bản mới này không tìm thấy bản đồ ở trên mạng, cũng không có hướng dẫn nào, hoàn toàn là xa lạ. Hoa Đoá Đoá vừa đi vào, ánh sáng xung quanh lập tức thay đổi. Nguyên lai là màu sắc ấm áp, lập tức biến thành màu sắc lạnh lẽo, ngoài xanh lá cây ra cũng chỉ có màu đen, lá xanh bao phủ quanh những phiến đá.

Đi vào liền sẽ tự động nhận được một nhiệm vụ, nói là đến Thiên Cơ lão nhân nói chuyện. Đội ngũ do Phong Thệ cầm đầu, hẳn bất động, ai cũng không dám động gì.

đội ngũ Phong Thệ: Lão bà, thu đứa nhỏ vào đi, phòng ngự của hắn rất thấp.

đội ngũ Hoa Đoá Đoá: Được.

Hoa Đoá Đoá thu đứa nhỏ vào.

đội ngũ Phong Thệ: Lão bà, đến thời điểm đánh BOSS, người giải trừ trạng thái sống nương tựa lẫn nhau, sau đó liền đứng xa một chút, thêm trạng thái cho đội viên chúng ta là được, nếu như có người nào

chết, thì dùng kỹ năng hồi sinh. Nếu tất cả đều đã chết, người trước tiên hồi sinh ta sống lại, sau đó sử dụng “Sông Băng” để bảo vệ ta.

đội ngũ Hoa Đóa Đóa: Lão công, Sông Băng có thể bảo vệ người, nhưng người sẽ không thể dùng lam được, nếu như không thể dùng lam được, người liền không thể đánh được.

đội ngũ Phong Thệ: Không có biện pháp, Sông Băng có thể triệt tiêu công kích trong vòng mười lăm giây, vừa vặn là thời gian phục hồi của Thục Hồn Chú, lại có thể cứu sống được thêm một người nữa. Lần này ta mặc trang bị kháng, công kích còn không có cao bằng người.

Hoa Đóa Đóa ngăn người. Từ Hoan Hoan giải thích: “Trang bị kháng là trang bị chuyên môn dùng để đánh BOSS, có thể triệt tiêu công kích phụ mà BOSS đánh xuống bọn hắn, trang bị đều luôn có hai mặt cân bằng nhau, khả năng kháng thì tốt lắm, nhưng mà lực công kích liền sẽ thấp. Nhưng mà nói lại, trang bị trong tổ đội của các người không được tốt lắm à? Khả năng công kích so với công kích trong trang bị kháng của đại thần chỉ cao hơn một chút, người ở trong đội ngũ này ngược lại lại có công kích cao nhất, bất quá người là thầy thuốc không thể đi đánh, y sư là linh hồn của đội ngũ, nếu chết liền xong rồi.”

Hoa Đóa Đóa nhếch miệng, nếu có hai thầy thuốc thì tốt rồi, gánh nặng của nàng sẽ không nặng đến như vậy, nói không chừng cũng có thể trở thành một gã cơ bắp đô con khoẻ mạnh.

Một đội người ngựa đi đến Thiên Cơ lão nhân nói chuyện, nói là có một con gấu to lớn đến tác quái, bắt cháu gái hắn đi mất, nếu có thể cứu cháu gái hắn trở về, sẽ có tặng thù lao. Phong Thệ nhận nhiệm vụ xong, những người liên can còn lại đều đi theo băng qua rừng băng trúc tìm BOSS.

Khu rừng băng trúc này thật đúng là phiêu lưu, có rất nhiều tiểu quái, lớn thì có cầu hùng, nhỏ thì có đường lang lục sắc, bọn chúng đều là quái chủ động, chạy đuổi theo bọn họ, công kích đều mang theo thuộc tính phụ, thật sự là làm cho người ta bị thương. Phong Thệ mặc trang bị kháng, hơi có chút có thể chống trụ lại được một chút, Hoa Đóa Đóa luôn luôn để Phong Thệ trong lòng, bảo hộ vô cùng tốt, chính là vài vị chiến hữu ở phía sau có đôi khi theo không kịp, bị những con quái khác theo dõi, bị đánh chết lần thứ N, Hoa Đóa Đóa mệt thì không nói, chỉ là thời gian phục hồi của kỹ năng Thục Hồn Chú kia rất lâu.

Phụ bản này theo như lời Thiên Cơ lão nhân nói thì nhiệm vụ phải được hoàn thành trong vòng 30 phút, qua lại một chuyến, nếu thuận lợi thì là 10 phút, đánh BOSS thời gian chỉ còn có 20 phút... Đây là một chuyện thực ác liệt cỡ nào a.

Công ty Thắng Lợi quả nhiên là đủ giả dối, đồ tốt như vậy không chỉ muốn điều kiện tiên quyết là phải có tiền, mà ngay cả quá trình cũng là cần nhờ có tiền, trang bị không tốt căn bản là qua không nổi khu rừng băng trúc này, càng đừng nói là đi đánh BOSS. Đem Phong Thệ trang bị cao nhất như vậy làm đệm thịt, vẫn còn phải cố hết sức như thế, rất khó tưởng tượng ở server khác, có thể có bao nhiêu người có thể vượt qua?

Lúc nhìn thấy BOSS, thời gian bọn họ hao phí đã được 7 phút, mất gần một nửa thời gian, Phong Thệ cũng khắc sâu thể nghiệm đến lúc đó sẽ ác liệt cỡ nào, không nói hai lời, liền bắt đầu chiến đấu, Hoa Đóa Đóa giải trừ sống nương tựa lẫn nhau, đứng rất xa, làm xứng chức y sư của nàng.

Có thể kháng, nhưng là hiệu suất cực thấp, đánh hơn mười phút, cột máu của BOSS vẫn còn đánh chưa tới một nửa, mất thấy thời gian lúc này từng chút trôi qua, thật sự là gấp chết người a. Liền đến Từ Hoan Hoan liền đổi ngòi ở bên cạnh nhìn xem cũng khẩn trương cầm lấy góc áo của Hoa Đóa Đóa, không ngừng nỉ non, “Nhanh chút a.”

đội ngũ Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích: Không được a, kỹ năng đánh ra rất không có lực. Như vậy sẽ không có đủ thời gian để giao nhiệm vụ.

đội ngũ Nham Hiểm: Đại thần, người đổi trang bị đi.

đội ngũ Phong Thệ: Không được, trang bị kháng của ta cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống cự được, nếu thay trang bị khác vào hẳn phải chết.

đội ngũ Nham Hiểm: Hoặc là để cho phu nhân đến đánh, công kích của nàng cao.

đội ngũ Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Người đàn ông à, nếu con gấu lớn này nổi điên lên, nhảy tới đánh phu nhân, chúng ta phải làm sao bây giờ?

Hoa Đoá Đoá nghĩ nghĩ, bỗng nhiên linh quang chợt loé, nàng gọi con của nàng ra, tuy rằng lực phòng ngự con của nàng rất thấp, nhưng là lực công kích chính là lực tổng hợp công kích của nàng cùng với Phong Thệ, hơn nữa nếu con chết, nàng có thể không cần dùng đến kỹ năng Thực Hồn Chú của nàng để hồi sinh sống lại, mà có thể trực tiếp uống thuốc để hồi sinh. Đứa nhỏ vừa mới sinh ra, vì để luyện cấp cho đứa nhỏ, Phong Thệ mua rất nhiều dược hồi sinh đưa cho Hoa Đoá Đoá.

Quả nhiên, có thêm lực công kích của quả cầu thịt mới vừa sinh ra này, tốc độ quả nhiên nhanh hơn rất nhiều.

đội ngũ Nham Hiểm: Phu nhân vạn tuế.

đội ngũ Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: () Vẫn là bang chủ phu nhân thông minh, trước tiên sinh đứa nhỏ. Sớm biết thế ta cũng cùng với Chim Mổ Sâu sinh một đồng.

đội ngũ Phong Thệ: (~o~) Lão bà, Phong Lưu thật sự là anh hùng phong lưu a.

đội ngũ Hoa Đoá Đoá: _-||| Đánh vào thân con, nhưng đau ở tâm mẹ. Con đã chết thật nhiều lần, sống lại cũng thật là nhiều... Nhưng lại còn phải chú ý đến sống chết của các người, thực mệt mỏi quá a.

Hoa Đoá Đoá làm sao có thể thao túng linh hoạt đến như vậy, đây là vì nàng cùng với Từ Hoan Hoan song kiếm hợp bích a. Từ Hoan Hoan khống chế bằng chuột, Hoa Đoá Đoá thì dùng bàn phím thao tác, cho nên mới thành một tổ hợp linh hoạt tới như thế.

đội ngũ Phong Thệ: Đánh về xong, lão công sẽ hảo hảo thưởng cho người.

Ánh mắt Từ Hoan Hoan bỗng nhiên loé lên như sao, nói với Hoa Đoá Đoá: “Mau nhanh hồi một chút, sẽ thưởng bao nhiêu bạc.”

“Ách, Hoan Hoan, như vậy là không đúng, ta cùng hần hần là tuy hai mà một đi, khách khí như vậy còn nói đến tiền, thực tổn thương cảm tình a.” Hoa Đoá Đoá một bên sốt ruột thao tác một bên kháng nghị.

Từ Hoan Hoan tà nghệ liếc mắt sang nàng, ánh mắt kỳ quái, nhìn Hoa Đoá Đoá như nhìn thấy quái vật, “A, người hiện tại đã bắt đầu thực sự đem mối quan hệ vợ chồng này coi như sự thật.”

Hoa Đoá Đoá cũng không nói gì, trước làm xong nhiệm vụ đã nói sau.

Đứa con này phụ thêm một phần sức lực thực mạnh, thời gian nhanh chóng rút ngắn lại, BOSS rốt cục cũng ngã xuống, thời gian chỉ còn lại 5 phút. Phong Thệ lập tức đem Hoa Đoá Đoá ôm vào trong ngực vọt mạnh chạy băng qua khu rừng băng trúc. Lại nói tiếp, trên đường trở về thật sự là thảm thiết, một đồng quái vây quanh chặt như nêm cối.

đội ngũ Phong Thệ: Đoá Đoá, con chúng ta có phải có cái kỹ năng đánh lan hay không?

đội ngũ Hoa Đoá Đoá: n, là kỹ năng Em bé gom sữa. (Bản gốc là cái này. Ta dịch trần lun >.<)>

đội ngũ Phong Thệ: Dùng nó.

đội ngũ Hoa Đoá Đoá: Nhưng là... Sau khi dùng kỹ năng này xong, cột mana của ta khôi phục sẽ rất chậm, thời gian phục hồi dài hơn, không cứu người được.

đội ngũ Phong Thệ: Không có việc gì, chỉ cần có một người có thể đứng lúc giao nhiệm vụ là được, dùng đi.

đội ngũ Hoa Đoá Đoá: Vậy được.

Kỹ năng “Em bé gom sữa” này thực hoa lệ, em bé nhảy lên thật sự cao, sau đó sử dụng vãi khắp nơi như mưa, bởi vì lực công kích của Phong Lưu cao, hơn nữa những kỹ năng phụ tăng thêm 30% công kích, cơ hồ có thể gây sát thương đột biến.

Thời gian phục hồi của kỹ năng này là mười giây, thời gian phục hồi kỹ năng hồi sinh của Hoa Đóa Đóa đã tăng nhiều, biến thành ba mươi giây. Kế tiếp liền có người chết, Hoa Đóa Đóa cứu không được. Một đường chạy tới, chỉ còn lại có Hoa Đóa Đóa với Phong Thệ, thật vất vả giao xong nhiệm vụ, ra phụ bản.

Vừa ra khỏi phụ bản, Phong Thệ đại thần liền khẩn cấp mãnh liệt để Hoa Đóa Đóa xuống, chạy đến chỗ Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích bọn họ đang nằm ở lối vào phụ bản, Phong Thệ cười bạch mã mà vào.

Bên ngoài mấy người đang chờ cũng bắt đầu di chuyển lên. Mỹ Ngọc Yên Nhiên, đem một đám bọn họ cứu sống lại.

trước mặt Chim Mổ Sâu: Trang sức đã chiếm được sao? Ta vừa mới nhìn trang web diễn đàn, công ty Thắng Lợi cầu huyết bị người mắng ngạt đầu, trước mắt cho tới giờ chưa có server nào vượt qua được.

trước mặt Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích: Ha ha, trong túi của ta có trang sức... Nhẫn Thiên Uy tăng sức chiến đấu (màu da cam).

Sâu Sâu Muốn Nhức Nhích đem trang bị phát lên xong, thuộc tính kia quả thực không có ngôn từ nào có thể diễn đạt được.

trước mặt Chim Mổ Sâu: Quả nhiên là Phong Thệ đại thần, kết quả chính là không giống với người thường.

trước mặt Phong Thệ: Nếu không nhờ vào đứa nhỏ của ta cùng với Đóa Đóa, món đồ này cũng không có khả năng có được. Chim nhỏ, đội kế tiếp sợ không có khả năng qua được.

trước mặt Chim Mổ Sâu: (#) Dựa vào, vì sao?

trước mặt Phong Thệ: Ta cảm giác bản đồ này, phải có đứa nhỏ mới có thể vượt qua, gọi đứa nhỏ ra, sau đó mẫu thân không ngừng cho sống lại. Lực công kích của đứa nhỏ là công kích tổng hợp của cha mẹ nó, phi thường cường đại. Hơn nữa để sống lại cũng dễ dàng hơn. Các server khác cũng đều là đại thần cấp cao, hơn nữa không hề kém hơn so với đội này của chúng ta, người vừa rồi cũng đã thấy được, chỉ có ta cùng lão bà của ta còn sống đi ra, những người khác đều là chết hết, người nên biết là ác liệt cỡ nào.

trước mặt Chim Mổ Sâu: ... Thử xem, không thử xem làm sao mà biết?

Phong Thệ cũng không có cách, đành phải đem trang bị trên người chuyển dời sang Thiên Phật, sau đó ôm Mỹ Ngọc Yên Nhiên đi vào, trước khi đi còn tư tán gẫu với Hoa Đóa Đóa một phen.

tư tán gẫu Thiên Phật: Lão bà, không cần ghen nga.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ta không nhỏ nhen như vậy.

Nhưng mà Hoa Đóa Đóa quả thật trầm lặng. Từ Hoan Hoan thấy Hoa Đóa Đóa nhìn chằm chằm vào màn hình, không khỏi cười rộ lên, “Ai nha, khó chịu?”

“Hoan Hoan, người còn nhớ rõ lúc trước Cố Cảnh Phong với Đinh học tỷ yêu đương, có đôi khi đi cùng với nhau, ta đã nói cái gì không?”

“Ngô, để cho ta nghĩ lại đã...” Hoan Hoan nhìn trời một phen, nói không lớn khẳng định: “Người nói, kỳ thật bọn họ rất xứng.”

“Đúng vậy.” Hoa Đóa Đóa lại nhìn hai người đang ôm nhau chuẩn bị tiến vào phụ bản, “Kỳ thật, đại thần với Mỹ Ngọc Yên Nhiên cũng rất xứng đôi.”

“Ta phi, Hoa Đóa Đóa, người cứ như vậy mà tiêu diệt uy phong chính mình, trợ chí khí cho người khác? Người định tính xếp hàng à?” Từ Hoan Hoan trực tiếp nhảy dựng lên, tức giận đến giương nanh múa vuốt.

Hoa Đóa Đóa một bộ dạng biểu tình muốn khóc, “Lúc trước ta nhìn thấy bọn hắn ở cùng một chỗ, kỳ thật trong lòng ta thực khó chịu, nhưng lại bất lực, nay ta lại thấy lão công ta cùng một nữ nhân khác ôm nhau, kỳ thật ta cũng thực khó chịu, nhưng là vẫn cảm thấy bất lực như trước kia. Hiện tại ta rốt cục cũng lý giải được cảm giác lúc trước, cảm giác đó thật giống như một cái gì đó vốn thuộc về chính mình, lại bị người khác chiếm lấy. Người nói ta hành động như vậy có tính là thất bại không?”

Từ Hoan Hoan sững sờ, “Tiểu Đóa Đóa, trước kia người thích Cố Cảnh Phong?”

Hoa Đoá Đoá gật đầu. Lông mi Từ Hoan Hoan run lên, “Hiện tại chuyển đổi đối tượng yêu mến, thích lão công trong trò chơi này.”

“Không phải...” Thanh âm Hoa Đoá Đoá lập tức thấp đi vài phần, “Còn... Vẫn còn thích Cố trợ giáo, chính là...”

Từ Hoan Hoan lông mi nhú nhú, chờ nàng tiếp tục nói.

Hoa Đoá Đoá lập tức nổi giận, “Hắn không ý tứ này với ta.”

“Vậy người liền câu dẫn hắn, nhìn xem phản ứng của hắn như thế nào?”

“A? Câu dẫn như thế nào?”

“Sắc | dụ.”

“...”

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Gõ hết sức lực... 6000 từ... Đổi mới chậm, số lượng từ liên nhiều lên, tỏ vẻ Hoa Đoá Đoá rất cực đã thông suốt = =

24. Chương 23

Chương 23

Bể bơi đồ tươi

Edit: Y Lạc

Từ Hoan Hoan thiết kế cho Hoa Đoá Đoá ba bộ kế hoạch dụ dỗ. Theo như lời của Từ Hoan Hoan mà nói: “Ta không tin khi ba bộ kế hoạch này xuất mã, Cố Cảnh Phong còn có thể ‘bình tĩnh như không biết gì.’”

Hoa Đoá Đoá nhìn bản phác thảo kế hoạch của Từ Hoan Hoan, vẻ mặt hắc tuyến không thể nói gì, da gà trên người đều nổi lên sạch. Cô nói: “Hoan Hoan, người để cho ta mặc áo tắm hai mảnh đến hồ bơi, người xem một đồng thịt trên người ta hiện tại xem, người cho rằng ta có thể dùng ‘sắc’ à, ta thấy chỉ có thể khiến cho người khác buồn nôn.”

Từ Hoan Hoan im lặng không nói, xem như cam chịu đáng người này của Hoa Đoá Đoá quả thật là không có gì giá trị.

“Người bảo ta giả say, đêm hôm khuya khoắt gọi điện thoại cho Cố trợ giáo, chẳng lẽ người không biết di động của Cố trợ giáo luôn luôn tắt máy vào đúng mười hai giờ buổi tối sao?”

Từ Hoan Hoan lắc đầu.

“Còn cái kế hoạch thứ ba này của người càng kỳ quái hơn, bảo ta trực tiếp mua xuân dược, hạ thuốc?” Răng nanh Hoa Đoá Đoá va đập vào nhau mãnh liệt, hận không thể một quyền vung ra, đánh cô nàng bay đi. Hoa Đoá Đoá điều hoà khí tức dồn vào đan điền, bảo trì bình tĩnh không bộc phát.

Từ Hoan Hoan mếu máo, một bộ dáng thực ủy khuất, “Người thì biết cái gì, nếu không làm như vậy, dưới tình huống cực kì bình thường, người như thế nào có thể sắc dụ được?”

Hoa Đoá Đoá lập tức không còn gì để chống đỡ được nữa. Quả thật, cô trừ bỏ việc đọc sách, mọi thứ khác đều ngu ngốc, còn nói gì đến sắc | dụ? Chính là... Chính là ba cái kế hoạch này của Từ Hoan Hoan thật sự là tồi tệ, Hoa Đoá Đoá cô chính nhân quân tử như thế, tuyệt đối sẽ không làm những chuyện như thế này. (Sống trên đời mà ko tính kế người khác đồng nghĩa với việc sẽ bị người khác tính kế ())

“Nếu không, chúng ta lên Baidu một chút? Nhìn xem trên Baidu nói như thế nào?” Đề nghị này của Từ Hoan Hoan đáng xem xét, Hoa Đoá Đoá cân nhắc, gật đầu.

Hoa Đoá Đoá ở trên thanh tìm kiếm Baidu đánh hai chữ sắc dụ, liền xuất hiện một loạt trang mà Baidu biết, trong đó có một cái chính là “Xin hỏi làm thế nào để sắc dụ người trong lòng ta?” Hoa Đoá Đoá cảm thấy vấn đề này quả thực chính là làm theo như yêu cầu của chính mình, cô lập tức nhấn vào.

Người trả lời rất nhiều, đủ loại kiểu dáng, Hoa Đoá Đoá bắt đầu tìm một đáp án tốt nhất.

— Cho người hai cách để chuẩn bị, nếu hấn thích người, như vậy sắc dụ sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, chỉ cần một ánh mắt là xong. Nếu không xác định hấn có thích mình hay không, mà lại muốn giữ lấy hấn, dễ làm a, giả vờ ngã vào trong lòng hấn, tùy tiện sờ hấn một chút, sau đó lại cố ý kích động hoảng sợ, tay chân luống cuống cúi đầu, dùng thanh âm như muỗi để xin lỗi, lại nhìn đến hấn vài lần, rồi cúi đầu đi qua bên người hấn.

Hoa Đoá Đoá chụp mạnh bàn phím, “Cái này mới tốt.”

Từ Hoan Hoan ngậm miệng, nói thầm một chút, “Cái này mà có thể dụ được cái cái gì a, rõ ràng là dạy người như thế nào để ăn đậu hũ.”

Hoa Đoá Đoá vội vàng biện giải, “Nó được bình chọn là đáp án tốt nhất.”

“Là do nó có số lượng từ nhiều nhất. Không tin người đi tìm cái khác, cái loại này chỉ tính là trẻ con.” Từ Hoan Hoan trực tiếp đẩy Hoa Đoá Đoá ra, chiếm lấy cái ghế dựa trước máy tính, ở thanh tìm kiếm trên Baidu đánh “Sắc dụ như thế nào là mạnh mẽ nhất”.

Kết quả thật là có người đã từng hỏi cái vấn đề này, vừa nhấn vào liền thấy, có hai đáp án tốt nhất.

— Theo cá nhân cho rằng trên giường mới là vương đạo.

Chủ câu hỏi trả lời— Đây là chuyện mọi người đều biết.

Cái đáp án thứ hai, quả thật cường hãn.

— Trên giường thì tính là cái gì, ở trên giường mạnh mẽ xoay qua xoay lại mới ngọt ngào.

Chủ câu hỏi trả lời— Đem giường có luôn vết máu là mạnh mẽ nhất (3). (*đỏ mặt*)

Hoa Đoá Đoá lau mồ hôi, vô lực nhìn Từ Hoan Hoan, “Đáng khinh.”

“Điều này là chân lý.” Từ Hoan Hoan nhất nhất đứng đắn nói, bất quá nghĩ đi nghĩ lại trong chốc lát, “Mạnh mẽ sắc dụ người khẳng định sẽ không làm được rồi, nếu không thì như vậy đi, chúng ta làm theo kiểu thuần khiết, lấy đáng khinh làm cơ sở.”

“Có ý gì?” Đối với vị quân sư Từ Hoan Hoan này, trong lòng Hoa Đoá Đoá vẫn còn sợ hãi.

“Lấy danh nghĩa thuần lương để làm hoạt động bất chính.” Từ Hoan Hoan tổng kết, sau đó tỉnh tế nói nhỏ ở bên tai cô.

Hoa Đoá Đoá trừng lớn mắt, một bộ dáng không chút nào tình nguyện, lông mi nhú lại thành một đồng, “Không phải không nên như vậy sao?”

“Cho người ăn đậu hũ khoả thân trần truồng còn không tốt sao?”

Hoa Đoá Đoá gật đầu, biện pháp này, cô quả thật là trần trần truồng truồng.

Ngay hôm đó Hoa Đoá Đoá liền gọi điện thoại cho Cố Cảnh Phong, nói ra ý đồ của mình, Cố Cảnh Phong ở đầu bên kia sững sốt, Hoa Đoá Đoá rất ít khi tự nguyện tìm anh, càng đừng nói là tìm anh nhờ hỗ trợ, anh suy tư một lát, trả lời: “Có thể a, bất quá anh không có quần bơi, em mua giúp anh đi.”

Hoa Đoá Đoá ngắt điện thoại, Từ Hoan Hoan đang bóc quả chuối, nhàn nhả hỏi: “Thế nào?”

“Đáp ứng rồi.” Hoa Đoá Đoá méo máo, “Bất quá điều kiện là mua cho anh ta quần bơi. Người đi theo giúp ta mua đi.”

Từ Hoan Hoan khước miệng không khỏi ngậm lại, hết chỗ nói rồi.

Từ Hoan Hoan đề nghị Hoa Đóa Đóa thỉnh cầu Cố Cảnh Phong dạy nàng bơi lội, chuyện bơi lội này, tự nhiên là phần ngực tương đối trụi, da thịt trực tiếp thân cận. Theo như lời Từ Hoan Hoan mà nói, da thịt thân cận hơn, tự nhiên sẽ có JQ, JQ hơn, mọi sự liền đại cát.

Hoa Đóa Đóa cảm thấy cái này thực ăn khớp tương xứng, vui tươi hơn hử gật đầu đồng ý.

Hoa Đóa Đóa vốn là con vịt cạn, đối với phương tiện bơi lội này hoàn toàn là mù tịt, đã nói đi mua bộ đồ tắm, cô đi vào trong cửa hàng, nhìn thấy một đồng áo tắm rực rỡ muôn màu hoàn toàn đứng yên, không biết lựa chọn như thế nào.

Nếu chọn loại áo tắm hai mảnh gợi cảm, cái thân thịt này của nàng phải làm sao bây giờ?

Nếu không chọn loại gợi cảm, mà chọn loại bảo thủ, phần thân thật chặt, ngực cô vốn không được lớn lắm, sẽ dễ trở thành bình nguyên. Chọn kiểu dáng đáng yêu, lại có vẻ thực là giả tạo. Vì thế Hoa Đóa Đóa cực kỳ rối rắm. Cô không biết rốt cuộc nên chọn cái gì.

Chọn cho chính mình chưa được, vậy trước hết chọn quần bơi cho Cố Cảnh Phong đi. Lần này vì chọn cho người khác, nên phải ngắm trước một chút, Hoa Đóa Đóa liếc mắt một cái liền ưng ý cái quần đùi in hoa thứ ba ở ngay phía tay trái chính mình.

Màu đỏ phối hợp với xanh lá cây, là tuyệt vời cỡ nào a.

Hoa Đóa Đóa tìm Từ Hoan Hoan hỏi ý kiến, Từ Hoan Hoan vừa nhìn thấy chiếc quần đùi hoa “tình yêu” trong lời nói của Hoa Đóa Đóa, ánh mắt liền rút cân, cô nói: “Người không biết màu đỏ phối hợp với xanh lá cây, y như chó đánh rắm à?”

Hoa Đóa Đóa chớp mắt, “Ta nghĩ rằng màu đỏ tương phản với xanh lá cây, nên vậy a.”

Từ Hoan Hoan trắng mắt liếc cô một cái, “Người muốn sẽ đi.”

“Lão bản, ta muốn cái này.” Hoa Đóa Đóa rộng rãi bỏ tiền mua chiếc quần đùi hoa này. Về phần áo tắm của Hoa Đóa Đóa... Sau khi Hoa Đóa Đóa xem qua giá tiền xong, nếu không mua được loại mà chính mình thích, liền mua loại rẻ nhất.

Hoa Đóa Đóa không dừng tay, liền trực tiếp nói với ông chủ: “Cho ta loại áo tắm nữ rẻ nhất.”

Mua đồ xong, tiến hành bước tiếp theo trong kế hoạch. Lúc Hoa Đóa Đóa gọi điện thoại cho Cố Cảnh Phong, Cố Cảnh Phong đang ăn bữa tối cùng giáo sư Smith, ngắt điện thoại với Hoa Đóa Đóa xong, khoe miệng hiện ra một chút mỉm cười không dễ phát hiện.

“Ta nói này, người cười thật sự dâm dăng.” Giáo sư Smith vừa cắt một miếng bít tết đưa vào trong miệng. Hẳn yêu nhất vẫn là cơm Tây, nhất là bít tết mà Cố Cảnh Phong tự nấu.

Cố Cảnh Phong tao nhã dùng khăn tay lau lau khoe miệng, mỉm cười mà nói: “Tối hôm nay đã ăn rất nhiều đậu hũ, chỉ sợ tiêu hóa không tốt.”

“n? Ai mời người sỗ sàng? Nhỏ mọn như vậy? Muốn mời cũng phải là mời ăn thịt a.” Giáo sư Smith một bên ăn thịt bò, một bên nhìn Cố Cảnh Phong mặc áo khoác chuẩn bị đi ra ngoài.

Cố Cảnh Phong đi tới cửa, mang giày vào, mỉm cười nói, “Đóa Đóa muốn mời ta sỗ sàng.”

“...” Giáo sư Smith có chút giật mình, trở mắt nhìn theo Cố Cảnh Phong đang rời đi.

Nơi bọn họ hẹn nhau là một hồ bơi trong nhà cỡ trung ở bên ngoài trường học. Hoa Đóa Đóa đứng ở cửa chờ hồi lâu, Từ Hoan Hoan cùng đi với nàng đã trở về, trước khi đi còn cười gian mấy tiếng.

“Khó được khi nào người lại có thể đúng giờ như vậy.” Cố Cảnh Phong hai tay đút vào túi quần, mỉm cười đi tới.

Hoa Đóa Đóa cúi đầu, tận lực biểu hiện ra bộ dáng ngượng ngùng của mình. Trong thủ tục sắc dụ bình thường đều có người nói, nhất định phải biểu hiện nữ tính một chút, làm ra tư thái của nữ nhi. Hoa Đóa Đóa lay động nắm lấy vạt áo, vò vò nói: “Người ta hẹn với người, đương nhiên muốn tới sớm một chút.”

Cố Cảnh Phong sững sốt, nín thở trong chốc lát, cười nói: “Quần bơi của ta đâu?”

Hoa Đoá Đoá vội vàng đem túi nhựa đưa cho hắn, nhìn thẳng hắn một cái, lại lập tức cúi đầu. Trong thủ tục sắc dụ bảo, không thể nhìn thẳng vào hắn, cho dù có là một cái liếc mắt nhẹ như không có.

Vì thế Hoa Đoá Đoá nhìn thoáng qua hắn rồi nhìn lên trời, lại nhanh chóng cúi đầu, “Chúng ta đi thôi.”

Cố Cảnh Phong mở túi nhựa ra nhìn quần bơi, tâm tình có chút rối rắm. Quần đùi hoa không nói, nhưng còn là màu đỏ với xanh lá cây? Mặc cái này đi ra ngoài chẳng phải là thực rất xấu hổ mắt mắt? Cố Cảnh Phong hít sâu, đem quần bơi bỏ vào lại túi nhựa, đi theo Hoa Đoá Đoá vào trong.

Hắn sẽ vào bên trong trực tiếp mua một cái quần bơi, còn tâm địa tốt bụng hỏi: “Nếu áo tắm của em cũng là màu đỏ với xanh lá cây, anh sẽ giúp em mua một bộ.”

“Không cần, của em là màu đỏ thẫm.” Màu đỏ kia cùng màu máu rất giống.

Cố Cảnh Phong gật đầu, hai người chuẩn bị mỗi người một ngả tiến vào phòng thay quần áo, Cố Cảnh Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, gọi Hoa Đoá Đoá lại, cười nói: “Đoá Đoá, em hôm nay thật đáng yêu, thực mê người.”

Hoa Đoá Đoá mở miệng, không biết đáp lại như thế nào. Không phải như vậy chứ, cô mặc đồ với lúc bình thường không khác mấy, bất quá chỉ là vận dụng thêm thuật sắc dụ của Từ Hoan Hoan, như thế này thì coi như sắc dụ đã thành công được một chút à? Cũng quá nhanh đi? Đã được Cố Cảnh Phong cổ vũ như thế, Hoa Đoá Đoá rất tin tưởng, chiến thuật sắc dụ của Từ Hoan Hoan nhất định sẽ mã đáo thành công, nàng càng thêm hết lòng tin làm theo kế hoạch của Từ Hoan Hoan.

Nói đến bộ áo tắm rẻ tiền của Hoa Đoá Đoá, quả nhiên là nghiệm chứng chân lý đồ rẻ tiền tất sẽ không tốt. Đây là một bộ áo tắm hai mảnh, phía dưới là quần váy, bên trong mặc quần tam giác, bên ngoài là một chiếc váy ngắn ngắn.

Chất liệu bên trong với bên ngoài không giống nhau, mặc xong mới biết được. Do đó thoát nhìn, bộ này có điểm không giống như một bộ áo tắm, trông rất hỗn tạp.

Hoa Đoá Đoá đi đến cái gương trước mặt, xoay vài vòng nhìn chính mình, không khỏi thở dài. Bên hông lòi sọc a! Cô hít sâu một hơi, hóp hóp bụng, lại đoan trang xoay xoay, cho rằng như vậy không sai lắm, thoát nhìn liền gậy.

Cô nghênh ngang đi ra ngoài, chỉ thấy hôm nay người đến bể bơi cũng không nhiều, Cố Cảnh Phong đang nhàn nhã ngồi trên ghế, tựa tiểu phi tiểu nhìn cô. Hoa Đoá Đoá vừa định nhìn sang anh như bình thường, liền hướng anh nhe răng trợn mắt ngây ngô cười, bỗng nhiên lại nghĩ đến mục đích cô tìm Cố Cảnh Phong đến bể bơi, lập tức theo bản năng cúi đầu, dịch bước đi đến chỗ anh, giọng nói nũng nịu như tiếng muỗi kêu vang lên, “Cố trợ giáo, anh dạy em học bơi đi.”

“n, xuống nước đi.” Cố Cảnh Phong đứng lên, đi đến bể bơi, thấy Hoa Đoá Đoá vẫn còn ngây ngốc đứng bất động ở tại chỗ: “Đến, xuống dưới.”

“Nga, được.” Hoa Đoá Đoá vui vẻ đi theo qua, cũng xuống nước theo Cố Cảnh Phong.

Cố Cảnh Phong đi theo một bên cầm lấy cái phao ở trên người Hoa Đoá Đoá ra, nói với nàng: “Người là muốn nhanh chóng học được đi?” Hoa Đoá Đoá mỉm cười gật đầu. Cố Cảnh Phong bỗng nhiên nhếch miệng cười, ôm lấy eo Hoa Đoá Đoá, nhẹ nhàng nâng lên.

Làn nước ấm áp, vòng tay ấm áp, còn có tiếp xúc da thịt, lập tức đem Hoa Đoá Đoá nấu chín, mặt cô liền đỏ ửng.

Tư thế Cố Cảnh Phong đang ôm Hoa Đoá Đoá, khó tránh khỏi phải sờ tới sờ lui. Hoa Đoá Đoá một lần rồi lại một lần mặc niệm tuyệt chiêu mà Từ Hoan Hoan đã dạy cho cô, đột nhiên bị mất cân bằng, rồi ngã vào trong lòng của hắn.

Hoa Đoá Đoá vừa thầm đếm một hai ba, cơ bắp của anh liền căng cứng lại, Cố Cảnh Phong bỗng nhiên nói với Hoa Đoá Đoá: “Có phải đi cả của em đến đây hay không?”

“A?” Hoa Đoá Đoá kinh ngạc, dĩ cả của cô còn phải một tuần nữa mới đến, như thế nào đang êm đẹp lại đi hỏi cái này?

“Đỏ.” Cổ Cảnh Phong chỉ vào vùng nước chung quanh Hoa Đoá Đoá.

Hoa Đoá Đoá tròng lớn mắt, quả thật có một chút màu đỏ đang nhiễm lan ra. Thần kinh cô nhất thời không thể phản ứng, cơ thể đột nhiên căng cứng lại, cô không hề có cảm giác gì nữa tự động ngã vào trong ngực Cổ Cảnh Phong vốn đã sớm chuẩn bị tốt...

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Cố gắng đổi mới... Ta sẽ cố gắng ... Mọi người tung hoa a

25. Chương 24

Chương 24

Gặm dưa leo đến ngất ngậy

Edit: Y Lạc

Tâm hồn Hoa Đoá Đoá bị tổn thương. Mỗi khi nhìn thấy màu đỏ, cô liền có chứng sợ hãi, nghĩ đến lịch sử bơi lội bị trắng kia. Lúc màu đỏ ửng kia loang lổ nhiễm lan ra, vài người xuống nước bơi lội đều dùng ánh mắt cổ quái nhìn cô, sau đó toàn thể thực nhất trí chạy lên bờ vào phòng thay quần áo, toàn bộ lập tức đi hết. Tiếp theo đó người quản lý vội vã giơ tay giơ chân bái cô một trận, cung tiễn cô rời đi y như với thần tiên.

Kia mà là thần tiên sao, rõ ràng là tên ôn thần.

Cổ Cảnh Phong vẫn lấy chuyện này để chê cười cô, làm cho cô không còn mặt mũi gặp người, trực tiếp buồn tui ở phòng ngủ không ra ngoài. Vô luận Từ Hoan Hoan khuyên như thế nào nào là thất bại là mẹ thành công cô cũng không nghe. Kỳ thật không ra khỏi cửa cũng không có việc gì, Hoa Đoá Đoá có niềm vui của chính mình, đó là trò chơi của cô.

Cô hướng đến Phong Thệ đại thần của cô kể khổ.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Người nói ta có phải bị kích lắm không, đồ bơi cứ nhiên bị phai màu, mặt mũi gì đó đều trắng sạch.

tư tán gẫu Phong Thệ: Lão bà, người không sợ ta ghen sao? Cứ nhiên nói cho ta biết người vì muốn sắc dụ người trong lòng người, mà tìm hấn đi bơi?

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: (Xem thường) Lão công, ta xem người là bằng hữu a, đừng phá vỡ nó.

tư tán gẫu Phong Thệ: -_-||| Nói coi người có còn nhớ rõ ngày mai chúng ta sẽ gặp mặt không?

Nhắc tới chuyện này, dường như Hoa Đoá Đoá có cảm giác đã trôi qua mấy đời. Cô còn thực sự không nhớ rõ, từ sau khi Cổ Cảnh Phong trở về đến giờ, cô có chút hay quên.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Nhớ rõ nhớ rõ.

Cho dù không nhớ rõ, cũng phải nói là nhớ rõ, khẩu thị tâm phi ở trên Internet hấn là không đủ đi.

tư tán gẫu Phong Thệ: Nhớ rõ ở cổng đông đại học A, ôm mười một bông hoa hồng chờ ta.

Hoa Đoá Đoá ngoài cũng chỉ có , mười một bông hoa hồng, chuyện này thật sự là vấn đề làm cho cô a-xít lac-tic, xấu hổ, xấu hổ hơn? Nhưng là nếu đã đáp ứng với người ta rồi, vậy thì nghe theo thôi, tuy rằng rất giống một con ngốc.

Nói trở về lại, vài ngày này Hoa Đoá Đoá lên mạng chơi trò chơi, cơ hồ đều là cùng Phong Thệ đại thần tự tổ đội, Chim Mỏ Sâu cùng Sâu Sâu Muốn Nhúc Nhích bình thường ở kênh bang phái rất sôi nổi cũng ít xuất hiện, không chỉ có bọn hấn, vài người chơi siêu R có vẻ nổi danh ở trong server cũng đều nháy mắt biến mất không như bình thường giống như thế. (Siêu R chắc là tương tự như đại thần)

Hoa Đoá Đoá không khỏi tò mò, hỏi Phong Thệ thử.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Lão công, vì sao ta cảm giác hai ngày này đều không thấy vài người chơi siêu R?

tư tán gẫu Phong Thệ: Lão bà chắc không biết, không lâu nữa sẽ hợp nhất server, những người đó có vẻ chú trọng bảng PK, sợ chính mình bị rớt khỏi bảng, cho nên vội vàng cùng người khác PK để tăng hạng.

Hoa Đoá Đoá mở ra bảng PK, Phong Thệ dẫn đầu cách xa, cho dù ở toàn server cũng là thứ nhất, hẳn tự nhiên không cần sầu, nhưng là từ người đứng ở vị trí thứ hai về sau có số liệu khá xấp xỉ nhau, thực dễ dàng bị đẩy xuống dưới. Hoa Đoá Đoá khước miệng ngậm lại, những người này, rất chú trọng số liệu đi.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Lão công, nghe nói server chúng ta sẽ hợp nhất với server Thiên Kiện, cái kia... Thế lực của chúng ta đứng đầu có phải sẽ cùng đại bang đứng đầu server Thiên Kiện là Tuyệt Vực Thiên Nhai kết minh hay không?

Từ Hoan Hoan là ở Tuyệt Vực Thiên Nhai, nếu có thể kết minh thì tốt nhất, chỉ sợ rằng nếu phải đối địch, như vậy liền vô cùng thâm hiểm.

tư tán gẫu Phong Thệ: Không có khả năng, bang chủ Tuyệt Vực Thiên Nhai là Thiên Hạ Vô Thanh bởi vì lần giải đấu liên server từng dẫn người ở bang bọn họ cố ý lập tài khoản phụ đến mắng server chúng ta với mắng bang chúng ta. Lúc đó mắng thật sự hung ác, bang của chúng ta toàn là bọn rắng ngứa tàn nhẫn, khẳng định là đối địch.

Hoa Đoá Đoá không biết đối địch rốt cuộc là đối địch thành bộ dáng gì nữa, thẳng cho đến khi hợp nhất server mới biết được mâu thuẫn của hai bang trong lúc đó đã sâu đậm, đương nhiên đây là nói sau này. Lúc Hoa Đoá Đoá nghe được về sau bang của cô cùng bang của Từ Hoan Hoan sẽ đối địch, trong lòng liền có cái mụn nhọt nhỏ.

Không nói đến việc Từ Hoan Hoan ở Tuyệt Vực Thiên Nhai, vương bát của cô nàng cũng là phó bang chủ, vị Hạ Thư Hoành kia chính là Thiên Hạ Vô Thanh, nói như thế nào cũng là có nhận thức ở trong hiện thực. Mà cô lúc này trên danh nghĩa là bang chủ của đệ nhất thế lực, chuyện này...

Nghĩ đến đây Hoa Đoá Đoá càng thêm rối rắm.

thế giới Bạch Dương Công: Mọi người nhanh chút lên trang chủ xem tin tức mới nhất, ta đổ mồ hôi, mở lên cấp 120, lại luyện cấp.

thế giới Nham Hiểm: Đầu chỉ có thể, xem đồng kinh nghiệm cần thiết kia mơ hồ một đồng số không, một chút ham muốn cũng không có nổi.

thế giới Kiều Kiều Miêu: T^T Ai tới cứu ta với a, ta chỉ còn kém một cấp nữa liền mãn cấp, hiện tại lại mở lên tới cấp 120, còn muốn để người sống hay không a?

Hoa Đoá Đoá vừa nghe thấy kênh thế giới kêu lên như thế, vội vàng mở trang chủ ra nhìn nhìn, không xem thì thôi, vừa thấy thật sự là muốn học máu. Tin tức mới nhất trên trang chủ được treo trong một khung áp phích tuyên truyền thật lớn, mặt trên viết: Bầu không khí mới của Tân Võ Lâm.

Vừa nhấn vào liền thấy, phía trên thì nói một đồng với giọng điệu quan liêu khách sáo, cuối cùng lại tổng quát một câu, vì để cho tương lai Võ Lâm càng vững bước phát triển, yêu cầu người chơi nên đem cấp bậc tăng lên tới cấp 120, trang bị có thể cường hóa nâng cấp.(Chuyện này hoàn toàn thú vị lắm)

Phản hồi lại trò chơi, thế giới bắt đầu bùng nổ nguyên rửa công ty Thắng Lợi.

thế giới Ôn Nhu Xin Chào: Mẹ cái B, trang bị cấp 100 muốn chuyển sang trang bị cấp 105, tính chung chung lại một chút, phải gần 500 NDT, một thân trang bị này chẳng phải là muốn tốn ba bốn ngàn? Công ty Thắng Lợi bọn hần, là đang nhòm ngó tiền của chúng ta. (3-4000 NDT tính ra cỡ 10-13 triệu VND. 1 set trang bị như vậy đâu có mắc lắm đâu nhĩ. Set đồ ta tự chế tạo cho mình cũng là nhieu này rồi mà ta ~.~)

thế giới Bạch Dương Công: Quý người có tính là gì, trang bị của người dùng Châu là cùng, xác xuất thành công còn có được 30%, nguyên bộ trang bị mãn cấp của Phong Thệ đại thần, chắc chắn là dùng Thiên Châu, Thiên Châu xác xuất thành công chỉ có 15%. Ai mới không may mắn?

thế giới Ôn Nhu Xin Chào: Phong Thệ đại thần có rất nhiều tiền, mấy trăm vạn đều có thể bỏ sung, làm sao lại quan tâm đến chút tiền như vậy?

thế giới Ngày Ngày Muốn Ở Trên: Được, mọi người đều dừng đùa trò chơi này, người chơi không có RMB ai có thể có khả năng a? Sau này hợp nhất server, lại là hợp nhất với server đối thủ một mất một còn, có thể chịu đựng được thì trụ lại, không thì liền đóng gói chạy lấy người đi.

Vì thế thế giới nhất trí hô ứng đóng gói chạy lấy người. Hoa Đóa Đóa nghĩ không biết rằng trong lòng đại thần nhà nàng nghĩ như thế nào?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Lão công, đối với lần thông cáo này người nghĩ như thế nào?

tư tán gẫu Phong Thệ: Muốn nghe nói thật hay là nói dối?

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: __# Vô nghĩa.

tư tán gẫu Phong Thệ: Vô nghĩa chính là không ý tưởng.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: o()o Mọi người đi hết rồi thì làm sao bây giờ? Chúng ta còn chơi chứ?

tư tán gẫu Phong Thệ: Mấy người này càng kêu to rống lớn kỳ thật càng không nghĩ đến, chính là oán giận một chút thôi, lấy tâm bình thường đối mặt thì tốt rồi.

Hoa Đóa Đóa nghĩ rằng lời này cũng có lý. Chính là trong óc cô bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, cô còn có thể chơi trò chơi này bao lâu? Chỉ cần trường học phê chuẩn, trưởng khoa ký tên, cô liền có thể xuất ngoại, ra nước ngoài rồi cô còn có thể chơi trò chơi này không? Hiển nhiên là sẽ không. Cô ra nước ngoài là để học tập, cô tuyệt đối sẽ không hủy mất tiền đồ tốt này. Chính là... Nàng không phụ trách liền rời đi như vậy có phải thực quá đáng hay không? Như thế, Hoa Đóa Đóa cảm thấy có chút áy náy.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Lão công, ta có lời muốn nói với người.

tư tán gẫu Phong Thệ: (*^ ^*)

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Nếu ta không chơi trò chơi này nữa, bỏ lại người cùng với đứa nhỏ, người có cảm thấy ta rất xấu hay không a?

tư tán gẫu Phong Thệ: Sẽ không.

Hoa Đóa Đóa nhìn thấy hai chữ này, miễn bàn trong lòng có bao nhiêu ngọt ngào, còn có một chút cảm động.

tư tán gẫu Phong Thệ: Con gái thời kỳ mang thai không thích hợp để chơi trò chơi.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa:?????

tư tán gẫu Phong Thệ: Ta sẽ cùng người lui ẩn.

Hoa Đóa Đóa nghe không hiểu hần nói gì hết, chỉ có thể đánh ra một loạt dấu chấm lửng. Sau đó, Từ Hoan Hoan trở về từ bên ngoài, trong tay cầm theo một chân gà bự, vẻ mặt khẩn cấp ngồi trên bàn máy tính, bắt đầu cắn xuống.

Hoa Đóa Đóa chưa ăn bữa tối, ngửi được mùi thơm kia cả người liền như được lấp đầy, muốn được nhiều hơn nữa, cho đỡ thèm. Cô nhin không được xoay người nhìn Từ Hoan Hoan, thấy cô nàng đang ăn ngon miệng, bụng lại càng kêu lợi hại hơn.

“Hoan Hoan, người như thế nào không mang cho ta cái chân gà a?”

“Vương bát của nhà ta mua cho ta. Hôm nay nhà ăn của trường học giới thiệu thêm một loại phần ăn mới, hình thức như KFC. Người xếp hàng liền đông hơn.”

Hoa Đóa Đóa khoe miệng đều nhanh muốn chảy nước miếng. Nàng yêu nhất là ăn KFC, bình thường ngại cửa hàng KFC quá xa, tính trơ lớn hơn thèm ăn, bình thường rất ít khi đi ăn vụng. Hôm nay nhà ăn cũng muốn làm Fastfood kiểu dáng u Tây, trong lòng Hoa Đóa Đóa bắt đầu rục rịch.

Từ Hoan Hoan liếc mắt sang Hoa Đóa Đóa một cái, thấy nàng bộ dáng nóng lòng muốn ăn thử, vội vàng nói: “Vì Cổ Cảnh Phong, người có thể nhịn được, đáng người của người a...”

Hoa Đóa Đóa nuốt nước miếng một cái, trong đầu hiện lên bộ dáng tuần tú kia của Cổ Cảnh Phong, cố gắng hiện lên, cố gắng hiện lên... Nàng muốn dùng sắc đẹp để kiếm chế sự thèm ăn của chính mình, nhưng mà cổ tình, đầu Cổ Cảnh Phong, lại biến thành một chân gà lớn, nàng thật sự là đáng bị phỉ báng mà. o(> <)o>

Hoa Đóa Đóa ở trò chơi gửi một tin nhắn cho Phong Thệ đại thần, cũng quảng cho Từ Hoan Hoan một câu như vậy, liền chạy vội đến căn tin, nàng nói: “Ta đi ăn một cái.”

Ở trên màn hình máy tính, Hoa Đóa Đóa để lại một cái tư tán gẫu cho Phong Thệ đại thần.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Ta đến căn tin ăn cái chân gà rồi sẽ trở về.

tư tán gẫu Phong Thệ: __= Béo y hết tiểu trư, mà còn ăn thêm.

Đáng tiếc Hoa Đóa Đóa đã sớm không còn ở bên cạnh bàn máy tính.

Phần ăn mới ra này thật sự rất tuyệt. Một chân gà hương vị New Orleans bán năm đồng? Trong tay Hoa Đóa Đóa đang cầm mười đồng, cô vốn tính ăn một cái chân gà, vì sợ không đủ tiền, cô liền mang theo mười đồng. Nay chân gà này mới có năm đồng, cô không mua luôn hai cái mới là lạ.

Cô hào phóng tiêu xài mười đồng tiền duy nhất trong tay, cầm theo hai chân gà lớn chuẩn bị trở về phòng ngủ để gặm. Cô vừa ra căn tin được nửa đường, tiến quân về phòng ngủ, không nghĩ tới vừa vặn gặp Cổ Cảnh Phong đang đi đến căn tin.

Anh dùng vẻ mặt mỉm cười nhìn cô. Nhưng mà, Hoa Đóa Đóa một chút mặt mũi đều không có, thậm chí muốn tìm cái hồ chui xuống.

“Khéo như vậy?” Khuôn mặt Cổ Cảnh Phong tươi cười trong suốt.

Hoa Đóa Đóa cúi đầu, một bộ dáng như nô tài, “Đúng vậy, đúng vậy, khéo như vậy.” Trong lòng đã muốn đổ mồ hôi đầy mặt, cô biết chân gà khi tiết tuổi già trong tay cô khó mà giữ được.

Cổ Cảnh Phong nhìn vào cái túi trong suốt to trên tay cô, thấy bên trong có hai cái chân gà, chân mày liền nhăn lại, “Không phải muốn giảm béo sao? Như thế nào lại ăn nhiều như vậy?”

Hoa Đóa Đóa rên rỉ ô ô không biết nên trả lời như thế nào, thật vất vả mới linh quang chợt loé, “Cái này là em mua mua cho Hoan Hoan.”

“n?” Khóe miệng Cổ Cảnh Phong hiện lên một chút độ cong, mặt cười y như hồ ly, “Vừa gọi điện thoại cho em, vừa vặn Từ Hoan Hoan tiếp máy, cô ấy nói em xuống dưới căn tin mua chân gà ăn.”

Hoa Đóa Đóa lập tức kinh ngạc, lúc này khóc không ra nước mắt, lời nói dối cũng bị vạch trần quá nhanh. Cô khẽ cắn môi, lập tức nịnh nọt nói: “Cổ trợ giáo hẳn là đói bụng đi, mời anh ăn một cái đùi gà.”

Cổ Cảnh Phong nói: “Ai, giáo sư Smith nói muốn ăn chân gà...”

Anh còn chưa nói xong, Hoa Đóa Đóa liền trực tiếp đem túi to đưa cho Cổ Cảnh Phong, vẻ mặt bi thương nói: “Còn cái kia để hiểu kính giáo sư Smith.”

Cổ Cảnh Phong vẻ mặt mỉm cười, thuận lợi tiếp nhận hai cái chân gà của Hoa Đóa Đóa, hơn nữa rất lễ phép nói: “Ngoan, không uống công anh cực kỳ thương em.” Hoa Đóa Đóa dưới đáy lòng đã muốn khóc 9981 lần. Chân gà của cô a...

“Em có phải đói bụng hay không?”

Ánh mắt Hoa Đóa Đóa nhất thời sáng lên, lấp lánh như sao trời, liều mạng gật đầu.

“Đi, anh mua cho em mấy cân dưa leo trở về ký túc xá để ăn.”

Dưa leo... Khóe miệng Hoa Đóa Đóa không khỏi co rút.

Hoa Đóa Đóa trở lại ký túc xá, Từ Hoan Hoan thấy cô cầm một bịch lớn toàn dưa leo trở về, buồn bực nói: “Người không phải đi mua chân gà sao? Như thế nào lại mua về một đồng dưa leo thế này?”

“Đều do người làm hại, người nói cho Cố trợ giáo ta đi mua chân gà để làm gì a?”

“Nha? Hôm nay ta còn chưa cùng Cố trợ giáo nói qua một câu nào.”

“Anh ấy không phải gọi điện thoại cho ta, sau đó người tiếp, rồi người nói cho anh ấy biết ta đi mua chân gà ăn hay sao.”

“Không có a, không hề có chuyện này. Từ nãy đến giờ ta vẫn luôn gặm chân gà mà.”

Hoa Đoá Đoá không tin, trực tiếp cầm lấy di động của mình ở trên bàn lên xem nhật ký trò chuyện gần đây, quả nhiên, không có..

“Kỳ thật, Cố trợ giáo cũng là vì muốn tốt cho người thôi, giúp người giảm béo, ăn dưa leo sẽ giảm béo.”

Dứt lời, còn tốt bụng rút ra một trái dưa leo từ trong túi nhựa, đưa đến bên miệng Hoa Đoá Đoá. Hoa Đoá Đoá liếc mắt một cái, hung hăng cắn xuống một miếng, tựa như đang cắn Cố Cảnh Phong. Cô hận trong lòng a, thao thao bất tuyệt, liên miên không ngừng.

Y như giết ngàn lần, người xấu lấy mất chân gà của cô. Hại cô gặm dưa leo đến ngất ngây...

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Thật có lỗi, đổi mới chậm, ngày mai buổi chiều lại có một chương mới đền bù, lấp song hồ thực bị kịch, ...

26. Chương 25

Chương 25

Làm sao có thể là hần a

Edit: Y Lạc

Hoa Đoá Đoá nguyên bản cùng với Phong Thệ đại thần hẹn nhau là ngày mai gặp mặt. Nhưng mà Từ Hoan Hoan biết được hai người muốn gặp mặt nhau, lập tức nhảy dựng lên phản đối.

“Người hiện tại béo như vậy, ấn tượng đầu tiên rất trọng yếu, sẽ làm đại thần thực thất vọng. Người không biết hiện tại đều là trông mặt mà bắt hình dong sao?” Từ Hoan Hoan hùng biện nói, thoát nhìn còn thật sự trông rất nghiêm trọng, sau đó cô nàng phân tích một trận, “Phong Thệ đại thần khẳng định rất nhiều tiền, nam nhân có tiền loại nữ nhân gì mà không thiếu?”

Hoa Đoá Đoá lập tức nói một câu: “Ta cùng hần chỉ là bằng hữu.”

“Chuyện kia cũng giống nhau, dù sao không tốt. Người đã xem ảnh chụp của Mỹ Ngọc Yên Nhiên hay chưa? Trong quá khứ, người đứng bên cạnh người ta đã là một trời một vực. Còn hiện tại ngũ quan của người đều đã bị thịt đè thành một đồng, người còn cho người là Tiểu Đoá Đoá thanh lệ trước kia sao? Người hiện tại chính là một cái bánh chuối nướng bị dị dạng vì cho quá nhiều dầu. Còn có a, người chú ý đến Cố Cảnh Phong nhất, bạn gái tiền nhiệm của anh ấy là Đinh học tử thực rất gầy, nói vậy cũng là yêu thích người gầy, còn người béo như vậy, anh ấy sẽ muốn sao? Thừa dịp anh ấy còn ở trường học, mau nhanh chóng giảm béo, để trước khi ảnh đi còn cho ảnh cái kính hỉ.”

Từ Hoan Hoan nói ra đạo lý rất rõ ràng, tâm Hoa Đoá Đoá cũng là một trận hoảng hốt. Mọi người đều có tâm hư vinh, Hoa Đoá Đoá tự nhiên cũng có, cô xem ảnh chụp trước kia của chính mình, rồi nhìn lại hiện tại, được rồi, nàng chịu đả kích, đã bị đả kích nghiêm trọng. Nàng vỗ trán mạnh một cái, cực kỳ rối rắm, vẫn là gửi cho Phong Thệ cái tư tán gẫu.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Ta cảm thấy chúng ta gặp mặt sau có vẻ tốt hơn.

tư tán gẫu Phong Thệ: Vì sao?

Không thể nói chính mình hiện tại rất béo, cần phải giảm béo? Này vạn vạn lần không thể, thực sự rất phá hư hình tượng a.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Ta sợ người là người xấu --#

Hoa Đoá Đoá cảm thấy chính mình thực thiếu thốn, cái lý do như vậy cũng được coi là lý do? Nhưng mà cô thật sự không nghĩ ra lý do khác để nói. (^) Cô nhanh chóng sửa lại.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Ta muốn thi.

tư tán gẫu Phong Thệ: Trường học chúng ta hình như gần đây không có cuộc thi nào đi?

Hoa Đoá Đoá lập tức choáng váng, quên mất Phong Thệ cũng là học sinh trường này, cô nghĩ nghĩ, cuộc thi gì sẽ chuẩn bị tổ chức nhỉ? Càng nghĩ, đầu óc cô lộn xộn.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Thi lái xe.

tư tán gẫu Phong Thệ: Vậy lùi lại bao lâu?

Hoa Đoá Đoá hỏi Từ Hoan Hoan, cô cần giảm bao nhiêu cân? Từ Hoan Hoan đánh giá cao thấp, nhìn qua một chút, “Mười cân.”

“Hiệu quả nhanh nhất là bao lâu?”

“Xử lý vô nhân đạo, hai mươi ngày.”

Hoa Đoá Đoá nặng nề mà hạ quyết tâm.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Hai mươi ngày sau. Trong hai mươi ngày này, ta sẽ không chơi trò chơi, chuyên tâm vào cuộc thi.

tư tán gẫu Phong Thệ: Thi lái xe cần lâu như vậy sao?

Tuy rằng cô biết là không cần, nhưng mà không có biện pháp, cô chỉ có thể không biết xấu hổ kết thúc, thực khẳng định trả lời hẳn.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Đúng vậy.

tư tán gẫu Phong Thệ: Vậy được rồi, trong khoảng thời gian này ta sẽ mang đứa nhỏ.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Lão công thực hiền lành, yêu yêu (3)

tư tán gẫu Phong Thệ: Gặp mặt hôn một chút thì tốt rồi.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: X X

Gần đây Hoa Đoá Đoá thực sự rất đói khát. Cô vì muốn nhanh chóng giảm béo, liền xây dựng một bộ thực đơn giảm béo tự ngược. Mỗi ngày đều cùng quả táo với cà chua bầu bạn, gạo không dính một hạt. Cô phi thường thống khổ sống qua một tuần, sang tới ngày thứ tám, cô thật sự không thể đi nổi nữa, thấy cơm hai mắt cô liền phát sáng, thật rất muốn vồ lên.

“Ngừng.” Từ Hoan Hoan ngăn cản Hoa Đoá Đoá đang muốn vồ lên, đưa cho cô một trái dưa leo, “Cầm gặm đi, không cần cảm tạ.”

Hoa Đoá Đoá hữu khí vô lực ngồi ở bên cạnh Từ Hoan Hoan, vẻ mặt như muốn khóc, “Ta muốn ăn một chén cơm.” Hiện tại trong căn tin người đến người đi, nhìn tay người khác đều bưng khay, bên trong cái đĩa đầy áp cơm, nước miếng Hoa Đoá Đoá chảy ròng. Từ Hoan Hoan nhìn thấy ánh mắt đói khát kia của Hoa Đoá Đoá, một bộ dáng đồng tình, “Vì đáng người, nhẫn nhịn đi.”

“Ô ô, ta nhịn đã được một tuần, ta sắp xuất huyết đến nơi rồi.”

“Ai kêu người vô dụng như vậy? Kêu người đi bơi lội, người cũng không chịu, còn sợ ông chủ ở bể bơi nhận ra người. Đến hồ bơi ở trường học, người lại sợ một thân thịt của mình, sẽ dọa đến các đồng học khác. Kêu người chạy bộ, còn chưa có chạy được 400m, liền mệt đến nổi nằm úp sấp xuống dưới đất. Với khả năng

hồ hấp của phổi người, ta đành phải từ bỏ, miễn cưỡng đến 2000, người làm sao mà mảnh mai như vậy a? Muốn giảm béo thì hoặc là vận động hoặc là ăn uống điều độ, người vận động không được, vậy muốn làm sao bây giờ?”

Hoa Đoá Đoá vẽ mặt ủy khuất, xoa bóp đồng thịt trên bụng mình, không được không được, còn phải kiên trì. Nàng thập phần ủy khuất cắn dưa leo. Nàng đã gặm dưa leo được một tuần nay.

“Đoá Đoá?” Giáo sư Smith đang cầm khay trong tay đi tới, vẽ mặt kinh ngạc, “Nhanh như vậy liền cơm nước xong, sau khi ăn cơm còn có món điểm tâm ngọt?” Smith thấy Hoa Đoá Đoá cắn dưa leo rất khí thế, không khỏi nói: “Có phải người thực rất đói khát hay không?”

“A?” Hoa Đoá Đoá sững sốt, giáo sư Smith tiếp tục nói: “Các cô gái khác đều là miệng nhỏ ăn dưa leo, người là mồm to cắn dưa leo.”

Cố Cảnh Phong đi theo phía sau giáo sư Smith tới, không khỏi cười nói: “Đã tập lái xe được chưa?”

“Tập lái xe gì chứ? Em là đang giảm béo.” Hoa Đoá Đoá hung hăng cắn xuống một miếng dưa leo, ngăn chặn mùi thơm từ cơm của bọn họ tràn vào trong mũi, khiến cho nước bọt tiết ra quá nhiều.

Cố Cảnh Phong không khỏi hí mắt lại, “Nga? Em không học lái xe?”

“Học lái xe cái đầu anh, em ngay cả khí lực để giảm béo cũng không có, còn có khí lực để học lái xe à?” Hoa Đoá Đoá thật sự chịu không nổi mùi thơm của cánh gà nướng trong đĩa trên bàn của Cố Cảnh Phong. Cô nuốt xuống một ngụm nước miếng, ánh mắt mang theo dục vọng mãnh liệt nhìn chằm chằm vào nó.

Cố Cảnh Phong nhìn thấy ánh mắt mang theo dục niệm quá mức mãnh liệt kia của cô nhìn sang chỗ mình, không khỏi nở nụ cười, đem khay cơm gà đưa đến trước mặt cô, “Lại nhìn nữa nước miếng liền chảy ra bây giờ.”

“Không ăn, phải giảm béo.” Hoa Đoá Đoá đẩy khay trả lại anh.

“Không ăn no thì sao có khí lực để giảm béo?” Cố Cảnh Phong lại đưa cho cô. Cô liếc mắt sang Từ Hoan Hoan đang ngồi ăn bắp, Từ Hoan Hoan sâu kín lắc đầu, tựa như đang nói, nếu mà ăn người liền sẽ uống phí một tuần nay. Hiểu rõ rồi hãy hành động.

Hoa Đoá Đoá trải qua đấu tranh mãnh liệt trong lòng, vẫn là trả lại cho Cố Cảnh Phong, “Ăn no xong sẽ không giảm béo được.”

Cố Cảnh Phong dở khóc dở cười, sâu kín nói: “Kỳ thật anh ưa cô gái béo một chút...” Cố Cảnh Phong còn chưa nói xong, Hoa Đoá Đoá đã trực tiếp bưng khay cơm ở trước mặt Cố Cảnh Phong lại, xúc một thìa cơm, bỏ vào miệng, còn oán giận nói: “Không chịu nói sớm, làm hại em giảm béo vất vả đến như vậy.”

Smith há hốc miệng, cơm ở trong miệng toàn bộ rớt ra ngoài. Từ Hoan Hoan sợ tới mức một thân đổ đầy mồ hôi, này... Lời thuyết minh này thực quá mức mãnh liệt. Cố Cảnh Phong rất bình tĩnh, chính là khoe môi gợi lên ý cười, nhìn chằm chằm vào Hoa Đoá Đoá đang ăn cơm, đến một khoảng thời gian sau, mới tiếp tục nói: “Nhưng mà nếu béo giống y như em, vậy thì có hơi quá một chút.”

Động tác của Hoa Đoá Đoá lập tức dừng lại, cứng ngắc nhai nốt mấy miếng cơm còn lại trong miệng, ném khay lên trên bàn, hấp hấp mũi, “Anh hơi quá đáng rồi đấy.” Cô tiếp tục cắn dưa leo của cô. Vì sao trong mắt cô thường rưng rưng nước mắt, bởi vì cô hận Cố Cảnh Phong chỉ nói có một nửa.

Giáo sư Smith vẽ mặt đồng tình nhìn Hoa Đoá Đoá, rất muốn nói, Đoá Đoá a, rắn hổ mang chỉ là muốn trêu chọc người thôi, cho dù người là cái dạng gì, hẳn đều trân trọng, xem người như là bảo bối. Nhưng giáo sư Smith chỉ có tâm mà không có can đảm nói.

Cố Cảnh Phong thấy khay cơm trên bàn không còn thừa bao nhiêu đồ ăn, khoe miệng mang theo mỉm cười, anh cho cô đủ thời gian để ăn cơm nga.

Hoa Đoá Đoá vừa trở lại ký túc xá, liền nước mắt nước mũi lẫn lộn một phen, cô yên lặng trầm tính xem chính mình đã ăn hết bao nhiêu, sẽ sản sinh ra bao nhiêu calorie. Từ Hoan Hoan nhin không được xì cười, “Một tuần này giảm uống công rồi.”

Hoa Đoá Đoá dừng lại, ngã vào trên giường, rất buồn. Cô kiên trì suốt một tuần, lại bị một câu này của Cố Cảnh Phong, phá giới.

Hai mươi ngày sau, Hoa Đoá Đoá hoàn thành, giảm bớt 7 cân. Các bộ phận gầy đến nỗi nhìn không ra -_-||| Từ Hoan Hoan tổng kết, “Kỳ thật người rất thon thả, chính là thon thả nó không hiện rõ mà thôi.”

Hoa Đoá Đoá ngoài cười nhưng trong không cười.

Đã hẹn nhau rõ, là chờ ở cửa đông vào buổi chiều. Buổi sáng Hoa Đoá Đoá đã ra ngoài, lại nhớ đến hiện thực bị tráng thức giục, cô đi ra ngoài sớm như vậy, là vì mua mười một bông hoa hồng, cô cực kỳ uyển chuyển hàm xúc hỏi bà chủ, “Cho ta mười một bông hoa hồng.”

“Nha? Cô gái trẻ mua hoa hồng à? Tặng cho ai thế?”

Hoa Đoá Đoá dừng một chút, “Một bạn nam.” Cô cũng không biết dùng từ như thế nào để hình dung Phong Thệ.

“Là bạn trai người thăm mền đi?” Bà chủ cười ha ha, “Dùng tâm đầy đủ, lời này thực bá đạo, cô gái trẻ thật có khí phách.” Bà chủ cửa hàng hoa một bên giúp cô gói hoa một bên trêu chọc cô, chọc đến nỗi cô cảm thấy thực ngưỡng chừng.

Rất khó tưởng tượng đến cảnh tượng, một vị tài nữ nổi danh, ở cổng đông đại học cực kỳ phồn hoa, tay cầm mười một bông hoa hồng. Mấy đồng học hơi chút có để ý đến sách vở đều biết đến Hoa Đoá Đoá, nhất là đồng học cùng ngành. Nữ đệ tử duy nhất của giáo sư Smith, thành tích vĩnh viễn ở vị trí thứ nhất, được đề nghị vào danh sách nghiên cứu sinh đi du học. Nhất là ở ngành kiến trúc vốn đông đúc nhân tài, nữ sinh lại vô cùng hiếm có.

Mặt Hoa Đoá Đoá đã muốn đỏ rực đến nơi, trong lòng cô không ngừng cầu nguyện, vị Phong Thệ đại thần kia mau mau chạy nhanh ra, càng khẩn cầu ở trong lòng, Cố Cảnh Phong làm ơn đừng đến, nếu anh thấy cô trong cái dạng này, hiểu lầm sẽ không tốt lắm. Kỳ thật trong lòng cô rất mâu thuẫn, có chút chần chừ, cô tự đánh giá chính mình là có một chút lẳng lơ... -_-||| Từ Hoan Hoan nghe xong liền trực tiếp học máu, làm thế nào mà có người lại tự nói chính mình là lẳng lơ? Nói với cô chỉ là đi gặp bạn bè trên mạng, không cần phải có cảm giác tội ác như vậy đi?

Hoa Đoá Đoá đã tính tốt, hôm nay là Chủ nhật, tuy rằng đồng học ra vào rất nhiều, nhưng là không có khóa học. Cố Cảnh Phong bình thường vào ngày Chủ nhật cũng sẽ không đến trường học, anh có nhà trọ ở bên ngoài, trước kia nếu không có việc thì sẽ không đến trường, trừ khi nào chơi bóng rổ. Hiện tại anh cũng không có chơi, khẳng định không cần phải đến đây.

Bỗng nhiên có một chiếc xe thể thao Ferrari màu đỏ dừng ở trước mặt Hoa Đoá Đoá, Hoa Đoá Đoá sửng sốt, trong lòng cân nhắc chẳng lẽ là ông chủ có tiền nào đó đến chỗ vợ hai đi ra ngoài hóng gió? Loại cảnh tượng này, Hoa Đoá Đoá đã gặp qua rất nhiều lần.

Cửa kính xe hơi mở ra, chỉ thấy Cố Cảnh Phong cười tủm tỉm một tay chống lên khung cửa kính, một tay lấy loa ra, hấp dẫn sự chú ý của người khác, vênh vang hét to một câu, “Lão bà. Em quá phô trương đi a.”

Hoa Đoá Đoá há hốc miệng, hoàn toàn choáng váng.

Như thế nào lại gặp Cố Cảnh Phong? Không phải bị kịch đến như vậy chứ?

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Trời lạnh a, không muốn đánh máy chút nào, ngày hôm qua ta vốn muốn đánh máy, nhưng lạnh quá ta thật sự không muốn viết...

Đành phải chuyển laptop vào ổ chăn để đánh T T...

27. Chương 26

Chương 26

Hướng đến cảm giác an toàn

Edit: Y Lạc

Hoa Đoá Đoá đổ đầy mồ hôi, đầu óc lộn xộn. Đây chính là bắt kẻ thông dâm ở trên giường sao? Nhưng mà, vừa rồi Cố Cảnh Phong gọi cô là cái gì nhỉ? Đầu óc của cô chợt bừng sáng, hai chữ “Lão bà” kéo cô đang mất tập trung trở lại với thế giới. Cô cảnh giác quan sát động thái bốn phía, quả nhiên...

Xe hơi của Cố Cảnh Phong rất bắt mắt, tự nhiên sẽ khiến nhiều người chú ý, người nhìn xem tăng lên theo lũy thừa, tay cô cầm hoa hồng, lũy thừa người đến nhìn lại tăng thêm một chút. Cộng thêm với bộ dạng phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, giọng nói hùng hậu, tiếng gọi “Lão bà” kia của Cố Cảnh Phong trực tiếp khiến cho lũy thừa người đến xem tăng đến đỉnh điểm.

Hoa Đoá Đoá từ từ chạy đến bên người Cố Cảnh Phong, “Cố trợ giáo, anh đừng nói lung tung a.”

“Không phải bình thường em luôn gọi anh là lão công sao?” Cố Cảnh Phong nhếch miệng cười, tay trái tựa vào khung cửa kính xe hơi.

Hoa Đoá Đoá sửng sốt, “Anh... Anh...” Cô lập tức xua tan ý tưởng vớ vẩn của mình, thế gian nào lại có chuyện tình trùng hợp đến như vậy? Cũng quá kinh ngạc đi? Dạ dày của cô không thích ứng nổi liền ợ lên nước chua vị dưa leo, gần đây ăn nhiều dưa leo quá.

Cố Cảnh Phong mở cửa xe, đi ra, nhận lấy hoa hồng mà Hoa Đoá Đoá đang cầm trong tay, anh nhẹ nhàng ngửi ngửi, cảm thấy mỹ mãn nói: “Em đối với lão công thực là tốt nha! Mua những loại hoa hồng mười lăm đồng, anh vốn nghĩ đến em sẽ mua loại rẻ nhất chứ.”

“Có ý tứ gì? Anh rất xem thường em.” Hoa Đoá Đoá liếc mắt, tức giận bất bình.

Cố Cảnh Phong xì nở nụ cười, khoe mắt đảo đến vật trốn ở phía sau kiến trúc, lộ ra cái đầu nhỏ của Smith, anh nheo ánh mắt lại, lão Bát quái này, đã biết là hắn sẽ không bỏ qua cơ hội bát quái lần này mà.

Cố Cảnh Phong nói: “Đoá Đoá, tâm ý của em thực bá đạo.”

Hoa Đoá Đoá nhú mi, “Uy, em nói Cố Cảnh Phong này, anh thật là Phong Thệ?”

Cố Cảnh Phong dùng đôi mắt xinh đẹp hoa đào kia của anh bờn cợt nói: “Nga? Em còn muốn là người khác?”

Hoa Đoá Đoá không thể chấp nhận được sự thực này. Người cô luôn tâm tâm niệm niệm, lại là lão công của cô ở trên Internet? Hơn nữa nhìn thái độ của anh, cũng không ra vẻ giật mình cô chính là Hoa Đoá Đoá? Ách, tên của cô vốn chính là Hoa Đoá Đoá.

Nàng khẽ cắn môi, “Anh có phải hay không biết em chính là Hoa Đoá Đoá?”

“Lời này hỏi thật là kỳ quái a, Đoá Đoá, tên của em không phải là Hoa Đoá Đoá sao?” Anh cố ý giả ngu. Hoa Đoá Đoá ghen đỏ mặt, muốn biểu đạt ý tứ của mình, đã thấy trong ánh mắt của Cố Cảnh Phong mang theo ý vị trêu chọc, cô đành phải mếu máo, trong lòng ngược lại có chút không thoải mái. Nếu lão bà này không phải là cô, mà là người khác, anh chẳng phải sẽ cùng nữ nhân khác hẹn hò sao? Cô liếc mắt nhìn sang anh, “Không nghĩ tới Cố trợ giáo cũng thích chơi trò chơi như vậy, còn là một đại thần nga.” Cô đang châm chọc anh. Cố Cảnh Phong tự nhiên có thể nghe hiểu được, chính là anh vẫn duy trì mỉm cười, không đi so đo với Hoa Đoá Đoá “Nói năng lỗ mãng”.

Cố Cảnh Phong trực tiếp nắm lấy tay cô, “Chúng ta đi đâu chơi bây giờ đây?”

Hoa Đoá Đoá theo phản xạ có điều kiện nhìn đến chỗ tay hai người đang nắm, mặt đỏ lên, không phải thực không biết xấu hổ nói: “Tùy tiện.”

“Chúng ta thuê phòng cũng tùy tiện?” Cố Cảnh Phong bỗng nhiên cúi người thổi một hơi khí ở bên tai cô, Hoa Đoá Đoá bỗng nhiên trừng lớn mắt, Cố Cảnh Phong xì nở nụ cười, “Nói giỡn thôi.”

Hoa Đoá Đoá liếc trắng mắt.

Cố Cảnh Phong đề nghị, “Đi chơi công viên trò chơi đi, như thế nào?”

Hoa Đoá Đoá là trẻ em ở thành phố lớn, nhưng mà công viên trò chơi lại chưa từng đến. Thời thơ ấu ở thành phố lớn cũng chưa có công viên trò chơi, chờ đến khi trưởng thành, lại một lòng một dạ tập trung vào học tập, chỉ biết ăn uống ngủ cấp sách đến trường. Cho tới bây giờ, Hoa Đoá Đoá chính là đồ cổ sống lại, nhưng trong đáy lòng là có chút chờ mong kích thích.

Cô gật gật đầu, “Được.”

Cố Cảnh Phong hé miệng cười. Kỳ thật anh cũng không biết hẹn hò như thế nào, trước khi hẹn hò, anh đã nghĩ muốn nát óc, vẫn không được. Smith liền cười nhạo hắn, “Đã sống lớn đến như vậy, còn không biết hẹn hò?”

Cố Cảnh Phong giận dữ, đi thẳng đến nhà sách, mua liền mấy quyển sách dạy cách bạn nên hẹn hò như thế nào, đại loại như Hẹn hò như thế nào để mối quan hệ mới tăng tốc, Hẹn hò có ích lợi gì. Con gái thích nhất cái gì. Đọc lướt qua toàn bộ một lần, đơn giản chính là truyền thụ cho anh một ít kinh nghiệm liếc mắt đưa tình, biểu hiện bộ dáng thực đàn ông như thế nào rồi như thế nào. Mấy cái này ở trong mắt Cố Cảnh Phong đều là vô nghĩa. Anh rõ ràng biết Hoa Đoá Đoá có bao nhiêu điểm hiểu biết anh, anh cũng rất hiểu biết Hoa Đoá Đoá.

Chỉ số EQ với chỉ số IQ của Hoa Đoá Đoá hoàn toàn ngược nhau, liếc mắt đưa tình với cô, cô nhất định sẽ nghĩ rằng anh muốn lên bờ cho cô rau chân vịt. =_=_

Cá tính của Cố Cảnh Phong, Hoa Đoá Đoá cũng nhất định biết, đàn ông? Thật là chê cười.

Giáo sư Smith không đành lòng nhìn huynh đệ của hắn bị ép buộc đến như vậy, trực tiếp quăng cho hắn một quyển sách, “Ta nghĩ cái này có vẻ thích hợp với người cùng con nhóc đại ngốc Đoá Đoá kia.”

Cố Cảnh Phong cầm nó ở trước mắt liền thấy, Một trăm chiêu để tiến đến giai đoạn vợ chồng ...

Cố Cảnh Phong xem xong, yêu thích nó mãi không buông tay, anh bỗng nhiên vui vẻ cười nói: “Lão sư, công lực dạy của người vĩnh viễn mạnh mẽ như vậy.”

Vì thế, Cố Cảnh Phong dùng chiêu thứ nhất trong Một trăm chiêu để tiến đến giai đoạn vợ chồng: Tìm phương pháp dễ gây chú ý nhất, thể hiện quyền sở hữu của mình. Chiêu thứ nhất này hắn dùng chính là chọn một chiếc xe thể thao bắt mắt ở nơi cực kỳ phồn hoa đã thực thi xong, đệ nhị chiêu trong Một trăm chiêu để tiến đến giai đoạn vợ chồng chính là tìm một cơ hội, cho thấy ở bên cạnh mình sẽ có cảm giác an toàn.

Cố Cảnh Phong đã suy nghĩ rất nhiều chiêu, đến vụ cướp bóc ngoài ý muốn, anh sẽ anh hùng cứu mỹ nhân? Quá tục...

Vì thế anh nghĩ tới công viên trò chơi! Đó là một nơi kích thích cỡ nào a, có tàu siêu tốc chạy xoay điên cuồng, trò quay tròn ba trăm sáu mươi độ, quá nhiều kích thích a? Còn có nhà ma đáng sợ kia nữa, con gái vào đó không phải đều sợ tới mức chết khiếp sao?

Sự bảo hộ từ anh, như vậy không phải cảm giác rất an toàn sao? Smith biết được chiêu này của Cố Cảnh Phong, liếc sang hắn một cái, “Rắn hổ mang, người khi nào thì ngây thơ như vậy?”

Cố Cảnh Phong không quan tâm hắn.

**

Cố Cảnh Phong chở Đoá Đoá đến Thung lũng hạnh phúc của thành phố A. Ở trên đường, Cố Cảnh Phong tìm một nơi yên tĩnh thừa thớt dân cư rồi ngừng lại, bắt đầu cởi mấy nút áo trên người chính mình ra. b Hắn a.

Hoa Đoá Đoá kinh hãi, “Anh đang làm cái gì vậy a?” Cô lập tức nhanh chóng giữ chặt cổ áo của mình, dùng ánh mắt như đang phòng sắc lang nhìn anh.

Cố Cảnh Phong đột nhiên xoay người, hướng cô tới, Hoa Đóa Đóa thiếu chút nữa là nhảy dựng lên, cương trực đứng dậy, đỉnh đầu đụng vào mũi xe, đụng đau đến mức nước mắt cô như muốn chảy ra. Cố Cảnh Phong liếc trắng mắt cô một cái, cầm lấy một gói to từ ghế sau, đưa cho Hoa Đóa Đóa: “Thay áo khoác bên ngoài ra, mặc cái này vào.”

Hoa Đóa Đóa một bên xoa xoa đầu, một bên mở ra gói to ra nhìn vào, là một chiếc áo bông màu đỏ rực. Cô vừa nhìn thấy, liền thực thích kiểu dáng này, cô nói: “Tặng cho em?”

“Mặc vào nhìn xem.”

Hoa Đóa Đóa hồ nghi nhìn anh, vẫn cảm thấy không an tâm anh là chồn đến chúc tết gà. Cố Cảnh Phong tựa hồ cũng biết ánh mắt kia của Hoa Đóa Đóa, không khỏi cười rộ lên, “Nơi đó trông trải, rất lạnh.”

Hoa Đóa Đóa “Nga” một tiếng, cởi ra chiếc áo khoác tương đối đơn bạc trên người chính mình, thay vào chiếc áo bông đỏ rực. Cố Cảnh Phong cũng cởi chiếc áo của mình ra, mặc vào một chiếc áo có kiểu dáng giống nhau như đúc, là áo bông kiểu nam màu đỏ rực.

Này, này...

“Anh mặc đồ màu đỏ cũng rất đẹp mắt đi?” Cố Cảnh Phong bỗng nhiên tà mị nhìn nàng, khóe môi nhếch lên nụ cười mang ý vị sâu xa.

Hoa Đóa Đóa đỏ mặt, không đáp.

Lần đầu tiên đến chơi công viên trò chơi Đóa Đóa thực hưng phấn, cô mở to đôi mắt choáng váng thấy thực ngạc nhiên, “Thật lớn.” Hoa Đóa Đóa nhìn sang các công trình giải trí kích thích kinh sợ xung quanh, nghe thấy từng trận thét chói tai đến tận trời cao.

Hoa Đóa Đóa sửng sốt. Cố Cảnh Phong thực hiện được liền nở nụ cười.

Lúc này, một hàng dài, đông đúc đám học sinh tiểu học mang khăn quàng đỏ chơi trò chơi trật tự đi qua.

“Nhanh như vậy, thực sợ.” Hoa Đóa Đóa nỉ non một câu. Cố Cảnh Phong nắm lấy tay Hoa Đóa Đóa, quan tâm nói: “Đừng sợ. Có anh. Anh sẽ bảo vệ em.” (Quá vô sỉ rồi ())

Mặt Hoa Đóa Đóa đỏ lên, cúi đầu nhanh chóng đảo mắt nhìn anh, thời điểm không muốn thu hồi ánh mắt, nhìn thấy hai học sinh tiểu học nhìn vào Hoa Đóa Đóa cùng Cố Cảnh Phong. Trong đó có một bé trai, học bộ dáng của Hoa Đóa Đóa, “Nhanh như vậy, thực sợ.”

Một bé trai khác, nắm lấy bàn tay của bé trai kia, học bộ dáng của Cố Cảnh Phong, nói: “Đừng sợ, có ta. Ta sẽ bảo vệ người.”

Diễn xong, hai bé trai kia ha ha nở nụ cười, hướng Hoa Đóa Đóa làm cái mặt xấu hổ, liền chạy vội để đuổi kịp đội ngũ. Mặt Hoa Đóa Đóa lập tức trở nên đỏ bừng, bỏ tay Cố Cảnh Phong ra, vội vàng về phía trước đi.

Cố Cảnh Phong nhìn theo bóng dáng Hoa Đóa Đóa, trong mắt mang theo làn sương mù.

Hôm nay cũng không biết là ngày mấy, người đặc biệt nhiều, ai cũng muốn chơi trò xoay tròn ba trăm sáu mươi độ trên không trung, xem theo xu thế hiện tại, đại khái cũng phải xếp hàng cỡ hai ba tiếng. Hoa Đóa Đóa bởi vì là lần đầu tiên chơi, nên nàng rất kiên nhẫn. Còn trong mắt Cố Cảnh Phong thì xem Hoa Đóa Đóa là đích đến, anh cũng không sao cả.

Chính là mắt thấy chính mình càng ngày càng đến gần, trong lòng khó tránh khỏi có chút kích động. Mắt thấy liền đến phiên bọn họ, bỗng nhiên số lượng bị cắt từ bọn họ, để cho bọn họ chờ đến lượt tiếp theo. Hoa Đóa Đóa không ngại chỉ trong chốc lát như thế, nhưng mà đợi thật lâu, một đám người phía trước vẫn còn đứng bất động ở nơi đó.

Sau đó ở trong radio phát ra : “Máy móc có chút vấn đề, chúng ta sẽ thử sửa một chút, xin quý khách chờ một lát.”

Thử nghiệm vài lần, cảm thấy không có chuyện gì, những vị khách phía trước kia rốt cục lên, bắt đầu chơi. Trong mắt Hoa Đóa Đóa tràn ngập chờ mong, hy vọng lập tức đến phiên bọn họ. Cố Cảnh Phong thấy Hoa Đóa Đóa tuyệt không có bộ dáng sợ hãi, khó tránh khỏi có chút mất hứng.

Những người khách ở đợt trước rất nhanh đi xuống, Hoa Đóa Đóa đã muốn xoa xoa tay chuẩn bị lên chơi.

“Xin lỗi các quý khách, động cơ xảy ra sự cố, vì sự an toàn của quý khách, trò chơi này tạm dừng hoạt động, cảm ơn mọi người.”

Cả người Hoa Đóa Đóa cứng đờ, Cố Cảnh Phong không khỏi nhíu mày. Những vị khách phía sau chửi ầm lên, hiển nhiên thực tức giận. Cũng không trách được, đợi hơn hai giờ, kết quả như vậy liền thực mất hứng.

Cố Cảnh Phong an ủi Hoa Đóa Đóa: “Chúng ta đi chơi trò khác đi.”

“Chơi trò gì?”

Trong mắt Cố Cảnh Phong bỗng nhiên hiện lên bí hiểm, “Nhà ma? Có dám hay không?”

Hoa Đóa Đóa chớp mắt, khá bình tĩnh nói: “Có thể a.”

Cố Cảnh Phong không biết vì sao, lần đến nhà ma này, không biết có hiệu quả như chính mình muốn không.

28. Chương 27

Chương 27

Chúng ta đi thuê phòng đi

Edit: Y Lạc

Hoa Đóa Đóa phát hiện, phần lớn người đi nhà ma đều là cặp đôi. Một nam một nữ chiếm đa số. Rất ít thấy có người lớn mật tự đi một mình. Lúc xếp hàng, nghe thấy vài nữ sinh nhát gan ở phía trước nói: “Nghe nói nhà ma này rất đáng sợ, sẽ đột nhiên có người chụp bả vai của người, nắm lấy chân của người, ở lúc mà người không hề chuẩn bị, đột nhiên nhảy bật ra dọa người. Bên trong còn có địa ngục giả, nghe nói bộ xương sẽ đột nhiên đứng dậy, nhảy vọt ra...”

Hoa Đóa Đóa còn đang chăm chú lắng nghe, nữ sinh bên cạnh kia đột nhiên thét lên thê thảm, vì tiếng hét thảm này mà làm Hoa Đóa Đóa sợ tới mức nhảy dựng lên, mặt trở nên trắng xanh, Cố Cảnh Phong thấy Hoa Đóa Đóa bị dọa, trong lòng miễn bàn rất là cao hứng, chuyện này thật tốt, chỉ nghe bọn họ nói thôi đã bị dọa thành như vậy, vào đến bên trong còn không phải gắt gao ở trong lòng anh sao? Như thế, Cố Cảnh Phong cảm thấy trấn an nhếch miệng cười. (Chỉ có thể nói lại 1 câu quen thuộc: Quá vô sỉ rồi ())

Rốt cục, cũng tới lượt nhóm của bọn họ. Hai người theo một đám người đi vào. Còn chưa có bước vào được mấy bước, nữ sinh phía trước liền hét rầm lên, phát ra từng trận thanh âm chói tai.

Cố Cảnh Phong quay đầu an ủi Hoa Đóa Đóa, “Sợ sao?”

“Không thoải mái.” Hoa Đóa Đóa nghe thấy tiếng thét chói tai này lỗ tai liền thấy đau, cô không khỏi nhíu nhíu mi. Cố Cảnh Phong thấy Hoa Đóa Đóa biểu hiện như thế, nói: “Nếu không thì chúng ta đi ra ngoài đi?”

“Không có việc gì.” Hoa Đóa Đóa nói.

Cố Cảnh Phong đương nhiên biết tính tình Hoa Đóa Đóa, luôn thích cật mạnh, anh mỉm cười, nắm lấy tay Hoa Đóa Đóa, “Đi theo anh.” Loại cảm giác an toàn này, vẫn phải có.

Nhưng vì sao tay Cố Cảnh Phong lại lạnh đến như thế? Hoa Đoá Đoá vốn là một lò sưởi, cả người phát ra nhiệt lượng, bàn tay tự nhiên cũng không ngoại lệ. Nàng cảm giác Cố Cảnh Phong đang hấp mất hơi ấm của cô, cô ủy khuất nói: “Cố trợ giáo, anh đang hấp mất hơi ấm của em.”

Mặt Cố Cảnh Phong đỏ lên, cười gượng hai tiếng, “Thời tiết đang lạnh.”

Bỗng nhiên, vài tiểu nữ sinh đi phía trước chạy trở về đường cũ, trong mắt còn mang theo nước mắt, lầm bầm nói: “Nơi này quá khủng khiếp, so với nơi khác đều khủng khiếp hơn nhiều.”

Cố Cảnh Phong sửng sốt, ánh mắt nhìn về phía Hoa Đoá Đoá, chỉ thấy ánh mắt Hoa Đoá Đoá gắt gao nhìn chằm chằm về phía trước, mang theo một cỗ ý vị sâu xa. Chắc là sợ tới mức không nhẹ, Cố Cảnh Phong nghĩ như thế.

Cước bộ hai người thông thả, tới trước nơi thâm sơn sâu cốc. Tiến vào đoạn khu vực này, phía trước một mảnh mờ ảo, cái gì cũng không nhìn thấy. Nhân loại bình thường khi mất đi sự chỉ dẫn của thị giác, đáy lòng đều sinh ra một loại cảm giác sợ hãi, đến ngay cả Cố Cảnh Phong tự nhận là gan lớn thì trong lòng cũng hốt hoảng hẳn lên, trong lòng anh không ngừng tưởng tượng, đột nhiên có người hoá trang thành quỷ nhảy bật ra? Hoặc là đột nhiên có chuyện linh tinh xảy ra như có người giữ lấy cổ của anh?

Đang lúc tâm trí anh chìm trong những suy nghĩ, anh cảm giác được dưới chân anh có cái gì đó mềm nhũn như là đang cọ cọ ở vào hai chân anh. Cố Cảnh Phong nhíu mi, hỏi: “Đoá Đoá, em có cảm giác được có cái gì dưới chân không?”

“Có a.” Hoa Đoá Đoá gật gật đầu.

Sắc mặt Cố Cảnh Phong nhất thời trắng bệch, là cái gì? Mềm nhũn... Cọ a cọ... Chẳng lẽ là giống như lời nói của nữ sinh kia lúc ở bên ngoài, có người ở sờ chân của anh? Cố Cảnh Phong càng nghĩ càng kinh hoàng, càng sợ hãi lại càng không dám động, càng đừng nói là quay đầu lại nhìn.

Hoa Đoá Đoá thấy Cố Cảnh Phong không có di chuyển, quay đầu đón anh, vừa quay đầu lại, Hoa Đoá Đoá bỗng nhiên trừng to mắt, chỉ vào phía sau Cố Cảnh Phong, “Đồ... Đồ...”

Thân mình Cố Cảnh Phong vốn đã không bình tĩnh, lần này lại càng không bình tĩnh. Anh cố gắng thuyết phục chính mình, một đại nam nhân há lại có thể sợ mấy thứ hư vô này sao? Anh rồi rảo một thời gian, vừa định hào phóng xoay người, kết quả Hoa Đoá Đoá đã đi trước anh một bước, hai tay nắm lấy tay nhân viên công tác đang hoá trang cực kỳ giống quỷ thật kia, “Wow, người hoá trang thật đúng là rất thật, ánh mắt hiện lên cả màu đỏ, là làm như thế nào thế?”

Con quỷ kia sửng sốt, Cố Cảnh Phong ngoài cười nhưng trong không cười, vừa rồi thấy biểu tình giật mình kia của Hoa Đoá Đoá, tưởng là cái gì khủng bố lắm, té ra chỉ là quỷ giả trang. Cố Cảnh Phong về mặt thật có lỗi nhìn con quỷ kia, túm lấy Hoa Đoá Đoá một phen rồi đi.

“Em về sau đừng ngạc nhiên như thế, bị em hù chết được.”

“A? Anh sợ hãi à?” Hoa Đoá Đoá nhìn hắn tỏ vẻ kinh ngạc.

Mặt Cố Cảnh Phong đỏ ửng lên, không được tự nhiên nói một câu, “Mới... Mới không phải, anh là sợ em sợ hãi.”

Hoa Đoá Đoá hắc hắc nở nụ cười một chút, hai người còn chưa có tập trung, đột nhiên xuất hiện một người chết treo ngược xuống từ phía trên, thật không may, vừa vặn treo ngược ở trước mặt Hoa Đoá Đoá, trông vào có vẻ bẩn, miệng phun máu tươi.

Hoa Đoá Đoá chớp mắt hai cái, không bị dọa sợ. Nhân viên công tác kia cũng biết được Hoa Đoá Đoá không có biểu hiện mong muốn nên có giống như các nữ sinh khác, nên hấn diễn thêm một trò khác, thời điểm lúc Hoa Đoá Đoá đang tập trung lực chú ý ở trên người hấn, hấn đột nhiên mở mắt sống lại, mở cái miệng to toàn máu của hấn hướng vào Hoa Đoá Đoá.

Hoa Đoá Đoá bị cái này dọa sợ, chính là...

“Bốp. A...” Thanh âm “A” ở phía sau là tiếng thét chói tai của Hoa Đoá Đoá, sau đó trón vào trong lòng Cố Cảnh Phong phát run. Về phần thanh âm “Bốp” kia là thanh âm đột nhiên tiếp xúc chuẩn xác của làn

da cùng với làn da phát ra.

Cổ Cảnh Phong choáng váng, không phải đắm chìm ở trong yêu thương nhưng nhớ của Hoa Đoá Đoá, mà là kinh ngạc một màn vừa rồi.

Vị nhân viên công tác kia vừa “sống lại”, miệng vừa rên rỉ một tiếng trầm thấp, liền bị một cái tát của Hoa Đoá Đoá vỗ đến, sau đó trồn vào trong lòng Cổ Cảnh Phong, mềm mại như con cừu non nói: “Mùi rau họ, em dị ứng. Thực là...”

Con quỷ kia thực ủy khuất...

Cổ Cảnh Phong một bên trấn an Hoa Đoá Đoá, một bên lấy tiền trong túi ra, trấn an con quỷ mang bộ mặt “thê thảm hoang vắng” đặc biệt kia.

Cổ Cảnh Phong thực bất đắc dĩ, xem ra kế hoạch của anh hoàn toàn thất bại. Hoa Đoá Đoá tuyệt không sợ hãi, còn đối với mấy chuyện này thế nhưng lại còn có điểm hứng thú ngạc nhiên? Trong khi đó thật ra anh, có đôi khi còn run như cây sậy.

Không những thế, đối với lĩnh vực địa ngục này, mặt mũi của anh là hoàn toàn trắng sạch.

Vừa đi vào, còn có người phát ra tiếng khóc u oán, ngay sau đó là âm thanh xiềng xích leng keng trầm thấp. Chút chuyện trẻ con đó, Cổ Cảnh Phong căn bản không để vào mắt, chính là một cái buồng giam bằng sắt thu hút sự chú ý của bọn họ. (Cái buồng giam này hình như là nằm dưới lòng đất, có 1 cái mái phía trên cách mặt đất khoảng 10-15 cm. Theo ta tưởng tượng đc là như thế)

Trên đầu của buồng giam có một cái đầu sọ, trông rất thật. Hoa Đoá Đoá đi qua đó, nhìn nhìn bằng thuyết minh bên cạnh buồng giam, đại khái nói là người này từng là một người Anh quốc, bị ma cà rồng bắt đi, sau lại biến thành ma cà rồng, vì phòng ngừa thế giới bị phá hoại, nên nhốt hẳn ở nơi này. Nếu đụng tới nhân khí, sẽ sống lại.

Lực chú ý của Cổ Cảnh Phong đặt ở chiếc đầu lâu giả phía trên lồng sắt, mà chiếc giá đỡ cái đầu lâu giả này mặc dù ngay phía trên lồng sắt, nhưng là vẫn còn một khoảng cách khá lớn, đủ để cánh tay có thể với vào. Anh rất tò mò, thực sự thần kỳ như vậy? Anh nói với Hoa Đoá Đoá nói: “Đoá Đoá, em có dám vào xem nó không?”

Hoa Đoá Đoá nhìn nhìn, lắc đầu, “Anh là con trai, anh thử đi.”

Cổ Cảnh Phong cười cười, thò tay với vào, còn chưa có đụng chạm, đột nhiên phía dưới buồng sắt vươn lên một bàn tay tái nhợt, sau đó xuất hiện một cái đầu người Anh quốc, cắn vào tay Cổ Cảnh Phong, Cổ Cảnh Phong sợ tới mức vội vàng bỏ ra, hả miệng to thở dốc.

Người lại trở vào lồng sắt...

“Xì”. Hoa Đoá Đoá cười ha ha lên, “Cố trợ giáo, anh té ngồi trên mặt đất?”

Cổ Cảnh Phong nghiêng răng nghiêng lợi, “Không được phép cười.”

Hoa Đoá Đoá xoa xoa đầu anh, “Đừng sợ, có nữ hiệp ở đây.”

Cổ Cảnh Phong nheo ánh mắt lại, yên lặng nhìn Hoa Đoá Đoá, nửa ngày sau mới phun một câu, “Thật sự nếu có em, anh sẽ không sợ?”

Trong mắt anh mang theo mùi vị nguy hiểm, nhưng mà Hoa Đoá Đoá không hề phát hiện, vẻ mặt dửng dưng nói: “Em không sợ, mấy cái này đều là giả.” Cổ Cảnh Phong còn thật sự gật gật đầu, nói tiếp theo lời của cô, “Nếu như vậy, em cho anh một ít tác nhân tập trung đi.”

Hoa Đoá Đoá sửng sốt, “A? Tác nhân tập trung?”

“Nghe người ta nói, nếu đem lực chú ý đặt ở một nơi khác trên cơ thể, đối chuyện vừa rồi đã xảy ra sẽ lãng quên.”

“Anh muốn làm cái gì?”

Hoa Đoá Đoá ngồi trở lại, nguyên bản đang ở tư thế ngồi xổm liền lập tức cũng ngồi bệt xuống đất, Cố Cảnh Phong xích lại gần, nâng cằm cô lên, mỉm cười, “Em đã là nữ hiệp, hẳn là sẽ rất sẵn lòng hỗ trợ, đúng không? n?” Hắn vuốt ve đôi môi của cô, nhẹ nhàng ấn xuống một nụ hôn.

Hoa Đoá Đoá kinh hãi, nhưng vẫn chỉ mở to hai mắt.

Tiếp theo, Cố Cảnh Phong lại ấn xuống thêm vài nụ hôn nữa, dưới ánh đèn mờ ảo, không dễ nhận thấy được khuôn mặt của anh đã muốn đổ bưng, anh đang hôn thật sâu lên đôi môi của Hoa Đoá Đoá. Hoa Đoá Đoá không ổn định, thiếu chút nữa là bị anh áp đảo, may mắn lúc vui sướng hoa chân múa tay vịn vào được buồng giam.

Cố Cảnh Phong dùng bàn tay tương đối lạnh lẽo của anh nắm trụ khuôn mặt đang nóng rực của Hoa Đoá Đoá, hôn xong, thắm thía nói với Hoa Đoá Đoá: “Em tại sao lại không chịu mở miệng?”

Hoa Đoá Đoá mở to đôi mắt như bị khi dễ, “Mở miệng làm chi, cho anh liếm à.”

Cố Cảnh Phong không nói lời nào, kéo Hoa Đoá Đoá tiếp tục đi, đi tới đi tới, hoàn toàn không nhìn đến đám nhân viên công tác kia đã bị hù dọa không ít, còn Hoa Đoá Đoá đang một bên bị kéo bước nhanh, một bên dùng ánh mắt thương hại nhìn bọn họ, miệng khó chịu oán niệm, “Các người biểu diễn thực khủng khiếp, thật sự thực khủng khiếp.”

Cả nhóm ma quỷ đều cứng ngắc...

Ra khỏi nhà ma, Cố Cảnh Phong lạnh lùng quay đầu nhìn cô, nhếch khóe miệng nói: “Còn muốn chơi cái gì?”

Hoa Đoá Đoá quan sát chung quanh, phát hiện có cái bảng chỉ đường đến “Nhảy Bungee”, ánh mắt nhất thời sáng ngời, chính là trò nhảy Bungee trong TV sao? Hoa Đoá Đoá chỉ vào bảng hướng dẫn kia nói: “Chúng ta đi nhảy Bungee đi.”

Cố Cảnh Phong xoay người nhìn thoáng qua, “Em nhảy hay là anh nhảy?”

“Cùng nhau nhảy.”

Cố Cảnh Phong nheo ánh mắt lại, tâm tình thích thú, nói: “Đi.”

Kết quả đi đến nơi nhảy Bungee, mới biết được, tư thế hai người cùng nhảy Bungee, đã nghĩ là giống như con châu chấu bị buộc vào dây thừng, tốt nhất là ôm cùng một chỗ, bình thường hai người mà cùng nhau nhảy Bungee đều là cặp đôi. Bất quá trời đang là mùa đông, nên không có người nhảy.

Cũng chỉ có Hoa Đoá Đoá muốn ở trong thời tiết gió biển thổi thấu xương như thế này mà muốn nhảy Bungee = =

Hoa Đoá Đoá đỏ mặt để cho nhân viên công tác mặt tốt trang bị vào, cô nhìn sang Cố Cảnh Phong bên cạnh, nói: “Xin lỗi, bắt anh phải đi theo em.”

Cố Cảnh Phong chỉ cười cười, hai người sắp xếp chuẩn bị, đứng ở trên cầu nhảy, đón nhận cơn gió biển thấu xương trực tiếp đánh úp đến, Hoa Đoá Đoá rùng mình một cái, bỗng nhiên Cố Cảnh Phong thực chuyên chú lại nghiêm túc nói: “Đoá Đoá.”

“n?”

Đột nhiên Cố Cảnh Phong cười xấu xa, “Nếu cử chỉ yêu thương nhưng nhớ nhau như thế, chúng ta đi thuê phòng đi.”

“Gi?” Hoa Đoá Đoá còn chưa kịp phản ứng, Cố Cảnh Phong đối mặt với cô, ngã thân mình trực tiếp rớt xuống, bởi vì Hoa Đoá Đoá cột cùng chung một dây thừng với anh, anh vừa rớt xuống một giây xong, cô liền rơi xuống theo anh, vừa vịn ngã vào trong lòng Cố Cảnh Phong, Cố Cảnh Phong cười hì hì nói: “Ngoan.”

29. Chương 28

Chương 28

Cuộc tao ngộ đen ăn đen

(Đen ăn đen kiểu như là ăn trộm của kẻ trộm, ta ko biết có câu thành ngữ nào ở VN tương tự như j cả ~.~)

Edit: Y Lạc

Cố Cảnh Phong đưa cho Hoa Đoá Đoá một ly nước, nhìn với ánh mắt không tốt nói: “Hết lâu như vậy, cổ họng hẳn là đau lắm?”

Hoa Đoá Đoá nhận ly nước với sự quan tâm không mấy thân thiện kia của Cố Cảnh Phong, cô ngửa cổ uống ừng ực liên tục mấy ngụm lớn, đối với cảm giác mạo hiểm kích thích vừa rồi kia còn chưa hết, cô nói: “Rất lạnh, rõ ràng cánh tay của em đã thò vào trong áo anh nhưng mà em vẫn có cảm giác lạnh như là bị rơi vào trong Bắc cực.”

Khoé miệng Cố Cảnh Phong co rút, vẻ mặt đen lại, “Chỉ có thế? Em còn thò tay vào trong quần của anh.”

Hoa Đoá Đoá im miệng, muốn sửa lại hiểu lầm của anh, cô thắm thía nói: “Em vừa rồi chỉ có sờ vào lưng anh để sưởi ấm, không có sờ nơi khác.”

“Anh không phải đi theo em đến Bắc cực sao? Đều mặc quần áo giống với em.” Cố Cảnh Phong đánh giá cao thấp hai lần, đồ hai người mặc là cùng một bộ áo tình nhân. Cố Cảnh Phong tiếp tục nói: “Em tự so sánh quần áo xem, anh không phải mặc y như thế sao?”

Hoa Đoá Đoá oán giận liếc mắt anh một cái, “Già mồm át lẽ phải.”

Cố Cảnh Phong bỗng nhiên hắt xì, còn chưa có yên tĩnh, lại hắt xì liên tục thêm vài cái, rốt cục đến khi bình ổn rồi, Cố Cảnh Phong cũng mau muốn tắt thở. Anh thở dốc nói: “Đi chơi với em thật đúng là muốn bán sạch cái mạng già này, em mau bồi thường anh.”

Quý hạp hời. Hoa Đoá Đoá than thở một câu, “Bồi thường như thế nào?”

“Nghe anh một chuyện là được.”

“Nói.”

Cố Cảnh Phong nheo lại ánh mắt, nắm trụ cô, “Chúng ta đi thuê phòng.”

“Cố Cảnh Phong!!” Hoa Đoá Đoá gắt gao nắm chặt tay thành quyền, chuẩn bị xuất một quyền qua, Cố Cảnh Phong nhẹ nhàng lên tiếng, không hề giận nói: “Trong đầu em có thể nghĩ được một ít chuyện bình thường không? Thuê phòng không nhất định là phải lên giường.” (Có anh mới ko bthường, nam nữ thuê phòng là để uống trà nói chuyện suốt đêm à =.=lll)

“Vậy thì muốn làm gì?”

“Đi liền sẽ biết.” Cố Cảnh Phong liếc mắt cô một cái, sung sướng cường thế lôi cô ra khỏi Thung lũng hạnh phúc, Hoa Đoá Đoá ủy ủy khuất khuất không muốn đi theo, cô có ý muốn bỏ tay anh ra, nhưng mà khí lực của cô như thế nào lại có thể bằng một phần mười của rắn hổ mang chứ?

Mắt thấy đã muốn tới cửa ra, thế nhưng ở một cửa khác bên kia lại xuất hiện Từ Hoan Hoan với Vương bát của nàng cùng thân mật đi với nhau? Hai người tay cầm tay, ăn lạp xườn nướng, từ từ nhàn nhàn.

Từ Hoan Hoan bắt gặp thấy Cố Cảnh Phong với Hoa Đoá Đoá đang do dự, chần động, trong miệng còn có miếng lạp xườn chưa kịp nuốt vào cứ như vậy mà vô thanh vô tức rút ra ngoài. Vương bát nói: “Mất đậu xanh, em làm sao vậy?”

Tên gọi thân mật mất đậu xanh này là bắt nguồn từ—— Vương bát khán lục đậu -_-#

(Vương bát khán lục đậu nghĩa là vừa mắt, tâm đầu ý hợp)

Từ Hoan Hoan đau lòng nhìn miếng lạp xườn bị rơi xuống đất của mình, dựa vào trên vai Vương bát tiếc hận nói: “Không có con cóc, thiên nga cũng tịch tịch.”

(Ồ đây chắc là bà chị Hoan Hoan nghĩ rằng ko có chị Đoá Đoá thì Cố đại thần ko chịu đc à? Hay là ko có miếng lap xườn thì chị buồn? Thực khó hiểu a! ~.~)

“...” Vương bát cảm giác trên đỉnh đầu mình bay tới một đám quạ đen. Kêu cạc cạc...

Cố Cảnh Phong chở Đoá Đoá đến một khách sạn lớn ở ngoại ô, nhìn anh đối với khách sạn này có vẻ rất quen thuộc, anh chỉ là mới nói với cô tiếp tân vài câu, ngay cả tiền cũng chưa có đưa, cô tiếp tân liền đem chìa khóa đưa cho anh, anh dẫn dò nhân viên công tác chuẩn bị hai cái máy tính, đặt song song nhau. Sau đó, bọn họ mở cửa phòng, về phần làm gì, Hoa Đoá Đoá một chút cũng không đoán ra được.

Khoẻ miệng Hoa Đoá Đoá co rút, “Làm cái gì vậy? Thuê phòng chơi game?”

Cố Cảnh Phong mở máy tính xong, lấy từ quầy bar mini một chai rượu nho, tay chân nhẹ nhàng lưu loát đặt lên bàn, mở chai rượu ra, rót rượu vào chiếc ly rượu nhỏ để cao, anh nói: “Thấy phòng này như thế nào?” Anh nâng ly rượu lên, nhấp một ngụm.

Lúc Hoa Đoá Đoá vào phòng đã cảm thấy rất kỳ quái, cái này làm sao giống như phòng mà khách sạn cung cấp cho khách chứ? Có khách sạn nhà ai mà có phòng bếp trong phòng không? Rõ ràng chính là một căn hộ, tuy rằng không lớn, nhưng con chim sẻ tuy nhỏ, ngũ tạng lại có đầy đủ. (=o=)

Cố Cảnh Phong ngồi ở trên giường, chớp mắt, “Đoá Đoá, em năm nay đã bao nhiêu rồi?”

Hoa Đoá Đoá cổ quái nhìn anh, không rõ anh vì sao lại hỏi đến chuyện này, cô nói: “22.”

“Theo tuổi mà luật pháp nước ta quy định đã qua 2 tuổi. Em không lo lắng đến chuyện kết hôn sao?”

“Ba em đã kêu em về nhà kết hôn, không cho em xuất ngoại, nói cái gì mà con gái không cần vĩ đại đến như vậy, tìm nam nhân tốt là được rồi.” Nói đến đây, Hoa Đoá Đoá liền cảm thấy buồn bực, hồ sơ xuất ngoại của cô, chỉ còn thiếu mỗi chữ ký của ba cô. Nhưng mà ba của cô lại không chịu ký a. ~o(>_<)o~~>

Cố Cảnh Phong uống một ngụm rượu nho, “Đoá Đoá, ba em nói đúng.”

Hoa Đoá Đoá trắng mắt liếc anh, nhìn chằm chằm chiếc hai máy tính kia, “Anh cần hai cái máy tính rốt cuộc là muốn làm gì thế?”

Cố Cảnh Phong đã uống rất nhiều rượu, khuôn mặt bắt đầu nóng rực, đầu óc anh cũng bắt đầu ong ong vang lên, hần nghĩ, đã uống nhiều rượu đến như vậy, hẳn là có thể có thêm can đảm rồi. Chiều thứ mười ba trong Một trăm chiều để tiến đến giai đoạn vợ chồng có nói, muốn nuôi dưỡng thành loại quan hệ vợ chồng, tính cường chế là tất yếu phải có được.

Anh luôn luôn lo lắng nghĩ có nên dùng chiêu này hay không, anh mất hơn ba tiếng phân vân rồi rầm về chiều này, sau đó Smith chế ngạo anh, “Ta nói, ngươi là bị lãnh cảm?”

Cố Cảnh Phong tức giận trừng mắt hắn, “Ngươi cũng không khác đâu.”

“Ngươi bây giờ đã biết Đoá Đoá thích ngươi, ngươi nên ra tay được liền ra tay, người ta chỉ lo là phải miễn cưỡng, ngươi thế nhưng lại do dự cái quái gì.”

“Ta sợ sẽ dọa nàng.” Cố Cảnh Phong tà nghệ liếc mắt hắn một cái, “Dù sao cũng là lần đầu tiên của nàng.”

“...”

Vì thế, giáo sư Smith liền hung hăng giáo huấn Cố Cảnh Phong một phen, chỉ có hôn thì không thể phát sinh thân cận da thịt được, nhất là đối với tiểu cô nương ngoan ngoãn như Hoa Đoá Đoá. Cố Cảnh Phong một bên uống trà, một bên nhắm mắt, vẻ mặt lạnh nhạt. Nhưng thật ra miệng lưỡi lưu loát của giáo sư Smith dạy Cố Cảnh Phong không khác súng máy là mấy, muốn đạt được kết quả tốt nhất, không thể không vượt rào.

Cố Cảnh Phong đứng dậy, ngồi vào bên cạnh máy tính, nói với Hoa Đoá Đoá: “Chúng ta đấu một trận thế nào?”

“Đấu cái gì?” Hoa Đoá Đoá nghi hoặc, đấu cái gì mà nhất định phải dùng tới máy tính? Cô thử cân nhắc xem, nghĩ tới mấy trò PK linh tinh, cô lập tức nói trước, “Nếu như là trận đấu như mấy loại kia, em trực tiếp nhận thua.”

“En sở trường nhất là cơ học ứng dụng.”

(Cơ học ứng dụng là ngành nghiên cứu về các quy luật chuyển động và sự cân bằng của các đối tượng kỹ thuật như máy móc và công trình trong thực tế a)

“...”

Đây là thời gian nghỉ ngơi, như thế nào Cố Cảnh Phong lại bày ra thân phận trợ giáo của mình, dạy cô học tập thể? Hoa Đoá Đoá cổ quái nhìn hắn, một đôi đồng tử tràn ngập nghi hoặc.

“n, đây là thời gian nghỉ ngơi, không nên đụng đến học tập, nhưng là... Cái này cũng là một loại giải trí.”

“Anh muốn đánh cuộc cái gì? Bài bạc không có, đòi mạng có một cái.”

Cố Cảnh Phong xì cười, “Nói là giải trí, tự nhiên là sẽ chơi việc vui.” Cố Cảnh Phong nhìn về phía quầy bar mini, “Sai một lần, thoát một kiện quần áo.”

“Gi?” Hoa Đoá Đoá hoảng sợ, “Anh...”

“Việc vui thôi. Nhưng mà Đoá Đoá em không phải được học bổng cấp một về cơ học ứng dụng sao? Hắn là sẽ không thua đi?”

“Kia là đương nhiên.” Cô có tin tưởng như thế, trong các cuộc thi từ lúc cô còn học năm nhất cho tới bây giờ đều luôn đạt loại “ưu tú”, lão sư cơ học ứng dụng mỗi lần đều khen ngợi Hoa Đoá Đoá, bởi vì “ưu tú” của cô là ưu tú nhất. (Ý là điểm của chị luôn max)

Nhưng mà... Hoa Đoá Đoá liếc liếc mắt nhìn sang Cố Cảnh Phong, cơ học ứng dụng của anh tuy rằng không tốt, nếu như cô có thể thắng, vậy không phải anh sẽ thua sao? Rốt cuộc trong hồ lô của anh bán cái được gì a? Nàng hồ nghi hỏi: “Thật sự là việc vui chỉ đơn giản như vậy?”

“Thật vô nghĩa, anh đều đã lấy ‘cơ học ứng dụng’ để đấu rồi, em còn lo lắng cái gì?”

“Vậy được rồi, thế thì em liền không khách khí.”

Cố Cảnh Phong chỉ là cười cười, Cố Cảnh Phong lên mạng, tìm đến blog của giáo sư Smith tìm tìm, quả nhiên, trên màn hình hiện ra rất nhiều câu hỏi cơ học ứng dụng mới nhất, đương nhiên đáp án chính xác cũng có, ẩn ở trong phần phụ lục.

“Tổng cộng có mười ba câu, sai câu nào liền cời.”

“Được.”

Cố Cảnh Phong đỏ mặt, giáo sư Smith này có phải muốn chinh anh hay không a, cả người anh đều không có tới mười kiện, chẳng phải là muốn lột da anh ra sao? Đúng vậy, trận đấu này lấy cớ là vì học tập, mưu kế thua một lần cời một lần, là cùng với giáo sư Smith nghĩ ra.

Bởi vì trong Một trăm chiêu để tiến đến giai đoạn vợ chồng, chiêu thứ năm mươi tám có nhắc tới, thời điểm tất yếu, tạo ra sự tiếp xúc, khiến cho đối phương có ham muốn chiếm hữu.

Vì thế Smith hiển kế, để cho Cố Cảnh Phong cời sạch ở trước mặt Hoa Đoá Đoá, cường chế cô nhìn thấy cơ thể anh, để cho cô sớm có giấc ngủ một chút. Cứ như vậy cường chế cô phát sinh quan hệ thân mật cùng anh, về phương diện khác lại có thể khiến cho cô có ham muốn chiếm hữu với anh.

“Dáng người của người như vậy thật là làm cho người ta muốn chảy nước miếng, Đoá Đoá khẳng định sẽ thích.” Giáo sư Smith còn không quên khích lệ anh một phen.

Cố Cảnh Phong càng nghĩ, vẫn là đáp ứng đề nghị này. Đây cũng là lý do vì sao anh mượn rượu để có thêm can đảm, dù sao ở trước mặt một cô gái mà cời sạch sẽ, thật sự là làm cho người ta ngượng ngùng a. Anh vốn lo lắng sợ rằng Đoá Đoá sẽ không đáp ứng, không nghĩ tới ngay cả một chút giây dựa đều không có liền

đáp ứng? Anh vốn nghĩ đến rất nhiều có, hiện tại toàn đều nuốt trở lại trong bụng, ngược lại chân tay anh lại luống cuống lên, lúc mở câu hỏi ở trên trang web ra, bàn tay đều đã toát mồ hôi.

“Bắt đầu đi.” Hai người đều chọn câu hỏi, nhấn mở ra, bắt đầu làm bài.

Cố Cảnh Phong nhìn thấy câu hỏi, phát hiện đều là câu hỏi đơn giản đến không thể đơn giản hơn, tuy rằng anh học cơ học ứng dụng không được tốt lắm, nhưng anh có tin tưởng, anh có thể làm được, hơn nữa còn có thể làm đúng. Nhưng mà kế hoạch là... Anh phải làm sai, rồi cởi quần áo ở trước mặt Hoa Đoá Đoá.

Đây là chỗ bịa ai, rõ ràng có thể làm đúng, lại phải cố ý làm sai. Còn chưa có bao giờ gặp phải việc này, để cố ý viết sai, liền đem các con số sửa chữa lại, công thức chỗ thêm chỗ bớt. Dù sao muốn sai rất đơn giản, bất quá có tới mười ba câu hỏi, tổng cộng anh chỉ có mặt bảy kiện, tính cả tất nữa cũng chỉ có chín kiện, vậy thì không thể làm sai toàn bộ rồi, nếu không thực sẽ phải lột da a...

Thời gian từng chút trôi qua, Hoa Đoá Đoá nhìn sang Cố Cảnh Phong còn đang chăm chú làm, trong lòng bắt đầu cảm thấy hư vinh. Mấy loại câu hỏi này đối với sinh viên hàng đầu như cô mà nói, quả thực chỉ là một bữa ăn sáng, dù không để ý mấy đến loại này, cô vẫn làm đúng hoàn toàn một trăm phần trăm, tuy rằng cơ học ứng dụng Cố Cảnh Phong có vẻ không tốt, nhưng đối với loại câu hỏi này, anh cũng nhất định sẽ trả lời đúng, nói như vậy, ai cũng không sai, nói vậy...

Đầu óc cô theo bản năng có chút chần chờ. Từ Hoan Hoan đã nói qua, sắc dụ... Chính là thời điểm tất yếu, lộ lộ vai, hở hở đùi. Cô thích Cố Cảnh Phong, muốn sắc dụ anh -_-|||

Vì thế, cô bắt đầu tính xem chính mình đang mặc bao nhiêu kiện quần áo trên người, trên dưới tổng cộng mặc tám kiện, không tính tất, như vậy cô liền làm sai năm câu hỏi, giữ lại nội y là quần lót với áo ngực... (2 người này đúng là)

Hai người đều tự mình có suy nghĩ, cũng không biết suy nghĩ của người kia. Bọn họ đều ở tự mình lên kế hoạch, nhưng là quên mất một câu châm ngôn a.

Kế hoạch thường không thay đổi một cách nhanh chóng...

Hoa Đoá Đoá muốn một lần “phúc hắc”, đáng tiếc ngã quy. Cố Cảnh Phong muốn một lần “vì người quên mình”, thật giận là cũng gục ngã.

30. Chương 29

Chương 29

Em là người phụ nữ của anh

Edit: Y Lạc

Với những câu hỏi này, Hoa Đoá Đoá không tốn nhiều sức mấy, dễ dàng làm xong. Nàng rất cục ngẩng đầu, nhìn sang Cố Cảnh Phong đang viết ở bên cạnh, không nghĩ, anh cũng đã làm xong, anh đang chống tay vào cằm, nghiêng đầu mỉm cười nhìn cô.

“Đáp án đâu?” Hoa Đoá Đoá ngừng lại một chút, có chút ngượng ngùng. Có lẽ là có tật giật mình, cô biết chính mình cố ý làm sai bao nhiêu câu, sẽ thoát tới trình độ nào.

Cố Cảnh Phong ho khan vài cái, nhấp chuột vào trang web tải về đáp án cho mười ba câu hỏi, mở văn bản ra, không cần xem liền biết rốt cuộc chính mình đã làm sai mấy câu, câu hỏi của giáo sư Smith rất trẻ con. Hai người cũng chưa cần đọc kỹ, trong lòng đều biết rõ ràng.

“Như vậy đi, chúng ta không cần phải nói rõ mình đã làm sai bao nhiêu câu, anh đến phòng vệ sinh cởi, em cởi ở ngay tại chỗ này đi, đi thôi.” Cố Cảnh Phong đứng lên, hít sâu một hơi, đi vào phòng vệ sinh. Tuy

ràng đã uống rượu để có thêm can đảm, nhưng trong thâm tâm anh vẫn thật sự là trống rỗng, không thể tự do khoả thân được.

Hoa Đoá Đoá trở mặt nhìn Cổ Cảnh Phong đi vào phòng vệ sinh, nghĩ rằng, khi anh đi ra thấy cô đã cởi hết quần áo, có thể hay không xuất hiện dục niệm? Từ Hoan Hoan đã nói qua, nam nhân đều là động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới, thời điểm khi bọn hắn xuất hiện dục niệm, đó là lúc mọi sự đại cát.

Hoa Đoá Đoá nghĩ nghĩ, liền bắt đầu cởi quần áo.

Cổ Cảnh Phong vì chuẩn bị cho chính mình một bậc thang đi xuống tốt, anh thuận tiện tắm rửa một phen, tẩy tấu triệt từ đầu tới chân. Trước lúc đi ra, anh hít sâu một hơi, quần nhanh bên hông mình một cái khăn tắm, rồi đi ra ngoài.

Anh vừa ra đi, liền nhìn thấy một thân Hoa Đoá Đoá quái dị. Trên người khoác một chiếc áo choàng tắm, đôi chân trần cứng ngắc ngồi ở trên giường, hai tay ôm lấy thân mình, lộ ra nụ cười rất là miễn cưỡng, “Anh... Cảnh xuân thật đẹp a.”

Hoa Đoá Đoá thật muốn cắn miệng mình, vô cùng kêu khổ thấu trời. Cô vốn nghĩ dựa theo kế hoạch của chính mình, đem quần áo cởi sạch xong, chỉ còn mặc áo ngực với quần lót, một bộ dáng nữ nhân hào phóng. Nhưng mà cởi xong rồi, cô liền cảm thấy ngượng ngùng, vội vàng nhảy đến tú quần áo, tìm một cái choàng tắm mặc vào.

Chính là...

Có phải Cổ Cảnh Phong trước mắt cởi còn nhiều hơn so với cô hay không? Cô không khỏi nhíu mi, “Anh làm sai mấy câu thế?”

“Bảy tám câu đi.” Cổ Cảnh Phong cố gắng bảo trì bình tĩnh, máu trong người dường như muốn bùng nổ trong nháy mắt, anh không vững vàng đi qua, ngồi xuống trên giường. Đuôi mắt nâng lên, bỗng nhiên phát hiện... Hoa Đoá Đoá cũng cởi nhiều đến như vậy.

“Cái kia... Em sai nhiều lắm, cởi rất sạch sẽ, liền tìm lấy cái áo này khoác vào, yên tâm, em chỉ khoác ở ngoài một kiện, em đã cởi không ít hơn một kiện.” Hoa Đoá Đoá cơ hồ muốn cắn đứt lưỡi mình, có chút khó không ra nước mắt. Cô nào biết nguyên lai da mặt chính mình lại mỏng đến như vậy chứ? Cẩn thận không làm được chuyện mà mình muốn làm. Cô cực kỳ chán nản.

Hai người đều cởi hết kiểu đó cả rồi, bắt đầu không biết làm sao. Cổ Cảnh Phong xì nở nụ cười, anh từ khi nào thì làm việc lo lắng thiếu sót như vậy? Anh bùi ngùi thở dài, bỗng nhiên xoay người, hỏi Hoa Đoá Đoá đang khấn trương kéo vò góc áo không thôi ở một bên, “Khấn trương à?”

Hoa Đoá Đoá đầu tiên là sững sờ trong chốc lát, lập tức lắc đầu, “Em... Em làm gì mà khấn trương.” Tuy là nói như thế, nhưng vừa mở miệng nói là đã muốn biểu lộ ra mình khấn trương đến cỡ nào, bắt đầu nói lắp bắp.

Cổ Cảnh Phong thở dài, kéo tay Hoa Đoá Đoá lại gần, vuốt ve vài cái, trực tiếp sáng khoái nói: “Làm người phụ nữ của anh đi.”

“...” Hoa Đoá Đoá sững sờ một hồi lâu, rốt cục cũng trì hoãn phản ứng lại, sợ hãi kêu lên, “A?” Cô không phải là nghe lầm đi? Nam nhân khoả thân trước mắt này là Cổ trợ giáo của cô a, quan hệ giữa bọn họ hẳn là thực thuần khiết...

Bộ dáng nam nữ không chỉnh tề trước mắt này, thật sự khó có thể dùng từ “thuần khiết” để mà hình dung.

Cổ Cảnh Phong mở hé miệng, tựa hồ cũng mệt mỏi khiêu với EQ của nữ nhân trước mắt này. Anh kéo cô vào trong lòng, từ chối cho ý kiến mạnh mẽ ôm chặt cô, “Em không đáp ứng cũng phải đáp ứng, từ giờ trở đi em chính là người phụ nữ của Cổ Cảnh Phong anh, chơi với anh, nói chuyện phiếm với anh, cùng ngủ với anh.”

“Cái này không phải là em thành tam bồi sao?” Hoa Đoá Đoá giãy dụa đứng lên, Cổ Cảnh Phong lại bổ thêm một câu, “Không... Em còn phải giúp anh sinh em bé rồi cùng anh chậm rãi già đi.”

Hoa Đoá Đoá dừng một chút, nâng lên đôi mắt to trong suốt động lòng người của cô, sau đó hỏi: “Nếu em không muốn đáp ứng với anh thì sẽ như thế nào?” Cô bỗng nhiên rất ngạc nhiên, nam nhân này là muốn làm gì? Theo như hiểu biết của cô đối với Cố Cảnh Phong, anh là một giáo viên nghiêm ngặt, hẳn là sẽ phạt cô chép bài, hoặc là giao cho cô một đồng nhiệm vụ để cho cô rối rắm mà chết.

Nhưng mà Cố Cảnh Phong chỉ là cười cười, nâng cằm của cô lên, tinh tế nhìn một phen, nhẹ nhàng nói ra một câu: “Gạo nấu thành cơm.”

“Em mới không cho anh nấu đâu.” Hoa Đoá Đoá lập tức nhảy dựng lên, cầm quần áo của chính mình lên chuẩn bị mặc vào chạy lấy người, không nghĩ tới vẻ mặt của Cố Cảnh Phong vẫn bình tĩnh nhìn cô, khoe miệng còn mang theo ý cười.

Chiều thứ ba mươi sáu trong Một trăm chiều để tiến đến giai đoạn vợ chồng có nói qua —— Bình thường nữ nhân đều là động vật khẩu thị tâm phi, thích cường thế lại thích lạt mềm buộc chặt, trái ngược như thế nên dễ như trở bàn tay, muốn làm gì thì làm.

Quả nhiên, Hoa Đoá Đoá vốn nghĩ rằng Cố Cảnh Phong sẽ phản đối ngăn cản, không nghĩ tới bộ dáng anh hoàn toàn bình thản, coi như không để bụng mấy đến việc cô chạy trốn. Hoa Đoá Đoá khẽ cắn môi, lại ngồi xuống trở lại, rầu rĩ không lên tiếng.

Cố Cảnh Phong nở nụ cười, nhìn sang Hoa Đoá Đoá nói: “Như thế nào? Đã nghĩ thông suốt? Để cho anh nấu?”

Hoa Đoá Đoá không đáp, chính là kéo kéo ngón tay của Cố Cảnh Phong, ánh mắt trông mong nhìn anh, nhẹ nhàng nói: “Chúng ta đều đã đến tuổi pháp luật cho phép đi?”

“n...”

“Nhưng mà anh là Hoa kiều mang quốc tịch Mỹ, kết hôn với anh sẽ thực phiền toái.”

Cố Cảnh Phong hơi sững sốt, hiện tại còn chưa có ở cùng một chỗ, Hoa Đoá Đoá đã nghĩ xa đến thế, lại là nghĩ đến việc kết hôn? Cố Cảnh Phong không khỏi có cảm giác hơi được an ủi, có thể nghĩ xa như vậy thực là không dễ, đáng được cổ vũ.

“Mấy việc này anh sẽ đều có an bài, ý tứ này của em là muốn nói em đồng ý?”

Hoa Đoá Đoá ấp úng cũng không đáp ứng một tiếng, hàm hồ đứng lên, “Cái kia Cố trợ giáo, em gần đây lại béo lên.”

Cố Cảnh Phong gật đầu, “Đúng vậy, thật thật.” Sau đó nắm lấy eo cô, véo véo, cảm giác rất gợi cảm. Mặt Hoa Đoá Đoá đỏ lên, kéo kéo lại chiếc áo choàng tắm buông lỏng trên người mình, có chút xấu hổ nói: “Cố trợ giáo, chúng ta có phải phát triển quá nhanh hay không, nhanh như vậy liền tiến hành đến động tác tay chân.”

“Tam bồi có thể làm trước một cái, chơi với ta, đây là hạng mục đầu tiên.” Cố Cảnh Phong lại véo cô một chút.

Hoa Đoá Đoá cảm thấy ủy khuất, muốn trả đũa lại, thế nhưng dáng người của nam nhân này cố tình lại hoàn hảo tới mức không thể hoàn hảo hơn, trên lưng một chút sẹo lỗi lốm gì đều không có, căn bản là không thể làm gì được. Cô quét toàn thân anh cao thấp một lần, cuối cùng tìm đúng mục tiêu, véo xuống...

“Hít.” Cố Cảnh Phong hít ngược vào một ngụm hơi, lông mi chau lại thành một đồng, đau tựa hồ như trúng thực. Anh nghiêng răng nghiêng lợi chuyển mặt sang, nói với Hoa Đoá Đoá: “Em nhéo chỗ nào không nhéo, vì sao lại cố tình muốn nhéo đùi trong của anh chứ. Hơn nữa...” Anh lại không biết xấu hổ tiếp tục nói, sờ sờ bề mặt cao to của nó, thương tổn đến mạng của huyết mạch của anh sẽ không tốt lắm.

Mặt Hoa Đoá Đoá đen lại nghiêm mặt nói: “Trừ bỏ cục kia có chút thịt véo sướng, thật sự tìm không thấy chỗ nào khác, anh rất gầy.”

“...” Cố Cảnh Phong cũng đen mặt theo.

Hoa Đoá Đoá có chút ngượng ngùng, trạc trạc cánh tay hẳn, “Đừng nóng giận, em là vô tâm. Như vậy đi, anh cũng tìm một chỗ nhiều thịt nhiều rồi nhéo em lại.”

Cố Cảnh Phong nheo mắt lại, ánh mắt tập trung ở phía dưới xương quai xanh, phía trên xương ức của Hoa Đóa Đóa, bình thường trên nơi có nhiều thịt nhất cơ thể nữ nhân chính là bộ phận này. Hoa Đóa Đóa theo ánh mắt của anh cúi đầu nhìn lại, lập tức che ngực, “Nơi này không được.”

Cố Cảnh Phong ngượng ngùng mà cười, “Anh nên gọi em là lão bà, đúng vậy không?”

“n? ... n.” Trong trò chơi anh đúng là kêu cô là lão bà.

“Như vậy ngày mai em xin phép, chúng ta về nhà chúng ta một chuyến.”

“Nhà chúng ta?”

“Phòng XXX toà nhà XX phường XX quận X thành phố A.”

“...” Cái này không phải địa chỉ nhà cô sao? Hoa Đóa Đóa trở to mắt, á khẩu không trả lời được. Đây là nhà cô mà, như thế nào lại thành nhà của “chúng ta”? Nhưng cái này không phải là trọng điểm, làm gì mà muốn cô xin phép để trở về nhà cùng với anh a?

Mắt nhìn thấy Hoa Đóa Đóa biểu tình mặc danh kỳ diệu, Cố Cảnh Phong cũng thấy không thể trách được. Anh cũng không trông cậy mấy vào việc nữ nhân có chỉ số EQ cực thấp này có thể hiểu được ý tứ của anh.

“Lại đây.” Cố Cảnh Phong ngoắc ngoắc ngón trỏ, dụ dỗ Hoa Đóa Đóa lại.

Hoa Đóa Đóa thật đúng là đến gần lại, đem lỗ tai dán vào trước mặt anh, nghe xem anh muốn nói gì. Cố Cảnh Phong nhìn thẳng vào khuôn mặt của cô, hỏi: “Em là người phụ nữ của anh?”

“Em không phải...” Còn chưa chờ cô phản ứng lại, Cố Cảnh Phong liền hôn xuống, hung hăng hút một ngụm, tiếp tục hỏi, “Hiện tại có phải hay không? Nói không phải, anh lại hôn.”

“... Đúng.” Cô hoàn toàn không chịu nổi chiêu đột nhiên cường thế này, miệng đều bị anh mút đến sưng lên.

“Em đã là người phụ nữ của anh, anh liền muốn đi gặp trưởng bối nhà em? n?”

“...”

“Cho nên... Anh muốn đến nhà của em, em hãy chuẩn bị đi.”

“...” Hoa Đóa Đóa coi như lọt vào cảm giác sét đánh, cô trừng một đôi mắt to, chớp chớp, thoát nhìn cực kỳ đáng thương, cô nói: “Ba ba nói không được yêu sớm.”

“...” Khoé mắt Cố Cảnh Phong không khỏi co giật, “Em đã 23 rồi, còn gọi là yêu sớm?”

“Em ở trong cảm nhận của ba ba vĩnh viễn là một cô gái không lớn.”

“Anh tin tưởng ba của em sẽ không nguyện ý con gái mình vẫn là lão xử nữ.” Cố Cảnh Phong ôm trán xoa xoa thái dương của mình, một bộ dáng thực bất đắc dĩ, “Em chỉ cần nói cho ba em biết, vấn đề này của ông anh sẽ giải quyết.”

Hoa Đóa Đóa thăm thương hề hề lại yếu ớt nói: “Ông ấy sẽ lấy chổi đuổi anh ra khỏi cửa.” Kỳ thật cô không dám nói cho anh biết, thực tế là ba cô mỗi ngày đều lăm bằm muốn đem cô gả ra ngoài.

“Không sợ, trước đó em về nhà đem hết chổi trong nhà em quăng hết.”

“...”

Hoa Đóa Đóa thật muốn khóc, nam nhân này hoàn toàn tỏ vẻ không thể không đến nhà cô. Nhớ tới biểu tình trông ngóng con rể thành si của ba ba, cô liền cảm giác ớn lạnh rùng mình. Nếu mang một nam nhân tuần tú lịch sự như thế này về nhà, cô sợ hãi ba của cô sẽ trực tiếp nhảy lên người của người ta mà cọ cọ, nói, thích thích, rất là thích... -_-|||

31. Chương 30

Chương 30

Rốt cục trò chơi cũng sát nhập server

Edit: Y Lạc

Hoa Đoá Đoá có một vị lão ba khiến cho cô đặc biệt kiêu ngạo, tên là Hoa Công Công! Nhắc tới đến lão ba Hoa Công Công của cô, tâm tình Hoa Đoá Đoá lập tức quay cuồng nhiệt tình hẳn lên, ông là cảnh sát giao thông, thời còn trẻ thì đứng ở trên đường cái chỉ huy xe qua lại, sau khi có tuổi liền tự lái xe đi tuần tra, một năm 365 ngày, mỗi ngày đều mặc đồng phục, luôn luôn xuất hiện trong bộ dáng anh tuấn suốt đời, làm cho tâm hồn cô gái Hoa Đoá Đoá kia bay tới bay lui.

(Công trg Hoa Công Công nghĩa là tấn công nha. Chứ ko phải là vị ko “công” đc trg hoàng cung a.)

Hoa Đoá Đoá từng có hy vọng là có thể tìm được một lão công giống như lão ba cô, một nam nhân mặc quân phục uy phong lẫm liệt. Thích Cố Cảnh Phong xinh đẹp kia, chỉ là do ngoài ý muốn, hoặc là có thể nói nếu không chơi Tân Vô Lâm, cô căn bản là sẽ không cùng Cố Cảnh Phong có liên quan gì thêm.

Nay, Cố Cảnh Phong muốn đi gặp trưởng bối nhà cô, cô cảm thấy áp lực rất lớn. Lão ba cô thích nhất mấy bé trai xinh đẹp. Nghĩ đến hồi còn nhỏ, khi đang tuần tra, có một bé trai xinh đẹp bị ngất ở trên đường, lão ba liền lập tức phấn đấu quên mình ầm ầm băng qua đường cấp cứu đứa bé trai xinh đẹp kia, xong rồi ôm về nhà = =

Ở trong trí nhớ của Hoa Đoá Đoá, vĩnh viễn nhớ rõ một cái tát đó của thằng bé trai xinh đẹp kia khi tỉnh lại, cô hảo tâm chiếu cố nó, nó vừa tỉnh lại nhìn thấy người xa lạ, lập tức quăng cho cô một cái tát, còn chỉ vào mũi cô mắng, “Lại là kẻ xã hội đen nào bắt cóc ta, muốn bao nhiêu tiền?” (Đầu năm nay muốn làm người tốt thực ko dễ a >.<)>

Cô chỉ biết ngây ngốc đứng ở bên giường, oa oa khóc lớn, khóc không khác như bị bệnh thần kinh là mấy, có lẽ là bị kẻ bệnh thần kinh dọa cho nên phát bệnh thần kinh theo.

Trải qua đoạn kí ức bi thảm này xong, khiến cho tâm hồn nhỏ bé của Hoa Đoá Đoá bị ám ảnh bóng ma, tính tình vốn hoạt bát của cô lập tức trở nên chậm chạp, hơn nữa do lão mẹ quần giáo nghiêm khắc, nên cô trở thành một con mọt sách.

Thẳng cho đến khi gặp được Cố Cảnh Phong, bắt đầu chơi Tân Vô Lâm, cô mới sâu sắc cảm nhận được một điều, bé trai xinh đẹp không nhất định đều là bạo lực hay bệnh thần kinh, Cố Cảnh Phong đối với cô thực là ôn nhu! ~(@^_^@)~

Sau một ngày hẹn hò với Cố Cảnh Phong xong trở lại trường học, đã là hơn bảy giờ rồi, chiếc Ferrari màu đỏ siêu bắt mắt của Cố Cảnh Phong dừng ở dưới lầu ký túc xá nữ sinh. Hoa Đoá Đoá tháo dây an toàn chuẩn bị xuống xe, Cố Cảnh Phong kéo lấy cô, vẻ mặt tươi cười, “Cứ như vậy mà đã đi rồi?”

Hoa Đoá Đoá chớp mắt hai cái, bỗng nhiên lĩnh hội được, chồm đến, hôn lên mặt anh một cái, vẻ mặt đặc ý biểu hiện “anh nên thỏa mãn đi”. Cố Cảnh Phong lại sững sốt, “Anh là muốn nói đừng quên túi của em.” (*phun trà*)

Hoa Đoá Đoá nhất thời cảm thấy ngượng ngùng, không dám nhìn chăm chú vào Cố Cảnh Phong đang cười xấu xa, cực kỳ có ý muốn bỏ chạy trốn chết, người quá hiểu biết cô như Cố Cảnh Phong đã hành động sớm trước một bước đem cô ôm vào trong lòng, hôn xuống thật sâu, lực đạo kia có thể nói là mười phần khí phách. Hoa Đoá Đoá rên nhẹ hai tiếng, cũng bắt đầu trầm luân theo.

Hôm nay, bọn họ đã xảy ra thật nhiều chuyện, nhất là hôn môi, hôn quá nhiều.

Hoa Đoá Đoá sau khi trở lại ký túc xá, liền thấy trong ký túc xá chỉ còn lại có Từ Hoan Hoan. Hoa Đoá Đoá hỏi: “Bọn họ đâu?”

Từ Hoan Hoan đang sơn móng tay, cô không chút để ý trả lời, “Hôm nay bác gái không kiểm tra, không cần ký tên, đương nhiên là đi tiêu dao liên tiêu dao, về nhà liên về nhà. Ta còn tưởng rằng hôm nay người sẽ không trở về nữa.”

Trên mặt Hoa Đóa Đóa lập tức hiện lên hai rạng mây đỏ, “Ta mới không phải tùy tiện như vậy.”

Từ Hoan Hoan cười gian, “Lão công của người đẹp trai chứ? Là nhú nhị đại?”

(Phú nhị đại là nhà giàu đời thứ hai a)

Hoa Đóa Đóa lúc này đang uống nước, động tác giờ ly giữa đầu muốn uống nước nhất thời dừng lại, cô lấy ly ra, cầm ở trong tay, không biết có nên nói cho Từ Hoan Hoan biết vị Phong Thệ kia chính là Cố Cảnh Phong hay không, hơn nữa hai người bọn họ đều tốt.

Vẫn là trước tiên không nên nói đi, miễn cho cái họng lớn kia của Từ Hoan Hoan, ngày mai đều truyền ra hết khắp trường thì không xong. Hoa Đóa Đóa vội vàng chuyển đề tài, “Hiện tại thời gian vẫn còn sớm, người như thế nào không chơi game? Bình thường vào giờ này, không phải người đều đi tham gia bang chiến sao?”

Từ Hoan Hoan vừa nghe nhắc tới trò chơi, lập tức tức một bụng hỏa, “Công ty Thắng Lợi này thật sự là rác rưởi, đã bảo sau giờ tối hôm nay sẽ cập nhật xong, kết quả đến bây giờ vẫn còn chưa có cập nhật xong, tương tác số liệu không mà liên khó như vậy sao?”

“n?” Hoa Đóa Đóa nghe có chút không hiểu rõ, cái gì mà tương tác số liệu, hơn nữa hôm nay không phải là thứ năm, làm sao có thể có cập nhật với bảo trì chứ?

“Người không biết? Hai server của chúng ta sẽ nhập với nhau.”

“Hôm nay?”

“Đúng vậy, cho nên vẫn còn đang cập nhật a, không lên trò chơi được đâu. Nếu không người nghĩ rằng ta và người sẽ vào một ngày tốt cảnh đẹp như thế này mà không vào chơi trò chơi làm hoạt động sao?” Từ Hoan Hoan liếc mắt nhìn Hoa Đóa Đóa đang bộ dáng si ngốc, đối với vị đại thần tiêu chuẩn bình hoa này mà nói, cô chỉ có thể nói Hoa Đóa Đóa là vận khí tốt.

Hoa Đóa Đóa luôn luôn không quan tâm đến mấy chuyện này, cho dù ở trong trò chơi này, cô là một siêu cấp đại thần có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng cô vẫn còn thuộc loại thường dân, hơn nữa chính mình lại thập phần không ham thích trò chơi mấy, việc tốt nhất trong trò chơi này, là đăng nhập vào, treo nhân vật nói chuyện phiếm cùng với lão công.

Cô “Nga” một tiếng, đi vào phòng tắm đánh răng rửa mặt xong chuẩn bị lên giường ngủ. Từ Hoan Hoan vẫn biết Hoa Đóa Đóa không phải thực ham thích trò chơi, bỗng nhiên cười rộ lên lấy lòng, “Ta cũng luyện một nhân vật thầy thuốc, lần sau người đem trang bị cho ta mượn dùng, để cho ta khoe một phen nha?”

“Có thể a.”

Từ Hoan Hoan lập tức hai bàn tay mười ngón, vẽ mặt khát khao, “Để cho đám người đánh không chết thầy thuốc học máu. Cái loại cảm giác khiến người tức vừa yêu vừa hận này thật tốt a!”

Hoa Đóa Đóa đang đánh răng, tùy ý liếc mắt nhìn đến bộ dáng khát khao của Từ Hoan Hoan, mở miệng chê cười nàng. Tâm ý hư vinh của con gái a, vinh viễn đều là như vậy, trò chơi cùng sự thật đều giống nhau, ai giàu ai có quyền, sẽ có người nịnh bợ. Lúc trước khi Hoa Đóa Đóa cô còn là một người chơi mới như vậy, căn bản là không có người để ý, đến mấy đại thần khác cũng chỉ là loại thái độ ôn hòa có lệ. Nay làm bang chủ đại bang thế lực đứng đầu server Thiên Huyền, có rất nhiều người bắt đầu nịnh bợ cô, tìm cô tư tán gẫu không ngừng. Mà cô vừa mới bắt đầu còn thành thực trả lời một đám bọn hắn, kết quả việc này bị lão công cô phát hiện, trực tiếp dạy dỗ cô một phen.

Nói không phải làm đại thần thanh cao, mà là phải làm một đại thần rụt rè, quan hệ nơi nơi với người ta, không phải là một dấu hiệu tốt.

Hoa Đóa Đóa tẩy rửa xong, trực tiếp nằm úp sấp trên giường, lấy ra di động nhìn thời gian, còn chưa đến tám giờ, bất quá Cố Cảnh Phong hẳn là đã về nhà. Ngón tay Hoa Đóa Đóa vẫn đặt trên bàn phím biểu tượng “Tin nhắn”, chỉ cần một chút, liền tiến vào giao diện tin nhắn. Cô luôn lo lắng xem là có muốn gửi tin nhắn cho anh hay không?

Nghĩ lại, cô vẫn là gửi tin nhắn sang.

“Nghe nói đang nhập server, vẫn là nhập với server kinh địch lớn nhất của anh, anh về sau thử nha.”

Tin nhắn vừa gửi đi xong, Hoa Đóa Đóa nhìn chăm chăm vào màn hình di động, cũng không biết Cố Cảnh Phong có nhận được không, hiện tại rốt cuộc có gửi tin nhắn trả lời cho cô hay không? Đang lúc cô đang tập trung suy nghĩ hết sức, điện thoại của cô vang lên tiếng chuông báo có tin nhắn mới. Cô cầm lấy di động lên mở ra vừa thấy.

“n, anh biết, không có việc gì, lão bà yên tâm.”

Hoa Đóa Đóa cũng không biết vì sao đột nhiên nghĩ đến đây liền có giác quan thứ sáu, tổng cảm thấy sự tình sẽ không thái bình như vậy, cô tuy rằng đối với trò chơi không tính là thực ham thích, nhưng ân oán trong đó vẫn là nghe nhiều nên thuộc. Trận Tranh Đoạt Chiến, Thiên Hạ Vô Thanh của server Thiên Kiện cùng Phong Thệ của server Thiên Huyền dẫn dắt đội mình đến cuộc chung kết PK, tục xưng là “Đại chiến của hai tên điên”, kết quả “Điên Thệ” thắng, thanh danh lan truyền, thắng được rất nhiều uy vọng, tương phản với nó, Thiên Hạ Vô Thanh bộ dạng giống như bị thải đến lòng bàn chân, không ngừng bị người chỉ trích chính là bang phái giết giết những người khác phá hoại Phong Thệ siêu nhiều tiền.

(Từ tên trg tên điên là “tử” chỉ người, đồng âm với “tử” mang nghĩa chết, còn chữ Thệ trg Phong Thệ cũng có 1 tầng nghĩa là chết. Nôm na là chơi chữ ~.~)

Nay hai đối thủ lớn một mất một còn lại ở cùng một server, chỉ là việc chiếm lĩnh thành trì cao nhất —— Bát Đạt Linh, khả năng muốn đánh trận này cũng phải mấy tháng.

Hoa Đóa Đóa ngủ không yên...

Sáng sớm ngày hôm sau, Hoa Đóa Đóa là bị tiếng cười của Từ Hoan Hoan đánh thức. m thanh của Từ Hoan Hoan rất là lớn, cười ha ha. Hoa Đóa Đóa rời giường, dụi dụi mắt mơ màng nhìn chăm chăm cô, “Hoan Hoan, người cười cái gì?”

Từ Hoan Hoan thực sung sướng, “Vừa rồi đánh BOSS, đoạt đại BOSS của đệ nhất thế lực, rốt thật nhiều là nhiều đồ.”

“...” Hoa Đóa Đóa ngăn người, này mới sáng sớm, server vừa mới mở phục vụ, mà đã bắt đầu chơi? Nội tâm Hoa Đóa Đóa không khỏi dao động lên, về sau có khi là phải can qua.

Hoa Đóa Đóa đi rửa mặt đánh răng sạch sẽ, trở lại bàn học của mình, mở máy tính ra, đăng nhập trò chơi. Hình ảnh trò chơi vừa mới xuất hiện, liền thấy trên kênh thế giới đang mắng chửi nhau.

thế giới Chim Mổ Sâu: Đánh mẹ các người, một bang Tuyệt Vực Tình Duyên rác rưởi! Dám tranh BOSS của bang chúng ta, (_)#

thế giới Quỷ, Thiên Sát: Là thế lực đệ nhất các người rất vô năng, ngay cả BOSS cũng giết không nổi, còn không biết xấu hổ ở trên này kêu to, cũng không sợ mất mặt. ()

thế giới Chim Mổ Sâu: Không mất mặt bằng bang các người, trong trận Tranh Đoạt, bộ dáng tang gia chó kia của các người nghĩ lại là buồn cười, ha ha

thế giới Quỷ, Thiên Manh: Ngay cả tang gia chó cũng cướp được của các người, thật sự là... Ai, các người ngay cả chó cũng không bằng.

thế giới Quỷ, Thiên Sát: Lão bà, người nói thực sự là mù loà nha, yêu người chết mất, (3)

thế giới Quỷ, Thiên Manh: (>^<) lão=“” công,=“” ta=“” cũng=“” yêu=“” người...=“”>

Cả người Hoa Đóa Đóa run lên, đây là cái thế giới gì, chiến tranh võ mồm hỗn loạn đến như thế, đôi vợ chồng này cư nhiên khiến cho người khác cảm thấy muốn ghê tởm. Chim Mổ Sâu mặc dù có phản kích, nhưng chiêu chiêu đều bị một đôi quỷ vợ chồng này một đao chém chém, rõ ràng là đang ở thế hạ phong. Mà hiện tại thời gian đang là buổi sáng, chủ lực của thế lực đều là thuộc loại cú đêm, bang phái không có người. Phong Thệ cũng không có. Hoa Đóa Đóa làm bang chủ có nên vì bang phái đứng ra nói giúp hay không?

thế giới Hoa Đóa Đóa: Nói chuyện thực lực~ đầu võ chính là vương đạo.

Hoa Đoá Đoá vừa phát loa lên liền cảm thấy hối hận, cô là người mới trong PK, đánh cái rắm a, không phải là đem cái mặt già nua này quảng sạch?

Hiển nhiên lời này Từ Hoan Hoan cũng thấy được, cô buồn bã quay đầu, “Song quỷ là chủ lực của bang chúng ta, người là thầy thuốc cần bản đánh không thắng bọn họ, cho dù người có cầm thần khí cũng không được, người ta sẽ phóng kỹ năng hôn mê người, người cần bản không có biện pháp xuất chiêu. Hơn nữa tiêu chuẩn kia của người...”

Từ Hoan Hoan chuẩn bị muốn nói tiếp một chút, không nghĩ tới Hoa Đoá Đoá cần bản không có nghe vào, mà là mở di động ra gọi điện thoại đi.

“Khụ khụ, là em, anh mau đăng nhập vào trò chơi đi... Anh cứ lên sẽ biết.” Hoa Đoá Đoá ngắt điện thoại, thở dài. Việc này vẫn là để Cố Cảnh Phong xử lý đi, cô vẫn nên tiếp tục làm đà điếu đi. Cô biết Cố Cảnh Phong sẽ xử lý tốt, cô tin hẳn. ()

Cố Cảnh Phong thực nghe lời, không đến 3 phút sau, màn hình trò chơi hiện lên—— Phu quân Phong Thệ của bạn đã đăng nhập.

32. Chương 31

Chương 31

Vẫn là quy về thực tế...

Edit: Y Lạc

Cho tới nay, Hoa Đoá Đoá luôn cảm thấy khí thế của Cố Cảnh Phong là rất lớn, cho dù ở trong trò chơi, hay ở ngoài đời cũng như thế, anh vẫn mỉm cười phát một hàng chữ ở trên kênh thể giới, kênh thể giới nhất thời liền im lặng.

thế giới Phong Thệ: (nhú mày) Đến Tây Cốc PK đi, không phải bản bang giết không cần hỏi. Cám ơn.

Tựa hồ như Phong Thệ có chút tức giận. Hoa Đoá Đoá nhìn thấy lời nói của anh, trong lòng không khỏi phát lạnh. Bình thường Cố Cảnh Phong là cái loại người luôn dùng ngữ khí trên tức để mà nói chuyện hoặc là loại thái độ không sao cả, nhưng nay lại là loại ngữ khí này, có vẻ không giống như bình thường.

Đại thần tức giận, này còn phải hỏi? Hoa Đoá Đoá nhanh chóng dùng “Cổng ngẫu nhiên” truyền tống đến Tây Cốc, chỉ thấy ở ngoài cửa cốc, chỉ có Chim Mỏ Sâu cùng Phong Thệ còn có một ít người chơi trang phục hoa lệ của bên Tuyệt Vực Phong Tình. Phong Thệ cầm thanh kiếm lấp lánh ánh đỏ anh suất, mặc quần trang khí mười phần đứng ở cửa, như kiếm khách chờ đợi tuyệt sát.

Hoa Đoá Đoá đi lên phía trước, đem trang phục của mình cũng đổi thành nữ quân trang. Trên màn hình của cô lập tức xuất hiện thông báo “Bạn có muốn sống nương tựa lẫn nhau hay không”? Cô tưởng là Phong Thệ gửi lời mời, luôn luôn gửi thứ này đều là Phong Thệ, Hoa Đoá Đoá cũng không nhìn kỹ, liền chọn “Đồng ý”. Không ngờ, cô cứ nhiên tiến vào... trong lòng bang chủ Thiên Hạ Vô Thanh của Tuyệt Vực Phong Tình?! Sau đó... Sau đó cứ nhiên là tư thế hôn môi thân mật của vợ chồng? What đây là cái trạng huống gì a?

Chung quanh tựa hồ có thanh âm hít khí vào, tuy rằng trên màn hình trò chơi không có thể hiện được sắc mặt trắng bệch của nhân vật, nhưng Hoa Đoá Đoá rất tự mình hiểu lấy, đã biết sai lầm này sẽ tạo cho thể lực đệ nhất rất nhiều thương tổn, khiến cho Phong Thệ thực mất mặt a.

Hoa Đoá Đoá lập tức hủy bỏ sống nương tựa lẫn nhau, chặt vật lẫn xuống dưới. Nhiều người ngây ngốc một giây, người khác khẳng định muốn nói. Quả nhiên, bang phái Tuyệt Vực Phong Tình lấy chuyện này mà nói. Còn thực rất ngang nhiên rêu rao ở kênh thể giới.

thế giới Quý, Thiên Sát: A, ta nhìn thấy gì? Lão bà của Phong Thệ đại thần của đệ nhất thế lực cùng bang chủ chúng ta hôn môi? A... Ta nhìn lầm rồi sao?

thế giới Quý, Thiên Manh: Lão công, ta cũng thấy được, như thế nào mà hai người lại ở trước mặt Phong Thệ đại thần, hôn nhau? Không phải là Phong Thệ đại thần ở phương diện kia không được, không thể thỏa mãn nhu cầu của phu nhân? Vì thế nàng mới tìm tới bang chủ khô ngô của chúng ta? (_)

thế giới Quý, Thiên Sát: Ai, trang bị lợi hại thì có ích lợi gì? Ngay cả nữ nhân cũng tranh không lại với của bang chủ của chúng ta, (_)

Đôi vợ chồng này thật sự là miệng chó không phun ra được ngà voi. Hoa Đóa Đóa gần như là muốn đập con chuột trong tay, tức chết cô. Cô vợ vàng tư tán gẫu với Phong Thệ, giải thích.

tư tán gẫu Hoa Đóa Đóa: Lão công, vừa rồi em nhìn lầm rồi. %>_<% Em tưởng là anh.

tư tán gẫu Phong Thệ: -_-|||

Hoa Đóa Đóa biết vậy nên bị trắng thức giục, chuyện chân chó như vậy, nhất định là làm cho Phong Thệ thực buồn bực. Từ Hoan Hoan một bên cũng thỉnh thoảng quay đầu nói với Hoa Đóa Đóa một câu, “Người đã khiến cho tâm hồn của Phong Thệ đại thần nhiều thương tổn. Nữ nhân của mình lại cùng hôn môi với địch nhân trước mặt của hắn? OH, NO! Tiểu Đóa Đóa, người có biết nam nhân tối kỵ nhất cái gì không? Thứ nhất, không thể dễ dàng tha thứ cho địch nhân có được nữ nhân của hắn, thứ hai, không thể dễ dàng tha thứ cho nữ nhân nói phương diện kia của hắn không được, khinh bỉ quyền uy.

Nay, người hoàn toàn làm được, nói về chuyện này như vậy, làm cho người ta nghĩ đến trạng huống thực tế của Phong Thệ ngoài đời...”

Về mặt Hoa Đóa Đóa như khóc tang, cô chỉ cảm thấy là chính mình gây ra họa, hẳn là phải làm chút gì đó.

thế giới Hoa Đóa Đóa: Lão công ta về phương diện kia rất tuyệt, Quý tiểu thư, người đã suy nghĩ nhiều. Vừa rồi ta chỉ là không cẩn thận bị người phi lễ mà thôi.

“Phốc!” Từ Hoan Hoan phun, quay đầu giơ ngón tay cái lên, “Tiểu Đóa Đóa, tại hạ thực bội phục dũng khí của người.”

Hoa Đóa Đóa xấu hổ~ cô cũng không biết nói như vậy sẽ như thế nào, dù sao chỉ là trò chơi, có ai nhận thức ai a.

Kênh thế giới phát ra một chuỗi lại một chuỗi im lặng tuyệt đối, cuối cùng có một người tổng kết lại lời nói của Hoa Đóa Đóa một cách thâm tàng ý nhị.

thế giới Hằng Nga chạy trốn mặt trời: Hai nam tranh một nữ, Phong Thệ vô luận về phương diện kia hay là tài vận, hiển nhiên đều cao hơn một bậc, lựa chọn của Hoa phu nhân quả là sáng suốt.

Hằng nga chạy trốn mặt trời là nguyên lão của bang phái đối địch Ý Trọng Tình Thâm, cùng với đệ nhất thế lực luôn ở thế bất lưỡng lập, nay bị kẻ thù bên ngoài đột kích, lại đứng ra phản chiến giúp người chơi cùng server, Hoa Đóa Đóa cảm thấy lệ nóng doanh tràng, người tốt a, người tốt.

thế giới Phong Thệ: Hoa Đóa Đóa là lão bà của ta ở thực tế...

Phong Thệ vĩnh viễn là vẻ rỗng điểm mắt một cách hoàn mỹ, câu nói hoàn toàn lên đến mức thăng hoa. Ý tứ của lời này kỳ thật so với lời nói kia của Hằng Nga chạy trốn mặt trời cũng có ý nhị hơn rất nhiều, trước tiên là nói về lời mà Hoa Đóa Đóa vừa mới nói kia, nếu là lão bà trong hiện thực, như vậy nửa câu đầu của Hoa Đóa Đóa là có căn cứ chính xác, phương diện kia sẽ không kém, cấp cho nam nhân mười phần mặt mũi, còn nữa nếu là lão bà ở thực tế, một màn “Hong hạnh vượt tường” mới vừa rồi kia trông có vẻ buồn cười, thậm chí có ý tứ Thiên Hạ Vô Thanh đùa bốn vợ chồng nhà người ta...

Thế giới bắt đầu kích động lên, bọn họ bắt đầu nhớ lại việc Hoa Đóa Đóa đột nhiên xuất hiện, thần bí lộ đồ đôi Phong Thệ đại thần cùng Mỹ Ngọc Yên Nhiên như được trời đất tạo nên, Phong Thệ đại thần đối với người chơi mới này tốt như vậy, muốn làm trang bị lại luyện cấp, nguyên lai không phải vì Phong Thệ đại thần là gốc, không phải không có cơ sở, chỉ vì bọn họ là thực tế...

Thực tế luôn lớn hơn trò chơi.

Thế giới bắt đầu lên tiếng huyên náo, đều là nói về Phong Thệ đại thần.

Hoa Đoá Đoá sững sờ tại chỗ, nhìn kênh thế giới nhất tề chúc mừng cô cùng với Phong Thệ đại thần.

thế giới Mỗi Ngày Hướng Về Phía Trước: Phong Thệ đại thần trông như thế nào? Đoá Đoá đại thần...

thế giới Cầu Cũng Không Để Ý: Phong Thệ đại thần là người giàu có sao?

thế giới Tháng Tư Tháng Năm Tháng Sáu Tháng Bảy: Hai người các người đã có giấy chứng nhận sao?

thế giới Nam Sinh Giống Nữ: Các người là biết nhau ở thực tế trước hay là trò chơi trước?

Hoa Đoá Đoá chỉ cảm thấy chính mình như nhìn thấy sao trời, hôn mê choáng váng, đây là hiện trường phỏng vấn vợ chồng sao? Cô là nên bảo trì trầm mặc, hay là trả lời vài câu có lệ đây?

(Từ “Sinh” ở tên người chơi ở trên là sinh trong sinh con ý)

Hoa Đoá Đoá còn đang nghĩ phải làm cái gì, Từ Hoan Hoan đã chạy tới cọt cọt, “Gì? Hai người... Là sự thật? Vậy còn Cố trợ giáo phải làm sao bây giờ? Không phải người thích Cố trợ giáo sao?”

Hoa Đoá Đoá “Ách” một tiếng, không biết có nên nói cho cô nàng biết hay không, Cố Cảnh Phong chính là Phong Thệ? Nhưng mà Cố Cảnh Phong thân là lão sư, lại chơi trò chơi thành như vậy, chẳng phải là làm cho người ta phải mở rộng tầm mắt, với cái miệng kia của Từ Hoan Hoan, khẳng định sẽ loan tin bốn phía, đến lúc đó, nhà trường khẳng định sẽ cho gọi Cố Cảnh Phong đến văn phòng. Vậy chẳng phải là lỗi của cô sao? Cô rối rắm ngẩng đầu, nhìn thấy Từ Hoan Hoan đang dùng đôi “mắt đậu xanh” của cô nàng nhìn chằm chằm vào cô, dường như muốn thăm dò lòng của cô. Cô ho khan vài tiếng, “Chuyện này...” Cô thật sự không biết có nên nói cho Từ Hoan Hoan biết chân tướng hay không.

Nhưng mà biểu tình của Từ Hoan Hoan lập tức cứng ngắc lại, nháy mắt một cái nhìn chằm chằm màn hình máy tính của Hoa Đoá Đoá. Hoa Đoá Đoá theo ánh mắt của cô nhìn về phía màn hình, ghen hờn nhìn trần trời.

thế giới Thiên Hạ Vô Thanh: Muốn lừa ai? Ta cùng Hoa Đoá Đoá học cùng một đại học, là đại học A!

“...” Hoa Đoá Đoá cùng Từ Hoan Hoan trừng lớn mắt, Hoa Đoá Đoá máy móc quay đầu nhìn về phía Từ Hoan Hoan, môi hơi mở hé ra, lạnh lùng hỏi: “Người nói với hần cái gì?”

Từ Hoan Hoan xấu hổ, “Cái kia... Ta cảm thấy đi, bang chủ chúng ta là học đệ của chúng ta, hai người nhận thức thật tốt a, lần trước không phải người nói sẽ cho ta mượn trang bị chơi một lát sao? Ta thảo luận với bang là ta có một người bạn là thầy thuốc cầm ma khí +15, kết quả bang chủ thông minh của chúng ta liền biết, người chính là lão bà của Phong Thệ đại thần, cùng tên ở thực tế giống nhau, Hoa Đoá Đoá!”

Hoa Đoá Đoá trực tiếp muốn bứt tóc!

Quả nhiên, ở trên kênh thế giới lại bắt đầu oanh tạc. Đều là hỏi người trong cuộc, Hoa Đoá Đoá, có phải là học ở đại học A hay không. Cô nhìn chằm chằm vào màn hình, không biết muốn trả lời như thế nào. Phong Thệ đương nhiên biết cô là ở đại học A, chính anh cũng là ở đại học A. Chính là Phong Thệ không biết Thiên Hạ Vô Thanh làm sao mà biết được cô là ở đại học A. Cô do dự một lát, tư tán gẫu với Phong Thệ.

tư tán gẫu Hoa Đoá Đoá: Hần là ở khoa cầu đường của đại học A chúng ta, so với ta nhỏ hơn một tuổi. Lần trước Từ Hoan Hoan mang thêm em nên gặp mặt được.

Cô cảm thấy chính mình rất thành thật. Thế cho nên đến nay đều hối hận lúc ấy sao lại thành thật đến như vậy, bởi vì lời này của cô, khiến cho nhân sinh của cô đặc biệt bi tráng thúc giục, nhất là Từ Hoan Hoan đang ở trước mặt! Cô vụn vụn lần không nghĩ đến, Cố Cảnh Phong sẽ nói ra những lời này...

Từ Hoan Hoan mở miệng, “Người cùng hần đã phát triển tới trình độ nào rồi? Ngay cả đại danh của ta cũng nói ra?”

Hoa Đoá Đoá im lặng không nói.

Phong Thệ không có trả lời. Chỉ là trên kênh thế giới xuất hiện một bóng dáng quen thuộc.

thế giới Phong Thệ: Ta cũng ở đại học A, hoan nghênh đến văn phòng thứ ba bên phải lầu hai toà nhà thí nghiệm số ba tìm ta.

“...” Văn phòng thứ ba bên phải lầu hai toà nhà thí nghiệm số ba là văn phòng của giáo sư Smith với Cố Cảnh Phong, Cố Cảnh Phong không cần nói rõ chính mình là ai, vì miễn là sinh viên đại học A mỗi người đều biết, không cần nói tỉ mỉ, liền cho biết thân phận.

Giáo sư Smith khẳng định sẽ không chơi loại trò chơi này, văn phòng kia chỉ có hai người, không phải giáo sư Smith, như vậy chỉ còn thân phận Phong Thệ chân thật...

“A

~~” Từ Hoan Hoan bóp cổ Hoa Đoá Đoá, lắc qua lắc lại, “Tiện nhân, người dám cùng Cố trợ giáo yêu nhau trong tối lâu như vậy, cư nhiên không có nói cho ta biết! Có còn coi ta là bạn tốt hay không, ta rất đau lòng a

~ “

Hoa Đoá Đoá chỉ có thể mồ hôi đổ đầy mặt, tùy ý cho Từ Hoan Hoan lắc qua lắc lại. Cô biết chắc nhân sinh của cô về sau tuyệt đối bi thảm, vì sao Cố Cảnh Phong luôn nói chuyện cẩn thận như thế, liền cứ như vậy mà đem gốc gác của cô vạch trần toàn bộ.

Sau đó, di động vang lên, Hoa Đoá Đoá gian nan lấy điện thoại di động từ trong túi ra. Từ Hoan Hoan thấy là điện thoại của Cố Cảnh Phong, lập tức thét chói tai, “Bật loa ngoài, bật loa ngoài.”

Hoa Đoá Đoá chỉ có thể nước mắt tuôn tràn bật loa ngoài ra, cực kỳ không tình nguyện yếu đuối lên tiếng, “Ơi”.

“Lão bà, xuống dưới ăn cơm.”

“...” Hoa Đoá Đoá nuốt nước miếng một cái, cực lực đè ép áp thanh âm xuống thấp, “Được.” Nhưng mà cổ của cô đang bị Từ Hoan Hoan gắt gao bóp chặt, Hoa Đoá Đoá thiếu chút nữa liền thè lưỡi mất trọn trắng. Từ Hoan Hoan nói khẩu hình, không ra tiếng, “Nha, đến lão bà cũng gọi luôn.”

“Hoan Hoan đồng học có muốn cùng nhau xuống dưới ăn cơm hay không?” Bên kia điện thoại, Cố Cảnh Phong bỗng nhiên thần kỳ nói như vậy, trong ngữ khí có một tia ý tứ nghiền ngẫm, mang theo chút uy hiếp?

Hoa Đoá Đoá cùng Từ Hoan Hoan ngừng lại, hai mặt nhìn nhau, Từ Hoan Hoan lập tức buông bàn tay đang bóp chặt cổ của Hoa Đoá Đoá, cười cười, “Cố trợ giáo thật sự là thần thông quảng đại, cư nhiên biết em đang ở bên cạnh cô ấy.”

“n, tạp âm lúc bật loa ngoài ra có vẻ nặng.”

“...” Hai người đều trầm mặc.

Êm đẹp mở loa ngoài, hiển nhiên là chỉ có bạn bè xấu Từ Hoan Hoan này gây nên. Đáy lòng Hoa Đoá Đoá nhin không được muốn ôm lấy đùi của Cố Cảnh Phong, lão công thực nhìn rõ mọi việc a~

33. Chương 32

Chương 32

Giả chén ăn thịt người...

Edit: Y Lạc

Cố Cảnh Phong hẹn Hoa Đoá Đoá ăn cơm, là cũng gần mười một giờ giữa trưa, căn tin trường học vừa mới bắt đầu mở bán, Hoa Đoá Đoá tự nhiên thông thả bước đến, chỉ thấy Cố Cảnh Phong đã sớm chờ ở trước cửa căn tin. Anh nhìn Hoa Đoá Đoá mỉm cười, “Thực ngoan, chạy tới không ngừng nghỉ?”

Khuôn mặt Hoa Đóa Đóa nhỏ nhắn xấu hổ, khẽ xoay nghiêng thân mình, lông mi rũ xuống không nhìn vào anh, ai nha, ngượng ngùng. Cổ Cảnh Phong thấy tư thái xấu hổ này của Hoa Đóa Đóa, xì nở nụ cười, nắm tay cô đi gọi cơm.

Nếu không phải buổi chiều Hoa Đóa Đóa có khóa, Cổ Cảnh Phong tính ra bên ngoài ăn. Bất quá, người thôi, không cần chú ý như vậy, chỉ là ăn một chút cơm mà thôi, anh cùng Hoa Đóa Đóa còn rất nhiều thời gian, bữa cơm này không tệ.

Kỳ thật Hoa Đóa Đóa thực thích ăn thịt, tuyệt đối ủng hộ chủ nghĩa ăn uống, nhưng giờ phút này, cho dù miệng có chảy nước miếng, tham lam nhìn chăm chăm vào đồng thịt thịt này, nhưng cũng không thể chọn! Cô muốn ở trước mặt lão công thân ái, biểu hiện ra một bộ dáng ham đồ chay, con gái thích nhiều ăn thịt, rất không tốt, nhất là cô gái béo tròn giống như cô này. Cô háng giọng, cúi đầu, “Em thích ăn đồ ăn, em theo chủ nghĩa ăn chay.”

Lông mi Cổ Cảnh Phong nhú lại một chỗ... Trước kia khi cùng nhau ăn cơm, cô nàng béo tròn này không phải thường ăn món bò trụng Tứ Xuyên sao? Chẳng lẽ bò trụng là thuộc loại đồ chay? Trong lòng Cổ Cảnh Phong bật cười, “Vậy em nhìn xem, em muốn ăn cái gì?”

Ánh mắt Hoa Đóa Đóa bắn khoắn ở những khay đồ ăn, nhìn thấy một khay thịt bò trụng đỏ rực một mảng phía trên mới ngon miệng làm sao, nước miếng của cô lập tức chịu lực hấp dẫn của Trái Đất, nhiều xuống, “Dì ơi, cháu muốn món chay kia, thịt bò trụng.”

Dì bán đồ ăn cầm một cái thìa lớn, ngậy ngậy nhìn Hoa Đóa Đóa, “Cháu gái à, thịt bò trụng là món chay?”

Cổ Cảnh Phong xì cười. Máu trong người lập tức dồn lên tai Hoa Đóa Đóa, cô xấu hổ biện hộ cho chính mình, “Trong món bò trụng kia không phải có rau cải trắng sao? Cháu chỉ muốn ăn nó, hắc hắc~~”

“Nga, là như thế này à.” Vì thế dì bán đồ ăn còn đặc biệt vì cô mà tỉ mỉ chọn lựa rau cải trắng trong món bò trụng, một chút cặn thịt cũng không cho cô, một bát lớn toàn rau cải trắng hiện ra ở trước mặt cô. Dì bán đồ ăn còn cười a a xua tay, “Không cần cảm tạ ha, tất cả đều là món ăn cháu thích ăn.”

Bàn tay Hoa Đóa Đóa run run bưng nhận, rưng rưng nhìn về món thịt ngon miệng kia, bi tráng nhìn về một bát lớn toàn rau cải trắng... Thịt thịt của cô a, món thịt kia là ngon lành cỡ nào a, làm sao có thể như vậy chứ~~

Cổ Cảnh Phong thấy Hoa Đóa Đóa bộ dạng ghen ngào không dứt được, khẽ hừ nhẹ một chút, độ cong khóe miệng càng ngày càng nhếch lên, anh nói với dì bán đồ ăn: “Dì ơi, cháu cũng lấy một phần thịt bò trụng, cháu thực thích ăn thịt, cho cháu nhiều thịt nga.”

Dì bán đồ ăn là một người tốt cỡ nào a, thích ăn gì, liền cho bạn cái đó, chỉ thấy trong bát của Cổ Cảnh Phong chỉ có kia một màu thịt lóng lánh lúc nhúc, cư nhiên ngay cả một miếng rau cải trắng cũng không có, dì bán đồ ăn còn cười ha ha nói: “Vừa vặn trung hòa, có lời đi.”

Hoa Đóa Đóa thèm nhỏ dãi nhìn vào đồng thịt trong bát lớn của Cổ Cảnh Phong. Cổ Cảnh Phong tỏ vẻ như không biết gì cả, mang hết đồng “thịt” này đi. Trong lòng Hoa Đóa Đóa hò hét, nha nha, đều là món em thích ăn, đúng đúng đúng, thật sự là hiểu biết em a.

Trong mắt cô loé lên kim quang, biểu tình cực kỳ tham lam. Cổ Cảnh Phong nhìn trong khay của mình đều là thịt, phi thường vừa lòng, hướng Hoa Đóa Đóa sáng lạn cười, “Em ngây ngốc làm gì? Mau nhanh bưng khay thức ăn chay của em lên a, phía sau còn có người đang chờ đó.”

Hoa Đóa Đóa lập tức thức tỉnh. Cô yếu ớt quay đầu nhìn về phía sau, quả nhiên, phía sau có một cô em gái mắt to trừng cô, tựa như muốn uy hiếp cô nhanh chút. Hoa Đóa Đóa lập tức xoay người, tuy tiện bưng khay thức ăn chay lên, vui vẻ đi theo Cổ Cảnh Phong tìm chỗ ngồi.

Hai người chọn một vị trí sát bên cửa sổ.

Hoa Đóa Đóa vẫn cúi đầu ăn cơm, nhưng mà trông mắt vẫn là không thành thật nhìn chăm chăm vào khay cơm toàn thịt kia của Cổ Cảnh Phong, càng xem cô lại càng muốn ăn, càng muốn ăn lại càng khổ sở. Nhìn không được nhìn về khay cơm của mình, thật là đồ mờ hồ này mặt muốn quên đi, tất cả chỉ là chất! Tất cả chỉ là chất!! Nàng là động vật ăn thịt!!

Cố Cảnh Phong gấp mấy miếng đồ ăn trong bát của Hoa Đoá Đoá, rất là tán thưởng nói: “n! Vị thực là ngon, ai, mỗi ngày anh đều ăn thịt đến phát ngấy, hiện tại đã không ăn nổi nữa rồi, không bằng... Chúng ta đổi cho nhau đi?”

Mắt Hoa Đoá Đoá nhất thời lóe sao nhìn Cố Cảnh Phong. Nhưng mà, lập tức lại xụ xuống, cắn chiếc đũa nói: “Em chỉ ăn chay, em không ăn thịt.” Không biết, khi cô nói những lời này, trong lòng đã chảy bao nhiêu lệ a, vì hình tượng, cô thật sự là khổ không thể nói nổi, cô rất muốn nói với lão công thân yêu của cô rằng, cô chính là động vật ăn thịt, cực kỳ thích ăn thịt, hận không thể mỗi ngày đều có thịt để ăn.

Cố Cảnh Phong lại ngoảnh mặt làm ngơ, tự tiện trao đổi khay cơm với Hoa Đoá Đoá, mí mắt thoáng nâng lên nhìn cô “Ăn béo rất tốt, anh thích em xầu...”

“...” Hoa Đoá Đoá gắt gao cắn chiếc đũa, ngây ngốc hề hề nhìn anh. Đây là loại người gì a, thích mình trông xấu? Cố Cảnh Phong cúi đầu ăn cơm, không nhìn tới cô. Hoa Đoá Đoá thấy Cố Cảnh Phong chỉ lo vùi đầu mà ăn, cũng thành thành thật thật bắt đầu ăn cơm. Cô thấy trước mắt là các loại thịt, khẩu vị đại khai, mặc dù không có khoa trương như lang thôn hổ yết, nhưng ít ra so với cảnh phải đối mặt với đồ chay vừa rồi thực dễ nuốt hơn gấp trăm lần, cô thích ăn như thế này a~~

Cố Cảnh Phong tuy rằng vẫn cúi đầu ăn cơm, nhưng khóe miệng vẫn là nhin không được nhếch lên. Anh biết rõ đức hạnh của nha đầu kia, thật sự là con vịt có chết vẫn mạnh miệng.

Đang lúc hai người gần ăn cơm xong, bỗng nhiên có người kêu bọn họ, “A, Tiểu Đoá Đoá cùng Cố trợ giáo đang hẹn hò à?”

Hai người nhất tề chuyển ánh mắt qua, chỉ thấy Từ Hoan Hoan kéo vương bát nhà cô, nhiệt tình nhiệt tình đi tới, cô nàng chuyên châm chọc lôi kéo vương bát nhà cô ngồi xuống ở bên cạnh, thấy vài vụn thịt còn sót lại ở trong khay cơm của Hoa Đoá Đoá, kinh hãi, “Cũng đã 120 cân rồi, còn ăn thịt? Người muốn biến thành 250 cân sao?”

(1 cân = 500 g, 120 cân = 60 kg, 250 cân = 125 kg)

Chuyện tối tư mật của con gái trừ bỏ tuổi tác ra, còn có cân nặng. Từ Hoan Hoan không chịu ngậm miệng nói ra cân nặng cực kỳ ảo não của cô, Hoa Đoá Đoá rất là muốn tìm một khe hở để mà chui vào.

Tên vương bát nhà Từ Hoan Hoan còn hoàn hảo không tìm đường sống mà muốn chết lộ ra bộ dáng kinh hãi, “Nha, Hoa Đoá Đoá chỉ có 120 cân? Nhìn không ra là gầy như vậy a?”

Hoa Đoá Đoá lập tức nghẹn họng nhìn trân trối. Không phải đâu... Cô thoát nhìn còn muốn mập hơn 120 cân à? Rất là đả kích, cô muốn đen mặt lại, giận! Cố Cảnh Phong lúc này mới nói một câu, “Kỳ thật anh thực chờ mong một lão bà 250 cân.”

Lời này vừa nói, Hoa Đoá Đoá càng thêm khổ sở.

Wương bát nhà Từ Hoan Hoan lúc này mới bắt đầu tỉnh tề đánh giá Cố Cảnh Phong, tựa hồ nhớ tới anh là ai, nói nhỏ bên tai Từ Hoan Hoan, Từ Hoan Hoan gật gật mấy cái, mong chờ nhìn Cố Cảnh Phong, “Cố trợ giáo, anh thật sự là chân nhân giấu tướng a, không nghĩ tới anh lại cư nhiên thích chơi game.”

“Nhàm chán tịch mịch nên chơi giết thời gian thôi.” Cố Cảnh Phong nói ra lời này có vẻ không chút để ý, kỳ thật cái này là để giấu diếm một chuyện mà thôi. Hiển nhiên Cố Cảnh Phong thường có thái độ không chút để ý, đến nỗi bọn họ tập mãi thành thói quen, không nhìn ra có cái gì không bình thường, nhưng mà Từ Hoan Hoan vẫn ngượng ngùng cười, vương bát nhà cô lúc này mới nói: “Cố trợ giáo, bang chủ Tuyệt Vực Phong Tình là Thiên Hạ Vô Thanh kia là đại ca của ta, chuyện ở trong trò chơi, hy vọng anh sẽ tha thứ cho.”

Cố Cảnh Phong mỉm cười, “Ta sẽ không đem trò chơi cùng thực tế nói nhập làm một. Chuyện này người yên tâm.”

Cố Cảnh Phong cũng dạy bên khoa cầu đường, cho nên vương bát sợ anh sẽ lấy chuyện này mà báo thù lại bọn họ. Phải biết rằng, chọn môn học tự chọn, là một chuyện cực kỳ buồn nôn cùng bi tráng, quyền sinh sát tất cả đều ở trên người giảng sư, vạn vạn lần không thể đắc tội với giảng sư môn học tự chọn là một trong những chuyện trọng yếu cần ghi nhớ trong lòng sinh viên trong suốt quá trình học.

Cố Cảnh Phong nhìn vào đồng hồ, hỏi Hoa Đoá Đoá: “Đã ăn xong chưa?”

“Xong hết rồi.”

Cố Cảnh Phong gật đầu, đứng dậy, vuốt cằm nói với Từ Hoan Hoan cùng vương bát nhà cô, “Chúng ta đi trước.” Dứt lời, trực tiếp kéo Hoa Đoá Đoá đi ra khỏi căn tin. Vương bát nhà Từ Hoan Hoan nhin không được nói, “Cố trợ giáo có chút lạnh lùng.”

“Đó là nhằm vào người.” Từ Hoan Hoan liếc mắt xem thường.

Hoa Đoá Đoá vẫn thành thành thật thật đi theo Cố Cảnh Phong, cường độ nắm tay không mạnh lắm, mức độ kéo đi cũng vừa phải, hẳn là không có ý tứ tức giận. Hai người tới dưới lầu ký túc xá nữ sinh, Cố Cảnh Phong liền dừng chân.

“Trở về ký túc xá chuẩn bị một chút, sách vở của mấy tiết học buổi chiều, cũng mang xuống theo.”

“Di? Để làm gì?”

Cố Cảnh Phong nhíu mày, “Gặp trường bối.”

Hoa Đoá Đoá quá sợ hãi, che ngực, làm ra một bộ dáng muốn té xỉu, “Không phải chứ? Nhanh như vậy đã muốn em dẫn đi gặp bá phụ bá mẫu? Em còn chưa có chuẩn bị tốt, em có chút khẩn trương, hơn nữa anh xem dáng người hiện tại của em, béo tròn đến như vậy, có thể khiến cho hai vị lão nhân ở nhà sợ hãi hay không a? Chúng ta có nên đổi thời gian để nói sau hay không? Ít nhất để cho em giảm béo một chút?” Hoa Đoá Đoá nói liên miên cần nhần thông suốt, chân tay thoát nhìn rất là luống cuống, giống như con chim nhỏ bị chấn kinh, chỉ biết đứng tại chỗ lăm bầm kêu.

Cố Cảnh Phong bắt đắc dĩ, “Anh muốn gặp nhạc phụ đại nhân, hiểu không?”

Hoa Đoá Đoá lập tức dừng lại, ngây ngốc ngẩn đầu nhìn anh, “Nhà của em không ở thành phố A.”

“Lái xe mất hai tiếng đồng hồ, không sợ. Ngày mai là cuối tuần, vừa vặn.”

Đóa hoa chỉ chỉ hai ngón tay vào nhau, “Nga.”

“Anh đi rồi.” Cố Cảnh Phong xoay người lưu lại cho Hoa Đoá Đoá một bóng dáng tiêu sái ngọc thụ lâm phong, để lại mình cô đứng hứng gió bắc, thuận tiện có thêm vài chiếc lá rơi rụng xuống làm nền. Chỉ cần nghĩ đến người ba ba cực thích nam nhân xinh đẹp kia của nhà cô, cả người cô liền run lên.

Cô sợ, Cố Cảnh Phong mà đến, liền được tử hình ngay tại chỗ. Cúi bả vai xuống, Hoa Đoá Đoá tập tễnh lên lầu, thu thập này nọ, đóng gói!

Buổi chiều sau giờ học, Cố Cảnh Phong liền lái chiếc xe phong cách của anh đứng ở bên ngoài cửa trường học chờ Hoa Đoá Đoá. Ước chừng sau nửa giờ, cũng không thấy thân ảnh Hoa Đoá Đoá đâu, anh thoáng nhin trong chốc lát, thật sự nhin không được nữa, gọi điện thoại cho Hoa Đoá Đoá.

Nhưng mà nghe được tiếng nhạc chuông mà Hoa Đoá Đoá cài đặt riêng cho anh ở gần đó—— Chàng là gió, thiếp là cát, quấn quít bên nhau đến tận chân trời~~

(Là bài Chàng là gió thiếp là cát trg Hoàn Châu cách cách ý các nàng)

Cố Cảnh Phong đổ mồ hôi, mở cửa xe ra, nhìn thấy trong tay cô cầm theo bao lớn bao nhỏ, hành lý giống như là chuyển nhà đến nơi, khóe miệng co rút, “Đi có hai ngày, cần nhiều thứ như vậy sao?”

“Kỳ thật trong này là hai con búp bê. Không có hai con búp bê này ở bên cạnh, em ngủ không được.” Cô chậm rãi chỉ chỉ vào hành lý của mình. Nguyên lai ở bên trong thực tế chỉ có hai con búp bê không có sức nặng mấy.

“Anh hy vọng có một ngày, khi không có anh ở bên cạnh em, em cũng ngủ không được.”

“Ai nha, đó là chuyện không có khả năng!” Hoa Đoá Đoá lập tức mỉm cười xua tay, Cố Cảnh Phong hết sức trừng mắt, Hoa Đoá Đoá lập tức cứng ngắc tươi cười, chớp mắt vài cái, “Bất cứ chuyện gì cũng đều có thể.”

“Lên xe.”

34. Chương 33

Chương 33

Bái kiến nhạc phụ đại nhân...

Edit: Y Lạc

Lão ba của Hoa Đoá Đoá là cảnh sát giao thông, mỗi ngày đều lái xe tuần tra quanh huyện nhỏ cấp thành phố của ông. Hoa Công Công là người luôn cười hớ hớ, đồng sự lấy ông hay nói giỡn, đồng sự đều biết chuyện Hoa Công Công ái nữ thành si, mỗi ngày đều nhắc tới chuyện muốn kiếm một chàng rể, hoặc là mất hồn mất vía muốn đi thành phố A gặp con gái.

Mỗi ngày, hắn đang ở lái xe tuần tra, hắn điện thoại vang, ngọc giao cảnh gọi điện thoại đến, “Công Công a, con ở đường Thanh Tùng thấy con gái của ông đã trở lại.”

“Thật sự?” Hoa Công Công không hỏi hai lời, lập tức muốn lái xe chạy qua.

Đồng sự lập tức sửa miệng, “Ai nha, con nhìn lầm rồi, ha ha!”

Loại tình huống này xảy ra không phải chỉ một hai lần, hầu như mỗi một ngày đều có, chỉ là Hoa Công Công vẫn nhất nhất bị trúng chiêu. Sau khi trúng chiêu xong, mới suy nghĩ kĩ lại, chỉ có thể cảm thán chính mình đúng là lão hồ đồ. Làm trưởng bối mà bị đùa giỡn, vẫn là không có mặt mũi, đành phải nói với đám hậu bối hồ nháo này: “Về sau không cho các người lại nói giỡn như thế.”

“Tốt, tốt.” Mấy đồng sự lần nào cũng nói như vậy, nhưng cho tới bây giờ đều chưa có từng thực hiện.

Hoa Công Công lại nhàn nhã lái xe tuần tra đi lang thang ở chợ trời. Không nghĩ mới vừa mới hơn mười phút sau, lại nhận được điện đàm gọi tới, là đồng chí Tiểu Trương trực ở đoạn đường cao tốc.

“Ơi?”

“Công Công a, con vừa thấy Tiểu Đoá Đoá nhà ông, ngồi ở trên xe Ferrari, bên cạnh là một đại soái ca a, mỹ nam a, mỹ nam đó.” Đồng chí Tiểu Trương cực kỳ kích động nói, thậm chí là sinh động như thật. Nhưng mà ở bên đầu dây bên này, Hoa Công Công đã sớm có chuẩn bị, chỉ có thể xem thường, “Đồng chí Tiểu Trương, người có nghe nói qua chuyện xưa về sói chưa?”

“Không phải a, Công Công, chuyện con nói là sự thật.”

“Tốt lắm, người đi tìm người khác giải buồn đi, ta gác máy trước.” Hoa Công Công lúc này treo điện thoại, bắt đầu thở dài, đều là do ông bình thường không quản mấy văn bối này, nên bọn họ đối với ông là càng ngày càng không kiêng nể gì, không biết lớn nhỏ gì hết.

Hoa Công Công nhin không được ngửa mặt lên góc bốn mươi lăm độ, bị thương nhìn ra ngoài cửa sổ.

Chính vào lúc này, xe của Cố Cảnh Phong vừa mới ra khỏi đường cao tốc, chạy xe về hướng nhà Hoa Đoá Đoá. Hoa Đoá Đoá lấy di động ra nhìn thời gian, trở về lúc này chắc ba ba cũng đã chuẩn bị tan tầm, vừa hay đúng giờ.

Cố Cảnh Phong hỏi: “Nhà em ở đâu?”

“Căn 502 chung cư số 2 phường 22 quận Thiên Sơn.”

“Thật nhiều 2, quả nhiên đủ 2.”

Hoa Đoá Đoá lập tức phồng má lên, đối với Cố Cảnh Phong cực kỳ bất mãn. Nhà cô nhiều 2, e ngại gì anh a.

Cố Cảnh Phong một đường đi đều nhìn ra cảnh quang đô thị xung quanh thành phố nhỏ này, không khỏi cảm khái nói, “Đã nhiều năm như vậy, như thế nào một chút thay đổi cũng không có? Như thế nào vẫn lạc hậu như vậy?” Anh một bên nói nhỏ, một bên hết nhìn đông rồi lại nhìn tây, tuyệt không chuyển tâm lái xe.

Hoa Đoá Đoá cảm thấy thực khẩn trương, cô rất là trân trọng sinh mệnh chính mình, nhìn thấy Cố Cảnh Phong phân tâm lái xe như vậy, khẳng định sẽ xảy ra chuyện. Cô bất mãn nói: “Anh không biết sự tăng trưởng của Trung Quốc, đại bộ phận là phía nam tăng trưởng sao?”

“Nơi này cũng ít nhất cũng tăng trưởng một ít đi, như thế nào cùng với 20 năm trước không có gì khác nhau, những căn nhà vẫn là giống nhau, chỉ có đường cái là đổi thành đường nhựa mà thôi.”

Đối với việc Cố Cảnh Phong nói quê nhà mình không tốt, Hoa Đoá Đoá cực kỳ tức giận, cô là một đứa nhỏ phi thường yêu quê nhà mình, nói quê nhà cô không tốt không khác với việc nói cô thực gầy, thật sự là một chuyện tình làm cho người ta phải khổ sở. Cô chỉ có thể cố gắng thanh minh cho quê hương của mình, “Nhà của em dù ở trong thị trấn cũ, như thế nào mà không có thay đổi, nếu anh đến khu quy hoạch sẽ không có bộ dáng này. Nơi này vẫn là có sự phát triển.”

Cố Cảnh Phong mở miệng cười, xem như không muốn cùng cô thảo luận thêm hơn về đề tài quê nhà cô rốt cuộc có phát triển hay không. Trong đó, Hoa Đoá Đoá vẫn xem nhẹ một vấn đề, ý tứ này của Cố Cảnh Phong thực rõ ràng, anh đã từng tới chỗ thị trấn nhỏ này, hơn nữa tựa hồ có đã lịch sử lâu đời. Theo như khẩu khí của anh, ít nhất không sai biệt lắm cũng đã 20 năm lịch sử? A, chuyện này thật sự là nguồn gốc sâu xa.

Cố Cảnh Phong từ từ dẫn dắt Hoa Đoá Đoá, thành công đến hang ổ của Hoa Đoá Đoá. Tại thị trấn nhỏ này, tuy rằng phát triển không nhiều, nhưng theo như lời nói của Hoa Đoá Đoá, ở khu quy hoạch của thị trấn cũ này, vẫn là có vài kẻ có tiền, danh xe cũng có, cho nên một chiếc Ferrari đứng ở dưới lầu nhà Hoa Đoá Đoá, cũng không có người cảm thấy ngạc nhiên giống như nhìn thấy quốc bảo, chỉ là sẽ khiến cho người khác chú ý, tinh tế coi trọng một phen.

Hoa Đoá Đoá có chút ngượng ngùng, trực tiếp lấy chìa khóa ra mở cửa. Cố Cảnh Phong một tay xách hành lý, mỉm cười đứng ở phía sau Hoa Đoá Đoá, nhân lúc Hoa Đoá Đoá đang tập trung mở cửa đứng ở sau lưng cô, cố ý ở bên tai cô thổi một ngụm hơi nóng, chọc Hoa Đoá Đoá co đầu rụt cổ lại.

Một màn này cố tình bị Hoa Công Công vừa tan tằm trở về bắt gặp. Ông đang đứng ở một nơi xa hơn một chút, còn tưởng rằng chính mình nhớ thương con gái đến sốt ruột hoa mắt, hung hăng dụi dụi mắt, lúc mở mắt ra nhìn lại, trước cửa đã không còn có người.

Ách, chẳng lẽ thật sự là già rồi nên hoa mắt? Hoa Công Công nhin không được lại ngửa đầu nhìn lên một góc bốn mươi lăm độ. Ông đúng là đã trở thành một ông lão rồi a, thắt lưng cũng đau, mắt cũng hoa, cũng bắt đầu có ý nghĩ kỳ lạ, bên cạnh Tiểu Đoá Đoá nhà ông như thế nào lại có một đại soái ca, còn có cử chỉ thân mật như vậy chứ?

Kiến trúc nhà Hoa Đoá Đoá mang hơi hướng có chút lịch sử, bên trong cũng là mới trang hoàng lại không lâu, mặc dù lấy màu trắng làm chủ đạo, nhưng những màu sắc khác phối cùng đều thuộc gam màu ấm áp, nên phòng ở có vẻ có một loại loại cảm giác ấm cúng dào dạt. Cố Cảnh Phong ngồi ở trên sofa trong phòng khách nhà Hoa Đoá Đoá, nghe rằng cười nói: “Căn nhà này thực ấm áp a.”

Nhắc tới đến trang trí nhà cô, Hoa Đoá Đoá liền bắt đầu thương cảm, “Đây là do mẹ em thiết kế, đáng tiếc là bà đã mất.”

Cố Cảnh Phong kinh ngạc, trong ánh mắt tràn ngập xin lỗi. Anh kéo Hoa Đoá Đoá lại, để cho cô ngồi ở trên người anh, hai tay ôm chặt lấy bả vai của cô, để cô tiến vào trong lòng anh, anh cũng không biết nên nói cái gì cho phải, hiển nhiên nơi này trước kia vốn là một nhà ba miệng thực ấm áp, thiếu một thứ cũng không được. Nay lại thiếu mất, hẳn là một sự đả kích thật lớn đi, bình thường thấy bộ dáng Hoa Đoá Đoá vô tâm không phé, thật sự là không thể tưởng được a.

Đang ở trong hoàn cảnh an nhàn như vậy, cửa nhà Hoa Đoá Đoá mở ra, Hoa Công Công vừa mới tiến vào, liền thấy con gái bảo bối nhà mình đang cùng với một người nam nhân ôm chung một chỗ, ông lúc này chỉ biết đứng sững tại chỗ mà ngây ngốc.

Hoa Đoá Đoá thấy người tới cả người đều run lên, lập tức muốn nhảy ra khỏi cái ôm Cổ Cảnh Phong, không nghĩ Cổ Cảnh Phong nhất sử lực, cổ tình đem nàng giam cầm ở hân trong lòng.

Cổ Cảnh Phong cảm thấy vị nam nhân trung niên trước mắt này là thần kỳ nhìn thực quen mắt, cẩn thận suy nghĩ, vẫn không thể nhớ rõ là đã nhìn thấy ở nơi nào. Bất quá việc cấp bách lúc này, là phải hành lễ với trưởng bối. Cổ Cảnh Phong buông Hoa Đoá Đoá ra, hướng Hoa Công Công cúi đầu xuống một cái thật thấp, “Xin chào, con là bạn trai của Đoá Đoá”

Câu này quả thực là vô nghĩa, không phải bạn trai, hai người có thể ôm chung một chỗ sao? Hoa Đoá Đoá không khỏi trắng mắt nhìn liếc sang Cổ Cảnh Phong một cái. Hoa Công Công đánh giá cao thấp chàng rể mà ông đã chờ đợi rất lâu này, nhìn một cái cho rằng, một chữ, “Triều” ; nhìn dáng người một cái này, một chữ, “Hình”, nhìn bộ dáng này một cái, một chữ, “Tuấn”, nhìn cách nói năng này một cái...

(Triều hình như là trào lưu, lời cuốn. Hình là khuôn đúc, mẫu mực. 2 từ này ta tra bằng Trung-Anh cho có nhieu nghĩa hơn Trung-Việt)

Ấn tượng lần đầu tiên của Hoa Công Công với Cổ Cảnh Phong là tương đối tốt. Hoa Công Công là một người nông cạn, cực kỳ chú trọng bề ngoài, tuy rằng con gái nhà ông không phải quốc sắc thiên hương, nhưng ít ra cũng có đủ sắc thay cơm, yêu cầu đối với con rể tương lai cực cao, hơn nữa con gái của mình là một sinh viên ưu tú hàng đầu, ánh mắt kia trực tiếp nhìn lên trời. Ông còn lo lắng con gái nhà mình về sau hoặc là chỉ có thể tìm một nam nhân có tài vô mạo hoặc là bất tài có mạo, bây giờ vị Cổ Cảnh Phong trước mắt này thân là trợ giáo của Hoa Đoá Đoá đơn giản là có tài lại có mạo, điều này làm cho Hoa Công Công miễn bàn bớt sầu lo biết bao nhiêu.

Hoa Công Công đem sự tình hỏi từng cái một, tỷ như hai người nhận thức nhau như thế nào, hai người yêu nhau như thế nào, hai người đã phát triển tới trình độ nào. Kết quả chuyện làm cho Hoa Đoá Đoá cực kỳ buồn bực là, Cổ Cảnh Phong không một cái nào mà nói sự thực.

Cổ Cảnh Phong cứ như thế tự thuật lại chuyện hai người quen biết, bởi vì anh là trợ giáo của cô, cho nên khó tránh khỏi có một chút tiếp xúc, hai người cùng nhau thảo luận về vấn đề học thuật lâu ngày rồi sinh tình, khó kìm lòng nổi, vào một đêm thanh vắng trăng cao gió mát, hai người ở phòng thí nghiệm gạo nấu thành cơm, là một nam nhân có trách nhiệm, anh muốn được cầu hôn, hy vọng Hoa Công Công thành toàn. (*tê ghé* Má ơi anh có còn có thể nào mà vô sỉ hơn như thế này không a!!!!)

Hoa Đoá Đoá nghe Cổ Cảnh Phong vừa nói xong như thế, mặt hoàn toàn đen. Tuy rằng cô rất muốn nói cho lão ba của cô biết, sự tình không phải là như thế này, nhưng nếu muốn nói đến chuyện đã xảy ra gần đây đối với Cổ Cảnh Phong sẽ không tốt, thứ hai, tình hình thực tế của hai người thật sự là... Trưởng bối sẽ không thích! Có trưởng bối của người nào sẽ thích bồi dưỡng cảm tình thông qua trò chơi không a? Tuy rằng cực không tình nguyện, nhưng Hoa Đoá Đoá vẫn chỉ có thể khẽ cắn môi mà nhìn.

Chỉ thấy Hoa Công Công bỗng nhiên nói một câu, “Lúc nấu cơm, có sử dụng biện pháp an toàn chứ?”

“...” Hoa Đoá Đoá choáng váng.

“Nhạc phụ đại nhân yên tâm, bắn vào mắt.” (lúc tra cái từ này đúng quả thật là)

“...” Hoa Đoá Đoá học máu bò mình, cô nghĩ rằng ba cô sẽ quyết định sử dụng thật nhanh Hàng Long Thập Bát Chưởng, đánh chết Cổ Cảnh Phong, không ngờ... Lão ba ông lại mỉm cười gật đầu, nhìn Cổ Cảnh Phong với một bộ dáng “Thật sự là đứa nhỏ thông minh”.

“Tính khi nào thì kết hôn?”

“Thời gian tùy nhạc phụ đại nhân quyết định, hết thấy đều để nhạc phụ đại nhân quyết định, bố mẹ con đều ở nước ngoài, ở trong nước, ngài chỉ đạo.”

Hoa Công Công mỉm cười gật đầu, Hoa Đoá Đoá rõ ràng nhìn thấy trong mắt lão ba nhà cô loé lên một tia hưng phấn dị thường, cái loại hào quang này cứ dường như coi mình là sản phẩm không được tiêu thụ đã lâu cho nên cần bản không thể tưởng được sẽ có người mua. Hoa Đoá Đoá nhìn thấy ánh mắt của lão ba như vậy, mặt nhất thời đen lại.

Cô không phải thảm như vậy đi...

“Nga, đúng rồi, con rể tên gọi là gì?” Lúc trước khi kết thúc đề tài tiếp cận, Hoa Công Công bỗng nhiên ý thức được, trong suốt cuộc trò chuyện ông luôn dùng chủ ngữ “Con” với “Con rể”, còn chưa biết được tên con rể của mình.

Cố Cảnh Phong thoáng sửng sốt, không khỏi xì cười, quả nhiên là có ông bố nào tất sẽ có đứa con gái thế đó, một loại đức hạnh. Cô nói: “Cố Cảnh Phong.”

“...” Hoa Công Công giống như là bị sét đánh... Ở trong lòng ông không ngừng nhắc nhở chính mình, chỉ là tên giống nhau, không phải cùng một người, không cần quá khấn trương.

“Con đã từng đến nơi này chứ?” Hoa Công Công cơ hồ là dùng thanh âm run run nói với Cố Cảnh Phong.

Cố Cảnh Phong vì thế liền có chút giật mình, “n.”

Hoa Công Công hít mạnh một hơi, trông mong nhìn vào Hoa Đoá Đoá, tựa hồ có chút chần chờ muốn đem bí mật này nói cho Tiểu Đoá Đoá nhà ông nghe. Ông nuốt khẩu nước miếng, nhưng vẫn còn chưa từ bỏ ý định hỏi lại: “Con có từng ở nơi này đánh qua hay không?”

Cố Cảnh Phong một bộ dáng giật mình, “Bác làm sao mà biết?”

Hoa Đoá Đoá chớp mắt hai cái, cũng không hiểu là hai người đang nói cái gì, chỉ có thể yên lặng nhìn sang nam nhân quan trọng nhất cuộc đời cô.

“Con nhìn kỹ Đoá Đoá xem, nếu nó tết bím tóc, mặc váy hoa màu đỏ, ách... Với hai đôi mắt gấu mèo bị người đánh trúng, có cảm thấy nhìn thực quen mắt hay không?”

Cố Cảnh Phong cứng ngắc xoay người nhìn về phía Hoa Đoá Đoá, mà Hoa Đoá Đoá vẫn dùng một đôi mắt tỉnh tỉnh mê mê nhìn chăm chú vào anh. Vì thế Cố Cảnh Phong nhớ lại kinh nghiệm “rùa biển” lần đầu tiên của anh.

(Rùa biển chắc ý là rùa vàng vượt biển từ Mỹ về nhĩ ==)

Anh trưởng thành rất đáng yêu, giáo sư Smith muốn mang anh đến Trung Quốc đi dạo chơi, vì thế “rùa biển” anh, được lão bà của giáo sư Smith là Catherine dẫn đến thị trấn nhỏ này, vì là có khu danh thắng phong cảnh, phong nhã ven hồ, phong cảnh hợp lòng người, đẹp không sao tả xiết.

Nhưng mà khi đó dù sao anh vẫn còn rất nhỏ, hơn nữa thân thể vốn không được tốt lắm, lại đang ở mùa hè nóng rực, Catherine xuống nước đi bơi lội, anh một người cảm thấy nhàm chán liền tùy tiện đi dạo một chút, vì ý thức phương hướng không tốt, lạc đường không nói, cộng thêm bị cảm nắng, liền trực tiếp té xỉu.

Lúc tỉnh lại, nhìn thấy một tiểu nữ sinh đang đi tới chỗ của anh. Anh nghĩ lại đám phần tử bất hợp pháp đã từng bắt cóc tổng tiền người nhà anh ở nước Mỹ, liền tiến lên chỉ vào cái mũi của nữ sinh kia mắng, “Lại là kẻ xã hội đen nào bắt cóc ta, muốn bao nhiêu tiền?”

Nữ sinh kia lúc này liền oa oa khóc lớn, mũi anh nhịn không được liền hừ lạnh, a, nhỏ như vậy liền hiểu được sử dụng ba mươi sáu kế Trung Quốc—— khổ nhục kế? Mặc dù anh lớn lên ở nước Mỹ, nhưng cũng đọc đủ thứ thi thư Trung Quốc, đừng tưởng rằng anh không hiểu.

Vì thế anh còn nói: “Đừng cho là ta sẽ bởi vậy mà mở cho người con đường!”

“Người...” Nữ sinh kia bỗng nhiên giơ ngón tay cầm con dao nhỏ hướng vào anh, anh tưởng muốn tập kích, lập tức dùng kỹ năng Karate mà mình học được đem cô vật ngang qua vai, ấn ngã xuống đất, đá văng con dao kia ra xa.

“Oa oa...” Nữ sinh kia lại oa oa khóc lên, bị ngã so với ngã gục còn không bằng, nhưng nữ sinh này khóc vẫn cứ khóc, vẫn là liều chết chống người đứng dậy, như mấy người điên bình thường hét chói tai với anh, “Ta muốn liều mạng với người.”

Vì thế... Cô nhảy vọt vào anh, hai người bắt đầu đánh nhau, thẳng đến khi một nam tử cao lớn xuất hiện, thấy con gái nhà mình bị người khác hết một cái lại một cái quật ngã, một bên oa oa khóc lớn, một bên lại chạy đến bên kia, cả người bầm dập, hai mắt bị đánh thành mắt gấu mèo!

Còn nhớ rõ nữ sinh kia dù bị anh đánh đến đứng dậy không nổi, vẫn nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Sớm muộn gì cũng có một ngày, người sẽ lọt lại vào trong tay ta, rồi ta sẽ tra tấn người đến chết.”

Mà nữ sinh lúc ấy vừa hít hít nước mũi, cả người bầm dập, một đôi mắt gấu mèo vào lúc này lại kỳ tích trùng hợp chính là Hoa Đoá Đoá. Cổ Cảnh Phong nhất thời kinh ngạc, trời ạ, anh từng liên bạo lực gia đình như vậy, thiếu đạo đức đem lão bà nhà mình đánh đập thành bộ dạng kia?

Hoa Công Công thấy sắc mặt Cổ Cảnh Phong tái nhợt, “Nghĩ ra rồi đi?”

“...” Cổ Cảnh Phong không nói một lời.

Hoa Đoá Đoá nghĩ rằng, rốt cuộc là chuyện gì? Cô nhớ tới bộ dáng lão bà miêu tả vừa rồi... Người kia không phải là đang nói cô sao? Hơn nữa là cô lần đầu tiên từ lúc chào đời cho tới nay bị người khác dùng bạo lực đối đãi chỉ có mỗi một lần đó. Lại nhìn đến bộ dáng này của Cổ Cảnh Phong, liên tưởng đến anh trước đây đã từng tới, mà Cổ Cảnh Phong cùng nam hài kia đều giống nhau là “rùa biển”... Chẳng lẽ!!! Hoa Đoá Đoá lập tức mở miệng chữ “O”, chỉ vào Cổ Cảnh Phong, ngón tay phát run, “Chẳng lẽ là anh?”

“Lão bà, đánh là thương mắng là yêu!” Cổ Cảnh Phong nhẹ giọng ho khan hai tiếng, vụng về xấu hổ. Hoa Đoá Đoá trừng trừng trắng mắt, “Vậy anh đánh chết em đi, người ta không kết hôn với anh nữa.”

“Đoá Đoá, chuyện này làm sao mà được, các con đều đã gao nấu thành cơm.” Hoa Công Công lập tức trừng lớn mắt.

Hoa Đoá Đoá nghĩ đến bộ dạng lúc trước chính mình bị đánh đến chua xót, bắt đầu khóc lóc om sòm, “Quản là nấu thành cơm hay là cháo, người ta chính là không lấy chồng. Lão bà, người không biết lúc trước con bị đánh thành cái dạng gì à, bạo lực gia đình a~~ “

Cổ Cảnh Phong bắt đầu xoa xoa thái dương. Trời ạ, anh như thế nào lại dính vào cái nghiệt duyên như vậy chứ, khi đó anh làm sao có thể biết được chính mình thế nhưng có một ngày trong tương lai thật sự lại rơi vào trên tay cô a, hơn nữa là thế hạ phong như thế này.

“Lão bà, em tận tình tra tấn anh đi, chúng ta trước hết kết hôn đã.” Về mặt Cổ Cảnh Phong vô cùng cầu xin.

Nghiệt duyên, thật sự là nghiệt duyên a!!

Toàn văn hoàn

35. Chương 34 - End

Chương 34

Kịch trường ngắn ngủn...

Edit: Y Lạc

1. Hồi ức kết hôn trong trí nhớ

Ý chí Hoa Đoá Đoá luôn luôn bạc nhược, hơn nữa là người trừ bỏ đi chỉ số thông minh rất cao kia, thì chỉ còn có chỉ số EQ thật sự là khó coi, quả thực có thể dùng “2” để hình dung cô. Cổ Cảnh Phong chỉ thoáng sử dụng khổ nhục kế, bị bệnh một hồi, Hoa Đoá Đoá liền lập tức đầu hàng, toàn thân tâm chiều cổ anh.

Chú ý, là toàn “thân” “tâm”. Cái gọi là tâm, đương nhiên là một lòng một dạ, dụng tâm chiều cổ anh. Cái gọi là thân, các người đều biết, cô lên giường với Cổ Cảnh Phong, gao nấu thành cơm.

Cho dù gạo nấu thành cơm, Hoa Đoá Đoá vốn là đang muốn liều chết chống cự, vẫn không muốn lấy chồng. Nhưng cũng không kiên trì được hai tháng, Hoa Đoá Đoá liền không kiên nhẫn được mà ôm đùi Cố Cảnh Phong, “Lão công, người ta muốn gả cho anh.”

Nguyên nhân... Ai, Hoa Đoá Đoá chưa kịp phòng bị đã bị Cố Cảnh Phong ám toán, không dùng biện pháp an toàn, mang thai. Cô cũng không muốn làm một bà mẹ khi chưa kết hôn, không thể tiếp tục kiên trì, chỉ có thể lao theo. Thật là muốn đen mặt a.

Cố Cảnh Phong ôm Hoa Đoá Đoá, vẽ mặt đau lòng, “Ngoan, về sau anh có bạo lực gia đình, em cứ việc đánh anh a.”

Lúc này mới làm cho Hoa Đoá Đoá với bớt ưu sầu.

Hôn sự ở trong nước là tùy lão ba của Hoa Đoá Đoá tức Hoa Công Công xử lý. Thực hiện theo truyền thống Trung Quốc, cử hành theo nghi thức nhà Hán. Chỉ là, Hoa Đoá Đoá phải đi theo Cố Cảnh Phong ra nước ngoài, Cố ba ba nói là muốn cử hành hôn lễ một lần nữa.

Ở nước ngoài đương nhiên là cử hành theo kiểu hôn lễ Tây u, ở ngoài hoa viên với thảm cỏ xanh xanh, mặc áo cưới, trao đổi nhẫn, ăn bánh ngọt. Tiệc đãi khách theo kiểu tiệc đứng buffet. Còn nhớ rõ ngày đó bầu trời trong xanh, Hoa Đoá Đoá mặc áo cưới, có chút gian nan khi đi lại ở trên cỏ, nhìn những quả bóng trong suốt đủ màu in hình mặt cười xung quanh, những vị khách ngoại quốc cực kỳ lịch thiệp, Hoa Đoá Đoá cảm thấy, quả nhiên là mặt người dạ thú a.

Mấy vị khách ngoại quốc này đều là đồng học của Cố Cảnh Phong, đừng nhìn thấy bọn họ hôm nay ăn mặc chỉnh tề như vậy, kỳ thật trong bên trong đều là mấy đứa nhỏ nghịch ngợm ham đùa dai. Nhớ lúc Hoa Đoá Đoá vừa mới tới Boston, cô vốn tự cho là tiếng Anh của mình rất tốt, không ngờ, theo chân bọn họ nói chuyện với nhau một lúc, bọn họ toàn bộ đều dùng một loại bộ dáng mờ mịt nhìn cô, sau đó không ngừng lặp lại, “pardon”, một lần thì Hoa Đoá Đoá nghĩ là ngữ pháp tiếng Anh của mình hẳn là bị sai hoặc là cái gì đó, nhưng mà cô lặp lại một câu nói ít nhất hơn 20 lần, bọn họ mới bình tĩnh đại ngộ, bị bọn họ không ngừng “pardon”, cô rốt cục nổi giận, tìm Cố Cảnh Phong để làm phiên dịch, không ngờ bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy Cố Cảnh Phong che miệng, nghẹn cười đến không thoải mái.

(Pardon là từ xin lỗi kiểu lễ phép, có cả trg tiếng Anh lẫn Pháp)

Mà mấy vị đồng học vẫn luôn “pardon” này, điệu bộ tay làm ra một kiểu “V”, vẽ mặt vui vẻ, thậm chí còn cười đùa vỗ tay hoan nghênh cho nhau. Lúc này mới phát hiện, nguyên lai là bọn họ đang đùa giỡn cô. Tiếng Anh của cô kỳ thật là đúng.

Hôn lễ tiến hành đến lúc trao đổi nhẫn, một đám mặt người dạ thú kia lại biến đổi đa dạng, nói cái gì mà ở nơi này bọn họ có một truyền thống, trước khi trao đổi nhẫn, phải cắt bánh ngọt trước, ăn bánh ngọt xong mới có thể trao đổi nhẫn, nếu không về sau hôn nhân sẽ không ngọt ngào giống như bánh ngọt. Hoa Đoá Đoá bán tín bán nghi, cũng không biết là có cái gì không thích hợp. Nhìn nhìn đến Cố Cảnh Phong đang mỉm cười, anh tựa hồ như không tiếng động nói cho cô, để cho cô yên tâm, sẽ không xảy ra nhiều loạn gì.

Hoa Đoá Đoá lúc này mới cảm thấy yên tâm, nhóm mặt người dạ thú này bưng hai đĩa bánh ngọt lại, đưa cho bọn họ, cười còn muốn vui vẻ hơn so với khi ăn cắp thành công.

Mà các vị khách khác cũng đình chỉ toàn bộ chuyện mình đang làm, mắt không hề chớp mắt nhìn về phía hai nhân vật chính. Hoa Đoá Đoá liền cảm thấy kỳ quái, chỉ là ăn bánh ngọt mà thôi, dùng ánh mắt chuyên chú như vậy nhìn bọn họ là sao? Cô cầm lấy đĩa ăn cắt xuống một miếng bánh ngọt, một bộ dạng diễn xuất như thực nữ, vừa bỏ vào miệng liền chậm rãi nuốt. Mấy vị khách này đều là người có tố chất, cô cũng muốn làm một người có tố chất như thế, miễn khiến cho lão công nhà cô bị mất mặt.

Cô bỗng nhiên cảm thấy bánh ngọt mềm mịn trong miệng có cái gì đó cứng cứng, hình như là cô cần phải cái gì đó, vốn muốn nhổ ra nhìn xem rốt cuộc là cái gì, nhưng thấy mấy vị khách này đều đang chuyên chú nhìn cô, cô cảm thấy làm như vậy thực không lễ phép, vì thế trực tiếp xem nhẹ việc nhai, nuốt thẳng nó vào trong bụng.

Lúc cô rốt cục ăn xong hết bánh ngọt rồi, mỉm cười trả lại đĩa cho đám mặt người dạ thú kia, trông mặt bọn họ đều nhanh muốn lọt ra ngoài. Mọi người đều nhìn ta, ta nhìn người, sau đó nhìn nhìn về Cố

Cảnh Phong. Bánh ngọt trong tay Cố Cảnh Phong chỉ mới ăn được một nửa, anh có chút kinh ngạc nhìn về phía Hoa Đoá Đoá, vội hỏi: “Em ăn xong rồi?”

“Đúng vậy.” Hoa Đoá Đoá chớp mắt hai cái, không khỏi cảm thấy có chuyện không ổn.

“Có cảm giác có cái gì cứng cứng hay không?” Cố Cảnh Phong ngập ngừng mở miệng, thử hỏi.

Hoa Đoá Đoá nhú nhú mi, thì ra không phải chỉ có bánh ngọt của cô mới có thứ cứng cứng kia, trong bánh ngọt của lão công cô cũng có thứ đó a, khó trách chỉ ăn có một nửa. Cô nhỏ giọng oán giận, “Đúng vậy, tiệm bánh ngọt này đúng thật là có chút không chú ý, khẳng định là bỏ quả hồ đào vào.”

“Cái cứng cứng gì đó đâu?” Cố Cảnh Phong tựa hồ có chút đoán được câu nói kế tiếp của Hoa Đoá Đoá.

“Em nuốt rồi a, nhổ ra sẽ không tốt lắm a.” Hoa Đoá Đoá cười cười, còn hướng Cố Cảnh Phong chớp mắt hai cái, “Sẽ không để anh mất mặt đâu.”

Đám mặt người dạ thú ở bên cạnh kia nhất tề ngửa mặt lên trời thở dài, “OH, NO, đó là nhẫn để trao đổi, nhẫn cưới của em a.”

“...” Hiện trường một mảnh hỗn loạn. Cô dâu nuốt nhẫn để trao đổi vào trong bụng. Hành động lãng mạn của Cố Cảnh Phong diễn biến thành một hồi kịch không biết nên khóc hay nên cười.

2. Hoa Đoá Đoá có một đứa con trai hiểu biết

Hoa Đoá Đoá đặc biệt thích con của cô, Cố Hoa Tâm. Hoa Tâm có cái đầu củ cải đáng yêu, bởi vậy thông minh thần kỳ, ở trong mắt Cố Cảnh Phong thì Cố Hoa Tâm so với mẹ nó còn thông minh hơn rất nhiều. (Trg game thì tên là Phong Lưu, ngoài đời thì là Hoa Tâm)

Bất quá đứa nhỏ thông minh thì thường trưởng thành sớm. Nhớ năm ấy Cố Hoa Tâm được sáu tuổi, muốn được đổi tên. Nguyên nhân là nó cảm thấy tên này đối với thanh danh của nó không tốt, các bé gái ở cùng nhà trẻ đều đỏ mặt, gọi nó, “đầu củ cải Hoa Tâm.”

Cố Hoa Tâm vốn trưởng thành sớm còn bị mấy bộ phim thần tượng mà Hoa Đoá Đoá hay xem ảnh hưởng, biết thật sâu ý tứ của hai chữ “Hoa Tâm” này, đây là một loại phương thức để mắng nam nhân, làm một tiểu nam nhân như Cố Hoa Tâm phi thường không chịu nổi.

Hoa Đoá Đoá thấy con có cảm giác rối rắm với tên của chính mình như vậy, cảm thấy thương tâm, “Đồng học Cố Hoa Tâm à, con cũng biết tên này của con có ý nghĩa là gì sao?”

“Kết quả hoa tâm của ba ba.” Cố Hoa Tâm thực nghiêm túc nói.

Hoa Đoá Đoá đỏ mặt đầy mắt, “Không phải như thế, ý nghĩa là tâm can bảo bối của Cố gia cùng Hoa gia.” Lão công của cô là một lão công cực tốt cỡ nào a, không thể phỉ báng lão công chính mình như vậy.

Cố Hoa Tâm nhú mày, “Không bằng chúng ta thử xem?”

“Thử cái gì?”

“Nhìn xem ba ba có phải là nam nhân hoa tâm hay không.”

Hoa Đoá Đoá đối với lão công nhà mình tương đối tự tin, miệng hào hùng đáp ứng, “Đi, thử liền thử.”

“Nếu ba con hoa tâm như lời nói, mẹ phải lập tức đổi tên cho con.” Cố Hoa Tâm bĩu môi, một bộ dáng quật cường. Hoa Đoá Đoá đối với phương tâm kia của lão công nhà mình, khoát tay, một bộ dáng không sao cả, “Đi, nếu thật sự thử nghiệm ra sự hoa tâm của ba con, mẹ nhất định đổi tên giúp con.”

Vì thế, Cố Hoa Tâm liền nhảy ra khỏi ghế sa lông, đứng ở cửa chờ Cố Cảnh Phong về nhà, bộ dáng chuyên chú, giống như một chiến sĩ nhận được nhiệm vụ, một bộ dạng như chuẩn bị xông pha chiến trường, không phải sống thì chính là chết.

Cố Cảnh Phong về nhà, thấy con nhà mình đang trang nghiêm ngồi ở cửa, ngồi xổm xuống xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn của Cố Hoa Tâm, “Làm sao vậy?”

“Ba ba, từ nay về sau con muốn cùng mẹ ngủ, ba ngủ ở phòng con.”

Hoa Đoá Đoá tránh ở phía sau cửa nghe cuộc đối thoại của hai người, hoàn toàn đem lời nói của đứa trẻ thành một chuyện lớn. Cố Cảnh Phong sửng sốt, “Muốn cùng mẹ ngủ bao lâu?”

“Nhất sinh nhất thế.” Cố Hoa Tâm bắt đầu ngôn tiểu, còn bộ dáng cực kỳ nghiêm trọng.

(Bắt đầu ngôn tiểu: Nghiêm túc, không nói cười linh tinh)

Cố Cảnh Phong thấy con nhà mình như thế liền nở nụ cười, “VẬY VỀ SAU LÃO BÀ CỦA CON THÌ LÀM SAO BÂY GIỜ?”

“Ngủ cùng ba ba.”

Hoa Đoá Đoá lúc này , Cố Cảnh Phong một bộ dáng vui mừng, “Đứa nhỏ này, mới nhỏ còn quá ngây thơ, thực không bạc đãi ba.”

Vì thế, Cố Hoa Tâm nhảy bước vênh vang vào nhà, ôm lấy Hoa Đoá Đoá, “Mẹ, nghe thấy không? Ba ba muốn ngủ cùng nữ nhân khác, là hoa tâm, là hoa tâm. Mau nhanh nhanh đổi tên cho con.”

Hoa Đoá Đoá liếc mắt nhìn Cố Hoa Tâm một cái, nghiêm mặt lạnh lùng nói: “Cố Ác Tâm.”

(Nghĩa thuần Việt là Cố ghê tởm)

“ ... ”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/binh-hoa-dai-than>